

Møteinnkalling

Utvalg: Midtre Nordland nasjonalparkstyre
Møtested: Storjord
Dato: 11.12.2015
Tidspunkt: 09:00

Eventuelt forfall må meldes snarest på tlf. 755 47981. Vararepresentanter møter etter nærmere beskjed.

Minner om rådgivende utvalgsmøte torsdag 10. desember klokka 10:00 på Rognan hotell. Det blir julemiddag klokka 19.00 på hotellet med avslutning for avtroppende styremedlemmer.

Saksliste rådgivende utvalg:

Oppstart: 10:00

1. Orientering om merkevarestrategi og besøksstrategi (v. nasjonalparkforvalter Inge Ingvaldsen)
2. Orientering om tildeling av forvaltningsansvar for nye verneområder (v. nasjonalparkforvalter Gunnar Rofstad)
3. Skiltprosjekt Sulitjelma – eksempel for etterfølgelse? (v. Jan Nordmann Nilsen - Statskog)
4. Skilting fra hovedveier (v. Wenche Sivertsen Statens Vegvesen)
5. Innfallsporter

Lunsj 12:30 – 13:15

6. Bestillingsdialog – prioritering av prosjekt
7. Årsrapporter Fjelltjenesten
8. Revisjon Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark (v. Kjell Eivind Madsen Fylkesmannen i Nordland)

Kaffe 15:00

9. Veien videre for Rådgivende utvalg?
 - a. Utnevnt for perioden 2013 – 2015
 - b. Valg av ny leder

Slutt: 16:00

Saksliste

Utvalgs- saksnr	Innhold	Lukket	Arkiv- saksnr
ST 49/2015	Godkjenning av innkalling / protokoll		2003/577
ST 50/2015	Delegerte saker		2003/577
DS 16/2015	Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark. ECOFACT dispensasjon fra motorferdselforbudet		2015/4929
DS 17/2015	MIDNOR - Dispensasjon fra verneforskriften - Kjøring til hytte - Gåsvatnan landskapsvernområde - Sissel Pettersen		2012/6759
DS 18/2015	Dispensasjon for transport med snøscooter til hytte ved Lillyvatn - Junkerdal nasjonalpark - Helge Lunde		2005/1035
DS 19/2015	Sjunkhatten nasjonalpark - Søknad om dispensasjon fra motorferdselsforbudet - Leif Solskinnsbakk		2011/8807
DS 20/2015	Sjunkhatten nasjonalpark - Søknad om dispensasjon fra motorferdselsforbudet - Solveig og Per Arne Rubbås		2012/956
DS 21/2015	Sjunkhatten nasjonalpark - Søknad om dispensasjon fra motorferdselsforbudet - Leon Pettersen		2012/320
DS 22/2015	Sjunkhatten nasjonalpark - Søknad om dispensasjon fra motorferdselsforbudet - Jann og Kato Haugen		2012/1047
DS 23/2015	Sjunkhatten nasjonalpark - Søknad om dispensasjon fra motorferdselsforbudet - Roar Trondsen		2012/927
DS 24/2015	Sjunkhatten nasjonalpark - Søknad om dispensasjon fra motorferdselsforbudet for frakt av ved og varer til Erlingbu - BUL - Bodø		2010/1349
DS 25/2015	MIDNOR - Søknad om dispensasjon - Motorferdsel - Gåsvatnan landskapsvernområde - Gerd Slåttholm Stolpen		2012/6774
DS 26/2015	MIDNOR - Søknad om dispensasjon - Motorferdsel - Gåsvatnan landskapsvernområde - Stolpen gård Frakt av varer til egen hytte		2011/587
DS 27/2015	Dispensasjon for motorisert ferdsel til hytte ved Salbergvatnet i Junkerdal nasjonalpark - Roald Ingvaldsen		2011/5831
DS	MIDNOR - Søknad om dispensasjon - Bruk av		2013/809

28/2015	snøskuter til frakt av diverse - Saltfjellet landskapsvernområde - Svein Gunnar Albrigtsen	
DS 29/2015	MIDNOR - Søknad om dispensasjon fra verneforskriften - Gåsvatnan landskapsvernområde - Bruk av snøskuter til egen hytte - Vidar Holm	2015/6470
ST 51/2015	Referatsaker	2003/577
RS 20/2015	Underretning om henleggelse	2012/214
RS 21/2015	Referat Røde Kors møte	2012/214
RS 22/2015	Kommentarer til møtereferat av 271015 fra Fylkesmannen i Nordland - Glomfjord Hjelpekorps	2012/214
RS 23/2015	Reaksjoner og synspunkter på referat av 271015	2012/214
RS 24/2015	MIDNOR - Stadfestelse av vedtak - Klage på avslag - Søknad om bruk av ATV uten belter for uttransport av felt - Storlia naturreservat	2014/4214
RS 25/2015	MIDNOR - Stadfestelse av vedtak - Klage - Oppføring av platting ved Bjøllåvasshytta - Saltfjellet - Svartisen nasjonalpark	2012/1336
RS 26/2015	Angående universell utforming av innfallsporter til Rago nasjonalpark og Sjunkehatten nasjonalpark	2015/6595
RS 27/2015	Vedtatt distriktsplan - Saltfjellet reinbeitedistrikt	2015/5216
RS 28/2015	Innmelding av behov for tiltaksmidler og bestillingsmøter mellom nasjonalpark- / verneområdestyrene og Statens naturoppsyn	2015/7003
RS 29/2015	MIDNOR - Junkerdal nasjonalpark - Forespørsel om mulighetene for oppgradering av verneforskrift og vernekart - Junkerdal nasjonalpark	2015/3429
RS 30/2015	MIDNOR - Vanskeligheter for ikke reindriftssamer under utøvelse av utmarksnæring og kultur - Saltfjellet - Svartisen nasjonalpark - Salten Pitesamiske forening	2015/6149
RS 31/2015	MIDNOR - Høring - Forslag til endringer i motorferdselloven og forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag - åpning for catskiing	2015/6997
RS 32/2015	MIDNOR - Kopi av forespørsel - Oppdatering av verneforskrift og vernekart - Junkerdal nasjonalpark	2015/3429

ST 52/2015	Sjunkhatten nasjonalpark - Søknad om dispensasjon fra motorferdselsforbudet - Petter Pettersen	2012/78
ST 53/2015	Låhko nasjonalpark - Søknad om endring av gitt tillatelse - utsetting av ørret i Sundvatnet, Fiskvatnet og Rundvatnet - Gildeskål- og Glomfjord jeger- og fiskeforening	2015/1503
ST 54/2015	Låhko nasjonalpark og Langvassdalen-Ruffedalen naturreservat - Søknad om dispensasjon fra motorferdselsforbudet og vintermerking av løype - Glomfjord jeger- og fiskeforening	2015/7487
ST 55/2015	Utlegging av geocachere innenfor nasjonalparkene i midtre Nordland	2015/4885
ST 56/2015	Ulovlig bruk av helikopter - Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark	2015/7535
ST 57/2015	Avslag på søknad om dispensasjon for frakt av varer til privat hytte ved Kjemåvatnet, Saltfjellet landskapsvernområde	2013/974
ST 58/2015	Møtedatoer for Midtre Nordland nasjonalparkstyre, rådgivende utvalg og arbeidsutvalg	2015/7157
ST 59/2015	MIDNOR Ad søknad om dispensasjon fra verneforskrift for semska-Stødi, Dypen og Stor-Graddis naturreservat for å gjennomføre vinterprøve for stående fuglehunder	2015/7191
ST 60/2015	Saltfjellet landskapsvernområde. Dispensasjon for motorferdsel. Tor Scheldrup	2012/8138
ST 61/2015	Søknad om dispensasjon fra verneforskriften - Oppsetting av informasjonsskilt og etablering av bru i forbindelse med samiske kulturminner- Saltfjellet landskapsvernområde	2015/7562
ST 62/2015	Bestillingsdialogen 2016	2015/7672
ST 63/2015	Junkerdalsura naturreservat - Dispensasjon for veiprojekt Tjørnfjellet - omlegging Rv 77 med tunellinnslag og veianlegg - Statens Vegvesen Region Nord	2012/8574
ST 64/2015	Gåsvatnan landskapsvernområde - Søknad om dispensasjon for motorisert transport fra egen eiendom Jarbruffjell (gnr. 78, bnr. 2) til Tømmerdal - Jan Steinar Olsen med flere	2013/753
ST 65/2015	Junkerdal nasjonalpark - Søknad om dispensasjon for motorisert ferdsel for funksjonshemmet - Roald Ingvaldsen	2011/5831
ST	Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark/Gåsvatnan	2015/6723

66/2015	landskapsvernområde. Ny turistforeningshytte i "Oksvatnan området". Saltdal kommune. Søknad fra Bodø og Omegns Turistforening	
ST 67/2015	Gåsvatnan landskapsvernområde og Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark. Dispensasjon for bruk av snøskuter for transport til egen hytte. Berit Stolpen	2011/587
ST 68/2015	Drift av Midtre Nordland nasjonalparkstyre 2016	2015/7157
ST 69/2015	Rago nasjonalpark - Søknad om motorisert transport til og fra Fjellrosen - Fauske og Sørfold JFF	2012/162
ST 70/2015	Dispensasjon for bruk av ATV for tilsyn med sau på beitet. Gådvatnan landskapsvernområde. Steinar Stolpen.	2011/587
ST 71/2015	Høringsuttalelse fra Midtre Nordland nasjonalparkstyre. Revisjon og plan for utvidelse av Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark og omkringliggende Verneområder	2013/3772
ST 72/2015	Rago nasjonalpark - Behov for oppdatering av verneforskrift	2015/7177
ST 73/2015	Dispensasjon for å bygge midlertidig bru over Viskisleva. Saltfjellet landskapsvernområde. Statens Vegvesen	2015/7258
ST 74/2015	Gunhild Karlsen, Junkerdal. Kjøring med snøskuter til egen hytte; Persontransport samt mulighet til å benytte følgeskuter. Viskis, Saltfjellet landskapsvernområde	2013/89
ST 75/2015	Junkerdalsura naturreservat - Søknad om utplassering av jervbås på Tjernfjellet - Jaktlaget Jervejegeran v/ Stein Halvorsen	2015/7367
ST 76/2015	Eventuelt	2003/577

ST 50/2015 Delegerte saker

DS 16/2015 Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark. ECOFACT dispensasjon fra motorferdselsforbudet

DS 17/2015 MIDNOR - Dispensasjon fra verneforskriften - Kjøring til hytte - Gåsvatnan landskapsvernområde - Sissel Pettersen

DS 18/2015 Dispensasjon for transport med snøscooter til hytte ved Lillyvatn - Junkerdal nasjonalpark - Helge Lunde

DS 19/2015 Sjunkhatten nasjonalpark - Søknad om dispensasjon fra motorferdselsforbudet - Leif Solskinnsbakk

DS 20/2015 Sjunkhatten nasjonalpark - Søknad om dispensasjon fra motorferdselsforbudet - Solveig og Per Arne Rubbås

DS 21/2015 Sjunkhatten nasjonalpark - Søknad om dispensasjon fra motorferdselsforbudet - Leon Pettersen

DS 22/2015 Sjunkhatten nasjonalpark - Søknad om dispensasjon fra motorferdselsforbudet - Jann og Kato Haugen

DS 23/2015 Sjunkhatten nasjonalpark - Søknad om dispensasjon fra motorferdselsforbudet - Roar Trondsen

DS 24/2015 Sjunkhatten nasjonalpark - Søknad om dispensasjon fra motorferdselsforbudet for frakt av ved og varer til Erlingbu - BUL - Bodø

DS 25/2015 MIDNOR - Søknad om dispensasjon - Motorferdsel - Gåsvatnan landskapsvernområde - Gerd Slåttholm Stolpen

DS 26/2015 MIDNOR - Søknad om dispensasjon - Motorferdsel - Gåsvatnan landskapsvernområde - Stolpen gård Frakt av varer til egen hytte

DS 27/2015 Dispensasjon for motorisert ferdsel til hytte ved Salbergvatnet i Junkerdal nasjonalpark - Roald Ingvaldsen

DS 28/2015 MIDNOR - Søknad om dispensasjon - Bruk av snøskuter til frakt av

DS 29/2015 MIDNOR - Søknad om dispensasjon fra verneforskriften -
Gåsvatnan landskapsvernområde - Bruk av snøskuter til egen hytte - Vidar
Holm

ST 51/2015 Referatsaker

JUS101

Mottatt FM-NO

13 OKT. 2015

14417
MIDTRE NORDLAND NASJONALPARKSTYRE
MOLOVEIEN 10
8002 BODØ

UNDERRETNING TIL KLAGER :

ANMELDESESNR. : 13056001 REGISTRERT DEN 18/06-15
FORHOLDETS ART : SNØSCOOTERKJØRING, ULOVLIG (PAR. 3)
GJERNINGSDATO/-STED : 16/04-15/
SAKEN REGISTRERT VED: MELØY LENSMANNSKONTOR

PÅTALEANSVARLIG : TORSETER, MARGRETE
ETTERFORSKER : KRISTIANSSEN, JIM

ANMELDTE NR. 1: GLOMFJORD RØDE KORS HJELPEKORPS
06/10-15 DE UNDERRETTEDES OM AT FORHOLDET ER HENLAGT DA DET
ANTAS IKKE Å VÆRE RIMELIG GRUNN TIL Å UNDERSØKE
OM DET FORELIGGER STRAFFBART FORHOLD, JF. STRAFFE-
PROSESSLOVEN PAR. 224, 1.LEDD.

SKULLE DET SENERE FREMKOMME NYE OPPLYSNINGER SOM
FØRER TIL AT ETTERFORSKINGEN BLIR GJENNOPPTATT, VIL
DE FÅ NY UNDERRETNING.

HENLEGGELSEN KAN PÅKLAGES TIL NÆRMESTE OVERORDNEDE
PÅTALEMYNDIGHET (STATSADVOKATEN I DISTRIKTET/
RIKSADVOKATEN). FRISTEN FOR Å KLAGE ER TRE UKER
FRA DENNE UNDERRETNINGEN KOM FREM TIL DEM.
KLAGE SKAL SENDES OM POLITIDISTRIKTET.

MED HILSEN
SALTEN POLITIDISTRIKT

REFERAT

MØTE: Møte mellom Nordland røde kors, politiet, Midtre Nordland nasjonalparkstyre og Fylkesmannen i Nordland.

Tid: 27.10.2015
Sted: Møterom Grågåsa, Fylkesmannen i Nordland
Møteleder: Roar Høgsæt
Referent: Christian Brun-Jenssen
Tilstede: Arne Hammer, Per Thomassen (politiet)
Ann Rigmor Lauritsen, Bror Hemminghytt, Hilde Gunn Kristiansen, Svein Inge Sjøbu (Nordland røde kors)
Inge Ingvaldsen, Ronny Skansen (Midtre Nordland nasjonalparkstyre)
Roar Høgsæt, Sveinung Bertnes Råheim og Christian Brun-Jenssen (Fylkesmannen)
Meldt fravær: Siv Mossleth

Innledning og diskusjon om utfordringer

Roar Høgsæt åpnet møtet med å gå gjennom de gjeldende retningslinjene, presentasjonen er vedlagt. De sentrale retningslinjene, forholdet til verneforskrifter og prosessen fram mot dagens dispensasjon ble diskutert. Videre ble arbeidet videre framover diskutert.

Alle partene i denne saken har gjort ting på uheldige måter som har skapt unødvendige konflikter. Det var en felles enighet om at vi nå skal sette strek og legge dette bak oss og se fremover. I det videre arbeidet er det viktig at alle parter inviterer til dialog og tar kontakt for å finne løsninger hvis det er spørsmål eller uheldige situasjoner fremfor at vi får en dialog gjennom media.

Det har vært en utfordrende situasjon knyttet til Glomfjord Røde Kors aktivitet som har medført at de har lagt ned arbeidet i områder som er vernet etter naturmangfoldloven. Dette skyldes dels informasjonssvikt fra politiet som ansvarlig redningstjeneste til forvaltningsmyndighet for verneområdene. Siden det er politiet som formelt sett utgjør redningstjenesten med Røde Kors som utfører var det enighet om at det naturlige er at Politiet følger opp dette. Samtidig med at Glomfjord trakk seg ut av verneområdene vurderte også Beiarn og Saltdal RKH å legge ned arbeidet, og det er derfor viktig at denne kontakten skjer på en god måte for å hindre ytterligere støy.

Kjentmannsturer

Hjelpekorpsene følger de sentrale retningslinjene i arbeidet sitt. De melder fra til Politiet før hver øvelse/bli kjent tur startes/avslutte. I praksis gjøres dette på en annen måte enn beskrevet i retningslinjene ved at det gjøres pr. telefon før turen starter opp. Politiet varsler SNO og forvaltningsmyndighet.

Sikringsturer (nødvendig avsperring/skilting av rasfarlige områder m.m.)

Forvaltningsmyndigheten skal varsles i de tilfellene det er ekstraordinære sikringsturer det ikke er gitt dispensasjon til. Det er politiet som redningsmyndighet som bestemmer at slik sikring skal foretas. Det er viktig at også oppsynet varsles så de ikke rykker ut etter tips om ulovlig kjøring.

Arbeidet med ny øvingsplan/nye dispensasjon til erstatning for godkjenningen som går ut i 2017

Hjelpekorpsene er pr. i dag godt kjent langs traseene de kjører kjentmannsturer, men dette kan endre seg ved utskifting av mannskap eller gjennom at folks vandringsmønster endrer seg. Hjelpekorpsene har også gode GPS-spor på hovedtraseene, og disse brukes i stor grad ved ambulans oppdrag til kjente plasser.

Hjelpekorpsene har et ønske om å gjøre seg bedre kjent utenfor hovedtraseene, og vurderer å søke om dispensasjon til å bruke snøskuter for å gjøre seg kjent i nye områder. Dette arbeidet vil fordeles over flere år. Et eksempel på hvor viktig det er å ha overordnet kjennskap til områdene er redningsaksjonen ved Gråtåtind for noen år siden.

Dagens dispensasjon er gyldig fram til 2017, og prosessen mot ny øvingsplan/søknad bør startes allerede vinteren 2016/2017. Prosessen må være god og gjennomsluktig, og det er viktig at en har god nok tid og finner gode løsninger. Glomfjord RKH mangler i dag øvingsplan for Láhko nasjonalpark, og det er viktig at også det kommer inn i dette arbeidet. Viktige momenter i arbeidet er:

- Oppsummering om planene er dekkende og gode nok
- Dialog mellom hjelpekorpsene og miljøforvaltningen om spesielt sårbare områder. Tidlige avklaringer er viktig.
- Beskrivelse av aktiviteten som skal foregå og en vurdering av hva som er søknadspliktig: kjentmannsturer, sikringsturer og andre behov som tilsyn med repeatere, utsjekk av dekning for nødnett, merking av løyper etc. Definisjoner og hva som er søknadspliktig er beskrevet i de sentrale retningslinjene.
- Definerings av vanskelige områder, samt en vurdering av sannsynligheten for at det blir behov for sikringsturer ut fra ekstraordinære forhold (på oppdrag fra politiet)
- Søknaden skal være sentralt forankret og godkjent av lokal redningssentral. Rapportkjemaet som er lovet er pr. i dag ikke laget. Det er derfor viktig at forvaltninga er tydelig på hva det ønskes rapport på.

Rapporteringskjema

Miljøforvaltningen lager sammen med Politiet et enkelt rapportskjema (tiltakskort) som brukes av politiet når hjelpekorpsene melder inn at turen er avsluttet. Det bør avsluttes med at politiet sender en kort rapport til forvaltningsmyndigheten.

Annet

Røde kors er en frivillig organisasjon og det kan være vanskelig å begrense hvem som uttaler seg hvor. Når de er på oppdrag for politiet er det kun politiet som skal uttale seg. I andre situasjoner er det mer åpent. Det vises til enighet om at dialogen ikke skal skje via mediene i vanskelige saker.

På Glomfjellet i Láhko nasjonalpark har det vært tradisjon for merking av skiløype, utført av Glomfjord RKH. Merkingen og motorferdsel knyttet til merkingen er etter verneforskriften søknadspliktig. Dette gjelder uansett hvem som skal utføre arbeidet. Slik tillatelse kan gis for flere år av gangen.

Glomfjord Røde Kors Hjelpekorps

Glomfjord den 20.11.2015

Til: Se adresseliste

Kommentarer til møtereferat av 27.10.2015 fra Fylkesmannen i Nordland.

Vi har lest referatet fra møtet og er mildt sagt forbauset over hva en kan fremsette på trykk.

Vi fikk opplyst at møtet skulle ta for seg eventuelle forandringer av den praksis som i dag er for nasjonalparkene. Med andre ord en generell gjennomgang, og deltakerne på møtet gjenspeilet dette.

Når vi leser referatet er det tydelig at saken som har vært drøftet er vårt korps aktivitet i området.

Innledningsvis er det sjenerøst innrømmet at alle har gjort feil for så konsentrere seg om vårt korps.

Vi ser at Ronny Skansen er tilstede på møtet og har hatt full anledning til å farge det med sine synspunkter. Vi har blitt fratatt denne muligheten da dette skulle være av generell karakter. Vi har etter møtedeltakernes syn vært utfordrende å samarbeide med. Vi kan vel ikke forvente at møtedeltakerne har innsikt i hvor mye arbeid, fritid og penger vi har lagt ned i vårt arbeid for å gi turgåere i området en sikkerhet vi mener de har krav på. Da er det jo viktigere for deltakerne å fremstå er de som skal verne området for sånne uansvarlige personer som oss. Men ingen i nød har fått nødvendig hjelp fra en kontorpult.

Så blir det vist til naturmangfoldloven, men ikke til Kongelig Resolusjon av 14.12.2012. I denne er det beskrevet vår aktivitet i området. Når Ronny Skansen i en tidligere mail skrivet ar "han er gjort oppmerksom på at vi merker i området" må dette være ukjent for han.

Politiet har i skriv til Midtre Nordland nasjonalparkstyre den 26.03.2012 skrevet at vår innsats er av uvurdering hjelp i forbindelse med uhell og redningsaksjoner. De forutsetter at mannskaper som settes inn er trent og øvd, slik at en er i stand til å gjennomføre de oppdragene vi blir satt til. Politimesteren fortsetter med at det ikke må lages slike regler som gjør at de frivillige oppfatter ordningene som byråkratiske og tungvinte. Han understreker nok en gang hjelpekorpsenes behov for å kunne øve under aktuelle vær og vinterforhold på en slik måte at de er i stand til å utføre krevende hjelpeinnsats når behovet er der.

I praksis er politimesterens ønsker ikke imøtekommet. Vi blir fratatt den mulighet til å utføre oppdrag under varierende forhold, og er ikke lenger den ressursen politimesteren ønsker. Vi kan av referatet ikke se at representanten for politimesteren har lagt vekt på noe av dette. Ingen kan tilfred stille disse kravene med en tur før påske og en tur før 1.mai.

I en publikasjon av 11. februar 2003 støtter Justisminister Odd Einar Dørum de frivillige organisasjonene og understreket behovet for at samfunnet utnytter den frivillige dugnadsinnsatsen for at vi skal ha effektiv redningstjeneste. Han sier videre at denne viktige tjenesten er av avgjørende betydning. Videre at de frivillige skal derfor være primære mannskaper som skal benyttes ved slike aksjoner. Justisdepartementet viser til St. prp. nr. 1 (2002-2003) her pekes det på viktigheten av at de frivillige ressurser maksimalt blir benyttet i reelle redningsaksjoner samt i forbindelse med øvelsesvirksomhet. Det sies videre at de frivillige skal fortrinnsvis være de **primære mannskaper** (med uthevet skrift) som benyttes ved slike redningsaksjoner. Det står videre at det er viktig å bruke disse for at de skal kunne opprettholde sin kompetanse og sikre rekruttering.

Det er tydelig at justisdepartementets klare krav ikke blir fulgt opp, og at hensynet til enkelte byråkraters egne fortolkninger veier tyngre. Vi kan heller ikke se at politiet kraftig nok har satt foten ned, og instruert dem i hvem som har ansvar og myndighet på dette feltet. Tvert imot ser vi at det er byråkrater med minimal kompetanse på redning i uvær på fjellet som får bestemme hvor vi skal øve, når og hva den skal innholde. Med andre ord kjøre etter en fast trase som på forhånd skal være godkjent av dem etter stadfestelse av politiet.

Vi kan ikke lenger være til hjelp i de områder vi blir skjøvet ut fra. Derfor er det viktig for oss å gi beskjed om dette, slik at de som har ansvaret for sikkerheten i disse områdene får tid til å finne alternative løsninger. Under ustabile værforhold synes vi det er uansvarlig å oppfordre turgåere til områder dersom en ikke har nødvendig redningsplan uten å gjøre dem oppmerksom på at de ved uhell ikke kan påvente hjelp. Vi har ved flere anledninger hentet ned syke personer fra turistforeningens hytter når været har vært for dårlig for helikopter.

Siv Mossleth har i avisinnlegg (AN) den 14.04.2012 sagt at korpene i Salten har fått dispensasjon for 156 kjentmannsturer i verneområdene i Salten i perioden 2012-2015. Det hevder hun at nasjonalparkstyret har gitt. Vi vet ikke om andre som regner på samme måten. Når vi får tillatelse til å kjøre 1 tur med 4 scootere, har vi trodd at alle var enig i at det var 1 tur. Styret regner det som 4 turer, men da bør det ha stått 1 scooter med 1 tur. På denne regnemåten blir det jo mange turer.

Når det gjelder merkingen i området er dette en praksis vi har drevet med siden tidlig 80-tall. Først etter henstilling fra Statkraft for området over og rundt Nedre Navervann til Storglomvann. Deretter over Glombrea til Vakkerdalen. Dette etter henstilling fra Glomfjord Grendeutvalg som fikk forespørsel fra turgåere som plutselig fikk tåke på breen. Nå er det også nødvendig på grunn av at breen er i stadig forandring, det er ikke på grunn av snøscooterkjøringen.

Dette gjelder også for Svartisen hvor vi ser store forandringer når breen trekker seg tilbake. Her er det også i partier stor rasfare, skavler og vindhull. Her skjer forandringer veldig fort. Dette er umulig å følge med de antall turer vi har i dag.

Miljøverndepartementet sendte på denne tiden ut en brosjyre hvor de oppfordret til merking av løyper for å stimulere folk til fysisk aktivitet også i mørketiden. De tenkte trolig også på sikkerheten.

For å komme litt tilbake til starten på merkingen så gikk det fint inntil vi søkte Storglomfjordfondet om støtte. Der satt det en representant fra Statskog, og han ble mildt sagt svært irritert over at vi hadde tatt oss til rette i hans område uten å kontakte dem. Han forlangte slutt på merkingen noe vi motsatte oss, og anket til Fylkesmannen. Der fikk vi ikke medhold, selv om vi argumenterte med

skrivet fra Miljøverndepartementet. Vi anket videre til Direktoratet hvor vi også fikk avslag, men at vi kunne fortsette som før inntil endelig avgjørelse ble fattet. Vider anket så til miljøverndepartementet hvor vi ble avvist.

Gjorde dem så oppmerksom på egen brosjyre hvor de oppfordret til merking, noe vi gjorde uten kostnad for noen, bare med den hensikt at folk skulle komme seg ut noe vi trodde vi delte med departementet. Men her gjelder byråkratiet, og det må selvsagt gå foran folks helse.

Dette fikk selvsagt avisene tak i uten vår hjelp. De skrev mange artikler om dette, og folk ble forbannet over den behandlingen byråkratiet gav oss. Vi kan nevne at vi har kjørt scooter siden 1976 uten en eneste klage inntil vi ble anmeldt av Nasjonalparkstyret. Statskog henvendte seg til Statkraft om merkingen, og fikk klar beskjed om at dersom ikke vi merket så ville de gjøre det selv på grunn av sikkerheten til deres mannskaper. Statskog skrinla kravet om fjerning av merking med unntak av strekningen Svalvann – Sundvann som er ca. 6 km hvor Statkraft ikke har interesser. Vi merker totalt ca. 40 km på Glomfjellet / Sundsfjordfjellet.

Merking av strekningen Svalvann – Sundvann ble det store slaget i den videre debatten. På henvendelse fra pressen om fortsatt merking orienterte vi om at vi ville fortsette. De spurte ikke mer, men hadde ikke fått det med seg at vi kunne fortsette inntil endelig avgjørelse. Avisoppslaget ble "Ulydighetsaksjon fra hjelpekorpsset"

Vi fikk straks etter oppringning fra lensmannen i Meløy med trussel om anmeldelse. Vi forklarte han nokså bryskt hvor saken stod og bad han ikke bare basere seg på avisoppslag.

Deretter kom jaggu politimesteren på tråden og truet med å opprette sak på oss. Vårt svar til han var en oppfordring til å sette seg bedre inn i saker før han uttalte seg. Vi visste at han ville være venn med pressen, men gjorde han oppmerksom på at han også var vår mann uten vi i noen sammenhenger hadde merket det. Også denne saken ble henlagt, men uten anmeldelse den gang.

I den videre behandling av merkesaken kom det en henstilling fra høyere hold om å komme til enighet. Vi skulle få merke, men bare med bjørkekvist da bambusstaver som vi benyttet ikke kunne brukes da det ikke fantes fritt voksende bambus i området. Vi måtte gjøre disse personene oppmerksom på at heller ikke bjørkekvist vokste på Svalvann, Fiskvann eller Sundvann hvor hovedsaken av merkingen var. Heller ikke på land var det oppservert bjørk som kunne brukes til merking.

Det neste var at det ikke kunne merkes da det ikke fantes noen bebyggelse eller annen inngrep i det aktuelle området. Derfor kunne det ikke merkes da personer som gikk tur i området ikke skulle få forringet sin naturopplevelse med å gå i områder som var merket. Vi måtte da fortelle at det rundt disse vannene var ca. 20 bygninger, hytter, naust, utedo og uthus.

Neste ble at vi ikke kunne merke da denne ledet inn til Svartisen nasjonalpark. Så var det på nytt å orientere at løypen fra Svalvann ledet til Sundsfjord, motsatt av hvor Svartisen nasjonalpark befant seg.

De nevnte i en bisetning at det befant seg sjeldne blomster ved Sundvann, men erkjente at dette ikke hadde betydning i denne saken.

Vi kunne da ikke unnløte å nevne at DNT merket T-løyper på land i samme område, og at disse ledet inn i nasjonalparken. Vi fikk til svar at de hadde en nasjonal tillatelse og at dette ikke var tema. Vi har senere tatt dette opp med høyere instanser, og fått svar at dette ikke har noe med saken å gjøre.

Vi synes det er svært merkelig at løyper som går i områder som i henhold til formålet med nasjonalparken skal vernes, har tillatelse til merking mens merking av vinterløyper som **ikke** kommer i konflikt med vernet er så omstendelig og vanskelig å få til.

Etter mange år med en nesten håpløs kamp mot byråkratiet må det vel vær lov i kaste kortene å si som Hanna Kvanmo " GRIS "

I forbindelse med at Glomfjord Jeger- og Fiskerforening søkte om å få bygge naust ved sin hytte ved Fiskvann, noe de søkte om før nasjonalparken ble opprettet, ble det i begrunnelsen for avslaget sagt at de ikke kunne få tillatelse da alle skulle behandles likt. Var det ikke slik at DNT også her fikk dispensasjon da de fikk tillatelse til å føre ny hytte opp ved eksisterende hytte i nasjonalparken ved å kalle dem sikringshytte uten spesifikke krav til størrelse og fasiliteter. Dersom dette er tilfelle vil andre organisasjoner få samme tillatelse eller er det noe vi andre ikke har noe med. Det kan nevnes at i tidligere tider hadde GJFF frittstående naust der.

Siden Fylkesmannens miljøvernnavdeling er så opptatt av lik behandling, kan vi ikke se at dette er tilfelle hvor private hytteeiere i nasjonalparken får 6 – 8 turer til hyttene, mens personer som leier foreningshytter ikke får samme muligheten til tross for at de kan være opp til 5 dager på hyttene. Dette er det vanlige på denne tiden av året. Man skulle tro ut fra et miljømessig hensyn at foreningshytter var å foretrekke framfor private hytter, da foreningshytter har langt større bruksfrekvens og derfor burde få en bedre ordning enn private hytter mht. transport til hyttene.

Da LAHKU nasjonalpark ble innviet hadde vi en samtale med miljøvernminister Bård Vegard Solhjell, hvor vi kritiserte måten vi var blitt behandlet på. Han kunne berolige oss med at nå hadde han sørget for at vi kunne få drive på en forsvarlig måte. I LAHKU kunne drive som tidligere da dette var den måten de ønsket og gav oss ros for innsats i området. Roar Høgsæt, og representanter fra Glomfjord JFF, Gildeskål JFF samt fra Direktoratet overhørte samtalen. Vi er derfor svært overrasket over hvordan dette har utviklet seg. I tillegg kan nevnes at Glomfjord JFF tok saken om naustet opp med representanten for Direktoratet og ble lovet at han skulle se på saken på nytt og gi svar tilbake. De har til nå ikke mottatt svar.

Vi får støtte fra ordførere i Meløy og Gildeskål og politikere uten at dette har den minste betydning. Det ser ut til at det er en kamp mellom politikere og byråkrater, hvor politikere som tror de har noe å si blir skuffet. De får uttale seg, og det får holde.

I referatet oppfatter vi det slik at vi ikke skal gå til pressen, men ta dette opp internt. I denne saken har ikke vi gått til pressen, men nasjonalparkstyre ved sin anmeldelse har gjort dem oppmerksom på saken. Vi har svart på spørsmål fra dem og uttalt vårt syn. Vi var i radio noe også leder i nasjonalparkstyre var og kunne redegjøre for deres syn noe jeg gjorde for vårt syn.

Mht. ekstraordinære sikringsturer som det ikke er gitt dispensasjon til kreves det varsling til Fjelloppsynet. Vi gjør oppmerksom på at ingen andre med tillatelse til scooterkjøring i Lahku Nasjonalpark har et slikt krav (hytteeiere, Statkraft, samene mv.).

Hvorfor stilles det ekstra krav til varsling ved scooterkjøring utført av Røde Kors?
Kan ikke de øvrige scooterspor utløse samme utrykning ved tips om ulovlig kjøring?

Ellers vil jeg minne dere om tidligere statsminister Stoltenbergs oppfordring til mer åpenhet. I denne saken gjelder det spesielt, da det ikke går ut over dere, men de som benytter fjellet til rekreasjon.

Dere oppfordrer til mer dialog, og vi lurer på hvordan den skal foregå. Dere har vist gjennom møteinnkallingen hvordan dere ser at en dialog skal gå for seg, la andre selvoppnevnte legge seg flat på våre vegne. Det er slik vi oppfatter det. Vi avgjør selv når vi legger noe bak oss, og forventer å være en part i en slik dialog. Vi har etter møtet ikke mottatt noen invitasjon til samtaler med unntak fra lensmannen i Meløy hvor vi er invitert til møte der vi skal få orientering om hva som er bestemt for oss.

Etter mailer fra noen av deltakere på møtet hvor det påpekes feil i referatet, feil som for øvrig stiller oss i et ufortjent dårlig lys som annet i referatet, lurer vi på om referatet gir et riktig bilde av samtalene i møtet. Vi anser møtereferatet som et offentlig dokument, og forventer at dette bevisst ikke er forandret for å gi et bedre inntrykk av tilstedeværende parts versjon, selv om bare denne fikk anledning til å gi sin forklaring. Pressen gir tross alt begge parter anledning til å forklare seg.

Under forberedelse til dette svaret er vi gjort oppmerksom på at Roar Høgsæt har i full offentlighet uttalt at hjelpekorpsene bare skulle ha tillatelse for å drive villmannskjøring. Vi håper dette ikke er tilfelle. Dersom han er av den mening, er det vårt ønske at dette blir tatt opp på en ordentlig måte med dem det gjelder, så de har en mulighet til å forklare seg.

Ville det ikke være naturlig at eier/forvalter av Nasjonalparkene blir forpliktet til å utarbeide en redningsplan og øve på denne. Da kunne en fått synliggjort de utfordringer en står overfor i dårlig vår/utfordrende fjellområder.

DNT leier ut hytter og gjennomfører turer mot betaling i nasjonalparkene. Til nå har hjelpekorpsene vært de som har assistert DNT ved sykdom eller annet behov for hjelp. Er de på noen måte ansvarlig for sikkerheten til de som benytter deres hytter/deltar på turer i dette området? Vi har inntrykk av at de har fått mange unntak, og motsatt seg at andre skulle få unntak.

Vi vil også gjøre oppmerksom på at vi gjennom vår virksomhet på Glomfjellet har hatt fokus på å tilrettelegge for brukere at dette fjellområdet i samarbeid med øvrige aktører. I tillegg til merking har vi etablert flere utedo, søppeltømming og varmebu / sikringsrom for fjellvandrere. Vi er også initiativtaker og organisator sammen med Fjellveien Glomfjord for å få brøytet veien opp til Navnsløs hver vår før påske.

Ellers synes vi at vi får bedre hjelp fra pressen som nesten er blitt som våre tillitsvalgte i disse sakene i motsetning til de som burde/skulle ivaretatt våre interesser.

Når vi leser referatet kan vi ikke se at det er tatt hensyn til politimesterens ønske om mindre byråkrati og en mer smidig saksbehandling. Ny øvelsesplan for perioden etter 2017 må utarbeides etter vanlige byråkratiske retningslinjer. Spesielle forhold som er nevnt i referatet er:

- spesielle sårbare områder => Hvilke sårbare områder ser forvaltningen for seg mht. scooterkjøring vinterstid? Vi kan ikke se for oss noen slike.

- Sommerstid ser vi betydelige utfordringer mht. dagens praksis med merking av løyper og barmarkskjøring i sårbare områder noe det er gitt tillatelse til.

Vi gjør oppmerksom på at scooterkjøring i Lahku Nasjonalpark ikke kommer i konflikt med hensikten for vern av dette området i og det forutsettes at motorisert ferdsel på snødekt mark skal kunne holde fram uhindret av vernet. (ref. kongelig resolusjon av 14.12.2012 kap. 1.2.3).

I samme resolusjon er det også påpekt at motorisert ferdsel på barmark kan være en trussel mot både sårbare geologiske formasjoner(karst) og plantesamfunnet i høgfjellet.

Hvilken fokus har nasjonalparkstyret på dette?

Etter 25års kamp mot byråkratiet kaster vi nå kortene.

Resultatet vil bli at turgåere i området må betale prisen for en dårligere sikkerhet.

Vi håper at vi i slike tilfelle ikke vil lese i avisa "Hjelpekorps nektet å rykke ut til turgåere i nød".

Med hilsen

Glomfjord Røde Kors Hjelpekorps

Tor-Anton Andersen

Vedlegg: Referat fra Møte mellom Nordland Røde Kors, politiet, Midtre Nordland Nasjonalparkstyre og Fylkesmannen i Nordland

Adresseliste:

1. Fylkesmannen i Nordland.
2. Bodø Politikammer.
3. Røde Kors Nordland.
4. Midtre Nordland Nasjonalparkstyre
5. Bror Hemminghytt.
6. Meløy Kommune v/ Ordfører.
7. Gildeskål Kommune v/Ordfører.
8. Meløy Lensmannskontor.
9. Glomfjord Jeger- og Fiskerforening.
10. Gildeskål Jeger- og Fiskerforening.
11. Glomfjord Grendeutvalg.
12. Justisdepartementet v/Justisministeren.
13. Miljøverndepartementer v/Miljøvernministeren.

REFERAT

MØTE: Møte mellom Nordland røde kors, politiet, Midtre Nordland nasjonalparkstyre og Fylkesmannen i Nordland.

Tid: 27.10.2015
Sted: Møterom Grågåsa, Fylkesmannen i Nordland
Møteleder: Roar Høgsæt
Referent: Christian Brun-Jenssen
Tilstede: Arne Hammer, Per Thomassen (politiet)
Ann Rigmor Lauritsen, Bror Hemminghytt, Hilde Gunn Kristiansen, Svein Inge Sjøbu (Nordland røde kors)
Inge Ingvaldsen, Ronny Skansen (Midtre Nordland nasjonalparkstyre)
Roar Høgsæt, Sveinung Bertnes Råheim og Christian Brun-Jenssen (Fylkesmannen)
Meldt fravær: Siv Mossleth

Innledning og diskusjon om utfordringer

Roar Høgsæt åpnet møtet med å gå gjennom de gjeldende retningslinjene, presentasjonen er vedlagt. De sentrale retningslinjene, forholdet til verneforskrifter og prosessen fram mot dagens dispensasjon ble diskutert. Videre ble arbeidet videre framover diskutert.

Alle partene i denne saken har gjort ting på uheldige måter som har skapt unødvendige konflikter. Det var en felles enighet om at vi nå skal sette strek og legge dette bak oss og se fremover. I det videre arbeidet er det viktig at alle parter inviterer til dialog og tar kontakt for å finne løsninger hvis det er spørsmål eller uheldige situasjoner fremfor at vi får en dialog gjennom media.

Det har vært en utfordrende situasjon knyttet til Glomfjord Røde Kors aktivitet som har medført at de har lagt ned arbeidet i områder som er vernet etter naturmangfoldloven. Dette skyldes dels informasjonssvikt mellom politiet som ansvarlig redningstjeneste og forvaltningsmyndighet for verneområdene. Siden det er politiet som formelt sett utgjør redningstjenesten med Røde Kors som utfører var det enighet om at det naturlige er at Politiet følger opp dette. Samtidig med at Glomfjord trakk seg ut av verneområdene vurderte også Beiarn og Saltdal RKH å legge ned arbeidet, og det er derfor viktig at denne kontakten skjer på en god måte for å hindre ytterligere støy.

Kjentmannsturer

Hjelpekorpsene følger de sentrale retningslinjene i arbeidet sitt. De melder fra til Politiet før hver øvelse/bli kjent tur startes/avslutte. I praksis gjøres dette på en annen måte enn beskrevet i retningslinjene ved at det gjøres pr. telefon før turen starter opp. Politiet varsler SNO og forvaltningsmyndighet.

Sikringsturer (nødvendig avsperring/skilting av rasfarlige områder m.m.)

Forvaltningsmyndigheten skal varsles i de tilfellene det er ekstraordinære sikringsturer det ikke er gitt dispensasjon til. Det er politiet som redningsmyndighet som bestemmer at slik sikring skal foretas. Det er viktig at også oppsynet varsles så de ikke rykker ut etter tips om ulovlig kjøring.

Arbeidet med ny øvingsplan/nye dispensasjon til erstatning for godkjenningen som går ut i 2017

Hjelpekorpsene er pr. i dag godt kjent langs traseene de kjører kjentmannsturer, men dette kan endre seg ved utskifting av mannskap eller gjennom at folks vandringsmønster endrer seg. Hjelpekorpsene har også gode GPS-spor på hovedtraseene, og disse brukes i stor grad ved ambulanse oppdrag til kjente plasser.

Hjelpekorpsene har et ønske om å gjøre seg bedre kjent utenfor hovedtraseene, og vurderer å søke om dispensasjon til å bruke snøskuter for å gjøre seg kjent i nye områder. Dette arbeidet vil fordeles over flere år. Et eksempel på hvor viktig det er å ha overordnet kjennskap til områdene er redningsaksjonen ved Gråtåtind for noen år siden.

Dagens dispensasjon er gyldig fram til 2017, og prosessen mot ny øvingsplan/søknad bør startes allerede vinteren 2016/2017. Prosessen må være god og gjennomsluktig, og det er viktig at en har god nok tid og finner gode løsninger. **Glomfjord RKH mangler i dag øvingsplan, og det er viktig at også de kommer inn i dette arbeidet.** Viktige momenter i arbeidet er:

- Oppsummering om planene er dekkende og gode nok
- Dialog mellom hjelpekorpsene og miljøforvaltningen om spesielt sårbare områder. Tidlige avklaringer er viktig.
- Beskrivelse av aktiviteten som skal foregå og en vurdering av hva som er søknadspliktig: kjentmannsturer, sikringsturer og andre behov som tilsyn med repeatere, utsjekk av dekning for nødnett, merking av løyper etc. Definisjoner og hva som er søknadspliktig er beskrevet i de sentrale retningslinjene.
- Definerings av vanskelige områder, samt en vurdering av sannsynligheten for at det blir behov for sikringsturer ut fra ekstraordinære forhold (på oppdrag fra politiet)
- Søknaden skal være sentralt forankret og godkjent av lokal redningsentral. Rapport skjemaet som er lovet er pr. i dag ikke laget. Det er derfor viktig at forvaltninga er tydelig på hva det ønskes rapport på.

Rapporteringskjema

Miljøforvaltningen lager sammen med Politiet et enkelt rapportskjema (tiltakskort) som brukes av politiet når hjelpekorpsene melder inn at turen er avsluttet. Det bør avsluttes med at politiet sender en kort rapport til forvaltningsmyndigheten.

Annet

Røde kors er en frivillig organisasjon og det kan være vanskelig å begrense hvem som uttaler seg hvor. Når de er på oppdrag for politiet er det kun politiet som skal uttale seg. I andre situasjoner er det mer åpent. Det vises til enighet om at dialogen ikke skal skje via mediene i vanskelige saker.

På Glomfjellet har det vært tradisjon for at Røde kors får oppdraget for merking av skiløype. Det er i verneforskriften åpnet for slik merking. Om denne merkingen skal skje med bruk av snøscooter må det søkes om tillatelse til motorferdsel i verneområdet. Dette gjelder uansett hvem som skal utføre arbeidet. Slik tillatelse kan gis for flere år av gangen.

Glomfjord den 26.11.2015

Reaksjoner og synspunkter på referat av 27.10.2015 fra Fylkesmannen.

I andre avsnitt i referatet sies det at alle parter i saken har gjort ting på en uheldig måte som har skapt unødvendig konflikt, og en setter en strek og legger det bak oss.

For noen som ikke var til stede på møte er det vanskelig å se hva dette gjelder. For oss er det klart at det gjelder vårt korps. Saken har dere lagt bak dere da politiet orienterte om at det var de som skulle ha anmeldelsen.

Dere skal se fremover, men ikke forandre på noen standpunkter eller tillatelser som gjelder korpene. For vårt korps gjelder mer byråkrati. Dere inviterer til dialog og skal ta kontakt for å finne løsninger. Fine ord og rette holdninger, men uten innhold. Det er det vanlige, stor forståelse og velvilje på møtene, men ingen tiltak som følger det opp.

Dere sier det har vært en utfordrende situasjon knyttet til GRKH aktiviteter. Dette på grunn av informasjonssvikt mellom politi og forvaltningsmyndighetene. Dette resulterte i en anmeldelse av vårt korps. Vi forstår det slik at Ronny Skansen gjorde dette på eget hånd uten først å konferere med styret, noe han gjorde i etterkant ?

Etter anmeldelsen trakk vi oss ut av nasjonalparkene. Vi ser at anmeldelsen ble trukket tilbake av styret, og henlagt av politiet. Ingen unnskyldninger er mottatt for den belastning vi fikk gjennom denne prosessen. At avisen (an) fikk kjennskap gjennom postlisten og dermed publiserte dette skal vi altså stå til ansvar for. Videre tok nrk nordland kontakt med oss og ville ha oss med. De opplyste at det kom en person fra fylkesmannen eller nasjonalparkstyre , og at saken hadde stor almen interesse. Heller ikke her var det vi som tok kontakt med media.

Vi er klar over at saken har stor interesse blant turgåere og politikere i berørte kommuner, og også blant andre frivillige organisasjoner. Vi har derfor valgt å ta dem med på vår adresseliste ved utsendelse av våre svar og synspunkter.

Våre ønsker er å gjøre en best mulig jobb både for de som vil ha bruk for vår bistand, og politiet som har ansvaret for redningsaksjoner og er avhengig av at de som utfører oppdragene i området har tilstrekkelig ferdigheter og kompetanse.

Det ønskes dialog av alle møtedeltakerne, men bare politiet har tatt konsekvensen og kallet oss inn til møte.

Så leser vi at forvaltningsmyndigheten skal varsles i de tilfeller det er ekstra sikringsturer det ikke er gitt dispensasjon til. Vi har forstått det slik at sikringsturer og øvelser er noe politier gir tillatelse til.

Når det gjelder kjentmannsturer og øvelseskjøring er det som vi alle vet fylkesmannen/nasjonalparkstyre som gir dispensasjon til. Da ville det vel ikke ha hatt noen betydning om vår tur hadde fått benevnelsen sikringstur eller kjentmannstur ?

Når det gjelder å dokumentere behovet for kjenne til området vinterstid, så kan sikkert sekretæren på møtet stadfeste dette da vi inviterte han med på en tur etter hele traseen. Vi forstod det slik at han satte pris på vårt initiativ. Vi har også hatt med politiet ved flere anledninger. Vi har ønsket at de var med oftere, men har forståelse for at andre saker har høyere prioritert.

Når det gjelder ønske om oppsummering av øvelsesplanene, har vi alltid påpekt at det er for få turer i et fjellområde med de vekslene værforhold, is og bre i stadig forandring. Våre synspunkter har aldri blitt tatt hensyn til av fylkesmannen. Hva er da hensikten med oppsummering for å se om planene er gode nok når en konsekvent unnlater å ta hensyn til de viktigste momenter.

Ser vi skal ha dialog om spesielle sårbare områder. Dette er noe nytt, men miljøforvaltningen skriver selv at det er problematisk med barmarkskjøring i enkelte områder i lahko nasjonalpark. Dette i motsetning til kjøring på snødekket terreng som det ikke knyttes noen problemer til. Da skulle vel kjøring på vann ikke være noen problemer med å akseptere, heller ikke merking.

Når det gjelder rapportskjema mener vi det skal skrives etter turen, men tiltakskort er et hjelpemiddel (en huskelapp) en bruker før turen slik at en ser at alle hensyn og tillatelser er gjennomført før turen.

Når det gjelder våre uttalelser til andre gjelder det i hovedsaken saker som også har interesse for dem. Vi uttaler oss aldri om aksjoner vi gjennomfører etter oppdrag fra politiet om noen skulle oppfatte referatet slik. Gjennomgangen føres i lukket fora under ledelse av politiet som også står for kontakten med pressen og andre. Viser her til referatets påpekning hvor en skriver " Det vises til enighet om at dialogen ikke skal skje via mediene i vanskelige saker." Det kan ikke være slik at en ikke skal ha lov å uttale seg om enkeltstående saker som er til behandling selv om en av partene kommer dårlig ut på grunn av uforståelige standpunkt.

Når det gjelder merking i området, så har dette foregått siden tidlig 80-tall. Først etter ønske fra Statkraft og deretter etter ønske fra Glomfjord Grendeutvalg. Siden har området blitt utvidet etter ønske fra turgåere i område og Jeger – og Fiskerforeningene. På orienteringsmøter som Storglomfjordfondet arrangerer blir dette tiltaket fremhevet som det viktigste tiltaket i området. Storglomfjordfondet gir derfor tilskudd til merking i området. Fondet har representanter fra Gildeskål, Meløy og Beiarn kommuner. I tillegg har Statskog representant i styret.

Grunnen til at ikke vi søker er at en tillatelse til merking vil inneholde så mange restriksjoner at det ikke vil være mulig og etterleve dem uten en masse ekstraarbeid for oss. Dette har vi fått erfare i andre saker. Vi driver frivillig og har som andre hus og familie. Vi som kjører og merker er mellom 50 og 70 år og har aldri hatt behov for villmannskjøring på snøscooter. Det som er spesielt med oss er i så tilfelle et sterkt ønske om å kunne hjelpe personer som har behov for det sommer som vinter.

For øvrig fikk vi vår første tillatelse til kjentmannstur i Saltfjell - Svartisen fra Fylkesmannens Miljøvernavdeling i 1992. Det er ikke mye som er forandret på disse 23 år som har gått siden da.

T-A.A

Ken-Roger Olsen
Nylaengveien 44
8630 STORFORSHEI

Trondheim, 12.02.2015

Deres ref.:
[Deres ref.]

Vår ref. (bes oppgitt ved svar):
2014/444

Saksbehandler:
Marit Doseth

Klage på vilkår satt i forbindelse med tillatelse til motorferdsel for uttransport av felt elg i Storlia naturreservat

Det vises til Deres klage datert 13. oktober 2014.

Saken gjelder klage fra Ken-Roger Olsen på vilkår satt i forbindelse tillatelse til barmarkskjøring i Storlia naturreservat for utfrakt av felt elg. I tillatelsen var det satt vilkår om bruk av ATV med belter. Videre omfattet ikke tillatelsen kjøring i myrområder og på snaufjellet.

Direktoratet tar ikke klagen til følge. Vilkåret om bruk av belter på ATV er satt for å begrense skader som kan oppstå som følge av barmarkskjøring. Også vilkåret som at kjøring ikke skal finne sted i myrområder og på snaufjellet er satt av samme grunn. Begge vilkårene er forholdsmessige og saklige og dermed lovlige.

Bakgrunn for saken

Ken-Roger Olsen søkte den 13. juni 2014 om dispensasjon fra motorferdselsforbudet for bruk av ATV til frakt av elgslakt i Storlia naturreservat.

Midtre Nordland nasjonalparkstyre har delegert myndigheten til å fatte vedtak etter verneforskriftens spesifiserte bestemmelser om ferdsel til forvalterne. Sekretariatet ga den 14. juli 2014 Olsen tillatelse til bruk av ATV med belter eller jernhest for utfrakt av elgslakt. Kjøringen ble begrenset til kjøring utenom myrområder og snaufjell.

Klagen

Vedtaket ble påklaget i epost datert 22. august 2014. I klagen hevdes det at det er kjøretøy med høyt marktrykk og kraft som medfører skader, ikke nødvendigvis at kjøretøyet har hjul. Klager mener også at det er urimelig å kreve belter for så få turer, det er maksimalt 3 elger som skal hentes ut. Det anmodes også om at forbudet mot kjøring i myrområder omgjøres slik at slik kjøring bare skal begrenses.

Nasjonalparkstyrets behandling av klagen

Nasjonalparkstyret behandlet klagen den 23. september 2014. Det ble fremsatt et forslag fra en styrerepresentant om at vilkåret om bruk av belter skulle fjernes og forbudet mot kjøring på snauffjell eller myrer skulle endres til at slik kjøring skulle unngås der det er mulig. Sekretariatets forslag ble vedtatt med 7 stemmer mot 2. Klagen ble dermed ikke tatt til følge og saken ble oversendt Klima- og Miljødepartementet for endelig avgjørelse.

Ken-Roger Olsen har i brev til Klima- og Miljødepartementet datert 13. oktober 2014 kommet med supplerende opplysninger. Det opplyses at han representerer et jaktlag som består av alle grunneierne i området. Det har vært drevet med elgjakt i området siden 1936 hvor det er brukt hest og senere traktor til utfrakt. Det hevdes at det allikevel knapt finnes spor i området.

Videre vises det til at det ikke blir stilt samme krav til reindrifta som kjører både med ATV uten belter og motorsykkel i samme området. Det samme gjaldt et jaktlag som for noen år siden fikk tillatelse av fylkesmannen til bruk av en 6-hjuling uten belter.

Klager viser til at det kun være behov for gjennomsnittlig 1 tur årlig og kostandene til investering til belter vil ikke være i samsvar med den begrensede bruken.

Det vises også til en rapport utarbeidet av Statens naturoppsyn hvor bruk av elgtrekk og ATV med fire hjul sammenliknes. Undersøkelsen viste at forskjellen på terrengslitasjen var minimal ved lik hastighet og at det er kjøreadferden som avgjør terrengslitasjen. Sekshjulinger, som klager er innehaver av, vil ha enda lavere marktrykk hevdes det.

Det vises også til begrunnelsen av vedtaket hvor det fastslås at omsøkte kjøring ikke er i strid med verneformål og verneverdier, og at kjøringen sammen med annen kjøring ikke vil medføre for stor samlet belastning.

Avslutningsvis vises det til nasjonalparkstyrets vedtak om å hogge ned to plantefelt (ca. 25.000 gran) innenfor reservatet og la virket ligge igjen.

Miljødirektoratet sin vurdering

Klima- og miljødepartementet vedtok den 11. juni 2010 i medhold av naturmangfoldloven § 62 at et nasjonalparkstyre bestående av blant annet representanter for de berørte kommuner skal være forvaltningsmyndighet for verneområdene i Saltfjellet, herunder Storlia naturreservat. Klima- og miljødepartementet har vært klageinstans for vedtak fattet av nasjonalpark-/verneområdestyrer. Denne myndigheten er nå delegert til Miljødirektoratet, jf. Klima- og miljødepartementets brev datert 23. januar 2015.

Klageinstansen kan prøve alle sider av saken, jf. forvaltningslovens § 34. Klageinstansen kan treffe nytt vedtak i saken eller oppheve vedtaket og sende saken tilbake til underinstansen for helt eller delvis ny behandling.

Klagen behandles etter forskrift av 6. februar 1970 nr. 3 forskrift om fredning av Storlia naturreservat (verneforskriften), lov om forvaltning av naturens mangfold av 19. juni 2009 nr. 100 og den ulovfestede vilkårslæren.

Storlia naturreservat ble vernet ved kongelig resolusjon 19. juni 1970. Formålet med vernet er å sikre en naturlig utvikling av plante- og dyrelivet, spesielt i skog- og fjellområde i Dunderlandsdalen. Videre fremgår det av formålsparagrafen at det skal legges særlig vekt på blant annet at området har stor plantegeografisk og - skogøkologisk verdi og har viktige funksjoner for fugle- og dyrelivet i regionen.

I utgangspunktet er motorisert ferdsel til lands og til vanns forbudt, jf. verneforskriften IV pkt. 5. Etter VI kan forvaltningsmyndigheten gi tillatelse til motorisert transport i forbindelse med næringsaktivitet og nødvendig uttransport av elgslakt, jf. pkt. 1.

At forvaltningen har en sedvanebasert adgang til å stille vilkår ved forvaltningsvedtak følger blant annet av Høyesteretts dom, Rt. 2003 s. 764. Adgangen er imidlertid begrenset til vilkår som har saklig sammenheng med begunstigelsen og kan ikke være uforholdsmessig tyngende og dermed urimelig.

Vilkårene er satt for å redusere skadene som barmarkskjøring kan medføre, slik som skade og slitasje på vegetasjon og forstyrrelser for fugle- og dyrelivet, jf. naturmangfoldloven § 8. De negative virkningene kan reduseres ved at det settes vilkår til tillatelsen. Lette kjøretøy med belte antas å ha minst skadepotensiale for underlaget. Kjøring i vått terreng og på snaufjell medfører vanligvis større skader enn kjøring på fast og tørr grunn. Vilkårene som er satt er derfor saklige.

Klager mener at kravet om belter er tyngende i forhold til de relativt få turer som er aktuelle inne i reservatet. Jaktlaget som klager er medlem av, i feller også elg utenfor vernegrensene. Utgiftene til belter vil kunne fordeles på jaktlagets medlemmer og beltene vil også kunne benyttes når det fraktes elg utenfor vernegrensene. I følge naturmangfoldloven § 12 skal forvaltningen for å unngå eller begrense skader på naturmangfoldet velge den driftsmetode eller teknikk som etter en samlet vurdering gir de beste samfunnsmessige resultater. Det fremgår av forarbeidene til denne bestemmelsen at økonomiske forhold i enkelte saker vil veie tyngre enn hensynet til naturmangfoldet, men generelt bør det velges den løsning som er best for naturen. Direktoratet finner derfor at kravet om belter ikke er urimelig tyngende.

Det hevdes i klagen at en ATV med seks hjul ikke medfører større skader i terrenget enn ATV med belter og det vises til en undersøkelse foretatt av Statens naturoppsyn hvor en firehjuls ATV sammenliknes med elgtrekk/jernhest med hensyn til terrengskader. Denne testen viste at forskjellene i terrengskade var minimale ved lik hastighet og at det er fart og kjøreadferd som er avgjørende for potensielle skader.

Direktoratet er kjent med testen som er utarbeidet av Statens naturoppsyn og har blant annet på denne bakgrunn relativt nylig åpnet for bruk av ATV med belter til utfrakt av felt elg, ikke bare bruk av jernhest/elgtrekk. Eventuelle konsekvenser av denne omleggingen må evalueres før det åpnes for bruk av andre typer barmarkskjøretøy. Det vises til at direktoratet ikke er kjent med andre liknende tester og resultatene av denne ene testen er et tynt grunnlag til å trekke sikre konklusjoner. Trolig vil andre jegere også ønske å kunne benytte ATV uten belter slik at en tillatelse vil kunne skape presedens. Risikoen for at bruk av hjul i stedet for belter skal medføre mer omfattende skader på vegetasjon og terrenget, gjør at direktoratet ikke tillater denne type motorferdsel, jf. naturmangfoldloven § 9. Det klages også på manglende tillatelse til kjøring i

myrområder og på snaufjellet. Slik kjøring medfører lettere spor og terrengskader, vilkåret som forbyr denne typen kjøring er derfor lovlig. Direktoratet kan ikke se at det er særlig tyngende, selv om skulle medføre at kjørestrekningen i enkelte tilfeller blir lengre.

I klagen vises det både til reindriftas kjøring i området med motorsykkel og ATV uten belter, og et jaktlag som fikk tillatelse av fylkesmannen til utfrakt av felt elg med en 6-hjuling. Bruk ATV uten belter i forbindelse med utfrakt av slakt vil kunne skape en presedens som vil være uheldig før vi har fått sett konsekvensene av den nylig omlagte praksisen hvor det åpnes for bruk av ATV med belter. En enkelt tur vil ikke nødvendigvis skade verneverdiene, men dersom omfanget av slik kjøring blir vesentlig, kan det skade verneverdier og være i strid med verneformålet. Direktoratet er ikke kjent med detaljene i det vedtak fra fylkesmannen som det vises til, men vi legger til grunn at denne avgjørelsen ikke kan gi grunnlag for presedens.

Når det gjelder nasjonalparkstyrets vedtak om å hogge ned to plantefelt og la virke ligge, er dette et skjøtselstiltak som er ikke er relevant i denne sammenheng.

På bakgrunn av ovennevnte er direktoratet kommet til følgende

Vedtak:

Klagen tas ikke til følge. Nasjonalparkstyrets vedtak stadfestes. Vedtaket er endelig og kan ikke påklages videre i forvaltningen.

Hilsen
Miljødirektoratet

Dette dokumentet er elektronisk godkjent og har derfor ingen signatur

Berit Lein
Avdelingsdirektør

Olav Nord-Varhaug

Kopi til:

Midtre Nordland nasjonalparkstyre	Moloveien 10	8002	BODØ
Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Rana kommune	Postboks 173	8601	MO I RANA
Naturvernforbundet i Nordland	Loftfjellveien7	8602	MO I RANA
Fjelltjenesten	Nordlandsveien 70	8626	MO I RANA

Bodø og Omegns Turistforening v/Berit Irgens
Postboks 751
8001 BODØ

Trondheim, 01.10. 2015

Deres ref.:
[Deres ref.]

Vår ref. (bes oppgitt ved svar):
2015/6052

Saksbehandler:
Marit Doseth

Avgjørelse i klagesak om oppføring av platting på Bjellåvasshytta i Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark

Det vises til klage på Midtre Nordland nasjonalparkstyre sitt vedtak datert 4. mars 2015 oversendt til Miljødirektoratet den 26.juni 2015.

Miljødirektoratet opprettholder nasjonalparkstyrets avslag på søknad om bygging av platting på 22 m² på Bjellåvasshytta i Saltfjellet- Svartisen nasjonalpark. Det er lagt avgjørende vekt på vedtakets mulige presedensvirkning.

Bakgrunn for saken

Bodø og Omegns Turistforening søkte den 4. februar 2015 om tillatelse til å bygge en platting på 22 m² ved Bjellåvasstua i Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark. Platten foran hytta vil ifølge søknaden bedre tilretteleggingen for aktuelle brukere av hytta.

Midtre Nordland nasjonalparkstyre avsto søknaden i styremøte den 4. mars 2015. Det ble vist til at bygging av platting ikke er omtalt verken i verneforskriften eller forvaltningsplan, men at gjeldende forvaltningsplan ikke åpner for bygging av anneks/uthus som den type inngrep det er mest nærliggende å sammenlikne med. Styret mente også at tiltaket var i strid med verneformålet som er å bevare et vakkert og tilnærmet urørt fjellområde. Det ble vist til at den bebyggelsen som utgjør hyttekomplekset allerede utgjør et betydelig inngrep i området.

Klagen

Vedtaket ble påklaget av Bodø og Omegns Turistforening ved Berit Irgens i brev datert 26. mars 2015. I klagen opplyses det om den bruk som hytta har vært gjenstand for og hyttas betydning for kulturhistorien i området. Områdets betydning for friluftslivet, også før vernet ble etablert, blir også fremhevet.

I klagen påpekes det at hytta i forvaltningsplanen er plassert i sone B, hvor det tillates en mild form for tilrettelegging. Å sidestille plattingen med anneks/uthus er ifølge klagen ikke riktig, da plattingen er på bakkenivå og ikke vil endre landskapet på samme måte som en bygning. Det vises til hyttas nøkterne standard sammenliknet med andre turistforeningshytter. Det er også et moment at plattingen vil redusere slitasjen på terrenget utenfor hytta. Dersom omsøkte platting ikke

tillates, bes det opplyst om hvilken størrelse på platting som styret vil kunne tillate.

Klagebehandlingen

Nasjonalparkstyret behandlet søknaden i møte den 16. juni 2015.

Styret opplyser at de er kjent med områdets betydning for friluftslivet, men påpeker at friluftstiltak også er regulert av verneforskriften. Selv om en platting vil påvirke landskapet på en annen måte enn en bygning, vil plattingen også ha betydning for urørtheten.

Styret er enig med klager i at hva som er i strid med verneformålet er en skjønsmessig vurdering og mener den ulike vurdering i denne sak skyldes de ulike interesser partene har å ivareta.

Avslutningsvis så opplyser styret at hva som tillates av inngrep og tiltak beror på en tolking av forskriften og den forvaltningspraksis som er etablert over tid. En tillatelse til bygging av platting vil kunne gi presedens i forhold til alle bygninger i nasjonalparken.

Miljødirektoratet sin vurdering

Klima- og Miljødepartementet vedtok den 11. juni 2010 i medhold av naturmangfoldloven § 62 at Midtre Nordland nasjonalparkstyre skulle forvalte verneområdene i Saltfjellet, herunder Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark. Styret består blant annet av representanter fra de berørte kommunene. Klagemyndigheten over styrets vedtak er delegert til Miljødirektoratet, jf. Klima- og miljødepartementets brev datert 23. januar 2015.

Klageinstansen kan prøve alle sider av saken, jf. forvaltningsloven § 34. Klageinstansen kan treffe nytt vedtak i saken eller oppheve vedtaket og sende saken til underinstansen for helt eller delvis ny behandling.

Klagen behandles etter forskrift for 8. september 1989 om vern av Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark (verneforskriften) og lov om forvaltning av naturens mangfold av 19. juni 2009 (naturmangfoldloven).

Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark ble vernet ved kgl.res. av 8. september 1989. Formålet med vernet er å bevare et vakkert og tilnærmet uberørt fjellområde med dets plante- og dyreliv og geologiske forekomster, der variasjonen i naturforholdene er særlig markert og verdifull. I tillegg skal nasjonalparken sammen med Gåsvatnan og Saltfjellet landskapsvernområder og Storlia naturreservat bidra til å bevare et sammenhengende naturområde som inneholder mange samiske og andre kulturminner. Det er også en del av verneformålet å gi allmenheten muligheter til naturopplevelse i området.

I utgangspunktet er landskapet i nasjonalparken vernet mot tekniske inngrep av enhver art, jf. verneforskriften IV pkt. 1.1.

Forvaltningsmyndigheten har imidlertid anledning til å gi dispensasjon for enkelte tiltak, jf. verneforskriften IV pkt. 1.3 hvor det blant annet heter at det kan gis dispensasjon til anlegg og utvidelser av foreningshytter, jf. tredje strekpunkt. Selv om vilkårene for å gi dispensasjon

foreligger, har søkere ikke krav på dispensasjon. Forskriften angir ikke nærmere hvilke anlegg og utvidelser som kan tillates og heller ikke kgl.res gir noen nærmere beskrivelse av hvilke tiltak som er tenkt omfattet av bestemmelsen.

I gjeldende forvaltningsplan fra 1990 heter det under kapittelet om bygging av nye hytter, buer og naust, utvidelse av eksisterende bygninger på side 36 i forvaltningsplanen at: «Når det gjelder utvidelse/ombygging av eksisterende hytter, bør likhetsprinsippet gjøres gjeldende..... Det tillates imidlertid ikke bygging av anneks/uthus. Eventuelle søknader må behandles særskilt med hensyn på behovet, og tillatelse må kun gis dersom det ikke kommer i konflikt med verneinteressene.....»

For tiden pågår et arbeid i verneområdet for Saltfjellet hvor eksisterende verneformer vurderes og hvor vernegrensene gjennomgås med tanke på utvidelser og justeringer. Også verneforskriftene revideres i denne sammenheng og det er også blitt utarbeidet en skisse til ny forvaltningsplan. Styret har i den forbindelse bestemt at det skal fastsettes en øvre grense for hva som er tillatt bygningssareal på åpne hytter, men det er ikke bestemt hva grensen skal være.

Turistforeningen ønsker en platt på 22 m² utenfor hytta for å bedre å kunne tilrettelegge for hyttas brukere. Foreningen mener platten vil minske terrengslitasjen utenfor hytta. Direktoratet mener at selv om inngrepet vil kunne redusere slitasje på terrenget, vil det ikke nødvendigvis være forenelig med verneformålet som blant annet er å bevare et tilnærmet uberørt fjellområde fritt for inngrep. Fysiske inngrep i form av bygninger og anlegg vil vanligvis i større grad påvirke landskapet enn slitasje som følge av turgåere. Og selv om det fremgår av verneformålet at allmenheten skal gis muligheter til naturopplevelser i området, er det klart at det er opplevelser som i minst mulig grad krever fysiske inngrep eller tilrettelegginger det siktes til.

Forvaltningsplan omtaler i liten grad hvilke anlegg og utvidelser av foreningshytter som det vil kunne åpnes for, men har som generell retningslinje at bygninger som uthus og anneks ikke skal tillates. Planen viser en restriktiv holdning til alle former for bygninger i hele nasjonalparken, også i sone B hvor restriksjonsnivå skal være noe mildere. Det antas at bygninger og anlegg som direkte er mer nødvendig for driften av foreningshytter lettere vil kunne få dispensasjon etter den spesielle dispensasjonsregelen, dersom den negative påvirkning på verneverdiene ikke er for stor. Plattinger har ikke like stor påvirkning på landskapet som bygninger og anlegg som rager høyere over bakken. En tillatelse til platting vil imidlertid kunne skape presedens og et økt antall plattinger rundt bygningene i nasjonalparken vil kunne medføre at området fremstår som mindre urørt. Dette medfører at direktoratet ikke vil ta klagen til følge selv om det omsøkte tiltak alene ikke vil kunne true eller påvirke verneverdier som er omfattet av verneformålet, på bakgrunn av vår kunnskap om naturmangfoldet, jf. naturmangfoldloven § 8.

Generelle retningslinjer om omfanget av hvilke inngrep som vil kunne aksepteres må gis i en forvaltningsplan og ellers avgjøres på bakgrunn av en konkret vurdering i det enkelte tilfelle. Direktoratet har derfor ingen formening om hvilken størrelse på platting som vil kunne godtas i dette tilfelle.

I og med at avslaget i all hovedsak er begrunnet med vurderinger av presedens, går ikke direktoratet nærmere inn på de miljørettslige prinsippene i naturmangfoldloven §§ 8 til 12.

Vedtak

Miljødirektoratet stadfester Midtre Nordland nasjonalparkstyre sitt avslag datert 4. mars 2015 på søknad om bygging av platting på 22 m² på Bjellåvasstua i Saltfjellet- Svartisen nasjonalpark. Klagen tas ikke til følge og klagesaken er med dette endelig avgjort. Vedtaket kan ikke påklages videre.

Hilsen

Miljødirektoratet

Dette dokumentet er elektronisk godkjent og har derfor ingen signatur

Berit Lein
Avdelingsdirektør

Olav Nord-Varhaug

Kopi til:

Midtre Nordland
nasjonalparkstyre
Fylkesmannen i Nordland
Naturvernforbundet i Nordland
Saltdal kommune
Saltfjellet reinbeitedistrikt

Sørfold kommune
Rådhuset
8226 Straumen

Saksbehandler Hanne Etnestad

Vår ref. 2015/6595 - 432.1

Dato 22.10.2015

Angående universell utforming av innfallsporter til Rago nasjonalpark og Sjunkehatten nasjonalpark

Viser til forespørsel i brev av 09.10.2015.

Miljødirektoratet tildeler tiltaksmidler for nasjonalparkene etter en søknad fra nasjonalparkstyrene i den såkalte bestillingsdialogen. Tiltaksmidlene kan bl.a. benyttes til bedre tilrettelegging ved innfallsportene. For at tiltakene skal være aktuelle for tildeling av midler bør det foreligge en prosjektplan med et kostnadsoverslag og budsjett.

Innfallsporter Rago nasjonalpark

Brevet viser til innfallsport til Rago nasjonalpark i Nordfjord. Jeg går ut ifra at det her vises til stopp-plassen i Lakshola hvor det er et toalett (WC) og bord/benker. Det er imidlertid også en innfallsport til Rago nasjonalpark lenger ut i Nordfjorden ved et gammelt grustak, her er det satt opp en utedo og en gapahuk i privat regi.

Nasjonalparkstyret ser behovet for en utbedring av stopp-plassen i Lakshola, vil også peke på behovet for en større parkeringsplass i turistsesongen, noe kommunen også selv har hatt innspill på. Kommunen er reguleringsmyndighet i området, ansvarlig for stopp-plassen og eier av toalettet, stopp-plassen ligger også delvis på privat grunn, kommunen bør derfor være ansvarlig for planlegging og utførelsen av det arbeidet som gjøres her. Før vi kan ta prosjektet med i bestillingen av tiltaksmidler for nasjonalparken må det imidlertid foreligge en plan for gjennomføring av arbeidet med et kostnadsoverslag.

Foruten at nasjonalparkstyret kan ha en mulighet til å bidra med tiltaksmidler i prosjektet, ønsker sekretariatet for nasjonalparkstyret et samarbeid med kommunen om behovet for anlegg og informasjon ved innfallsportene til nasjonalparken.

Innfallsport Sjunkehatten nasjonalpark

Nasjonalparkstyret samarbeider om innfallsporten i Røsvik sammen med blant annet Sørfold kommune og Nordland Fylkeskommune. I tillegg er Fauske og Bodø involvert i prosessen for sine innfallsporter i deres kommune. Vår

kontaktperson i saken for Sørfold er Eirik Stendal. Han har god kjennskap til status i saken. Planene for innfallsporten i Røsvik vil komme fra Sørfold kommune som planmyndighet.

Med vennlig hilsen

Hanne Etnestad
nasjonalparkforvalter

Mottatt FM-NO

23 NOV. 2015

DISTRIKTSPLAN FOR SALTFJELLET REINBEITEDISTRIKT

Gjelder for perioden 2014 – 2020. Vedtatt på årsmøte den 05.11.2015

Tegnet av Lars Johannes Kuhmunen

<<Nasjonale forventninger til regional og kommunal planlegging>> som ble vedtatt ved kongelig resolusjon 24.juni 2011, heter det blant annet: <<Reindriften er en arealkrevende næring, samtidig som den mange steder er en forutsetning for utvikling av samisk språk og kultur. På lang sikt er det en utfordring å sikre reindriften sine arealer slik at reindriften sine tradisjonelle nomadiske driftsformer kan opprettholdes. Inngrep og uro innenfor reinbeiteområdene har de siste årene økt betydelig og ført til varig reduksjon av arealer og økt forstyrrelser for reindriften.>> Videre heter det: <<Regjeringen forventer at: Reindriften sine interesser og behov synliggjøres og ivaretas på en helhetlig måte i arealplanleggingen. For å sikre reindriften sine arealbehov på tvers av kommunegrensene er det nødvendig å se reindriften sine arealbehov i et regionalt og interkommunalt perspektiv.>>

Innholdsfortegnelse

- 1. Innledning**
 - 1.1 Definisjoner**
 - 1.2 Reindriftskart**
- 2. Beskrivelse av reinbeitedistriktet**
- 3. Beitebruk**
 - 3.1 Vinterbeite**
 - 3.2 Sommerbeite**
 - 3.3 Vårbeite**
 - 3.4 Høst/tidligvinter-beite**
 - 3.5 Flytting/ flyttemønster mellom årstidsbeiter**
- 4. Reintall og produksjon**
- 5. Gjerder og hytter**
 - 5.1 Gjerdeanlegg som distriktet eier**
 - 5.2 Hytter og gammer som distriktet eier/disponerer**
- 6. Inngrep og forstyrrelser**
 - 6.1 Motorferdsel**
 - 6.2 Fritidsbebyggelse**
 - 6.3 Caravanplasser**
 - 6.4 Vannkraft/minikraftverk**
 - 6.5 Bergverk/mineralutvinning**
 - 6.6 Skogbruk**
 - 6.7 Luftsport**
 - 6.8 Jordbruk/landbruk**
 - 6.9 Ekspansjon av tettsteder**
 - 6.10 Påkjørsel på jernbane og vei**
 - 6.11 Ferdse, friluftsliv, hundehold, jakt og småviltjakt**
- 7. Rovviltskader og tapsforebyggende tiltak**
- 8. Bruksregler for terrenggående barmarkskjøretøy**
- 9. Motorferdsel**
 - 9.1 Låhko nasjonalpark**
 - 9.2 Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark**
 - 9.3 Hovedtraseer**
- 10. Verneområdene**
 - 10.1 Områder hvor Midtre Nordland nasjonalparkstyre har forvaltningsansvar**
 - 10.2 Områder hvor Fylkesmannen i Nordland har forvaltningsansvar**
- 11. Forhold til tilgrensende reinbeitedistrikter/samebyer**
- 12. Revidering og vedtak av distriktsplanen**

1. Innledning

Saltfjellet reinbeitedistrikt har på grunnlag av reindriftsloven § 62 utarbeidet denne distriktsplanen. Loven inneholder en bestemmelse om at distriktsstyret skal utarbeide en distriktsplan for distriktet som skal inneholde de opplysninger i virksomheten i distriktet som er nødvendige for den offentlige planlegging.

Det er på distriktets side forsøkt å utarbeide en plan som inneholder de nødvendige opplysninger.

Noen orddefinisjoner er brukt for at det skal være enklere å forstå ordene.

Reindriftsnæringen utøves på reinen- og naturens premisser, derfor er hovedregelen for næringen å behandle naturen på en mest mulig skånsom måte og tenke på dyrevelferd. Målet er at de fremtidige generasjoner reindriftsutøvere skal ha de samme driftsvilkårene som nåværende generasjon. Reindrift er en næring som ikke kan detaljplanlegges. Næringen er avhengig av vær-, beite- og andre naturgitte forhold, samt at dyrevelferd prioriteres, derfor er denne planen utarbeidet som en omtrentlig beskrivelse og avvikelser må påregnes.

1.1 Definisjoner

Slik defineres ordet `siida` i reindriftsloven § 51:

"en gruppe av reineiere som utøver reindrift i fellesskap på bestemte arealer".

Slik defineres ordet `siidaandel` i reindriftsloven § 10:

"en familiegruppe eller enkeltperson som er del av en siida, jf. § 51, og som driver reindrift under ledelse av en person eller av ektefeller eller samboere i fellesskap".

Flyttlei:

En lei eller trasé i terrenget der reinen drives eller trekker selv mellom ulike årstidsbeiteområder.

Trekkelei:

Viktige naturlige traseer mellom beiteområder og forbi passasjer, der reinen trekker av seg selv, enten enkeltvis eller i flokk.

Svømmelei:

En lei der reinen vanligvis svømmer over sund, fjorder eller lignende.

Fangarm:

Ledegjerde ved inndriving av rein.

Beitehage:

Gjerde rundt et område der reinen samles/oppbevares for foring eller i påvente av å taes inn i et arbeidsgjerde.

Beredskapsgerde:

Gjerde i nærheten av tilgrensende beiteområder hvor man raskt kan ta inn rein for foring eller transport til andre beiteområder ved behov.

Merkegjerd:

Gjerdeanlegg hvor det foretas merking av rein.

Slakt-/Skille-/opplastningsgjerd:

Gjerdeanlegg som brukes til skilling og opplasting av rein for transport til slakteri eller annet beiteområde.

Midlertidig gjerd:

Mobilt gjerd som settes opp når det er behov for det. Oppføring kan skje uten formell tillatelse og gjerdet skal fjernes etter bruk.

Oppsamlingsområde:

Avgrenset område hvor reinen samles midlertidig under innsamling til flytting, kalvemerking, skilling eller slakt.

Svensk sameby:

Tilsvarende i grove trekk et reinbeitedistrikt i Norge.

Spredt beitebruk:

Man lar reinen spre seg, slik at dyrene selv kan finne de beste beiteområdene.

Jevn flokkstruktur:

Jevn fordeling av dyr av begge kjønn og i alle aldre.

1.2 Reindrifskart

Reinbeitedistriktets arealbrukskart er digitalisert og finnes på internett. De samme kartene ligger både hos Fylkesmannen i Nordland og hos Landbruksdirektoratets kartsider.

Fylkesmannens kartsider har, i tillegg til reindrifskart, også kommuneplaner slik at man kan se reindrifas arealbruk opp mot kommunens arealplaner. Reindrifskartene hos Fylkesmannen finnes på denne nettsiden: <http://nordlandsatlas.no/flexviewers/reindrif/>.

Landbruksdirektoratets reindrifskart finnes her:

http://kilden.skogoglandskap.no/?X=7334000.00&Y=400000.00&zoom=0&lang=nb&topic=reindrif&bgLayer=gratone_cache

For å se de ulike kartlagene (årstidsbeiter, flyttleier, hitter/gammer, gjerd eller anlegg), må man slå på de ulike kartlagene i venstremargen (klikk i rute foran kartlaget).

2. Beskrivelse av reinbeitedistriktet

Det er 23 næringsutøvere i distriktets manntall, fordelt på 7 siidaandeler. I barmarksperioden

drives distriktet vanligvis i en siida, på vinteren deles det vanligvis opp i flere siidaer.

Distriktsstyret består av 3 representanter, hvor en av de er leder.

Som følge av reindriftsloven § 57, har distriktet godkjente bruksregler som regulerer interne forhold i distriktet.

Distriktet er, i motsetning til mange andre distrikter med faste vinter- og sommerbeiter, et helårsdistrikt, og har ingen faste beitetider, det vil si at reinen kan benytte seg av hele distriktet til enhver tid.

Det samiske reindriftsområdet er inndelt i reinbeiteområder og reinbeitedistrikter. Saltfjellet reinbeitedistrikt ligger i Nordland reinbeiteområde og fikk sine nåværende grenser da reindriftsstyret ved forskrift fastsatte distriktsinndelingen for Nordland 27.april 1999.

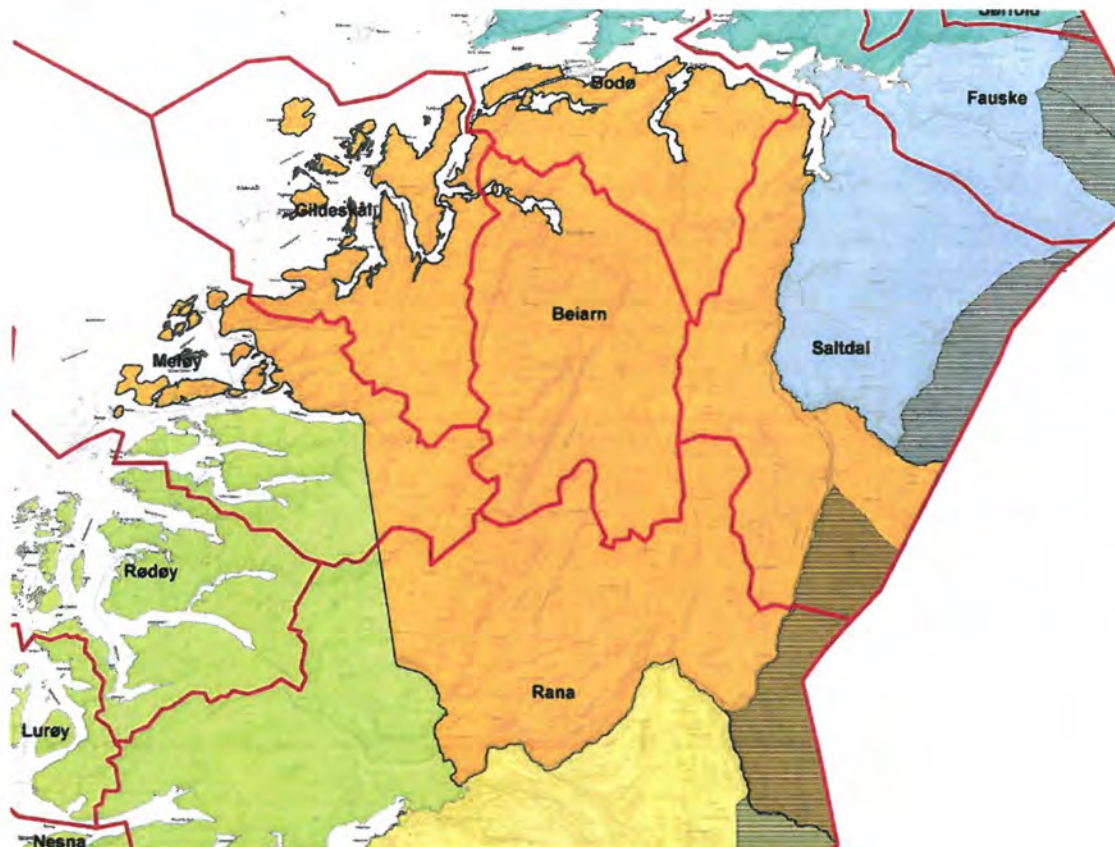
Distriktets bruttoareal er på 6985 km² (nettoareal 5835km²) og strekker seg over hele Beiarn- og Gildeskål kommune og delvis over Saltdal-, Rana-, Bodø- og Meløy kommune.

På sørsiden grenser distriktet mot Ildgrubens grense fra riksrøys 224 til Skonseng. Deretter Hestmann/Strandtindenes grense mot vest fra Skonseng til Svartisvatnet og samme distriktsgrense mot nord fra Svartisvatnet over Vesterdalen til Storglomvannet og ut Glomfjorden. På vestsiden grenser distriktet mot havet. På nordsiden grenser det mot Saltenfjorden sør for sundet gjennom Sundanstraumen, gjennom Saltstraumen og inn Skjerstadjfjorden og Saltdalsfjorden. Deretter Saltdalselva til Junkerdalselva og etter denne til Graddiselva. Videre etter Graddiselva til den krysser riksvei 77 og deretter til riksveien krysser riksgrensen mot Sverige. På østsiden grenser distriktet mot riksgrensen fra det punkt hvor riksvei 77 krysser riksgrensen til riksrøys 224.

Reinbeitedistrikter som Saltfjellet reinbeitedistrikt grenser mot, er på sørsiden Ildgruben reinbeitedistrikt, på sørvestsiden Hestmannen/Strandtindene, er på nordsiden Duokta, på nordøst Balvatn og på østsiden Semisjaur-njarg sameby, og på sørøstsiden Svaipa- og Gran sameby.

Kartet viser Saltfjellet reinbeitedistrikt og de tilgrensende reinbeitedistriktene på norsk side.

Avmerket med oransje farge på kartet er WN 24 Saltfjellet reinbeitedistrikt. Skravert-orange er konvensjonsbeiter for svensk reindrift med beitetid på sommerhalvåret. Blå er WP 25 Balvatn reinbeitedistrikt, turkis er WR 26 Duokta reinbeitedistrikt, grønn er WK 23 Hestmannen/Strandtindene reinbeitedistrikt og gul er WL 22 Ildgruben reinbeitedistrikt. Kommunegrenser er avmerket med røde streker.

3. Beitebruk

Som nevnt tidligere er distriktet et helårsdistrikt, men nedenfor beskrives hvordan de forskjellige beitetidene praktiseres i hovedsak. Bruken av beitetidene kan variere fra år til år, som betyr at det som beskrives nedenfor ikke er fastsatt og bindende, men bare en omtrentlig beskrivelse. Det er beiteforhold fra år til år, som vil være avgjørende på hvor reinen finner tilgjengelig beite. Beiteforhold kan også variere i løpet av en årstid, og det må gjennomføres en vurdering underveis for å finne ut hvor reinen skal beite, og om reinen eventuelt må flyttes. Hvis det er gjennomførbart, så rulleres bruken av vinterbeite, for å sikre produktive beiter i fremtiden.

3.1 Vinterbeite

Øst for Bjøllåvasdraget mot riksgrensen og nordover mellom Salten og Beiarfjorden. Kystnære områder med halvøyer og øyer innenfor Meløy-, Gildeskål- og Bodø kommune kan også være aktuelle, men alt avhenger av beiteforhold. Hvis beiteforholdene tilsier at man ikke kan holde flokken samlet, praktiseres det spredt beitebruk, for å utnytte beiteressursene på mest mulig måte.

Reinbeitekonvensjonen av 1972 ga Saltfjellet reinbeitedistrikt rett til vinterbeite i Sverige. I tillegg hadde svenske reineiere fra samebyene Semisjaur-njarg, Svaipa og Gran beiterett i et begrenset område regulert gjennom reinbeitekonvensjonen mellom Norge og Sverige. I år 2005

oppførte konvensjonen, og siden da har ikke Saltfjellet reinbeitedistrikt hatt beiterett i Sverige. Ny reinbeitekonvensjon er under utarbeidelse.

3.2 Sommerbeite

Tållodal i nord til Bjøllådal i øst. Storglomvatnet og Svartisen i vest og sør mot Ørtfjell.

3.3 Vårbeite

Fra riksveien mellom Misvær og Beiardalen i nord mellom Bjøllådalen i øst og Baiardalen i vest og videre sørover til Riebbevagge og mot Stormdalen. Også Lurfjell, halvøya mellom Saltenfjorden og Skjerstadjorden. Dette avhenger av snøforhold, og hvilke vinterbeiter som er benyttet det aktuelle året.

Kalvingsområde er i Riebbevagge med tilhørende fjell og daler mot Beiardal, Tollådal og Harrodal i nord. Nord- og sør Bjøllåvatn i øst, Stalloroggi og Gila i sør er det sentrale kalvingsområdet som blir brukt hvert år. Reinen trekker av natur mot dette området for å kalve. Dette er noe som reinen har nedarvet over generasjoner. Lurfjellområdet blir også brukt som kalvingsområde de årene hvor det er tilfredstillende snø- og beiteforhold i området.

3.4 Høst/tidligvinter-beite

Områdene nord og øst for sommerbeite.

3.5 Flytting/ flyttemønster mellom årstidsbeiter

Ved flytting til vinterbeite ved kysten, brukes det i hovedsak lastebiler. Det foretas også tradisjonell flytting etter bakken til ulike områder.

Deler av flokken trekker/strøver også selv ut til kystnære områder når beiteforholdene på innlandet er låste.

Ved flytting til grenseområdene, benytter man i hovedsak tradisjonell flytting etter bakken. Det forekommer også at man transporterer rein til grensen, for så å beite vestover.

Fra vinterbeite til kalvingsområder/vårbeite, benyttes det både lastebil og tradisjonell flytting etter bakken.

Flytting og samling til sommerlandet, høst, høst/vinter foregår ved tradisjonell samling/flytting etter bakken.

4. Reintall og produksjon

Det fastsatte øvre reintallet for distriktet er på 3500 dyr. Langsiktig mål er å øke reintallet til 4200 dyr og opprettholde et jevnt reintall med gode slaktevekter og en jevn flokkstruktur. Den største utfordringen med å holde et jevnt reintall, er rovdyr tap og tap til jernbane/bil. Ved å ikke kunne forutse hvor stort antall rein som vil gå tapt til jernbane og rovdyr det kommende året, så er det vanskelig å forutse hvor stort antall rein som skal slaktes for å opprettholde et jevnt reintall. Opprettholdelse av jevnt reintall avhenger også av gode vinterbeiter. Størrelsen på slakteuttaket hvert år avhenger av samlet tap av rein.

Statistikker over reintallsutvikling, slaktevekt, slakteuttak, flokksammensetning og tap finnes på www.reindrift.no (ressursregnskap).

5. Gjerder og hytter

5.1 Gjerdeanlegg som distriktet eier:

- Sørelva, slakte-, opplastnings- og skillegjerde
- Ryphågen, merkegjerde
- Semska, slaktegjerde
- Bolna, merkegjerde
- Ljøssenhammeren, merke- og slaktegjerde
- Beiarfjell/Reinhornheia, merke- og slaktegjerde
- Storglomvatn, slaktegjerde
- Jalgesoaivve, merkegjerde
- Stormdal, merkegjerde
- Gila, merkegjerde
- Lønsdal, tre ulike beredskapsgjerder

Gjerdene vedlikeholdes og restaureres ved behov og ved bruk.

5.2 Hytter og gammer som distriktet eier/disponerer:

- Stalloroggi, hytte
- Jalgesoaivi, hytte
- Tespadalen, hytte
- Stormdal, hytte
- Blakkodal, hytte
- Ytre lurfjellvatn, hytte (sammen med Beiarn sausankelag)
- Bukkhågen, hytte (sammen med lappvesenet, fylkesmannen disponerer)
- Semska, hytte
- Ryphågen, hytte
- Vestergila, gamme
- Lille Stormal, gamme
- Stormdal, gamme

Hytter og gammer som Saltfjellet reinbeitedistrikt eier vedlikeholdes og restaureres ved behov.

Det er to hytter innenfor distriktet som eies og disponeres av svenske samebyer:

- Stødi, Semisjaur-njarg sameby
- Randalsvollen, Svaipa sameby

6. Inngrep og forstyrrelser

Reinen er avhengig av stort tilgjengelig beiteareal. For at reindriftsnæringen skal fungere i sin helhet, er vern av beiteareal en svært viktig prosess som oppleves som vanskelig og utfordrende for næringen. Alt av inngrep i naturen går utover reinens beiteareal, derfor er reindriftsnæringen en viktig instans som skal ivaretas og bli hørt i prosesser som innebærer inngrep på beiteareal.

Distriktet har store utfordringer med forstyrrelser og opplever i stor grad press på beiteareal fra

eksterne interessenter. Det er flere faktorer som er forstyrrende for næringen. Graden av de forstyrrende faktorene er varierende, men problemstillingen regnes etter summen av disse. Mange mindre forstyrrelser kan være like utfordrende som en større forstyrrelse.

Det er ønskelig fra distriktets side så langt det er mulig å komme til enighet med eksterne interessenter. Visse planer er i sånne områder og av slik negativ art og omfang at det ikke er annen mulighet enn å gå imot planene hvis det skal kunne opprettholdes en bærekraftig reindrift. For å kunne opprettholde en bærekraftig reindrift, er man avhengig av at alle årstidsbeiter er tilgjengelig.

Forstyrrende faktorer varierer fra kommune til kommune, men i hovedsak er de vanligste forstyrrende faktorene innenfor samtlige kommuner.

Oversikt over forstyrrende faktorer skapt av eksterne interessenter som anses å være de vanskeligste og mest utfordrende for næringen:

Saltdal kommune:

- Fritidsbebyggelse
- Caravanplasser
- Skogbruk, skogsbilveier
- Ferdsel og friluftsliv.
- Tilrettelegging av turstier/stinett og innfallsporter til nasjonalpark og verneområder
- Slalombakke
- Vei og jernbane
- Luftsport/kiting
- Jakt og småviltjakt
- Forskjellige aktiviteter knyttet til hundehold

Rana kommune:

- Vannkraft/minikraftverk
- Mineralvirksomhet/bergverk
- Ferdsel og friluftsliv
- Vei og jernbane
- Jakt og småviltjakt

Bodø kommune:

- Fritidsbebyggelse
- Bergverk/mineralutvinning
- Jordbruk og skogbruk
 - Sperregjerder, skogsbilveier
- Ekspansjon av Bodø by
 - Økt ferdsel
- Ferdsel og friluftsliv
 - Skianlegg
- Jakt og småviltjakt
- Forskjellige aktiviteter knyttet til hundehold

Gildeskål kommune:

- Fritidsbebyggelse
- Vannkraft
- Jordbruk
- Ferdsel og friluftsliv
- Ekspansjon av tettsteder
- Jakt og småviltjakt
- Forskjellige aktiviteter knyttet til hundehold

Meløy kommune:

- Fritidsbebyggelse
- Vannkraftutbygging
- Jordbruk
 - Strømgjerder
- Ferdsel og friluftsliv
- Jakt og småviltjakt
- Ekspansjon av tettsteder

Beiarn kommune:

- Fritidsbebyggelse
- Vannkraft/minikraftverk
- Bergverk
- Jordbruk og skogbruk
- Ferdsel og friluftsliv
- Motorferdsel i utmark
- Jakt og småviltjakt

Kort forklaring på hvordan de forskjellige forstyrrende faktorene påvirker næringen:**6.1 Motorferdsel**

Det utøves motorferdsel av eksterne interessenter med både snøscooter og ATV innenfor reinbeitedistriktet.

Ferdsel med ATV har foreløpig ikke vært stor trussel mot næringen. I kystområdene registreres det derimot i visse tilfeller at folk jager/kjører etter dyr med ATV på vinterstid.

Ferdsel med snøscooter er i større grad en utfordring og et problem. Dette på grunn av at det i større grad er regulert i lovverket for ferdsel i utmarksområder og forholdene for bruk av snøscooter innenfor distriktet er gode.

Det registreres stadig at rein enten blir skremt fra beiteområder, blir forstyrret under trekk og flytting eller blir jaget. Det forekommer også at snøscooterkjørere forstyrrer/forhindrer næringen under samling/flytting av rein. Dette kan i stor grad skyldes folks ukyndighet i forhold til rein og dens natur.

Rekreasjonskjøring og andre interessers snøscooterkjøring på vårsesongen er den formen for motorferdsel som utøver størst trussel for reindriften. Utfordringer i forbindelse med kjøring i

og i nærheten av rein på trekk/flytting mot kalvingsområdet og i/rundt rein under kalving, oppstår i ulik utstrekning fra år til år. Dette avhenger blant annet på om våren er sen eller tidlig, og mengde snø i dalgangene.

Ferdsl av ukyndige folk i og rundt rein under kalvingen innebærer flere farer, blant annet at simler med små kalver blir skremt over store elver hvor kalvene ikke kommer seg over og blir ført med strømmen med døden som følger. At simler blir skremt og forlater kalven er også vanlig.

6.2 Fritidsbebyggelse

Problemet med hytter og tilrettelegging av hytter og hyttefelt er at de legger beslag på beiteareal samt at det fører til mye ferdsel og forstyrrelser. Dette ikke bare i umiddelbar nærhet til hyttene, men også i fjell/utmarksområder rundt hyttene. Transport til og fra hyttene med snøscooter og ATV kan være forstyrrende i visse perioder hvor dyrene oppholder seg i nærheten av slike traseer.

Det er også en utfordring at kommunene som planmyndighet ikke følger opp overordnende planprogram for bygging og drifting av fritidsbebyggelse, men tillater en bit for bit -politikk basert på enkeltsøknader og dispensasjoner fra vedtatte planprogram.

6.3 Caravanplasser

Caravanplasser er i hovedsak utfordrende i vinterhalvåret men også på høsten og i jaktperioden. I tillegg til beiteareal disse ansamlingene tar beslag på, så fører de til mye utfart/ferdsel i beiteområdene som igjen forstyrrer beitende dyr og/eller forstyrrer samling/gjeting av rein.

I og med at det ofte er stor gjennomgang av folk «rullerer, og kommer nye folk» fra år til år, til caravanområdene, så er det vanskelig og utfordrende å nå ut til disse for å informere til de eller styre ferdselen til eventuelle områder hvor det ikke kommer i konflikt med reindriftsnæringen.

6.4 Vannkraft/ minikraftverk

Som følge av storsatsning på fornybar energi gjennom minikraftverk, oppleves det en massivt ønske og interesse for små og mellomstore fjellelver og bekker.

Dette er i første omgang tidkrevende arbeid for næringen med uttalelser og møter med kraftselskap i forbindelse med forberedelser til konsesjonssøknader og utarbeidelse av høringsuttalelser til konsesjonssøknader.

I tillegg til forstyrrelser fra selve anleggsdriften i utbyggingsfasen viser erfaringene at anleggsveiene som legges inn i utmarka legger til rette for økt ferdsel og mer forstyrrelser. Dette uavhengig av om det revegeteres eller ikke. De faktiske arealbeslagene kan også være store.

6.5 Bergverk/Mineralutvinning

Innenfor distriktet er det flere områder hvor det drives og planlegges ulike former for mineralvirksomhet og i ulik størrelsesgrad. Virksomhetene representerer i hovedsak både alvorlige og negative konsekvenser for reindriften. I tillegg til arealbeslaget som bruddet, anleggsvei, gruveområdet og/eller masseuttaket representerer, kommer det store forstyrrelser i form av anleggsvirksomhet, sprengning og transport. Dette er kjente faktorer som rein blir forstyrret av og viser stor unnvikelsesadferd til og som ofte endrer og/eller stenger reinens naturlige trekk og beitemønster. Dette innebærer store konsekvenser i forhold til andre

negative aspekt. Blant annet med tanke på sammenblandinger, økte påkjørsler, rein på dyrket innmark, og lignende som igjen resulterer i både økte konflikter og dyrelidelser.

6.6 Skogbruk

Selve skoguttaket med ved og tømmerhogst er ikke til noen stor hinder for næringen.

Problematikken med skogbruk oppleves i forbindelse med tilrettelegging av veier for hogst som ofte fører opp i bjørkebeltet. Dette da det ofte i etterkant ønskes å anlegge hytter i nærhet til vei. Skogsveier genererer ferdsel og forenkler ferdselen opp i høvfjellet. Dette er forstyrrende for reinens beitero.

6.7 Luftsport

Kiting er en luftsport som utøves med «seil» og ski hvor man utnytter vinden og lar den føre utøver langt ut i fjellområder. Det er en ny og stadig utbredt aktivitet/sport som stadig oftere observeres. Aktiviteten fører utøver hurtig avgårde og gir utøver mulighet til hurtig å forflytte seg i terrenget.

Dette er en uorganisert aktivitet det ikke er opprettet noen formell kontakt med angående utfordringer og forstyrrelser som påføres rein. Denne sporten utøves fra juletider til april måned, i en sånn periode hvor reinen kan være meget sårbar for flytting og forstyrrelser. De blir jaget bort fra beitegropene.

6.8 Jordbruk/landbruk

Jordbruk og reindrift er næringer som ofte «krysser vei». Dette i mange sammenhenger, både i forbindelse med samarbeid og konflikter.

Det oppleves i størst grad god dialog og samarbeidsvilje hos jordbruksnæringen. Dette både i forbindelse med det praktiske arbeidet med rein, men også i forbindelse med felles utfordringer og problemstillinger. Dette kan være både i forhold til samling/gjeting av både sau og rein, utfordringer i forbindelse med rovvilttap og i forbindelse med offentlige instanser.

Konflikter gjelder i hovedsak rein på innmark og innenfor utmarksgjerder.

Dette er problemstillinger som i de aller fleste tilfeller løses med dialog og ulike tiltak. I perioden hvor bare åkrer og lavereliggende terreng grønsker og det er snø i fjellet så er det problematisk å holde okser og ungdyr fra innmark som grønsker. Rein på innmark vinterstid oppleves også fra år til annen når rein beiter i kystnære områder.

Nydyrking og tilrettelegging av hyttelandsbyer/felt er en utfordring som næringen støter på. Det oppleves at det ofte er nedlagte gårdsbruk som søker å utnytte/selge utmark til fordel for beitenæringen. Aktiv jordbruk og særlig bruk basert på sauehold ønsker helst å verne om utmarksbeitene på samme måte som reindriftnæringen.

Nydyrking virker ikke å øke i omfang, det heller avtar. Dette er positivt for utmarksnæringen, da det både tar beslag på mye beiteareal og fører til konflikt mellom næringene når rein kommer inn på dyrket mark.

6.9 Ekspansjon av tettsteder

Økt folketall, samfunnets ekspansjon og følgende ekspansjon av tettsteder med den økte interesse for utmarkets verdier som energi, mineraler, rovvilt, rekreasjon og friluftsliv er faktorer som reindriftnæringene støter på. Dette er negative faktorer for reinen som et fritt og

viltlevende dyr og også dyrelivet generelt er sterkt lidende av.

Når områder som dyrelivet tidligere brukte og som kanskje var deres kjerneområder eller en del av deres årstidsbeiter blir utbygd og blir forstyrret, må dyrene trekke bort og til andre områder. Dette ofte områder som er av dårligere kvalitet eller med størst kvalitet som annet årstidsbeite. Uvitenhet, dårlig kjennskap og lite respekt til dyrelivet, naturen og naturbaserte næringer er stor blant befolkningen generelt, men også blant det offentlige.

Turistforeninger, turlag og kommuner tilrettelegger stinett og turmål med trimkasser/bøker for å oppfordre til fjellvandring. Dette er noe som i visse områder og årstider er forstyrrende for beitende dyr. Dette kan føre til uheldige situasjoner og også jage/skremme dyr til uønskede områder. Særlig vinterstid i kystnære områder hvor fjellområder ofte er små og bratt med mye flåg, ur og stup, så kan det føre til uheldige situasjoner hvor rein blir skremt til utrygge områder.

6.10 Påkjørsel på jernbane og vei

Påkjørsler på jernbane er en problemstilling og en utfordring som det har vært jobbet mye med over mange år. Det er visse år når det er store påkjørsler og dette avhenger i hovedsak av vær-, snø- og beiteforhold i perioden fra oktober til mars-april. År med mye snø og dårligere beiteforhold i fjellet, vil dyrene trekke mer på søken etter mat.

Uro i flokkene som følger av rovdyr eller andre forstyrrende faktorer er også en påvirkende årsak til at de ofte er på vandring.

År hvor man tidlig flytter fra fjellområde til andre beiteområder eller at det er gode beiter i fjellet, vil dyrene enten være borte eller ikke oppholde seg så lenge nært togskinnegangen.

Jernbanen går rett gjennom viktige beiter og oppsamlingsområder. Skinnegangen med sine bratte skjæringer i dalgangene og opphøyde parti over Saltfjellet fungerer ofte som gjerder/fangstfeller for reinen når de kommer inn på linjen, som da resulterer i påkjørsler.

Dette enten når dyrene er på trekk øst eller vestover, eller at de beiter seg inn mot skinnegangen. Den kan også fungere som gangsti de gangene det er dyp eller løs snø på siden av linja, da velger reinen å gå etter sporet.

Reinbeitedistriktet i samarbeid med en nedsatt arbeidsgruppe av fylkesmannen har laget en rapport om ulike tapsreducerende tiltak og prioriteringsplan på ønskede banestrekninger som burde inngjerdes.

Det er prøvd ulike former for tapsforebyggende og reduserende tiltak. Bruk av helikopter under samling av rein fra dalstrøkene i Saltdal og Dunderlandsdalen er tiltak som har ført til at påkjørslene i den aktuelle perioden og strekningen enten har opphørt eller kraftig redusert. Dette avhenger av gode værforhold, noe som det visse år er sjelden i Saltfjellet. Det har også vært innleid eksterne hjelpemannskaper for å kjøre etter linjen å jage bort rein mellom Lønsdal og Russånes før togene kommer. Dette med tapsreducerende effekt. Tilleggsforing av rein i god avstand fra linjen har vært utført på sen vinteren. Dette for å forhindre at dyrene trekker fram og tilbake over skinnegangen på søk etter mat. Dette et effektivt tiltak når beiteforholdene tilsier at man kan holde flokkene samlet.

Påkjørsler på vei kan i perioder sammenfattes med togpåkjørsler. Det er visse år store påkjørsler og dette avhenger i hovedsak av vær-, snø- og beiteforhold i perioden fra oktober til mars-april. År med mye snø og dårligere beiteforhold i fjellet, vil dyrene trekke mer, på søken etter mat.

Det skiltes med permanente skilt over Saltfjellet. Ellers settes det opp midlertidige skilt i aktuelle områder hvor dyr enten oppholder seg eller trekker over/gjennom.

I perioder, varsles det via media, om stor reinfare på aktuelle strekninger.

6.11 Ferdseil, friluftsliv, hundehold, jakt og småviltjakt

Ferdseil i områder hvor reinen befinner seg i fører ofte til at dyrene trekker eller mister beiteroen. Områder og turstier hvor det er en massiv utfart og hvor dyrene aldri får ro vil den ikke trives i. De vil da heller prøve å oppsøke andre områder.

Det kan også i visse områder føre til at dyrene trekker mot områder, som f.eks dyrket innmark, vei/jernbane, e.l.

Tilrettelegging av turstier og innfallsporter inn til og i kjerneområder oppfattes og skygges på samme måte som andre naturinngrep og forstyrrende faktorer.

Småviltjakt kan være problematisk i perioder hvor man driver med samling av rein til et spesielt område. Blir reinen skremt av hunder og jegere med en gang de kommer inn i et nytt område, så vil den da skygge området, med det resultat i ekstra arbeid for reineieren.

Aktivitet i forbindelse med trekkhunder byr i perioder på utfordringer. Dette i forbindelse med rein på vinter og vårbeite/kalving.

I hovedsak viser de som driver på med trekkhundsport respekt og forsiktighet. Men det er en del utfordringer og problemstillinger. Dette da i hovedsak i forhold til nye utøvere og hvor i distriktet man beiter med rein vinterstid.

Jakt og friluftsliv med hund byr fra tid til anen på problemer i forhold til ukontrollerte hunder som jager eller skremmer rein. Reinen blir jaget bort fra beitegroper på vinterstid, skremmes under og før kalving, jages og skremmes bort fra oppsamlingsområder. Simler er særlig sårbar i omtrent begynnelsen av mars da kalven snur seg i livmora. Dette er også problematisk og utfordrende for reineier. Særlig i perioder hvor flokken skal samles og reinen blir spredd eller jaget tilbake. Dette påfører næringen kostnader og ekstra arbeid.

7. Rovviltskader og tapsforebyggende tiltak

Fredet rovvilt er en stadig økende og utfordrende problemstilling. Rovdyrbestanden øker og sprer seg i større grad. De siste 7 årene har både gaupe- og jervbestanden spredd seg helt ut i kystområder, til halvøyer samt nærliggende øyer. Ørnebestanden er også et stort problem i kystområdene, samt i kalvingslandet. Generelt innenfor distriktet sliter næringen med både tap og forstyrrelser av både jerv, gaupe, ørn og bjørn.

I forsøk på å forebygge tap til rovvilt, er det utprøvd noen tiltak. Flytting til mindre rovviltutsatte områder er utprøvd, blant annet til kystområdene og øyer. Det fungerte tidligere, men ikke i den siste tiden, da rovdirene er kommet etter og spredd seg i de områdene også.

Intensiv gjeting er et effektivt tiltak i perioder, spesielt i kalvingstiden. Da er det større mulighet for å dokumentere tap og rovdirene er skyggere og sjansen er større for at de holder seg unna.

Foring under kalving er også utprøvd. Det gjøres ved at man kjører ut mat (pellets, høy) til reinen. Det fører til at man kan holde den mere samlet uten at man reduserer mattilgangen til dyrene. En samlet reinflokk er mindre utsatt for rovdireangrep enn en spredd reinflokk.

Hele distriktet har gjennomført et prosjekt over 2 år med GPS-sendere/radiobjeller på ca. 75 rein. Tiltaket virket ikke å ha noen direkte tapsreducerende effekt. Men man kunne se tendenser via senderne hvis flokken/reinen var blitt jaget. Sendertypene som har vært på

markedet er dårlig egnet for store områder med dårlig GPS dekning. Enkelte reineiere har benyttet radiobjeller i etterkant av prosjektperioden.

Anmodning til uttak av slaktedyr tidlig på sesongen er også utprøvd. Tiltaket har den hensikt å ta ut slakterein mens den er i best hold. Har ikke utover det noen direkte tapsreducerende effekt, bortsett at man fikk slaktet endel av de kalvene som rovdirene hadde tatt. Samme antall rovdire må uansett ha mat og forsyner seg da av det som er spart til neste års produksjon.

8. Bruksregler for terrenggående barmarkskjøretøy

Det benyttes motoriserte fremkomstmidler som snøscooter, barmarkskjøretøy, helikopter og båt til reindriftsrelatert arbeid (gjeting/tilsyn, samling, transport av utstyr/syke dyr)

All bruk av fremkomstmidler foregår på en skånsom måte mot naturen.

Eksterne hjelpemansker som hyres inn eller kjører i regi av reindriftsnæringen skal medbringe kjøretillatelse hvis ikke reineier er i nærheten. Skriftlige tillatelser har gyldighet opp til tre måneder. Tillatelser som er sendt via SMS har kort gyldighet og brukes i tilfeller hvor reineier ikke har mulighet for å utstede skriftlig kjøretillatelse.

9. Motorferdsel

9.1 Låhko nasjonalpark

Barmarkskjøring i Låhko nasjonalpark vil konsentreres i hovedsak rundt samlingsgjerdet ved dammen i Storglomvatnet. Tidsrommet for kjøring i forbindelse med slakting vil begrenses rundt tidlig høst, i 1-2 uker, avhengig av vær og føre. Det kan enkelte år være at området brukes på sommersstid til kalvmerking. I utgangspunktet brukes det ATV, men enkelte plasser kan det være behov for å bruke tohjuls-kjøretøy. Da området er et viktig beiteområde, spesielt for bukker, anses det som viktig for næringen å begrense barmarkskjøring, og vil ikke ha mer enn nødvendig kjøretøy i drift under sanking.

Det er forespeilet to traseer inn i nasjonalparken. Den ene går fra dammen ved Storglomvatnet opp til Kjerringa, som brukes som utsiktspunkt utover i terrenget. Fra Kjerringa kan man observere og lokalisere rein, og kjøring inn i området vil starte langs med Fiskvassryggen ned mot Fiskvatnet. Den andre traseen går fra Langvatnet via Fellvatnet, utenfor nasjonalparken, og fra Fellvatnet inn til Låhko/Urdfjellet i nasjonalparken. Disse traseene er utgangspunkt for samling og gjeting i forbindelse med slakting.

Under selve samlingen er det ingen faste traseer. Da vil reinens oppholdssted være avgjørende for hvor kjøring finner sted. Dette vil variere fra år til år, og enkelte år kan det forekomme at det ikke foretas slakting.

Under all samling vil det brukes helikopter, eventuelt mikrofly, der flygingen skjer lavere enn 300 meter.

9.2 Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark

Behovet for barmarkskjøring i Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark kan periodevis være stort. De periodene med størst behov er under kalvmerking i juli, samt slakting på høsten. Det brukes både ATV og to-hjulinger under arbeidet. I begynnelsen av juli starter kalvmerking. Da benyttes

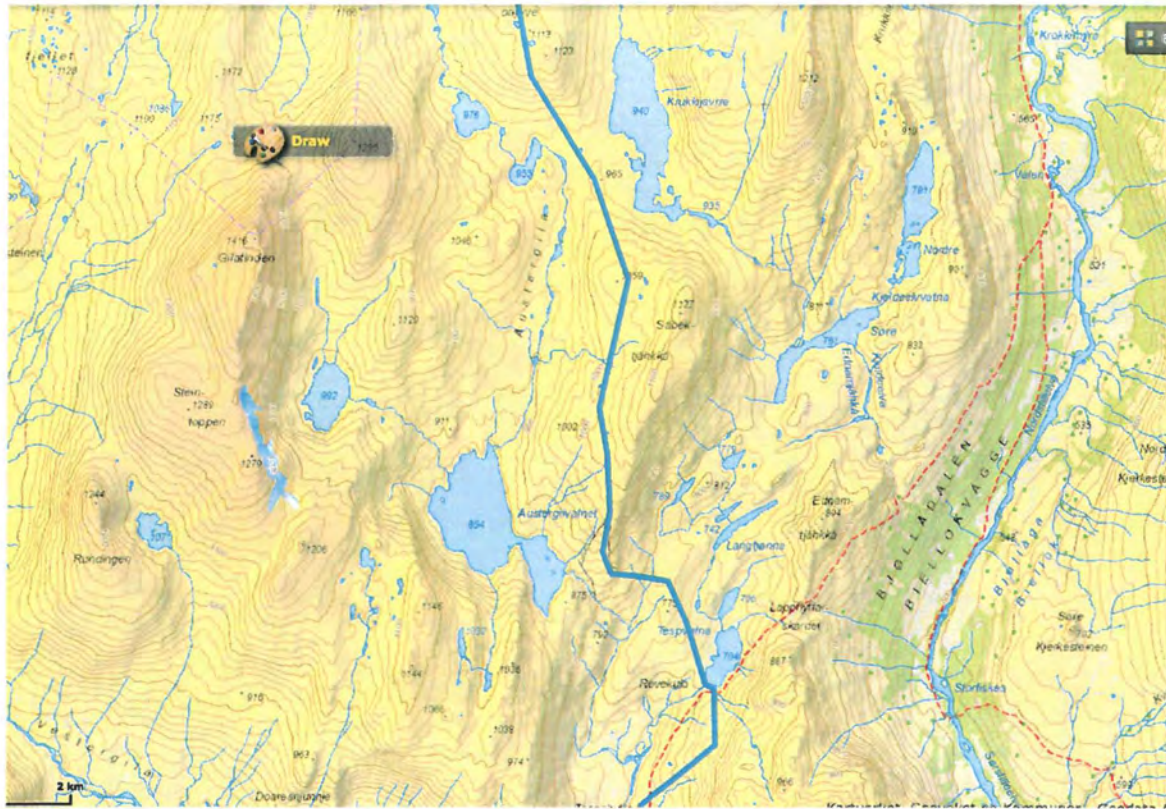
gjerdeanlegget ved Jalggisoajvve, men i enkelte år brukes også gjerdeanlegget i Stormdalen. Etter merking slippes reinen sydpøst, i retning Krukki. Der vil den beite så lenge som mulig avhengig av vindretning og temperatur. Ved samling i forkant av merkingen vil reinens beitested være avgjørende for hvor kjøring finner sted. I utgangspunktet kan dette gjelde hele nasjonalparken.

I september-oktober foregår gjeting og samling til ettermerking og slakting. Barmarkskjøring vil foregå i store deler av nasjonalparken, men konsentreres mot gjerdeanleggene i Jalggisoajvve og Semska. Enkelte år vil det også være aktuelt å samle reinen mot gjerdeanlegget på Beiarfjellet. Under samling/gjeting startes det fra forskjellige områder. Det er da positivt med flere innfallsporter.

Under samling vil det brukes helikopter ved behov, der flygingen skjer lavere enn 300 meter.

9.3 Hovedtraseer

1. Semska – Søndre Bjellåvatn – Jalggisoajvve - Stormdalen, (brukes hele barmarkssesongen)
2. Bjøllånes – Jalggisoajvve – Stormdalen
3. Tollådalen- Stormdalen – Vedfjell
4. Skulneset - Gamfjellet - midtistufjell – Jalggisoajvve
5. Trettnes – steinfjellet - nord Bjellåvatn
6. Beiarfjellet – Stabbursdalen - Bjøllåhømpen
7. Røklund – Kvitbergvatnet – Nord Bjellåvatn
8. E6-Bolna-Bjøllådalen
9. Storglomvassdammen- kjerringa- urdfjell
10. Kjerringa- grottådal/Glomdal
11. Synkhøgda – Øvre og Nedre Navervatn

3.

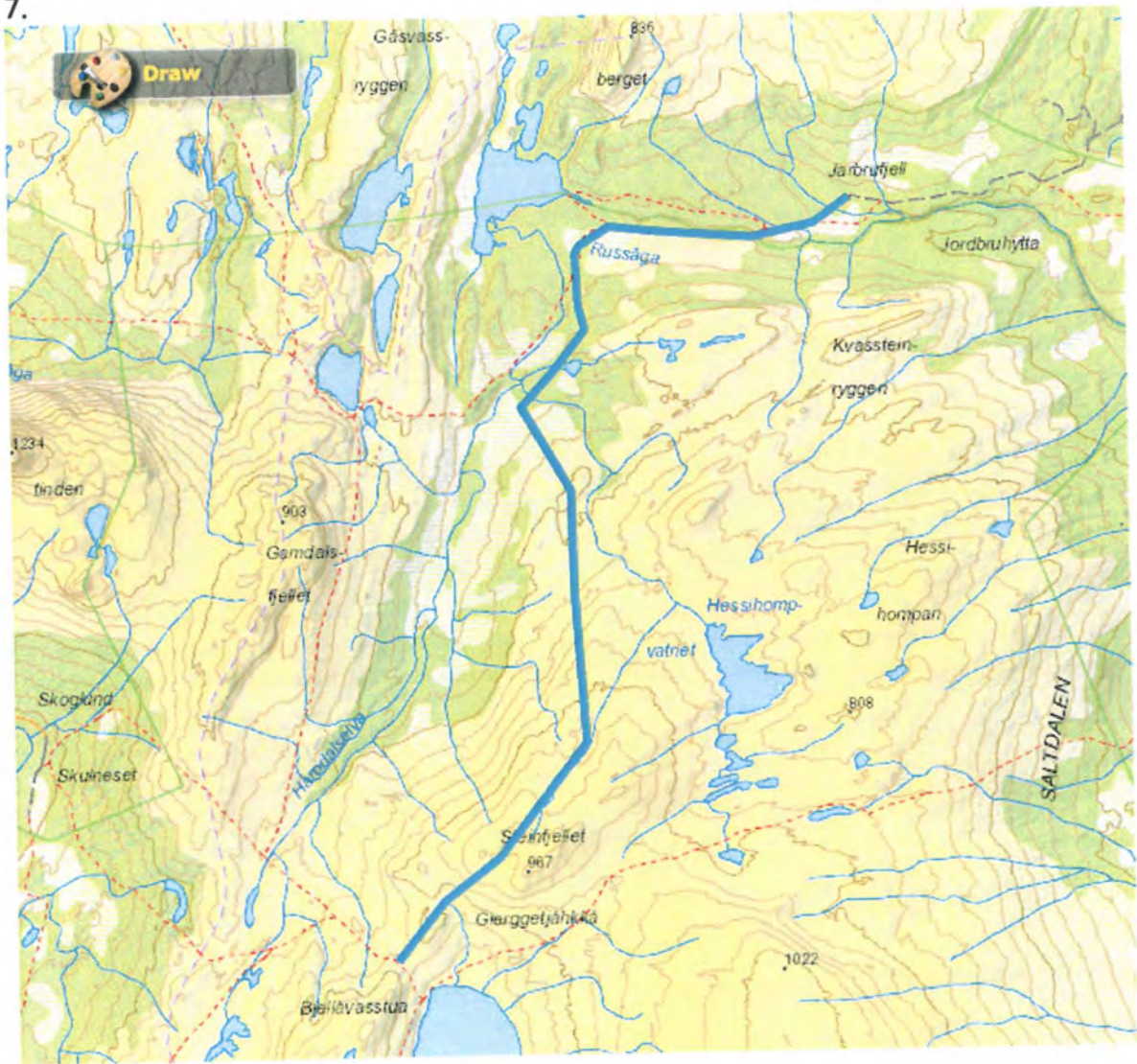
4.

6.

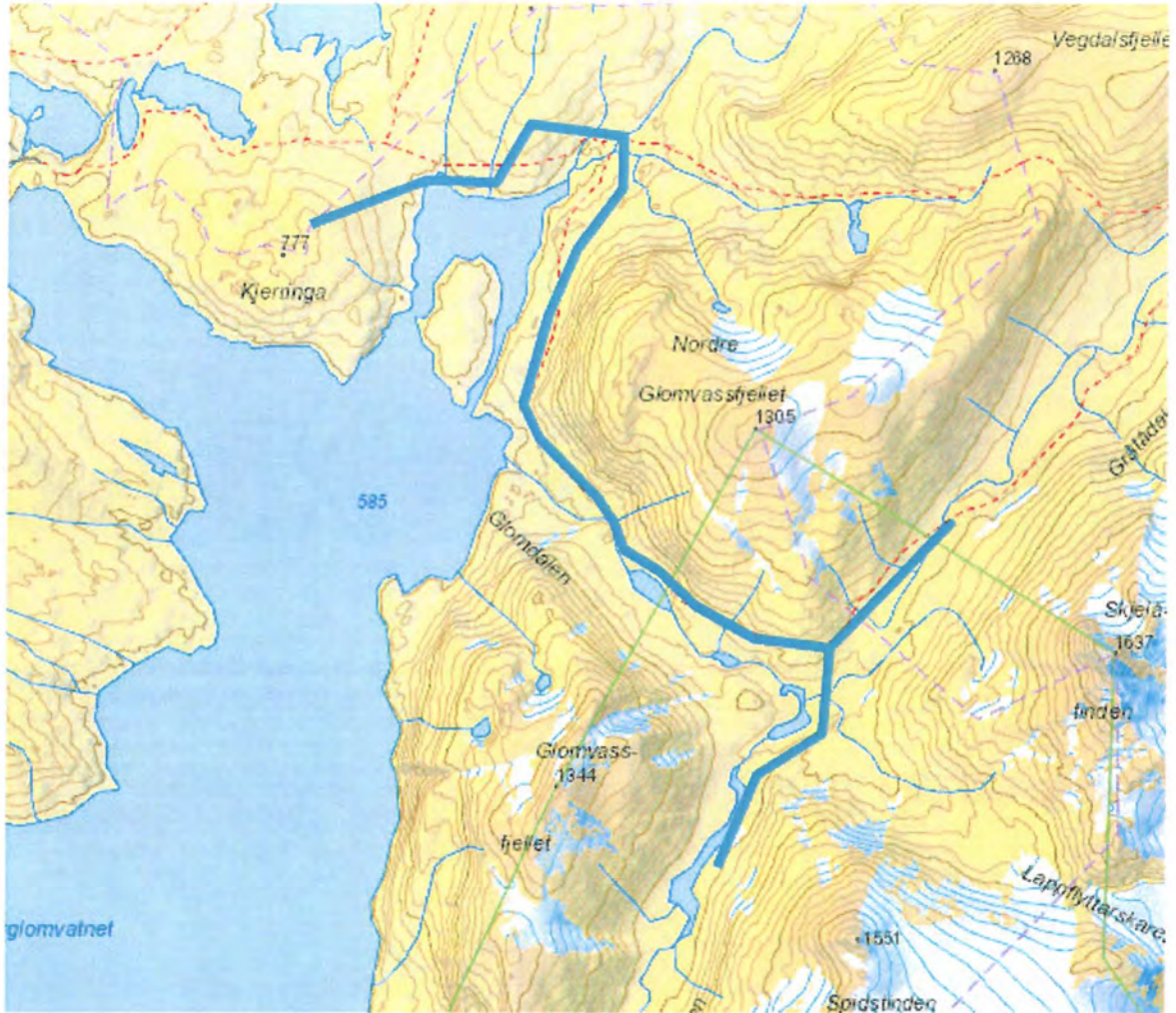
7.

9.

10.

11.

10. Verneområdene

3060km² (ca. 52,5%) av distriktets områder inngår i en eller annen form for vern.

Det oppholder seg rein i alle verneområder innenfor distriktets grenser enten deler eller hele året, unntatt Fiskvågvatnet- og Fiskvågflåget naturreservat som ligger helt inn mot Rognan sentrum og er i hovedsak uegnet som reinbeite.

Verneområdene legger begrensninger for utvikling av reindriftsnæringen og bruk av motoriserte kjøretøy, men da i hovedsak barmarkskjøretøy.

Områdenes vernestatus og da særlig nasjonalpark er områder som er ekstra populære utfartsområder. Det er en enorm økning av utfarten til og i områder som blir opprettet som verneområde. Dette er noe som fører til ekstra uro og forstyrrelse for rein og generelt dyreliv i de aktuelle områdene. Fordelen med vernede områder er at de ikke blir ekspropriert til kraft eller gruveformål.

Negativ utvikling av verneområdenes grenseområde er at det i større grad legges hyttefelt opp

mot og i grenseområdene til verneområder. Noe som fører til ekstra utfart inn i verneområdet.

Følgende områder innenfor distriktet er vernet:

10.1 Områder hvor Midtre Nordland nasjonalparkstyre har forvaltningsansvar

Navn:	Kommuner:	Areal km ² :
Storlia naturreservat		23,5
Saltfjellet–Svartisen nasjonalpark	Bodø, Rana, Rødøy, Meløy, Beiarn, Saltdal	2102
Saltfjellet landskapsverneområde	Rana, Saltdal	580
Gåsvatnan landskapsverneområde	Beiarn, Saltdal, Bodø	120
Lahko Nasjonalpark	Meløy, Gildeskål, Beiarn	188

10.2 Områder hvor Fylkesmannen i Nordland har forvaltningsansvar

Navn:	Kommune	Ca. Areal km ² :
Fugløya naturreservat	Gildeskål	5,5
Teksmona naturreservat	Meløy	2,4
Østerdalen landskapsverneområde	Saltdal, Bodø	25,5
Arstadlia – Tverviknakkan naturreservat	Beiarn	0,8
Solhaug naturreservat	Rana	0,3
Nupen naturreservat	Gildeskål	0,7
Skålvikleira/ystleia naturreservat	Gildeskål	0,4
Støttværet naturreservat	Meløy	11,4
Flatværet/varkgård naturreservat	Meløy	
Øya/Langholmen landskapsverneområde	Gildeskål	1,4
Langvassdalen – Ruffedalen naturreservat	Gildeskål	14,5

Åsen–Kjeldalen naturreservat	Gildeskål	2
Blakkådalen naturreservat	Rana	3,2
Virvassdalen naturreservat	Rana	Ca.20 innenfor saltfjellet rbd
Semska – Stødi naturreservat	Saltdal	13
Fiskvågvatnet naturreservat	Saltdal	0,16
Fiskvågflåget naturreservat	Saltdal	1
Junkerdalsura naturreservat	Saltdal	Ca.3 innenfor saltfjellet rbd
Dypen naturreservat	Saltdal	6,9
Skånland naturreservat	Bodø	6,7
Børvatnet naturreservat	Bodø	0,6
Urskar naturreservat	Bodø	1,1
Sundstraumljan naturreservat	Bodø	1,3
Vahcanjohka naturreservat	Beiarn	0,5
Leirvika naturreservat	Beiarn	0,5
Fiskosura naturreservat	Beiarn	0,7

Faktaark med informasjon for og om alle områder finnes hos:

http://dnweb12.miljodirektoratet.no/naturbase_oppslag/naturbase_oversikt.asp?Datasett=VV&Fylkesnr=18&kommnr=0&sort=omradenavn&listID=Vis+oversikt&Go=1

11. Forhold til tilgrensende reinbeitedistrikter/samebyer

Visse tider av året blandes reinflokker og enkeltdyr mellom de ulike distrikter og samebyer.

I og med at Saltfjellet reinbeitedistrikt ligger som på en halvøy med to dype daler, Saltdal og Randal/Dunderlandsdal med tilhørende fjorder, som i hovedsak fungerer som naturlige grenser, blandes distriktets rein med svensk rein først på høsten når vår rein trekker østover over E6 via Saltfjellet. Sammenblandingen skjer da i hovedsak med Semisjaur-njarg, Svaipa og Gran samebyer, men også Ran sameby, Illgruben og Ballvatn reinbeitedistrikt på norsk side. Flokkene går samlet i grenseområdet fram til oktober/november-måned. Reinen blir samlet til skillegjerdet i Sørelva hvor man skiller dyrene og samtidig drar ut slaktedyr.

Sammenblanding med Ballvatn reinbeitedistrikt skjer i tillegg til blandingen via Sverige fra nord-

øst på høsten via Saltdal og Junkerdal. Dette da i hovedsak høst og vintre med vanskelige beiteforhold i fjellet hvor reinen trekker ned i dalene. Det forekommer også på våren men da i hovedsak hanndyr som trekker ned mot områder som blir tidlig grønn.

Sammenblanding med Illgruben reinbeitedistrikt i sør-øst skjer i hovedsak i Virrvassdal-området på senhøst og vinter. Men også nedover Dunderlandsdal mot Røssvoll, men da i hovedsak ved vanskelige beiter i fjellet eller på våren når det blir grønt nede i dalene. Sammenblanding med Hestmannen/Strandtindene reinbeitedistrikt i Sør-vest skjer i områdene Vesterdal, Røvassdal og Brundal. Dette kan skje hele året, men i hovedsak vinter og vår.

Det er liten og ingen sammenblanding med duokta reinbeitedistrikt i nord-vest. Dette da dyrene helst ikke svømmer så lange strekker som over Saltenfjorden.

Når det forekommer sammenblandinger, bygges det enten midlertidige gjerder hvor dyrene skilles eller man venter til distriktene tar dyrene til sine permanente skilleanlegg. Dette avgjøres av hvilken årstid sammenblandingen skjer og naturgitte forhold for å få dyrene til et gjerde. På sommerstid reiser representanter fra distrikt og samebyer til naboene for å merke kalver fra sine dyr som har blandet seg på våren eller som ikke har kommet inn i gjerdet for skilling.

12. Revidering og vedtak av distriktsplanen

Distriktsplanen revideres og godkjennes av reinbeitedistriktsstyret hvert 4-6 år, men planen kan revideres oftere dersom særlige hensyn eller behov skulle tilsi at dette er nødvendig.

Følgende instanser gjøres kjent med planen før den vedtas:

Saltdal-, Rana-, Bodø-, Gildeskål-, Meløy og Beiarn kommune

Nordland fylkeskommune

Fylkesmannen i Nordland og Midtre Nordland nasjonalparkstyre

Den vedtatte planen blir sendt til:

Saltdal-, Rana-, Bodø-, Gildeskål-, Meløy og Beiarn kommune

Nordland fylkeskommune

Fylkesmannen i Nordland

Midtre Nordland nasjonalparkstyre

Illgruben-, Hestmannen/Strandtindene-, Duokta- og Balvatn reinbeitedistrikt

Semisjaur-njarg-, Svaipa- og Gran sameby.

Nasjonalpark-/verneområdestyrer

Trondheim, 10.11.2015

Deres ref.:
[Deres ref.]

Vår ref. (bes oppgitt ved svar):
2015/11465

Saksbehandler:
Inger Anne Ryen

Innmelding av behov for tiltaksmidler, og bestillingsmøter mellom nasjonalpark-/verneområdestyrene og Statens naturoppsyn lokalt

Bestillingsmøtene (tidl. bestillingsdialogen) er en formalisert prosess mellom forvaltningsmyndigheten og Statens naturoppsyn (SNO) lokalt. Prosessen har til hensikt å sikre god dialog og forutsigbarhet med hensyn til prioritering av oppsynsinnsats og gjennomføring av de tiltak i felt som SNO kan utføre. Elektronisk søknadssenter (ESS) skal benyttes for innmelding av behov for midler til tiltak i verneområdene. Frist er 8. januar 2016.

Nytt for 2016

I forslag til statsbudsjett for 2016 står følgende under postbeskrivelsen av 1420.31 (utdrag):

I forvaltning av verneområda har regjeringa, som ledd i oppfølginga av arbeidet med å forenkle utmarksforvaltninga, gjort nokre endringar i rutinane for fordeling av midlar slik at rollefordelinga mellom forvaltningsstyresmakta for verneområda og Statens naturoppsyn blir meir tydeleg.

Forvaltningsstyresmakta skal melde inn sine behov for forvaltnings- og skjøtselstiltak i verneområda direkte til Miljødirektoratet, som tildeler midlane ut frå ei nasjonal prioritering. Forvaltningsstyresmakta skal sjølv disponere og prioritere bruken av dei tildelte midlane, og bestemmer kven som skal gjennomføre tiltaka. Det er ein føresetnad at Statens naturoppsyn sine oppgåver og aktivitetar i verneområda vert samordna med tildelinga av midler til tiltak i verneområda slik at det blir ein effektiv bruk av dei samla ressursane til tiltak i verneområda».

Som tidligere prioriterer forvaltningsmyndigheten bruken av tildelte midler. Direktoratet bemerker imidlertid følgende:

- Hovedtrekkene i den innsendte prioriteringen fra forvaltningsmyndigheten og prioriteringene i «Strategi for bruk av tiltaksmidler» skal følges.
- Direktoratet vil gi tilbakemelding om omsøkte tiltak som eventuelt faller utenfor

rammene for budsjettposten.

Bruken av tiltaksmidler skal rapporteres til Miljødirektoratet, herunder alle omdisponeringer av tiltaksmidler.

Innspill til prioriteringer og bestillinger av personalressurser fra SNO-personell og deres tjenesteytere

SNO er selv ansvarlig for planlegging, prioriteringer og økonomi for gjennomføring og rapportering av tilsyns- og kontrolloppgaver. Det er likevel av stor betydning at forvaltningsmyndigheten drøfter faglige utfordringer og tilsynsbehov med SNO og kommer med innspill til prioriteringer av tilsyn- og kontrollvirksomheten for kommende år.

Forvaltningsmyndighetene kan i tillegg ha behov for å få utført feltoppgaver ut over SNO sine faste oppgaver, som registreringsarbeid, overvåking, vedlikehold, tiltak i verneområder (informasjons-, restaurerings-, skjøtsels- eller tilretteleggingstiltak) og lignende. Slike feltoppgaver drøftes på bestillingsmøtet og det avtales hvilke bestillinger forvaltningsmyndigheten kan gjøre hos SNO-lokalt.

Bestillingsoppgavene sendes SNO-lokalt på vedlagte bestillingsskjema (se vedlegg 1, som erstatter tidligere A- og B-skjema). SNO-lokalt videreformidler dette til SNO-sentralt. SNO lokalt vil avstemme disse oppgavene opp mot andre pålagte oppgaver og kapasitet for øvrig. SNO sitt deltidspersonell eller lokalt samarbeidende tjenesteytere (f. eks. fjellstyrer, Statskog Fjelltjenesten, Skjærgårdstjenesten) kan avtales å være feltaktøren i forhold til gjennomføring av bestillingsoppgaver.

Oppgaver knyttet til registrering og skjøtsel av kulturminner bør drøftes med regional kulturminnemyndighet før de meldes inn til SNO-lokalt, dette for å vurdere muligheten for å samkjøre ønskede tiltak.

Bevaringsmål som skal følges opp må legges inn i Fagsystem for verneområdeforvaltning (NatStat). Før nye bevaringsmål legges inn i NatStat må rutiner for overvåking avtales med SNO, eller være avklart på annen måte.

Miljødirektoratet ønsker at SNO i 2016 skal ha ekstra tilsyn på noen innsatsområder. Dette kommer i tillegg til det løpende kontrollarbeidet og vil derfor kunne påvirke SNOs kapasitet og prioritering av annet tilsynsarbeid.

Spørsmål omkring bestilling av oppgaver kan rettes til SNO-sentralt v/Randi Boe.

Behov for økonomiske ressurser for gjennomføring av tiltak - tiltaksmidlene

Det ligger følgende føringer for statlige tiltaksmidler for verneområdene – post 1420.31

Budsjettpost 1420.31 Tiltak i verneområder (Prop. 1 S (2015-2016))

«Midlane går til tiltak som er naudsynte for å ta vare på verneverdiane, inkludert utgifter til informasjon, skjøtsels- og tilretteleggingstiltak. Tilretteleggingstiltaka omfattar opparbeiding av stigar, klopping og merking for å betre tilgjenge til verneområda og samstundes styre ferdsla i og rundt sårbar natur i verneområda. Posten blir òg nytta til båtinvesteringar for Statens naturoppsyn. Midlane kan i tillegg omfatte tiltak i samband med merkevare- og besøksstrategi for nasjonalparkane. Nasjonalpark-/verneområdestyra prioriterer bruken av dei tildelte midlane. Alle tiltak skal vere i tråd med godkjent forvaltnings-/skjøtselsplan for verneområda og andre relevante styringsdokument.»

Prioritering og planlegging av tiltaksmidlene over post 1420.31 til tiltak i verneområder bør inngå i bestillingsmøtene mellom forvaltningsmyndigheten og lokalt SNO. Prioritering vil skje i henhold til «Strategi for tiltaksmidler».

Vernegrenseskilt:

Miljødirektoratet ønsker en oversikt over behovet for utbygging av/oppsett av nye vernegrenseskilt («løveskilt») for at vi skal kunne sette av nok midler til innkjøp av disse. Vi ber dere derfor melde inn evt. behov for slike skilt. Dette gjøres sammen med innmeldingen for tiltaksmidlene i ESS.

Ferdselstellere:

Behov for elektroniske ferdselstellere meldes inn i ESS, da det innebærer en kostnad å anskaffe og å drifte slike. Den totale etterspørselen avgjør om SNO må investere i nye tellere, eller om det er tilstrekkelig å rullere de omlag 70 tellerne vi har pr i dag. Miljødirektoratet mener det er viktig både ut fra hensynet til kostnader, kompetanse og personellressurser at tellerne eies og driftes av SNO. Samme eierskap gjør også at dataene fra tellerne går inn i samme base, og dermed kan brukes både på et lokalt, regionalt og nasjonalt nivå. Miljødirektoratet ønsker derfor ikke at forvaltningsmyndigheten skal gå til innkjøp eller eie ferdselstellere selv.

Tellere skal primært benyttes ved før- og etterundersøkelser ved større tilretteleggingstiltak, ved nødvendig kartlegging av ferdsel ved utarbeidelse av besøksstrategier, eller som del av overvåkingsprogrammer. Normalt er det tilstrekkelig med tellinger 2-4 sesonger, med eventuelle gjentakelser etter 8-10 år. Behov for feltmessige personalressurser fra SNO for oppsetting og drift, meldes inn i bestillingsskjemaet.

Generelt for tiltak:

Miljødirektoratet presiserer viktigheten av god planlegging i forkant av tiltak. Spesielt i forbindelse med større prosjekter, minner vi om behovet for å ha nødvendige tillatelser etter annet lovverk og nødvendige avtaler for gjennomføringen av tiltaket i orden før midler kan tildeles. Det er viktig med en realistisk framdriftsplan. Ved bestilling av spesielt sammensatte og/eller kostbare tiltak, skal det gis en beskrivelse hva tiltaket går ut på inkl. kostnadsberegninger knyttet til tiltaket. Prosjektplan kan legges ved/lenkes.

Besøksforvaltning

Arbeidet med besøksforvaltning i de enkelte verneområdene må tilpasses behov og kapasitet, men tiltak som skal gjennomføres i forbindelse med besøksforvaltning skal være forankret i en besøksstrategi eller en tiltaksplan tilhørende forvaltningsplan. Når en

besøksstrategi for området skal lages er det viktig å fokusere på kunnskapsinnhenting i første omgang, samt organisering av prosessen for arbeidet. Av erfaring tar dette mye tid, og det er derfor viktig å vurdere realismen i å gjennomføre tiltak i kommende budsjettår, noe som bør tas hensyn til når man skal melde inn behov for tiltaksmidler. Vi minner også om veilederen om innfallsporter, M- 417, i Miljødirektoratet sin rapportserie. Her er det blant annet sjekklister for prosjektering av innfallsporter, og retningslinjer og kvalitetskrav for utforming.

For alle informasjonsplakater og annen informasjon om verneområder som skal finansieres over post 31 forutsettes ny merkevare brukt. Dere vil få beskjed når malene er klar til å tas i bruk.

Kartlegging- og overvåkingsarbeid skal i utgangspunktet ikke omsøkes over 1420.31. Dersom slikt arbeid kan gjennomføres av SNO, må dette signaliseres i bestillingsskjemaet, ellers skal dette meldes inn til drifts- og forvaltningsplanmidlene til verneområdestyrene. Dette gjelder også midler til kunnskapsinnhenting i fbm arbeidet med besøksstrategi.

Turapplikasjoner:

Noen verneområdestyrer har det siste året utviklet turapplikasjon for sitt verneområde. Dette har vært forholdsvis kostbart for hvert enkelt styre, og videre drift og vedlikehold av applikasjonen krever en kostnad på ca. 40 000,- kr årlig. Gjennom tiltaksmidlene har flere styre meldt inn behov for midler til utvikling og drift av en egen turapplikasjon uten at dette er vurdert i en besøksstrategi. Med den forholdsvis høye kostnaden det er å drive en slik applikasjon vil det framover binde opp en relativt høy andel av tiltaksmidlene dersom hvert enkelt styre skal utvikle og drifte sin applikasjon. Dette er ikke en ønsket utvikling da det vil gå på bekostning av andre tiltak i verneområdene.

Restaurering av myr og annen våtmark som klimatiltak:

Det er i statsbudsjettet for 2016 opprettet en egen post 1420.38 for restaurering av myr og annen våtmark som klimatiltak. Det er for 2016 tildelt 13 MNOK. I St. prp. 1 heter det:

«Posten skal dekkje utgifter til tiltak for å restaurere myr og anna våtmark, planlegging og oppfølging av desse tiltaka. Posten kan nyttast til restaurering både inne i og utanom verneområde».

Målet med denne budsjettposten er å:

«-auka restaurering av myr og anna våtmark skal innrettast slik at det medverkar til å oppfylle regjeringas målsetjingar om reduserte klimagassutslepp, tilpassing til klimaendringane og betring i økologisk tilstand. Kostnadseffektive tiltak skal prioriterast».

Disse midlene kan benyttes både i og utenfor verneområdene, men for at det skal være mulig å få satt i gang tiltak i 2016, kan det bli aktuelt å ha fokus på verneområdene i oppstartsfasen. Direktoratet ber derfor om at verneområder med myr og annen våtmark som er aktuelle kandidater for restaurering også meldes inn som uprioriterte tiltak via bestillingen.

Mink og rynkerose:

For bekjempelse av mink og rynkerose er det utarbeidet handlingsplaner (DN-rapport 5-2011 og DN-rapport 2013-1). Prioriteringer gitt i handlingsplanene skal følges i bestillinger for bekjempelse av disse artene.

Verneområder ved kysten - tilskudd til opprydding av marin forsøpling:

Det er flere av verneområdestyrene som melder inn behov for opprydding av søppel. Dette kan i enkelte av områdene være en stor utgiftspost. Det ble i 2015 opprettet en ny tilskuddspost (post 1420.71) som omhandler marin forsøpling. Forvaltningsmyndigheten vil her kunne oppfordre privatpersoner, interesseorganisasjoner, foreninger og bedrifter til å søke denne tilskuddsposten for så å få til et samarbeid om rydding innenfor de kystnære verneområdene. Søknad om tilskuddet sendes til ESS, og søknadsfristen annonseres på Miljødirektoratet sin hjemmeside.

Overvåking av sjøfugl:

Miljødirektoratet etablerer nå et felles system for å registrere data fra overvåking av sjøfugl i verneområder. Rapporteringstjenesten Artsobservasjoner (Artsdatabanken) skal benyttes som verktøy for å registrere data. Overvåkingsmetodikken vil også bli tilgjengelig via dette verktøyet. Resultatene skal samordnes med det nasjonale sjøfuglkartverket, slik at de også kan distribueres effektivt. Samtidig skal Miljødirektoratet lage en plan for årlig omfang av slik overvåking (ressursbruk) og hvordan dette skal prioriteres geografisk mellom fylker. Miljødirektoratet varslet om dette arbeidet på vernefagsamlingen 21.-23. september. I løpet av november får fylkesmennene og aktuelle nasjonalpark-/verneområdestyrer mer informasjon i eget brev. Da blir det anledning både til å kommentere det nye systemet og planen for omfang/geografiske prioriteringer.

SNO prioriterer bidrag til slik overvåking, når den skjer etter den nasjonale planen. Eventuelle regionale behov for overvåking av sjøfugl som går utover nasjonal plan, kan meldes inn i bestillingen fra forvaltningsmyndigheten. Den årlige kapasiteten til SNO vil da avgjøre om det er aktuelt å bidra til dette.

Elektronisk søknadssenter

Etter innmelding av behov for tiltaksmidler i ESS vil Miljødirektoratet foreta en endelig fordeling av tiltaksmidlene.

I bestillingsmøtene avklarer forvaltningsmyndighet og SNO-lokalt hvem som skal være økonomisk ansvarlig for tiltaket, og fører opp dette i skjemaet (styret eller SNO).

Dersom klimatiske forhold eller andre faktorer gjør at enkelttiltak som krever midler bør realiseres før det formelle tildelingstidspunktet, kan tiltaket forhåndsklareres med Miljødirektoratet v/Inger Anne Ryen. Forhåndsklaringen forutsetter at tiltaket er og vil bli høyt prioritert i den endelige bestillingen.

Elektronisk søknadssenter (ESS) vil være klar for 2016-innmelding i løpet av uke 48. Innmeldte behov for tiltaksmidler skal meldes inn med **netto beløp**, dvs uten merverdiavgift. Dette med bakgrunn i at Regjeringen fra og med 2015 innførte «nettoføringsordning for budsjettering og regnskapsføring av merverdiavgift i

statsforvaltningen». Den regnskapsmessige håndteringen ved bokføring av merverdiavgift omtales i Rundskriv R-116 fra Finansdepartementet.

Frist for forvaltningsmyndigheten for innmelding i ESS er **8. januar 2016**.

Elektronisk søknadssenter <https://soknadssenter.miljodirektoratet.no/>

Rapportering og omdisponeringer

Rapporteringen av mer-/mindreforbruk skal skje i forbindelse med Foreløpig årsrapport (FÅR, pr. 31. aug. 2016) og Endelig årsrapport (EÅR, pr 31. des. 2016). Samtidig med EÅR skal det i 2016 rapporteres på enkelttiltak finansiert over post 1420.31 via Elektronisk søknadssenter. Manglende rapportering kan få konsekvenser for neste års tildeling.

Planlagte tiltak som ikke blir realisert, og hvor det ikke er aktuelt å omdisponere til annet prioritert tiltak, må fortløpende rapporteres til Miljødirektoratet. Det vil da bli frigjort ledige tiltaksmidler som kan komme andre områder til gode.

Hilsen
Miljødirektoratet

Dette dokumentet er elektronisk godkjent og har derfor ingen signatur

Berit Lein	Pål Prestrud
Avdelingsdirektør naturavdelingen	Direktør SNO

Kopi til:
Fylkesmennene

Vedlegg:

1. Bestillingskjema: Innspill om ønsket SNO-ressurs
2. Opplegg for gjennomføring av bestillingsmøtene

Fylkesmannen i Nordland
Moloveien 10
8002 BODØ

Trondheim, 30.06.2015

Deres ref.:
[Deres ref.]

Vår ref. (bes oppgitt ved svar):
2015/2933

Saksbehandler:
Marit Doseth

Forespørsel om mulighetene for oppgradering av verneforskrift og vernekart - Junkerdal nasjonalpark

Det vises til Deres brev datert 18. mai 2015 vedrørende mulighetene for retting og tilføyelser til verneforskriften for Junkerdal nasjonalpark. Junkerdal nasjonalpark ble vernet ved kronprinsregentens resolusjon den 9. januar 2004.

Det er fire punkter i forskrifta som ønskes revidert/endret.

Det første punktet er reindriftas manglende hjemmel til bruk av snøskuter. Forslag om å tillate kjøringen ble sendt på høring, men forslaget er ikke omtalt i kronprinsregentens resolusjon.

Det andre gjelder ei hytte ved Dorro som ligger innenfor nasjonalparken, men som var foreslått unntatt vernet på den måte at det skulle opprettes en vernefri sone på femti meter rundt hytta. Forslaget om å unnta hytta fra vernet er omtalt i kronprinsregentens resolusjon og daværende Direktoratet for naturforvaltning (miljødirektoratet) og Miljøverndepartementet (klima- og miljødepartementet) sluttet seg til forslaget. På det endelige vernekartet er imidlertid ikke hytta tatt ut.

Det følger av naturmangfoldloven § 34 første ledd at det er Kongen i Statsråd som fastsetter verneforskriftene. For etablerte verneområder kan Kongen delegere adgangen til å foreta mindre endringer i verneforskriftene. Delegasjonsadgangen gjelder blant annet å rette opp feil og unøyaktigheter i beskrivelsen av verneområdet og å foreta grenseendringer som omfatter mindre arealer og som ikke får nevneverdig betydning for private interesser, jf. naturmangfoldloven § 34 siste ledd. Myndighet etter denne bestemmelsen ble delegert fra Miljøverndepartementet til Miljødirektoratet i brev datert 4. oktober 2013. Ovennevnte punkt en og to i deres forslag har direktoratet myndighet til å endre, jf. § 34 siste ledd punkt 2 og 3. Med det store antall verneforskrifter som eksisterer under vårt myndighetsområde har imidlertid arbeidet med å revidere og endre relativt nye forskrifter ikke hatt høy prioritert hos oss slik vår arbeidssituasjon er pr i dag.

Det anmodes i punkt tre om at verneforskriften bør få en hjemmel til dispensasjonsadgang for motorferdsel som skjer i forbindelse med tilsyn med drikkevannskilde. Behovet for motorferdsel til dette formålet har økt i og med de skjerpede kravene for tilsyn av drikkevannskildene, jf. vannforskrifta § 14. Dette forslaget ble ikke vurdert under verneplanprosessen. Det siste forslaget til

endring, punkt fire, ble heller ikke drøftet under verneplanprosessen. Det foreslås at det lages en særskilt dispensasjonshjemmel for motorferdsel gjennom nasjonalparken til anlegg som i all hovedsak ligger utenfor. Det er bare når snø- og isforholdene er dårlige det vil være behov for å gi dispensasjon til å kjøre gjennom parken.

En eventuell endring av verneforskriftene som foreslått i punkt tre og fire vil ikke kunne foretas av Miljødirektoratet, men må vedtas av Kongen i statsråd. For kjøring som omtalt i punkt tre vil det etter vår vurdering være mulig å gi en flerårig tillatelse med hjemmel i naturmangfoldloven § 48 første ledd første alternativ. Når det gjelder kjøring som nevnt i punkt fire vil det slik vi oppfatter det bare unntaksvis være behov for kjøring i nasjonalparken. Også for dette tilfelle vil § 48 første ledd kunne benyttes. Det fremgår av forarbeidene til naturmangfoldloven (Ot.prp. nr. 52 2008-2009 side 424) at § 48 første ledd første alternativ er en sikkerhetsventil som nettopp skal «fange opp uforutsette tilfeller eller spesielle/særlige tilfeller som ikke ble vurdert på vernetidspunktet». Direktoratet foreslår derfor at det ikke foretas en forskriftsendring på disse punkt på det nåværende tidspunkt.

Hilsen
Miljødirektoratet

Dette dokumentet er elektronisk godkjent og har derfor ingen signatur

Olav Nord-Varhaug
seksjonsleder

Marit Doseth
seniorrådgiver

Kopi til:
Midtre Nordland
nasjonalparkstyre

Til Midtre Nordland nasjonalparkstyre
Moloveien 10
8002 Bodø

Mottatt FM-NO

24.09.15

29.09.15

Salten Pitesamiske forening v/ Knut Sivertsen
8114 Tollå

Vedrørende vanskeligheter for oss ikke reindriftsamer under utøvelse av vår utmarksnæring og kultur i Saltfjellet/Svartisen nasjonalpark.

Vedtektene for nevnte nasjonalpark **tar på ingen måte hensyn** til den ikke reindriftsutøvende samiske befolkning i området. Det later til at ILO konvensjonens § 169 om urfolks rettigheter, er glatt oversett. Likeledes Stortingsmelding 33 av 2001/2002 med tilleggsmelding 55/2001, at det spesielt skal tas hensyn til det samiske mangfoldet, bevaring av det samiske og videreutvikle samisk kultur.

For en del av oss gjelder dette spesielt transport i forbindelse med utmarksnæring og likeledes registrering av samiske kulturminner, hvor nasjonalparkstyret praktiserer en helt uakseptabel praksis. Slik som forbud mot å ha med medhjelpere med på snøscooteren under transport av ved og utstyr turistforeningens hytter.

Videre nektes bruk av scooter i nasjonalparken, under registreringsarbeid med samiske kulturminner, og likeledes begrenser vinterbruken av hytter i forfedrenes bruksområde til et absolutt minimum.

Vi forventer derfor at dette blir tatt hensyn til og rettet opp ved revisjon av regelverket for nasjonalparken.

Med hilsen Knut Sivertsen

Kopi til: Beiarn Kommune v/ Bjørnar Brendmo

Kopi til: Beiarn kommune v/ Edvard Emblem

Kopi til: Beiarn kommune v/ Ordføreren

Iht. adresseliste

Trondheim, 29.10.2015

Deres ref.:
[Deres ref.]

Vår ref. (bes oppgitt ved svar):
2015/11167

Saksbehandler:
Marit Johanne Birkeland

Høring av forslag til endringer i motorferdselloven og forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag – åpning for catskiing

Klima- og miljødepartementet har i brev av 26. oktober 2015 bedt Miljødirektoratet om å utarbeide et høringsbrev med forslag til endringer i reglene for motorferdsel i utmark slik at catskiing kan tillates innenfor visse rammer.

I tråd med oppdraget sender Miljødirektoratet med dette ut forslag til endringer i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag (motorferdselloven) og forskrift 15. mai 1988 nr 356 for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag (nasjonal forskrift), som åpner for denne aktiviteten.

Liste over høringsinstanser følger vedlagt. Vi ber høringsinstansene vurdere om forslaget også bør forelegges underliggende organer mv. som ikke er oppført på lista.

Høringsbrev og skjema for å gi tilbakemelding finner du også på www.miljodirektoratet.no under høringer.

Det er også mulig å sende inn høringskommentarer pr. e-post til post@miljodir.no eller per brev til Miljødirektoratet, postboks 5672 Sluppen, 7485 Trondheim. Vennligst merk brevet/e-post med vår referanse 2015/11167.

Høringsfrist er 18. desember 2015.

Miljødirektoratet gjør samtidig oppmerksom på at Klima- og miljødepartementet har bedt direktoratet om også å utarbeide et høringsbrev med forslag om å tillate bruk av el-sykkel i utmark innenfor visse rammer. Et slikt høringsbrev vil sendes fra direktoratet om kort tid.

1 Gjeldende rett og bakgrunnen for forslaget

Motorisert ferdsel i utmark er som hovedregel forbudt, jf. § 3 i motorferdselloven.

Motorferdselloven med tilhørende forskrifter gjør imidlertid flere unntak fra forbudet. Unntakene knytter seg i all hovedsak til nyttekjøring. Det fremgår av motorferdsellovens forarbeider at utgangspunktet for reguleringen av motorisert ferdsel i utmark er å begrense ferdselen til formål og behov som har en allment akseptert nytteverdi, og derved begrense unødvendig kjøring og fornøyleseskjøring. Samtidig skal regelverket sikre at den kjøring som er tillatt skjer til minst mulig skade og ulempe for naturmiljø og friluftsliv.

Forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag (nasjonal forskrift) åpner for eksempel for opparbeiding og preparering av skiløyper og skibakker for allmennheten og for konkurranser, når det foretas av kommune, hjelpekorps, idrettslag, turlag eller turistbedrifter. Denne tillatelsen åpner for selve opparbeidingen og prepareringen av løypene og eventuelle bakker, og det forutsettes at dette gjøres for allmennheten. Bestemmelsen åpner ikke for persontransport til gitte utgangspunkt for å kunne stå på ski ned igjen.

Kommunene har myndighet til å gi tillatelser til kjøring innen visse rammer. I nasjonal forskrift er det gitt en unntaksbestemmelse som sier at kommunestyret kan gi tillatelser dersom søkeren påviser et særlig behov som ikke knytter seg til turkjøring, og som ikke kan dekkes på annen måte. En aktivitet som catskiing faller utenfor de formål kommunene i dag har adgang til å dispensere for. I Rundskriv T-1/96 har departementet presisert at aktiviteter som f.eks. snørekjøring ikke fyller kravet i forskriften § 6 om «*særlig behov som ikke knytter seg til turkjøring*».

Forskrift om tillatelse til bruk av beltebil gir videre adgang til å gi tillatelse til bruk av beltebil i tilfeller der det tidligere har vært drevet rutetransport etter løyve i den tidligere samferdselsloven. Denne adgangen begrenser seg i praksis til transport til et svært begrenset antall turishytter.

Motorferdsel i utmark for fornøyelse har som hovedregel vært forbudt i Norge, men med unntak for Nord-Troms og Finnmark som har hatt snøskuterløyper åpne for allmennheten. Våren 2015 vedtok Stortinget å endre loven slik at kommunene kunne gis adgang til å planlegge løyper for kjøring med snøskuter. Endring i motorferdselloven og nasjonal forskrift trådte i kraft fra og med 19. juni 2015. Endringene innebærer at kommunene kan fastsette snøskuterløyper innenfor visse rammer. Regelverket oppstiller krav til hvor løypene kan legges, hvilke hensyn som må tas, krav til utredning og prosess.

Departementet har i Prop. 35 L (2014-2015) *Endringer i lov om motorferdsel i utmark og vassdrag* presisert at kommunene kun er gitt en hjemmel til å etablere løyper for fornøyleseskjøring med snøskuter, og at bestemmelsen ikke hjemler fornøyleseskjøring med andre motorkjøretøy som for eksempel ATV med påsatte belter eller snørekjøring etter tråkkemaskiner (catskiing).

Departementet viser til at catskiing har et annet formål enn bruk av snøskuter, og at slik aktivitet trolig vil innebære ferdsel i områder der snøskuterløyper er uaktuelt, for eksempel i bratte fjellsider på Vestlandet og i Nord-Norge. I proposisjonen viser departementet til at de vil sende på høring et eget forslag om catskiing.

Med bakgrunn i dette har departementet gitt Miljødirektoratet i oppdrag å utarbeide forslag til regelverk, sende forslag til regelverksendringer på høring, samt sammenstille høringsuttalelser og utarbeide en tilrådning til departementet. Klima- og miljødepartementet ber direktoratet i oppdragsbrevet om å høre både et forslag der catskiing avgrenses til eksisterende skisenter, og et forslag der det ikke foreligger en slik begrensning.

Miljødirektoratet fremmer derfor forslag til endringer i regelverket for motorisert ferdsel i utmark, som åpner for slik aktivitet. Vi har ikke tatt stilling til eventuelle andre regelverk som kan regulere slik aktivitet.

2 Forslag til endringer i motorferdselloven og forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag

En åpning for catskiing forutsetter en endring i motorferdselloven. Direktoratet har derfor utarbeidet forslag til endringer i motorferdselloven og forskrift om bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag.

Miljødirektoratet foreslår at det åpnes for catskiing ved at kommunene gis adgang til å fastsette løyper som kan benyttes til slik bruk. Direktoratet foreslår at dette skjer etter samme prosess som ved fastsetting av snøskuterløyper, og der regelverket gir de samme rammene med tanke på hvor løypene kan legges og hvilke hensyn som skal tas. Selv om formålet med løypene er forskjellig mener Miljødirektoratet at det er naturlig å legge til grunn de samme begrensninger for hvor catskiing-løyper kan legges som for snøskuterløyper, og at løypene planlegges og forvaltes etter samme prinsipper.

2.1 Hva menes med catskiing

Navnet catskiing kommer av at tråkkemaskiner blir kalt snowcat på engelsk, og hovedprinsippet i en slik aktivitet er å bli transportert opp på fjellet med tråkkemaskin eller liknende, for så å kunne stå på ski ned igjen utenfor preparerte skibakker.

Direktoratet kjenner ikke til at det finnes en eksakt definisjon på begrepet catskiing, men vi legger til grunn at formålet med aktiviteten er å bli transportert opp i fjellet for alpin skikjøring. Dette som et alternativ til å bruke skiheis eller å gå opp selv. Bruk av tråkkemaskiner e.l. for å transportere turister eller andre inn i fjellheimen for andre formål (kollektivtransport inn i fjellet) faller utenfor definisjonen vi legger til grunn i denne høringen.

2.2 Lov om motorferdsel i utmark og vassdrag

Motorferdselloven § 4a, andre ledd, åpner i dag for at departementet kan gi kommunestyret, eller annet folkevalgt organ som kommunestyret bestemmer, myndighet til i forskrift å fastsette løyper for fornøyleskjøring med snøskuter på vinterføre.

Bestemmelsen er utformet som en forskriftshjemmel. Departementet får myndighet til å gi kommunene anledning til å fastsette løyper for kjøring med snøskuter. Bestemmelsen gir videre

rammer for departementets forskriftskompetanse og kommunens planlegging, herunder bestemmelser om hvor slike løyper kan legges og hvilke hensyn kommunene skal ta for å sikre tilstrekkelig ivaretagelse av friluftsliv, naturmangfold mv.

Motorferdselloven § 4a, andre ledd, omhandler i dag kun løyper for kjøring med snøskuter. Miljødirektoratet foreslår at bestemmelsen tilføres et nytt ledd, som åpner for at departementet i forskrift også kan gi kommunene adgang til å fastsette løyper for catskiing.

Direktoratet foreslår at bestemmelsen lyder som følgende (endring i kursiv):

§ 4 a. (Forskrift om bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag)

Motorkjøretøyer kan i utmark og på islagte vassdrag bare brukes i samsvar med forskrift gitt av departementet.

Departementet kan gi kommunestyret, eller annet folkevalgt organ som kommunestyret bestemmer, myndighet til i forskrift å fastsette løyper for kjøring med snøscooter på vinterføre. I kommunene Finnmark og Nord-Troms (kommunene Kvænangen, Kåfjord, Lyngen, Nordreisa, Skjervøy og Storfjord) omfatter myndigheten også adgang til i forskrift å tillate kjøring ut av løypa på islagt vann for å raste.

Departementet kan tilsvarende gi kommunestyret, eller annet folkevalgt organ som kommunestyret bestemmer, myndighet til i forskrift å fastsette løyper for persontransport med tyngre beltekjøretøy på vinterføre til utgangspunkter for alpin skikjøring (catskiing).

Løypene skal ikke legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder. Løypene skal ikke være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften eller kreve terrenginngrep. Ved fastsetting av løypene skal kommunen ta særskilt hensyn til støy og andre ulemper for friluftslivet. Kommunen skal også ta hensyn til naturmangfold, bolig- og hytteområder, landskap, kulturminner og kulturmiljø og sikkerheten for dem som kjører og andre. Før fastsetting av løypene skal kommunen utrede virkningen løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i influensområdet, samt kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges, og vurdere disse områdene opp mot øvrige friluftslivsområder i kommunen.

Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om løypene og kommunens saksbehandling, herunder regler om klage på kommunens vedtak om fastsetting av løyper etter andre og tredje ledd.

Nytt tredje ledd åpner for at departementet kan gi forskrift som åpner for at kommunene kan fastsette løyper som kan benyttes til persontransport med tyngre beltekjøretøy for alpin skikjøring. Departementet kan i slik forskrift gi nærmere regler om hvilke krav som gjelder for løypene og om prosessen kommunen skal følge når løypene fastsettes.

Med alpin skikjøring menes aktiviteter som slalåm, telemark, kjøring med brett mv. Bestemmelsen åpner for å fastsette løyper til områder utenfor preparerte alpinbakker som er egnet for slikt formål.

Med «vinterføre» menes mark som er dekket av naturlig vintersnø. Hele løypa skal være dekket av et bærende snølag, og løypene kan ikke brukes når deler eller flekker i løypa ikke lenger er dekket av snø. Det er en forutsetning at aktiviteten utføres på et underlag som ikke gir markskade.

Bestemmelsen avgrensner bruk av løypene til å gjelde tyngre beltekjøretøy. Med tyngre beltekjøretøy menes tråkkemaskiner, beltevogner e.l. Tyngre beltekjøretøy er kjøretøy med egenvekt over 400 kg, jf. skillet mellom beltebil og beltemotorsykkkel i kjøretøyforskriften § 2-5. Bruken av ordet «beltekjøretøy» innebærer at også beltegående motorvogner med konstruktiv hastighet på 30 km/t eller mindre omfattes. Snøskutere eller ATV med belter vil imidlertid ikke komme inn under definisjonen. Løyper for snøskuter må dermed fastsettes etter andre ledd.

2.3 Forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag

Miljødirektoratet foreslår at det fastsettes en ny bestemmelse i forskrift om bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag, § 4 b, som åpner for fastsetting av løyper for persontransport i forbindelse med alpin skikjøring. Direktoratet har fremmet to forslag til bestemmelser, i henhold til oppdraget fra Klima- og miljødepartementet.

Forslag til bestemmelser sammenfaller i stor grad med forskriften § 4 a som omhandler fastsetting av snøskuterløyper. Forslaget legger opp til at det er de samme rammer kommunene kan planlegge løyper innenfor, og de samme kravene til prosess.

Ny § 4b - alternativ 1:

Tyngre beltekjøretøy kan i turist- og reiselivsnæring brukes på vinterføre i løyper fastsatt i medhold av bestemmelsen her, innenfor de rammer som følger av kommunens forskrift etter annet ledd.

Kommunestyret eller annet folkevalgt organ som kommunestyret bestemmer, kan fastsette løyper med utgangspunkt i eksisterende alpinanlegg for persontransport med tyngre beltekjøretøy til utgangspunkter for alpin skikjøring (catskiing).

Løypene skal vises i kartet til kommuneplanens arealdel. Kommunestyret skal i forskrift gi bestemmelser om bruken av løypene, herunder om kjørefart og kjøretider. Bruk av løypene er ikke tillatt etter 5. mai. I sentrale områder for kalving og flytting av rein skal løypene være stengt om våren etter 25. april. § 9 unntatt første ledd første punktum gjelder tilsvarende.

§ 4a, tredje til åttende ledd gjelder tilsvarende for fastsetting av løyper for transport i forbindelse med alpin skikjøring.

Bestemmelsen åpner for bruk av tråkkemaskiner, beltevogner o.l i fastsatte løyper, i samsvar med de bestemmelser som kommunen gir til løypene. Det er en forutsetning at bruken er knyttet til turist- og reiselivsnæring, det vil si at transporten skjer i tilknytning til ervervsvirksomhet i reiselivsnæringa. Bestemmelsen åpner dermed ikke for at enkeltpersoner eller frivillige lag og foreninger benytter løypene med motorkjøretøy.

Bestemmelsen slår videre fast at kommunen har myndighet til å fastsette løypene som transporten etter første ledd skal foregå i. Formålet med løypene skal være å transportere personer opp i fjellet for at de skal stå ned på alpinski, snøbrett eller lignende, og løypene må følgelig legges til områder som er egnet for alpin skikjøring. Bestemmelsen gir ikke hjemmel til å fastsette løyper til andre formål, heller ikke for å fastsette løyper som utelukkende har som mål å transportere skiturister til gode utgangspunkter for skiturer i fjellet. Kommunen har ingen plikt til å fastsette løyper.

Som for snøskuterløyper fattes vedtaket i form av ei forskrift. Miljødirektoratet antar likevel at en catskiing-løype, i motsetning til snøskuterløypene, i praksis ofte kun vil kunne benyttes av en bestemt enkeltaktør eller gruppe aktører. Overfor disse vil vedtaket etter omstendighetene også kunne være et enkeltvedtak. Dette innebærer i tilfelle at også bestemmelsene i forvaltningslovens kapittel IV til VI får anvendelse overfor parten. Dette innebærer blant annet at den vedtaket direkte gjelder får partsrettigheter i saken.

Med eksisterende alpinanlegg menes etablerte anlegg som drives uavhengig av catskiing-virkomheten. Det forutsettes at løypene starter i tilknytning til alpinanlegget. En avgrensning til eksisterende anlegg innebærer at det er et begrenset antall steder det kan være aktuelt å åpne for slik aktivitet.

Løypene skal fastsettes i eget kart, som på en entydig og forståelig måte viser hvor løypene skal gå. Kartet inngår i kommunens vedtak om løyper sammen med bestemmelser for bruken av løypene. Når kart og bestemmelser er vedtatt skal løypene tegnes inn på kartet til kommuneplanens arealdel.

I likhet med snøskuterløyper kan også løyper for catskiing forstyrre dyrelivet, samt komme i konflikt med reindriftshensyn. Løyper for catskiing vil komme i tillegg til snøskuterløyper, og kan øke forstyrrelsen av dyrelivet ytterligere. I vårt forslag til bestemmelse har vi satt begrensninger for når løypene kan brukes tilsvarende som for snøskuterløyper.

Bestemmelsen i forskriftens § 4a, tredje til åttende ledd, viser til krav til prosess og føringer for hvor løypene kan legges.

Det er forvaltningsloven kapittel VII om forskrifter som gjelder for kommunens utarbeidelse og vedtakelsen av løypekart og bestemmelser om løyper. Forslaget skal sendes på høring som beskrevet i plan- og bygningsloven § 11-14. Av kommunens vedtak skal det framgå hvordan innkomne uttalelser til forslaget og konsekvensene av løypene med bestemmelser har vært vurdert, og hvilken betydning disse er tillagt, samt kommunens vurdering av de hensyn kommunen skal ta. Vedtaket skal kunngjøres etter plan- og bygningsloven § 12-12 fjerde og femte ledd.

Løypene skal ikke legges i verneområder, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder. Løypene skal ikke være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften eller kreve terrenginngrep. Videre plikter kommunen å ta særskilt hensyn til støy og andre ulemper for friluftslivet. Kommunen skal også ta hensyn til naturmangfold, bolig- og hytteområder, landskap, kulturminner og kulturmiljø og sikkerheten for de som kjører og andre. I likhet med prosessen for snøskuterløyper må kommunen før forslag sendes på høring utrede virkningen løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i influensområdet, samt kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges og vurdere betydningen av disse områdene opp mot øvrige friluftslivsområder i kommunen.

Løyper for catskiing vil skille seg fra vanlige snøskuterløyper ut fra at det først og fremst er i bratt terreng løyper for catskiing er aktuelle. Løypene for catskiing vil typisk være i områder der det kan være skredfare, og det krever derfor god kunnskap om snøforhold og skredfare. I planleggingen av løypene er det viktig å vurdere potensialet for skredfare, og det anbefales at snøskredfaglig ekspertise konsulteres før løypene fastsettes.

I likhet med ved fastsetting av snøskuterløyper forutsettes det at grunneier samtykker før løyper vedtas. Grunneier kan gi sitt samtykke på vilkår.

Kommunestyrets vedtak om snøscooterløyper kan påklages til fylkesmannen. Forvaltningsloven kapittel VI gjelder, likevel slik at vedtaket bare kan påklages av grunneiere og rettighetshavere til eiendommer i løypenes influensområde, Sametinget og berørte reinbeitedistrikt, organisasjoner hvis interesser blir berørt av løypene, nabokommuner og berørte statlige og regionale organer. I den grad vedtaket må anses som et enkeltvedtak overfor et alpingsenter eller lignende, vil også parten få klagerett.

Direktoratet viser for øvrig til merknader til nasjonal forskrift § 4a, som vil gjelde tilsvarende så langt de passer. Merknader ligger på lovdata sammen med [forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag](#).

Ny § 4b - alternativ 2:

Tyngre beltekjøretøy kan i turist- og reiselivsnæring brukes på vinterføre i løyper fastsatt i medhold av bestemmelsen her, innenfor de rammer som følger av kommunens forskrift etter annet ledd.

Kommunestyret eller annet folkevalgt organ som kommunestyret bestemmer, kan fastsette løyper for persontransport med tyngre beltekjøretøy til utgangspunkter for alpin skikjøring (catskiing).

Løypene skal vises i kartet til kommuneplanens arealdel. Kommunestyret skal i forskrift gi bestemmelser om bruken av løypene, herunder om kjørefart og kjøretider. Bruk av løypene er ikke tillatt etter 5. mai. I sentral områder for kalving og flytting av rein skal løypene være stengt om våren etter 25. april. § 9 unntatt første ledd første punktum gjelder tilsvarende.

§ 4a, tredje til åttende ledd gjelder tilsvarende for fastsetting av løyper for transport i forbindelse med alpin skikjøring.

Forskjellen mellom alternativ 1 og alternativ 2 er at adgangen til å åpne for catskiing i alternativ 1 er avgrenset til eksisterende alpinanlegg. Alternativ 2 innebærer at også andre områder kan tas i bruk til slikt formål, forutsatt at det gjennomføres en prosess som regelverket fastsetter. Utover dette viser vi til omtale av bestemmelsen under alternativ 1.

3 Samfunnsøkonomiske konsekvenser knyttet til forslagene

Direktoratets forslag til bestemmelser vil i seg selv ikke bidra til å avgrense omfanget eller den geografiske utbredelsen av catskiing-løyper i Norge. Hvilket omfang catskiing vil kunne få i Norge henger blant annet sammen med hvor populær aktiviteten blir, hvor mye det koster å etablere slike tilbud, samt hvordan kommunene vil komme til å praktisere regelverket. Fordi alle disse faktorene er preget av usikkerhet, er det vanskelig å si noe konkret om hvor stort omfang catskiing kan få i Norge. Eksisterende alpinanlegg har trolig både kompetanse, tråkkemaskiner og annet utstyr som trengs for å utvide sitt anlegg til også å omfatte tilbud om catskiing. For alpinanlegg som ligger ved fjell som er egnet for slik aktivitet er terskelen derfor trolig lav for etablering av slike tilbud.

Utenfor etablerte anlegg er terskelen trolig noe større, men vi mener det er grunn til å anta at kostnadene ved å starte opp slike tilbud kan være moderate også her. Moderate etableringskostnader kombinert med mulig høy betalingsvillighet for catskiing kan skape grunnlag for lønnsom drift en rekke steder i Norge. Det kan derfor ikke utelukkes at det søkes etablert mange løyper for catskiing og at omfanget av aktiviteten potensielt vil kunne bli stort.

Generelt vil åpning for catskiing kunne medføre fordeler for samfunnet ved at reiselivsbedrifter og alpintensentre kan tilby denne tjenesten og dermed dekke behovet til den gruppen skikjørere som etterspør denne aktiviteten. Dette kan skape grunnlag for økt inntjening blant lokale turist- og reiselivsbedrifter. På den annen side vil åpning for catskiing kunne medføre ulemper for andre grupper i samfunnet ved at mer motorisert ferdsel i fjellet fører til økt ferdsel, støy, eksosluft m.v. i naturområder som kan være viktige for naturmangfold og/eller utøvere av andre former for friluftsliv. Økt motorisert ferdsel i fjellet kan også komme i konflikt med andre former for naturbasert reiseliv, der kvaliteter som stillhet, ro og uberørthet er viktige, som for eksempel guidede skiturer e.l. Økt motorisert ferdsel i utmark kan således bidra til redusert inntjening blant turist- og reiselivsbedrifter som lever av å tilby slike kvaliteter til kundene. Økt ferdsel i krevende fjellterreng vil også kunne påvirke antallet ulykker i fjellet. Ulykker og redningsaksjoner i fjellet medfører potensielt store samfunnsmessige kostnader og bør vurderes nærmere i sammenheng med fastsetting av løyper for catskiing.

I forslaget legges det opp til at kommunene får ansvar for utredning og avveining av konsekvenser ved etablering av løyper for catskiing, og før vedtak må kommunen veie ulike hensyn opp mot hverandre. Fjellområder som kan bli populære destinasjoner for catskiing representerer ofte viktige fellesgodeverdier ut over den verdiskapingen de potensielt gir for lokale reiselivsbedrifter eller for enkeltkommuner. Foruten at fjellområder kan være attraktive rekreasjonsområder for flere enn innbyggerne i en bestemt kommune, tillegger mange mennesker det også verdi å vite at naturområder er fri for motorisert ferdsel, uten at de selv har intensjoner om å bruke området i dag eller i fremtiden (ikke-bruksverdi). En hensiktsmessig forvaltning av fellesgodene som fjellene våre representerer fordrer derfor at den enkelte kommune er bevisst at også innbyggere utenfor kommunegrensen kan ha preferanser for hvorvidt det skal åpnes for catskiing, eventuelt i hvilke områder og i hvilket omfang denne aktiviteten bør tillates.

Mens bedrifter som ønsker å etablere catskiingstraseer er klart definert, godt organisert og kan jobbe målrettet for sin sak, er det gjerne slik at de mange som driver med andre former for rekreasjon og friluftsliv bare i mindre grad er samordnet i å fremme sine syn i enkeltsaker. Fordi de mange som representerer de allmenne interessene kan være vanskelig å identifisere (fordi de er dårlig organisert) kan det være krevende for kommunene å få begrep om omfanget av samfunnskostnadene ved å åpne for catskiing. Hensynet til ivaretagelse av natur- og friluftslivinteressene til innbyggere som bor både i og utenfor kommunegrensen stiller følgelig krav til at vertskommunen ivaretar disse hensynene når de skal vurdere søknader om etablering av løyper for catskiing.

En åpning for catskiing innebærer åpning for en ny motorisert aktivitet i norske fjell. Dette reiser problemstillinger knyttet til vurdering av den samlede belastning som løyper for catskiing, snøskuterløyper og annen motorisert ferdsel vil ha for naturmangfoldet og friluftslivinteressene. Regelverket for etablering av løyper for catskiing bygger på de samme prinsipper som ved

fastsetting av snøskuterløyper. Ettersom regelverket for snøskuterløyper kun har hatt virkning i kort tid har direktoratet ikke grunnlag for å si noe om kommunenes erfaringer med disse prosessene, og heller ikke hvordan hensynet til den samlede belastningen på tvers av kommunegrenser er ivaretatt. Det er derfor usikkerhet knyttet til hvordan kommunens planlegging av løyper fungerer i praksis.

Miljødirektoratet ønsker tilbakemelding på forslaget om å åpne for catskiing. Vi ber særlig om tilbakemelding på om utformingen av bestemmelsene i tilstrekkelig grad balanserer ønsket om å åpne for catskiing med hensynet til ivaretagelse av naturmangfoldet og de øvrige fellesgodeverdiene som norske fjellområder representerer. Miljødirektoratet ber videre om høringsinnspill som bidrar til å kaste lys over usikkerheten omkring mulig omfang, samfunnskostnader og samlet miljøbelastning under de to alternativene modellene for åpning.

4 Økonomisk og administrative konsekvenser

De foreslåtte endringene vil innebærer økte administrative kostnader for kommunene som ønsker å gjennomføre prosess for fastsetting av løyper for catskiing. Det er likevel opp til den enkelte kommune om den ønsker å fastsette slike løyper. Direktoratet legger til grunn at det gjerne vil være private som fremmer forslag om løyper, herunder sørger for nødvendige undersøkelser og utredninger. Forslaget kan også innebære merarbeid hos fylkesmennene med behandling og oppfølging av forslag fra kommunene.

5 Samlet fremstilling av endringsforslagene

I lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag gjøres følgende endringer:

§ 4 a. skal lyde:

§ 4 a. (Forskrift om bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag)

Motorkjøretøyer kan i utmark og på islagte vassdrag bare brukes i samsvar med forskrift gitt av departementet.

Departementet kan gi kommunestyret, eller annet folkevalgt organ som kommunestyret bestemmer, myndighet til i forskrift å fastsette løyper for kjøring med snøskuter på vinterføre. I kommunene Finnmark og Nord-Troms (kommunene Kvænangen, Kåfjord, Lyngen, Nordreisa, Skjervøy og Storfjord) omfatter myndigheten også adgang til i forskrift å tillate kjøring ut av løypa på islagt vann for å raste.

Departementet kan tilsvarende gi kommunestyret, eller annet folkevalgt organ som kommunestyret bestemmer, myndighet til i forskrift å fastsette løyper for persontransport med tyngre beltekjøretøy på vinterføre til utgangspunkt for alpin skikjøring (catskiing).

Løypene skal ikke legges i verneområde, foreslåtte verneområder eller nasjonale villreinområder. Løypene skal ikke være til vesentlig skade eller ulempe for reindriften eller kreve terrenginngrep. Ved fastsetting av løypene skal kommunen ta særskilt hensyn til støy og andre ulemper for friluftslivet. Kommunen skal også ta hensyn til naturmangfold, bolig- og hytteområder, landskap, kulturminner og kulturmiljø og sikkerheten for dem som kjører og andre. Før fastsetting av løypene skal kommunen utrede virkningen løypene vil ha for friluftsliv og naturmangfold i

influensoområdet, samt kartlegge og verdsette friluftslivsområdene der løypene planlegges, og vurdere disse områdene opp mot øvrige friluftslivsområder i kommunen.

Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om løypene og kommunens saksbehandling, herunder regler om klage på kommunens vedtak om fastsetting av løyper etter andre og tredje ledd.

I forskrift 15. mai 1988 nr. 356 for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag gjøres følgende endringer:

Ny § 4b. skal lyde

Alternativ 1:

Tyngre beltekjøretøy kan i turist- og reiselivsnæring brukes på vinterføre i løyper fastsatt i medhold av bestemmelsen her, innenfor de rammer som følger av kommunens forskrift etter annet ledd.

Kommunestyret eller annet folkevalgt organ som kommunestyret bestemmer, kan fastsette løyper med utgangspunkt i eksisterende alpinanlegg for persontransport med tyngre beltekjøretøy til utgangspunkter for alpinskikjøring (catskiing).

Løypene skal vises i kartet til kommuneplanens arealdel. Kommunestyret skal i forskrift gi bestemmelser om bruken av løypene, herunder om kjørefart og kjøretider. Bruk av løypene er ikke tillatt etter 5. mai. I sentrale områder for kalving og flytting av rein skal løypene være stengt om våren etter 25. april. § 9 unntatt første ledd første punktum gjelder tilsvarende.

§ 4a, tredje til sjette ledd gjelder tilsvarende for fastsetting av løyper for transport av skikjørere.

Eller

Alternativ 2:

Tyngre beltekjøretøy kan i turist- og reiselivsnæring brukes på vinterføre i løyper fastsatt i medhold av bestemmelsen her, innenfor de rammer som følger av kommunens forskrift etter annet ledd.

Kommunestyret eller annet folkevalgt organ som kommunestyret bestemmer, kan fastsette løyper for persontransport med tyngre beltekjøretøy til utgangspunkter for alpin skikjøring (catskiing).

Løypene skal vises i kartet til kommuneplanens arealdel. Kommunestyret skal i forskrift gi bestemmelser om bruken av løypene, herunder om kjørefart og kjøretider. Bruk av løypene er ikke tillatt etter 5. mai. I sentral områder for kalving og flytting av rein skal løypene være stengt om våren etter 25. april. § 9 unntatt første ledd første punktum gjelder tilsvarende.

§ 4a, tredje til sjette ledd gjelder tilsvarende for fastsetting av løyper for transport av skikjørere.

Hilsen
Miljødirektoratet

Dette dokumentet er elektronisk godkjent og har derfor ingen signatur

Berit Lein
avdelingsdirektør

Terje Qvam
seksjonsleder

Adresseliste:

Departementene
Fylkesmennene
Fylkeskommunene
Kommunene
Alpinanleggenes landsforening
Bad, park og idrett
De alpine redningsgruppene
Den norske turistforeningen
Finnmarkseiendommen
Foreningen Fjellfanten
Framtiden i våre hender
Friluftsrådernes landsforbund
Greenpeace Norge
Innovasjon Norge
Kommunesektorens organisasjon
Miljøstiftelsen Bellona
Natur og ungdom
NHO Reiseliv
Norges Bondelag
Norges fjellstyresamband
Norges hyttelag
Norges hytteforbund
Norges Idrettsforbund og olympiske komite
Norges Jeger- og Fiskerforbund
Norges Miljøvernforbund
Norges Naturvernforbund
Norges Røde Kors
Norges Skiforbund
Norges Skogeierforbund
Norges vassdrag og energidirektorat
Norsk Bonde- og Småbrukarlag
Norske Reindriftssamers landsforbund
Norske tindevegledere (NORTIND)
Norsk allmenningsforbund
Norsk folkehjelp
Norsk friluftsliv

Norskog
Politidirektoratet
Riksadvokaten
Riksantikvaren
Regjeringsadvokaten
Landbruksdirektoratet
SABIMA
Sametinget
Statskog SF
Utmarkskommunenes sammenslutning
Vegdirektoratet
Verneområdestyrene
Villreinnemndene
Villreintrådet i Norge
Virke
WWF-Norge
Økokrim

Miljødirektoratet
Postboks 5672 Sluppen
7485 TRONDHEIM

Saksb.: Christian Brun-Jenssen
e-post: fmnoobj@fylkesmannen.no
Tlf: 75 53 15 58
Vår ref: 2011/7299
Deres ref:
Vår dato: 29.10.2015
Deres dato: 03.06.2015
Arkivkode: 432.3

Oppgradering av verneforskrift og vernekart i Junkerdal nasjonalpark

Vi viser til Miljødirektoratets brev av 30.6.15 angående forskriftsendring i Junkerdal nasjonalpark. Vi viser også til våre brev av 18.5.15 og 31.10.06, oversendt forslag til nytt vernekart og muntlig kontakt i saken.

I vårt brev av 18.5.15 foreslo vi å oppdatere fire punkter i verneforskriften. Dette var:

1. Hjemmel for bruk av snøskuter ved utøvelse av reindrift
2. Endre nasjonalparkgrensa ved Dorro slik at ei hytte blir liggende utenfor nasjonalparken
3. Dispensasjonsadgang for motorferdsel ved tilsyn av drikkevannskilde
4. Dispensasjonsadgang for motorferdsel til kraftanlegg utenfor verneområdet

Punkt 1 og 2 er behandlet og avklart i verneplanprosessen, men det har dessverre blitt feil i endelig verneforskrift/-kart. En oppdatering av disse punktene kan gjøres av Miljødirektoratet, og krever ikke behandling av Kongen i Statsråd. Miljødirektoratet ønsker ikke å prioritere en revisjon av denne verneforskriften og viser her til et stort antall verneforskrifter samt at denne er relativt ny.

Vi ber Miljødirektoratet vurdere dette på nytt. Vi presiserer at det her ikke er snakk om en revisjon av verneforskriften, men oppretting av feil, noe som bør være prioritert. Både reindriftsutøvere og hytteeier rammes i det daglige på grunn av dette, og vi får jevnlig spørsmål om opprydding her.

Punkt 3 og 4 er nye og må behandles av Kongen i statsråd. Miljødirektoratet foreslår at det ikke tas en forskriftsendring på disse punktene på nåværende tidspunkt. Da søknader knyttet til dette kan behandles etter § 48 i naturmangfoldloven er vi enige i at disse punktene i verneforskriften ikke oppdateres nå.

Med hilsen

Roar Høgsæt (e.f.)
fylkesmiljøvern sjef

Sveinung Bertnes Råheim
seksjonsleder

Dette brevet er godkjent elektronisk og har derfor ikke underskrift.

Kopi til:
Midtre Nordland Nasjonalparkstyre Moloveien 10 8002 BODØ

Arkivsaksnr: 2012/78-0

Saksbehandler: Ronny Skansen

Dato: 24.11.2015

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	52/2015	11.12.2015

Sjunkhatten nasjonalpark - Søknad om dispensasjon fra motorferdselsforbudet - Petter Pettersen

Forslag til vedtak 1

Petter Pettersen og Frank Pettersen gis med dette en felles dispensasjon fra motorferdselsforbudet i Sjunkehatten nasjonalpark for bruk av snøskuter til frakt av bagasje og utstyr til egen hytte ved Færøyvalen, via løype fra Røsvik om Gunnelengvatn, Korsvikvatn og Færøyvatn. Dispensasjonen gis etter § 3 punkt 6.3 f i verneforskriften for Sjunkehatten nasjonalpark.

Vilkår for dispensasjonen:

- All kjøring utenom angitte formål og løype på vedlagt kart er forbudt.
- Dispensasjonen gjelder i tidsperioden 01.01.2016 – t.o.m. 01.05.2019.
- Dispensasjonen gjelder for inntil seks turer pr. år med en (1) snøskuter for nødvendig frakt av utstyr og varer, alternativt (3) turer med (2) skutere. Dispensasjon gjelder for perioden 1. januar t.o.m. 1. mai. I januar og februar gjelder dispensasjonen mellom kl 07.00 og 23.00. I mars og april gjelder dispensasjonen mellom kl 07.00-11.00 og mellom kl 16.00-23.00.
- Langfredag og 1.påskedag er skuterfrie dager.
- Slede skal alltid være tilkoblet snøscooteren.
- Hvis det er rein i området skal det tas spesielt hensyn til det.
- Dispensasjonen, kart med inntegnet løype og utfylt kjørebok skal tas med ved kjøring og forevises ved kontroll. Det skal benyttes penn ved utfylling av kjørebok.
- Utfylt kjørebok sendes til Midtre Nordland nasjonalparkstyre, 8002 Bodø etter endt dispensasjonsperiode og senest 01.08.2019.

Forslag til vedtak 2

Petter Pettersen gis med dette dispensasjon fra motorferdselsforbudet i Sjunkehatten nasjonalpark for bruk av snøskuter til begrenset persontransport til hytta ved Færøyvalen på grunn av funksjonshemming. Dispensasjonen gis etter § 4 i verneforskriften for Sjunkehatten nasjonalpark.

Vilkår for dispensasjonen:

- All kjøring utenom angitte formål og løype på vedlagt kart er forbudt.

- Dispensasjonen gjelder i tidsperioden 01.01.2016 – t.o.m. 01.05.2019.
- Dispensasjonen gjelder for inntil to (2) turer pr. år med èn (1) snøskuter per tur. Dispensasjon gjelder for perioden 1. januar t.o.m. 1. mai.
- I januar og februar gjelder dispensasjonen mellom kl 07.00 og 23.00. I mars og april gjelder dispensasjonen mellom kl 07.00-11.00 og mellom kl 16.00-23.00.
- Langfredag og 1.påskedag er skuterfrie dager.
- Hvis det er rein i området skal det tas spesielt hensyn til det.
- Dispensasjonen, kart med inntegnet løype og utfylt kjørebok skal tas med ved kjøring og forevises ved kontroll. Det skal benyttes penn ved utfylling av kjørebok.
- Utfylt kjørebok sendes til Midtre Nordland nasjonalparkstyre, 8002 Bodø etter endt dispensasjonsperiode og senest 01.08.2019.

Forslag til vedtak 3

Petter Pettersen og Frank Pettersen gis med dette èn felles dispensasjon fra motorferdselsforbudet i Sjunkehatten nasjonalpark for bruk av snøskuter i forbindelse med vedhogst til hytte ved Færøyvalen. Dispensasjonen gis etter § 3 punkt 6.3 j i verneforskriften for Sjunkehatten nasjonalpark.

Vilkår for dispensasjonen:

- Antall kjøring for transport av ved er begrensa oppad til to (2) dager pr. år (ubegrensa antall turer per dag), og kjøring skal følge etablert løype og korteste mulig trasè fra hogstområde (Bakkskogen) til hytte.
- All kjøring utenom angitte formål er forbudt.
- Dispensasjonen gjelder i tidsperioden 01.01.2016 – t.o.m. 01.05.2019.
- Dispensasjonen gjelder for èn (1) snøskuter per kjøring.
- Langfredag og 1.påskedag er skuterfrie dager. Hvis det er rein i området skal det tas spesielt hensyn til det.
- Dispensasjonen, kart med inntegnet løype til hytta og til/fra hogstområde og utfylt kjørebok skal tas med ved kjøring og forevises ved kontroll. Det skal benyttes penn ved utfylling av kjørebok.
- Utfylt kjørebok sendes til Midtre Nordland nasjonalparkstyre, 8002 Bodø etter endt dispensasjonsperiode og senest 01.08.2019.

Bakgrunn

Midtre Nordland nasjonalparkstyre har forvaltningsmyndighet for Sjunkehatten nasjonalpark, og skal behandle dispensasjonssøknader.

Petter Pettersen og sønnen Frank Pettersen søker om tillatelse til å bruke snøskuter for å transportere utstyr og bagasje fra Røsvik til samme hytte (gnr. 69, bnr.1) ved Færøyvalen i Sørfold kommune. Det søkes på samme grunnlag for som det ble gitt tillatelse fra 2012-2015. Petter Pettersen har nedsatt funksjonsevne som følge av skinne på en fot og dermed har behov for ledsager på egen skuter. Legeerklæring på nedsatt funksjonsevne er forevist. Videre søker de om bruk av snøskuter i forbindelse med vedhogst/vedtransport til/fra hogstområde i nasjonalparken (Bakkskogen, sørvest for Færøyvatn) til hytta.

Grunnlaget for avgjørelsen

Sjunkhatten nasjonalpark ble opprettet ved kgl.res. av 5. februar 2010. Verneforskriften forvaltes av Midtre Nordland nasjonalparkstyre.

Formålet med Sjunkehatten nasjonalpark er å ta vare på et stort, sammenhengende og villmarkspreget naturområde som inneholder særegne, representative økosystemer og landskap, og som er uten tyngre inngrep. Formålet omfatter:

- bevaring av et fjord- og høgfjellsøkosystem med et egenartet og variert biologisk mangfold,
- bevaring av et vakkert og svært variert landskap fra fjord til høgfjell,
- bevaring av leveområde for sjeldne dyrearter i tilknytning til vann- og våtmarkssystemer, og annet biologisk mangfold som preger området,
- bevaring av geologiske forekomster i et storslått isbreutformet landskap,
- bevaring av vakker og særpreget vassdragsnatur,
- bevaring og sikring av kulturminner,
- bevaring og sikring av grotter og karstformer mot all skade og mot at det fjernes biologisk eller geologisk materiale fra dem.

Formålet omfatter også bevaring av det samiske naturgrunnlaget. Videre skal allmennheten, med særlig fokus på barn og unge, gis anledning til uforstyrret naturopplevelse gjennom utøvelse av naturvennlig og enkelt friluftsliv med liten grad av teknisk tilrettelegging.

I utgangspunktet er det forbud mot all motorisert ferdsel i nasjonalparken, jf § 3 punkt 6.1 i verneforskriften. Forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til bruk av beltekjøretøy på vinterføre for nødvendig transport varer og utstyr til hytter, jf § 3 punkt 6.3 f. I tillegg kan det gis tillatelse til bruk av beltekjøretøy på vinterføre i forbindelse med vedhogst i nasjonalparken, jf § 3 punkt 6.3 j.

Søknaden skal også vurderes etter prinsippene i naturmangfoldlovens §§ 8 til 12.

Vurdering

Etter forvaltningsplanen kan det gis dispensasjon for inntil 6 turer pr. år for transport av bagasje og utstyr til hytter (hytte minst 2,5 km fra brøytet bilveg) med snøscooter mellom 1. januar til og med 1. mai. Det kan gis inntil 5 årlige dispensasjoner etter forvaltningsplanen. Sekretariatet mener det er naturlig at det gis for 4 års periode av hensynet til styrets periode varer i 4 år og en går snart inn i en ny 4 års periode.

I sommersesongen benyttes båt sjøveien fra Røsvik, men vinterstid fryser Færøyvalen, som eneste trygge oppankringsmulighet, til. Hytta ligger et lite stykke fra Valen slik at frakt av tyngre utstyr gjøres mest hensiktsmessig vinterstid. Å kunne transportere verktøy, forbruksartikler og ved fram til hytta er nødvendig for å kunne drifte og bruke den gjennom hele året. Dette gjøres både enkelt og mest miljøvennlig med snøskuter. Samtidig er det nødvendig å begrense bruken av snøskuter med utgangspunkt i at det er forbud mot all motorferdsel i nasjonalparken og at adgangen til å tillate en viss bruk av snøskuter er knyttet til nyttekjøring og ikke persontransport. Seks turer per vintersesong anses som tilstrekkelig for å kunne drifte og benytte hytta gjennom vinteren og blir derfor gitt uavhengig av om det er en eller flere brukere av samme hytte.

Petter Pettersen har nedsatt funksjonsevne og har behov for ledsager ved kjøring til hytta. Å komme fram til hytta på en sikrest mulig måte er av stor betydning for søker. Kjøring med to snøskutere er tryggest måte i tilfelle vanskelige kjøreforhold og det samtidig skulle oppstå helsemessige komplikasjoner underveis. Persontransport i forbindelse med funksjonshemming er ikke omtalt i verneforskriften, men *kan* praktiseres noe mer liberalt enn annen persontransport for å gi lik tilgang til områdene. Det skal imidlertid foreligge legeerklæring, noe det gjør her, og denne kjøringen må ses i sammenheng med de øvrige turene det gis for transport av varer og materialer. Med totalt 8 turer, evt. 4 turer med to snøskutere, anser vi det som gode muligheter for å komme seg på hytta jevnt gjennom hele vinteren.

Hovedformålet med Sjunkhatten nasjonalpark er å ta vare på et stort, sammenhengende og villmarkspreget naturområde som inneholder særegne, representative økosystemer og landskap, og som er uten tyngre inngrep. Motorferdsel er i utgangspunktet forbudt i verneområdet da dette kan ha negative effekter for verneverdiene gjennom forstyrrelse, slitasje og støy. Barn og unges friluftsliv er også en del av formålet og motorisert ferdsel vil kunne ha negativ innvirkning på naturopplevelsen blant anna i form av støy. Samtidig vet vi at ferdsel på snødekt mark i et begrenset tidsrom og omfang, vil ha liten innvirkning på vegetasjonen med hensyn til slitasje.

Den omsøkte kjøringen er vurdert opp mot føre-var-prinsippet. Det er derfor lagt begrensninger på ferdselen både mht sesong, tidsramme og antall turer. Med de vilkår som er satt vil ikke skuterkjøring i dette omfanget skade naturmangfoldet eller ha nevneverdig negativ effekt for friluftsliv og naturopplevelse i nasjonalparken. Vi vurderer det heller ikke til at denne kjøringen sammen med annen lovlig kjøring i området vil medføre for stor samlet belastning på økosystemet.

Omsøkte tiltak, med de begrensninger som er gitt, vurderes til ikke å være i strid med formålet med vernet av Sjunkhatten nasjonalpark. Det kan derfor gis dispensasjon.

Saksopplysninger

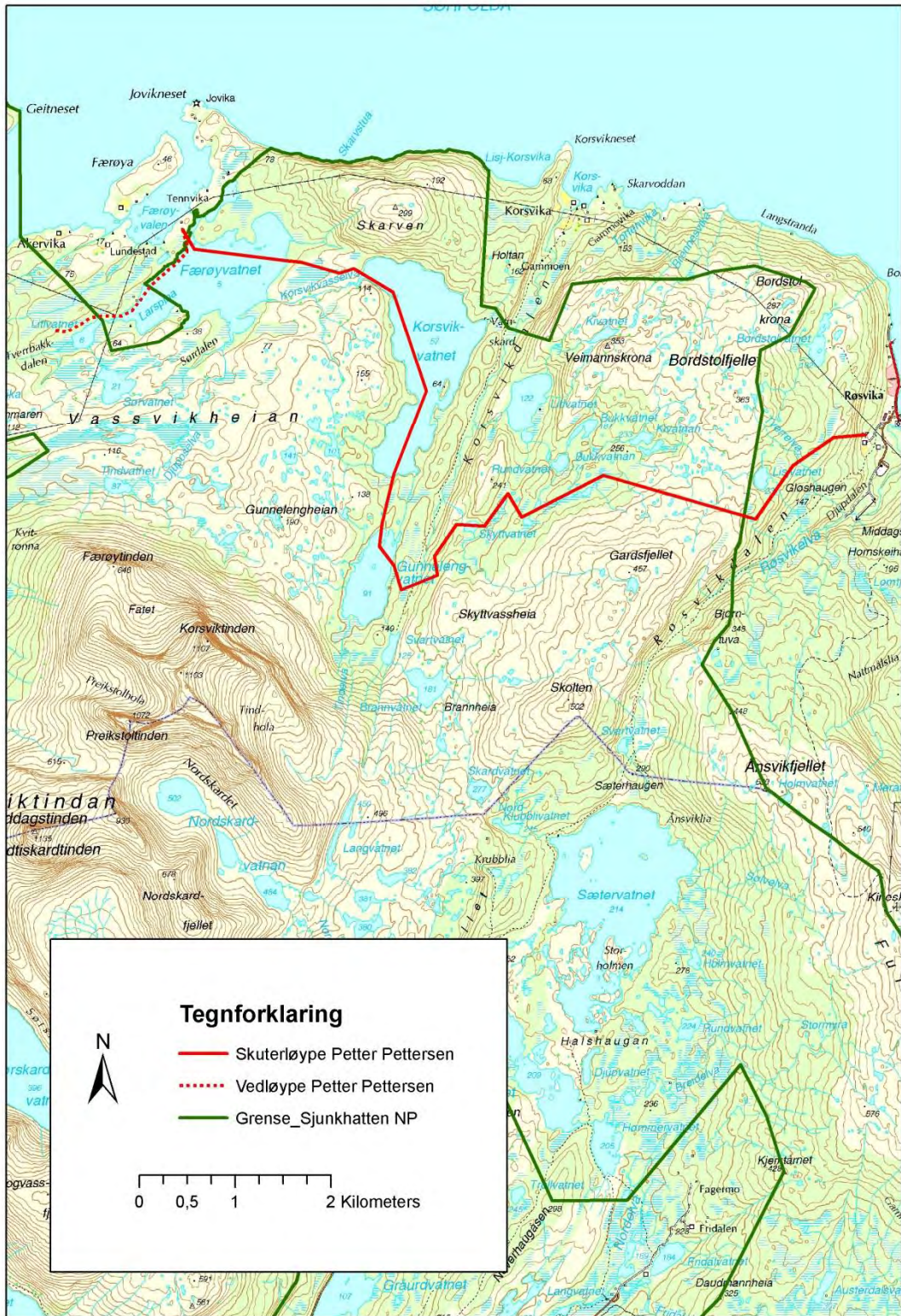
Dispensasjon fra lov om motorferdsel i utmark må innhentes fra kommune og tillatelse fra grunneier.

Klageadgang:

Avgjørelsen kan påklages til Miljødirektoratet. Klagefristen vil være tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:

- Verneforskriften for Sjunkhatten nasjonalpark
- Naturmangfoldloven
- Forvaltningsplan Sjunkhatten nasjonalpark (retningslinjer for kjøring til hytter og fritidsboliger)

Arkivsaksnr: 2015/1503-0

Saksbehandler: Ronny Skansen

Dato: 27.11.2015

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	53/2015	11.12.2015

Låhko nasjonalpark - Søknad om endring av gitt tillatelse - utsetting av ørret i Sundvatnet, Fiskvatnet og Rundvatnet - Gildeskål- og Glomfjord jeger- og fiskeforening

Forslag til vedtak

Gildeskål og Glomfjord jeger- og fiskeforening gis med dette dispensasjon fra vern av dyrelivet i Låhko nasjonalpark, jfr. § 3 punkt 3.1 i verneforskriften for utsetting av ørret i Sundvatnet, Fiskvatnet og Rundvatnet iht. til 6 årig utsettingsplan i perioden 2015-2020 for til sammen 6 000 ørret. Det kan også brukes el fiskeapparat i perioden 2015-2020 til å fange fisk markert som område 1 og 2 på vedlagt kart. Det forutsettes at villfisken som fanges ikke settes ut i andre vann innenfor nasjonalparken enn Sundvatnet, Fiskvatnet, Rundvatnet og Hørnquistjønna. Dispensasjonen gis med hjemmel i § 3 punkt 3.3 i verneforskriften for Låhko nasjonalpark.

Bakgrunn

Midtre Nordland nasjonalparkstyre har forvaltningsmyndighet for Låhko nasjonalpark, og skal behandle dispensasjonssøknader. I arbeidsutvalgssak 7/2015 har Midtre Nordland nasjonalparkstyre gjort følgende vedtak:

Gildeskål og Glomfjord jeger- og fiskeforening gis med dette dispensasjon fra vern av dyrelivet i Låhko nasjonalpark, jfr. § 3 punkt 3.1 i verneforskriften for utsetting av ørret i Sundvatnet, Fiskvatnet og Rundvatnet iht. til 6 årig utsettingsplan i perioden 2015-2020 for til sammen 6 000 ørret. Dispensasjonen gis med hjemmel i § 3 punkt 3.3 i verneforskriften for Låhko nasjonalpark.

Samme søker har nå søkt om å endre tillatelsen til også å gjelde bruk av el. fiskeapparat for å kunne benytte villfisk som et supplement/erstatning til settefisk fra Bodø jff. sitt settefiskanlegg. Det er vedlagt kart som viser hvor fisken skal fanges.

Område 1 (markert med grønt i kart):

Her fanges fisk som skal settes ut i vann 700, Rebenvann og Hørnquistjønna.

Områdene som er markert er ved Gåsvannene og vassdraget ned til Kråvann, i Haugvikåga (vassdraget ned fra Synken helt ned til Fykanvann).

Område 2 (markert med rødt):

Her fanges fisk som skal settes ut i Nedre Sundvann, Rundvann og Fiskvann.

Her benyttes vassdraget fra Nedre Sundvann ned til Fellvann, vassdraget rund Sundvann/Rundvann samt Svalvannselva ned til Saravann og videre ned til Fiskvann.

Grunnlaget for avgjørelsen

Verneforskriften for Láhko nasjonalpark ble fastsatt ved kgl.res. av 14. desember 2012.

Formålet med Láhko nasjonalpark er:

å bevare et stort naturområde som inneholder et særegent naturmangfold med særlig vekt på landskap, naturtyper, arter og geologiske forekomster som er uten tyngre naturinngrep.

Formålet med nasjonalparken er videre å ta vare på:

- geologiske landskapsformasjoner herunder det største sammenhengende areal av alpin karst i Norge med tilhørende grotter
- variasjonsbredden av naturtyper, med viktige lokaliteter av kalksjøer, herunder kransalgesjøer med et nasjonalt kjerneområde for kransalger – arter og genetisk mangfold, inkludert et svært rikt planteliv med en rekke truede og nær truede arter, herunder viktige utpostlokaliteter av de truede fjellplantene grønlandsstarr og nordlig tinderublom, samt de truede kransalgeartene kanadaglattkrans og gråkrans.

Allmennheten skal gis anledning til uforstyrret opplevelse av naturen gjennom utøvelse av naturvennlig og enkelt friluftsliv med liten grad av teknisk tilrettelegging.

Formålet omfatter også bevaring av det samiske naturgrunnlaget.

Verneforskriftens § 3, punkt 3.1 gir et vern av dyrelivet mot skader og unødvendige forstyrrelser.

Utsetting av dyr på land og i vatn er forbudt innenfor Láhko nasjonalpark. I henhold til § 3, punkt 3.3 kan forvaltningsmyndigheten likevel gi tillatelse til utsetting av fisk fra lokale fiskestammer hvor det er gjort tidligere, på lokaliteter som angitt i forvaltningsplanen.

Søknaden må vurderes etter prinsippene i naturmangfoldlovens §§ 8 til 12.

Vurdering

Sekretariatet er positiv til at det skal benyttes villfanget fisk fra samme vassdrag som et supplement/erstatning for bruk av settefisk. Det forutsettes at fiskene som blir fanget ikke flyttes til andre vassdrag en de som det er gitt tillatelse for. Det vises for øvrig til de vurderingene som ble gjort i forbindelse med arbeidsutvalgssak 7/2015 den 25.03.2015.

Konklusjon

Søknaden vurderes til ikke å være i strid med verneverdiene og verneformålet for Láhko nasjonalpark.

Klageadgang:

Avgjørelsen kan påklages til Miljødirektoratet. Klagefristen vil være tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Parter i saken:

Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Gildeskål jeger og fiskeforening Daniel Antonsen		8140	INNDYR
Gildeskål kommune	Postboks 54	8138	Inndyr
Glomfjord jeger og fiskeforening		8160	GLOMFJORD
Mattilsynet - Region Nord	Felles postmottak, Postboks 383	2381	Brumunddal
Miljødirektoratet	Postboks 5672 Sluppen	7485	TRONDHEIM
Naturvernforbundet i Nordland	Lofftjellveien 7	8614	MO I RANA
Nordland Fylkeskommune	Fylkeshuset	8048	BODØ
Statskog Fjelltjenesten ved Stein Ove Johanessen	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS
Statskog avd. Fauske	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS

Vedlegg:

- 1 Melding om vedtak - Låhko nasjonalpark - Søknad om utsetting av ørret i Sundvatnet, Fiskvatnet og Rundvatnet - Gildeskål og Glomfjord jeger- og fiskeforening- Arbeidsutvalgssak 7/2015
- 2 Søknad om endring av tillatelse for utsetting av ørret på Sundsfjordfjellet-Glomfjellet

Saksopplysninger

Det gjøres oppmerksom på at søknaden krever tillatelse etter *forskrift om utsetting av fisk og andre ferskvannsorganismer* fra Nordland Fylkeskommune. Det kreves også tillatelse fra Mattilsynet i denne saken.

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:

- Verneforskrift for Låhko nasjonalpark
- Naturmangfoldloven
- Kultiveringsplan for ferskvannsfisk i Nordland, Fylkesmannen i Nordland 1995.

Gildeskål jeger og fiskeforening Daniel
Antonsen

8140 INNDYR

SAKSBEHANDLER: RONNY SKANSEN

ARKIVKODE: 2015/1503 - 432.3

DATO: 08.04.2015

**Melding om vedtak - Låhko nasjonalpark - Søknad om utsetting av ørret i Sundvatnet,
Fiskvatnet og Rundvatnet - Gildeskål og Glomfjord jeger- og fiskeforening**

Midtre Nordland nasjonalparkstyre har i Arbeidsutvalgssak 7/2015 den 25.03.2015 behandlet deres søknad. I dokumentet foreligger saksprotokoll og saksfremlegg.

Med hilsen

Ronny Skansen
nasjonalparkforvalter

Arkivsaksnr: 2015/1503-0

Saksbehandler: Ronny Skansen

Dato: 19.03.2015

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Arbeidsutvalg for Midtre Nordland nasjonalparkstyre	7/2015	25.03.2015

Låhko nasjonalpark - Søknad om utsetting av ørret i Sundvatnet, Fiskvatnet og Rundvatnet - Gildeskål og Glomfjord jeger- og fiskeforening

Saksprotokoll i Arbeidsutvalg for Midtre Nordland nasjonalparkstyre - 25.03.2015

Forslag til vedtak

Gildeskål og Glomfjord jeger- og fiskeforening gis med dette dispensasjon fra vern av dyrelivet i Låhko nasjonalpark, jfr. § 3 punkt 3.1 i verneforskriften for utsetting av ørret i Sundvatnet, Fiskvatnet og Rundvatnet iht. til 6 årig utsettingsplan i perioden 2015-2020 for til sammen 6 000 ørret. Dispensasjonen gis med hjemmel i § 3 punkt 3.3 i verneforskriften for Låhko nasjonalpark.

AUs vedtak – enstemmig:

Som innstillingen

Saksfremlegg:

Forslag til vedtak

Gildeskål og Glomfjord jeger- og fiskeforening gis med dette dispensasjon fra vern av dyrelivet i Láhko nasjonalpark, jfr. § 3 punkt 3.1 i verneforskriften for utsetting av ørret i Sundvatnet, Fiskvatnet og Rundvatnet iht. til 6 årig utsetningsplan i perioden 2015-2020 for til sammen 6 000 ørret. Dispensasjonen gis med hjemmel i § 3 punkt 3.3 i verneforskriften for Láhko nasjonalpark.

Bakgrunn

Midtre Nordland nasjonalparkstyre har forvaltningsmyndighet for Láhko nasjonalpark, og skal behandle dispensasjonssøknader.

Gildeskål og Glomfjord jeger- og fiskeforening søker om tillatelse til utsetting av ørret i Sundvatnet, Fiskvatnet og Rundvatnet. Det søkes om å sette ut 500 i Sundvatnet, 300 i Fiskvatnet og 200 i Rundvatnet hvert år i en seks års periode fremover, totalt utsetting av til sammen 6 000 ørret i disse 3 vatnene. Settefiskene hentes fra Bodø Jeger- og fisk sitt settefiskanlegg.

Grunnlaget for avgjørelsen

Verneforskriften for Láhko nasjonalpark ble fastsatt ved kgl.res. av 14. desember 2012.

Formålet med Láhko nasjonalpark er:

å bevare et stort naturområde som inneholder et særegent naturmangfold med særlig vekt på landskap, naturtyper, arter og geologiske forekomster som er uten tyngre naturinngrep.

Formålet med nasjonalparken er videre å ta vare på:

- geologiske landskapsformasjoner herunder det største sammenhengende areal av alpin karst i Norge med tilhørende grotter
- variasjonsbredden av naturtyper, med viktige lokaliteter av kalksjøer, herunder kransalgesjøer med et nasjonalt kjerneområde for kransalger – arter og genetisk mangfold, inkludert et svært rikt planteliv med en rekke truede og nær truede arter, herunder viktige utpostlokaliteter av de truede fjellplantene grønlandsstarr og nordlig tinderublom, samt de truede kransalgeartene kanadaglattkrans og gråkrans.

Allmennheten skal gis anledning til uforstyrret opplevelse av naturen gjennom utøvelse av naturvennlig og enkelt friluftsliv med liten grad av teknisk tilrettelegging.

Formålet omfatter også bevaring av det samiske naturgrunnlaget.

Verneforskriftens § 3, punkt 3.1 gir et vern av dyrelivet mot skader og unødvendige forstyrrelser.

Utsetting av dyr på land og i vatn er forbudt innenfor Láhko nasjonalpark. I henhold til § 3, punkt 3.3

kan forvaltningsmyndigheten likevel gi tillatelse til utsetting av fisk fra lokale fiskestammer hvor det er gjort tidligere, på lokaliteter som angitt i forvaltningsplanen.

Søknaden må vurderes etter prinsippene i naturmangfoldlovens §§ 8 til 12.

Vurdering

Fylkesmannen i Nordland har i 1995 utarbeidet en kultiveringsplan for ferskvannsfisk i Nordland. Her er det delt inn i kultiveringssoner som i størst mulig grad skal være lukkede enheter for den delen av fiskekultiveringen som gjelder utsettinger. Dette innebærer at fisk fra kultiveringsanlegg bare skal settes ut i den sonen anlegget ligger og at villfisk heller ikke skal flyttes over sonegrensene.

Hensikten med kultiveringssonene er:

- * å hindre spredning av sykdommer og parasitter mellom vassdrag
- * å bevare de stedeigne fiskestammenes genressurser ved å hindre innføring av fiskestammer fra andre vassdrag
- * å skape bedre fiskemuligheter ved å benytte fiskestammer fra det lokale vassdrag

For Nordland er fylket delt inn i 11 kultiveringssoner. Området i Låhko nasjonalpark tilhører sone ytre Salten. Settefisken skal hentes fra Bodø JFF sitt settefiskanlegg og er i tråd med kultiveringsplan fra Fylkesmannen i Nordland.

Saken er tilstrekkelig godt opplyst i forhold til kunnskapsgrunnlaget i naturmangfoldloven og vurderer denne utsettingen fremover ikke vil føre til skade på annet naturmangfoldet. Det brukes settefisk i tråd med kultiveringsplanen fra Fylkesmannen i Nordland og praksis fra de siste års utsettinger i disse vannene. Utsettingen vurderes til å ikke være i strid med verneverdiene og verneformålet i Låhko nasjonalpark.

Konklusjon

Søknaden vurderes til ikke å være i strid med verneverdiene og verneformålet for Låhko nasjonalpark. Dispensasjon til utsetting av ørret for en seks års periode innvilges.

Klageadgang:

Avgjørelsen kan påklages til Miljødirektoratet. Klagefristen vil være tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Saksopplysninger

Det gjøres oppmerksom på at søknaden krever tillatelse etter *forskrift om utsetting av fisk og andre ferskvannsorganismer* fra Nordland Fylkeskommune.

Parter i saken:

Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Gildeskål jeger og fiskeforening ved Daniel Antonsen		8140	INNDYR
Gildeskål kommune	Postboks 54	8138	Inndyr
Glomfjord jeger og fiskeforening		8160	GLOMFJORD
Miljødirektoratet	Postboks 5672 Sluppen	7485	TRONDHEIM
Naturvernforbundet i Nordland	Loftfjellveien 7	8614	MO I RANA
Nordland Fylkeskommune	Fylkeshuset	8048	BODØ
Statskog Fjelltjenesten ved Stein Ove Johanssen	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS
Statskog avd. Fauske	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS

Vedlegg:

- 1 Til uttalelse - søknad om utsetting av ørret på Sundsfjord Glomfjordfjellet
- 2 Oversendelse av tilleggsopplysninger - kopi av brev til Fylkesmannen i Nordland
- 3 Vedlegg 1 og 2 - kart
- 4 Vedlegg 3 - tillatelse fra grunneier
- 5 Vedlegg 4 - beskrivelse av vann vassdrag
- 6 Vedlegg 5 - beskrivelse av tidligere utsettinger
- 7 Vedlegg 6 - art og antall

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:

- Verneforskrift for Låhko nasjonalpark
- Naturmangfoldloven
- Kultiveringsplan for ferskvannsfisk i Nordland, Fylkesmannen i Nordland 1995.

Til
Fylkesmannen i Nordland
Postmottak
Fylkeshuset
8048 Bodø

Deres ref: 15/20738

Søknad om endring av tillatelse til Utsetting av fisk på Sundsfjord/Glomfjordfjellet.

Gildeskål JFF og Glomfjord JFF har gjennom vedtak i Midtre Nordland Nasjonalparkstyre datert 8.4.2015, arkivkode 2015/1503-432.3 fått tillatelse til utsetting av ørret i Sundvann, Rundvann og Fiskvann i Gildeskål kommune innenfor Lahko Nasjonalpark. Dette vedtaket ble senere formelt bekreftet via tillatelse fra Fylkesmannen i brev av 20.4.2015 til også å omfatte Hørnquisttjøenna, Vann 700 og Rebevann som ligger utenfor Lahko Nasjonalpark.

I angitte tillatelse fra Fylkesmannen sies det i punkt 2 og 3 i vilkårene:

2. Det skal benyttes fisk fra kultiveringssone «ytre Salten»
3. Det skal benyttes fisk fra Bodø JFFs klekkeri.

Nå viser det seg at det i perioder er vanskelig å få tak i nok settefisk fra Bodø JFFs klekkeri, samtidig som det å finansiere opp innkjøp av såpass mye settefisk også er vanskelig.

I dialog med Statskog as v/O.J.Gravem har det derfor vært forsøkt et uttak av villfisk lokalt ved bruk av el.fiskeapparat høsten 2015.

Dette viste seg å være vellykket, slik at foreningene vurderer innkjøp av eget el.fiskeapparat for å kunne bruke villfanget fisk fra samme vassdrag som et supplement/erstatning til utsetting av fisk fra Bodø JFFs klekkeri.

Gildeskål JFF og Glomfjord JFF ønsker derfor at tillatelse gitt i sak 15/207038 endres slik at det gis anledning til å benytte fisk både fra Bodø JFF's klekkeri og/eller villfanget fisk hentet i samme vassdrag som de vann tillatelse gjelder for.

Fint om dette kunne behandles raskt slik at vi får anskaffet el.fiskeapparat og øvrig utstyr i god tid før neste sesong.

Mvh

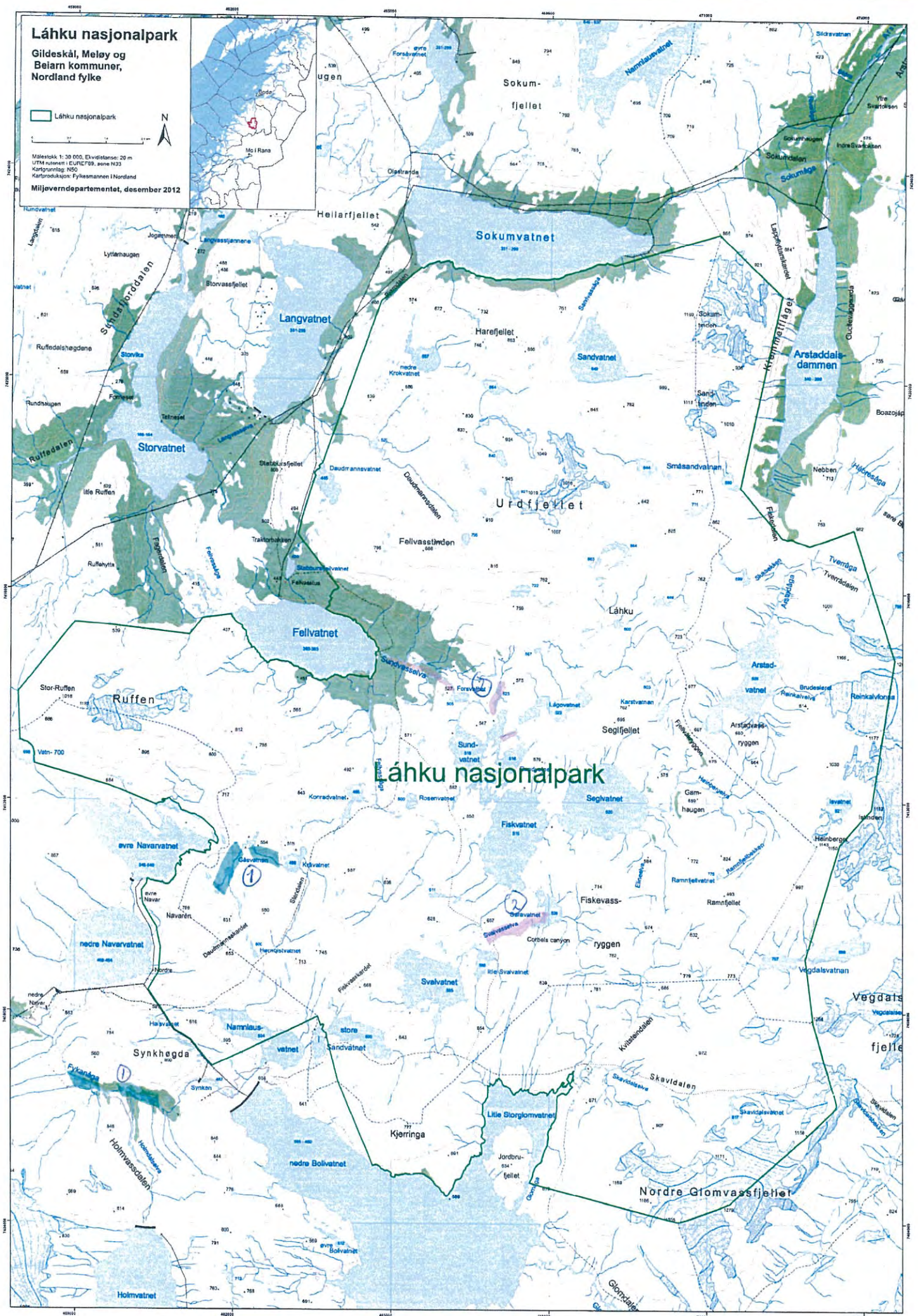

Leif Kristiansen

Glomfjord JFF, leder

Mob. +47 41 45 88 27

e-mail: leif.kristiansen@yara.com

Kopi: Daniel Antonsen, Gildeskål JFF

Arkivsaksnr: 2015/7487-0

Saksbehandler: Ronny Skansen

Dato: 26.11.2015

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	54/2015	11.12.2015

Låhko nasjonalpark og Langvassdalen-Ruffedalen naturreservat - Søknad om dispensasjon fra motorferdselsforbudet og vintermerking av løype - Glomfjord jeger- og fiskeforening**Forslag til vedtak 1**

Glomfjord jeger og fiskeforening gis med dette dispensasjon fra motorferdselsforbudet i Låhko nasjonalpark, jfr. § 3 punkt 6.1 i verneforskriften for nødvendig transport av ved, materialer og utstyr til hytte ved Svalvatnet, Fiskvatnet, Sundvatnet, Ruffehytta og hytte ved Gåsvatnan. Dispensasjonen gis med hjemmel i § 3 punkt 6.3 d i verneforskriften for Låhko nasjonalpark og § 7 punkt 16 i verneforskriften for Langvassdalen-Ruffedalen naturreservat.

Vilkår for dispensasjon:

- All kjøring utenom angitte formål er forbudt. Kjøretraseen er fra vernegrensen ved Namnlausvatnet og inn til hyttene ved Svalvatnet, Fiskvatnet, Sundvatnet, Ruffehytta og Gåsvatnet jfr. vedlagt kart.
- Dispensasjonen gjelder i tidsperioden 1.11. – 1.5 i årene 2015, 2016 og til og med 1.5 2017 på frosen snødekt mark.
- Dispensasjonen gjelder for seks (6) turer pr. hytte pr. sesong med en (1) snøskuter. Alternativt kan flere scootere benyttes samtidig, men uansett regnes 1 scooter = 1 tur. (bruk av 2 scootere = 2 turer). Men kun det antall turer som er nødvendig for frakt av ved, materialer og utstyr til hyttene.
- Langfredag og 1.påskedag er skuterfrie dager.
- Hvis det er rein i området skal det tas spesielt hensyn til det.
- Dispensasjonen og utfylt kjørebok skal tas med ved kjøring og forevises ved kontroll.
- Utfylt kjørebok sendes til Midtre Nordland nasjonalparkstyre, 8002 Bodø etter endt dispensasjonsperiode og senest 01.08.2017. Det skal benyttes penn ved utfyllelse av kjørebok.

Forslag til vedtak 2

Glomfjord jeger og fiskeforening gis med dette dispensasjon fra motorferdselsforbudet i Låhko

nasjonalpark, jfr. § 3 punkt 6.1 i verneforskriften for transport av materialer og utstyr som er nødvendig for vedlikehold av naust ved Seglvatnet og lille Storglomvatnet. Dispensasjonen gis med hjemmel i § 3 punkt 6.3 d i verneforskriften for Låhko nasjonalpark.

Vilkår for dispensasjon:

- All kjøring utenom angitte formål er forbudt. Kjøretraseen er fra vernegrensen ved Namnlausvatnet og inn til naustene ved Seglvatnet og lille Storglomvatnet, jfr. vedlagt kart.
- Dispensasjonen gjelder i tidsperioden 1.11. – 1.5 i årene 2015, 2016 og til og med 1.5 2017 på frosen snødekt mark.
- Dispensasjonen gjelder for to (2) turer pr. naust pr. sesong med en (1) snøskuter. Alternativt kan to scootere benyttes samtidig, men uansett regnes 1 scooter = 1 tur. (bruk av 2 scootere = 2 turer). Men kun det antall turer som er nødvendig for frakt av nødvendig, materialer og utstyr til naustene.
- Langfredag og 1.påskedag er skuterfrie dager.
- Hvis det er rein i området skal det tas spesielt hensyn til det.
- Dispensasjonen og utfylt kjørebok skal tas med ved kjøring og forevises ved kontroll.
- Utfylt kjørebok sendes til Midtre Nordland nasjonalparkstyre, 8002 Bodø etter endt dispensasjonsperiode og senest 01.08.2017. Det skal benyttes penn ved utfyllelse av kjørebok.

Forslag til vedtak 3

Glomfjord jeger og fiskeforening gis med dette dispensasjon fra vern mot inngrep i landskapet i Låhko nasjonalpark, jfr. § 3 punkt 1.1 i verneforskriften for merking av skiløype iht. til vedlagt kart. Dispensasjonen gis med hjemmel i § 3 punkt 1.3 f i verneforskriften for Låhko nasjonalpark.

Glomfjord jeger og fiskeforening gis med dette dispensasjon fra motorferdselsforbudet i Låhko nasjonalpark, jfr. § 3 punkt 6.1 i verneforskriften for å bruke snøscooter for nødvendig merking av skiløype til hyttene iht. til vedlagt kart. Dispensasjonen gis med hjemmel i § 3 punkt 6.3 h i verneforskriften for Låhko nasjonalpark.

Vilkår for dispensasjon:

- All kjøring utenom angitte formål er forbudt. Kjøretraseen er fra vernegrensen ved Namnlausvatnet og inn til hyttene iht til vedlagt kart.
- Dispensasjonen gjelder i tidsperioden 1.11. – 1.5 i årene 2015, 2016 og til og med 1.5 2017 på frosen snødekt mark.
- Dispensasjonen gjelder for to (2) dager fritt antall turer og fritt antall scootere for merking av skiløype. Men kun det antall turer som er nødvendig for merking av skiløype iht. til vedlagt kart. For Nedtaking av merkepinner gis det dispensasjon for to (2) dager, fritt antall turer og fritt antall scootere. Men kun det antall turer som er nødvendig for fjerning av merkepinner. Det gis tillatelse for en (1) tur for remerking av skiløype, der

det skulle være behov. Eventuelt ytterligere behov for merking må kunne skje på de andre turene som er gitt i denne dispensasjonen.

- Det skal benyttes bambuspinner eller bjørkepinner til merking av løypa.
- Langfredag og 1.påskedag er skuterfrie dager.
- Hvis det er rein i området skal det tas spesielt hensyn til det.
- Dispensasjonen og utfylt kjørebok skal tas med ved kjøring og forevises ved kontroll.
- Utfylt kjørebok sendes til Midtre Nordland nasjonalparkstyre, 8002 Bodø etter endt dispensasjonsperiode og senest 01.08.2017. Det skal benyttes penn ved utfyllelse av kjørebok.

Bakgrunn

Glomfjord jeger- og fiskeforening har i søknad datert 18.11.2015 søkt om dispensasjon fra verneforskriften for Láhko nasjonalpark for frakt av ved, gass, m.m til hyttene ved Svalvatnet, Fiskvatnet, Sundvatnet, Ruffehytta, Gåsvatnan, og naust ved Seglvatnet og Lille Storglomvatnet. Det søkes om 8 turer til hver av hyttene og naustene, totalt 56 turer. Pr mail har en kommet frem til at det søkes om to turer pr. naust.

Det søkes også om merking av skiløype til de samme hyttene. Det er Glomfjord Røde Kors som skal utføre all transport. Følgende scootere skal benyttes: YK8962, YK 8961, FD 2030, FA 4535 og FA 4536.

Grunnlaget for avgjørelsen

Verneforskriften for Láhko nasjonalpark ble fastsatt ved kgl.res. av 14. desember 2012. Formålet med Láhko nasjonalpark er:

å bevare et stort naturområde som inneholder et særegent naturmangfold med særlig vekt på landskap, naturtyper, arter og geologiske forekomster som er uten tyngre naturinngrep. Formålet med nasjonalparken er videre å ta vare på:

- geologiske landskapsformasjoner herunder det største sammenhengende areal av alpin karst i Norge med tilhørende grotter
- variasjonsbredden av naturtyper, med viktige lokaliteter av kalksjøer, herunder kransalgesjøer med et nasjonalt kjerneområde for kransalger – arter og genetisk mangfold, inkludert et svært rikt planteliv med en rekke truede og nær truede arter, herunder viktige utpostlokaliteter av de truede fjellplantene grønlandsstarr og nordlig tinderublom, samt de truede kransalgeartene kanadaglattkrans og gråkrans.

Allmennheten skal gis anledning til uforstyrret opplevelse av naturen gjennom utøvelse av naturvennlig og enkelt friluftsliv med liten grad av teknisk tilrettelegging.

Formålet omfatter også bevaring av det samiske naturgrunnlaget.

Verneforskriftens § 3, punkt 6.1 forbyr motorferdsel innenfor Láhko nasjonalpark. I henhold til § 3, punkt 6.3d) kan forvaltningsmyndigheten likevel gi tillatelse til bruk av beltekjøretøy på vinterføre eller luftfartøy for transport av varer og utstyr til hytter i området.

Verneforskriftens § 3, punkt 1.1 forbyr inngrep i landskapet innenfor Láhko nasjonalpark. I henhold til § 3, punkt 1.3f) kan forvaltningsmyndigheten likevel gi tillatelse til bruk av beltekjøretøy på vinterføre til vintermerking av skiløype. Verneforskriftens § 3, punkt 6.1 forbyr motorferdsel innenfor Láhko nasjonalpark. I henhold til § 3, punkt 6.3 h) kan forvaltningsmyndigheten likevel gi tillatelse til bruk av beltekjøretøy på vinterføre for merking og fjerning av løype. Ruffehytta ligger ca. 300 meter innenfor Langvassdalen_Ruffedalen naturreservatet. I henhold til verneforskriftens § 7, punkt 16 kan det gis tillatelse til frakt av ved, materialer og utstyr til eksisterende hytter.

Søknaden må vurderes etter prinsippene i naturmangfoldlovens §§ 8 til 12.

Vurdering

Hovedformålet med Láhko nasjonalpark å bevare et stort naturområde som inneholder et særegent naturmangfold med særlig vekt på landskap, naturtyper, arter og geologiske forekomster som er uten tyngre naturinngrep. Motorferdsel er også forbudt i verneområdet da dette kan ha negative effekter for verneverdiene gjennom forstyrrelse, slitasje og støy. Samtidig vet vi at ferdsel på snødekt mark i et begrenset tidsrom og omfang, vil ha liten innvirkning på vegetasjonen med hensyn til slitasje.

Forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til skutertransport til hytter innenfor Láhku nasjonalpark med hjemmel i verneforskriftens § 3, punkt 6.3 d) og tillatelse 6.3 h) for merking av skiløype. Det kan gis tillatelse etter verneforskriftens § 3 1.3. f) for merking av skiløype vinterstid.

Kartleggingene fra utredning av Láhko nasjonalpark samt artskart og naturbase er brukt som kunnskapsgrunnlag i saken. Vi vurderer kunnskapsgrunnlaget i saken som tilstrekkelig til å kunne fatte vedtak i saken, jf. naturmangfoldlovens § 8.

Bakgrunnen til at det generelt ikke er lov til å ferdes med motorkjøretøy i verneområder er at av hensyn til dyre- og plantelivet, faren for sporskader og for at man skal kunne oppleve naturen uten forstyrrende bråk. Erfaringsmessig vet vi at kjøreskader på terreng fra snøskuter forekommer bare i forbindelse med kjøring over barmark. Vi har derfor satt vilkår i dispensasjonen om at det bare skal kjøres på snødekket mark og innenfor en avgrenset tidsperiode. Når det gjelder plantelivet, vil disse verneverdiene bli lite påvirket av den begrensede kjøringen på snøføre.

Det er et klart mål om å begrense motorferdselen i nasjonalparken til et minimum. Det vil derfor være naturlig at en vurderer disse søknadene sammen. Totalt 56 turer er relativt mye motorferdsel til disse hyttene/naustene. Til disse foreningshyttene som ligger tett inntil hverandre vil det også være en mulighet til å kombinere kjøring til disse hyttene. Det bør derfor være mulig å få gjennomført denne transporten på færre turer. Alternativt ville en kanskje vurdere å begrense det innenfor et mer bestemt tidsrom. Eksempelvis at det gis tillatelse til enkelt dager med flere turer. Sekretariatet mener imidlertid at det bør være mulig å få utført transporten med 6 turer pr. hytte. I tillegg gis det 2 turer pr. naust pr. sesong. For naustene kan det ikke påregnes at det skal gis hvert år fremover, da dette er for frakt av materialer og utstyr for vedlikehold av naustene.

Sekretariatet ser på selve merkingen som uproblematisk som inngrep og løypa vil ikke komme i konflikt med kjente hekkelokaliteter for fugl.

Vi vurderer at med vilkåret i dispensasjonen om at det bare gis tillatelse til seks turer per sesong pr. hytte og at det er innenfor relative korte avstander i verneområdet, så vil omfanget være så begrenset at det ikke vil medføre store forstyrrelser for verken dyrelivet eller friluftslivet.

Kunnskapsgrunnlaget vurderes som tilstrekkelig til at føre – var prinsippet, jfr. naturmangfoldloven § 9, ikke kommer til anvendelse. Vår vurdering av den samlede belastningen av tiltak i økosystemet, jfr. naturmangfoldlovens § 10, er at omsøkt kjøring, sammen med annen lovlig kjøring (oppsyn, reindrift og andre hytter i området), ikke overstiger et nivå som vil påvirke verneverdiene i vesentlig grad. Vi har vurdert søknaden opp mot mulig presedensvirkning en tillatelse vil ha på dette og andre tilsvarende verneområder. Tillatelsen er knyttet til transportbehov til eksisterende hytter, og den får derfor ikke presedensvirkning for annen motorferdsel enn den transport som etter verneforskriften kan tillates. På bakgrunn av dette vurderer vi at det kan gis dispensasjon til omsøkte snøskutertransport.

Nasjonalt parkstyret mener det er naturlig at tillatelsen gis bare for to år. Dette har sammenheng med at styret er i en fase med utarbeidelse av forvaltningsplan for nasjonalparken. Om to år så kan tillatelsene gis for en lengre periode (4-5 år).

Konklusjon

Omsøkt transport og merking vurderes til ikke å være i strid med ivaretagelse av verneverdiene og formålene, med de vilkår som er satt i dispensasjonen.

Klageadgang:

Avgjørelsen kan påklages til Miljødirektoratet. Klagefristen vil være tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Parter i saken:

Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Gildeskål kommune	Postboks 54	8138	Inndyr
Glomfjord jeger- og fiskeforening			
Meløy kommune	Gammelveien 5	8150	Ørnes
Miljødirektoratet	Postboks 5672 Sluppen	7485	TRONDHEIM
Naturvernforbundet i Nordland	Loftfjellveien 7	8614	MO I RANA
Saltfjellet reinbeitedistrikt v/ Per Thomas	Lønsdal	8255	RØKLAND
Kuhmunen			
Statskog Fjelltjenesten avd. Fauske	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS

Vedlegg:

- 1 Søknad om dispensasjon for vintermerking av løype - Lahko nasjonalpark - Glomfjord Jeger- og fiskerforening, datert 18.11.2015
- 2 Søknad om scootertransport til hytter/naust – Glomfjord jeger- og fiskeforening, datert 18.11.2015
- 3 Kart

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:

- Naturmangfoldloven
- Verneforskriften for Låhko nasjonalpark og Langvassdalen-Ruffedalen naturreservat

Saksopplysninger

Dispensasjon fra lov om motorferdsel i utmark må innhentes fra kommune og tillatelse fra grunneier.

Glomfjord Jeger- og Fiskerforening

Dato: 18.11.2015

Deres ref.:

Midtre Nordland Nasjonalparkstyre
Moloveien 10
8002 BODØ
Ved/Ronny Skansen

Søknad om merking av løyper i utmark til GJFF's hytter på Glomfjellet

Glomfjord Jeger- og Fiskerforening(GJFF) søker med dette om tillatelse til å benytte scooter ved merking av løyper vinterstid til våre hytter beliggende i Lahko Nasjonalpark; Gildeskål kommune.

Søknaden gjelder for alle våre 5 hytter som ligger i Gildeskål kommune.

Hyttene søknaden gjelder er som følger:

1. Svalvannshytta (Gildeskål kommune) => Innenfor Lahko Nasjonalpark
2. Fiskvannshytta (Gildeskål kommune) => Innenfor Lahko Nasjonalpark
3. Sundvannshytta (Gildeskål kommune) => Innenfor Lahko Nasjonalpark
4. Ruffehytta (Gildeskål kommune, blå linje vedlagt kart)
5. Gåsvannshytta (Gildeskål kommune) => Innenfor Lahko Nasjonalpark

For alle disse lokasjonene vil startpunkt for merking skje fra parkeringsplass v/Navnløsvann i Meløy Kommune. Trase som ønskes merket er skissert på vedlagte kart ,tilsvarende som kart for transport til hytter.

GJFF vil benytte Glomfjord Røde Kors Hjelpekorps(GRKH) til å utføre denne merkingen. GRKH har løyve for leietransport i dette området. Gjelder scootere med følgende reg.nr: YK8962, YK8961, FD 2030, FA4535 og FA4536. Merking vil foregå i tidsrommet januar – ut april hvert år. Merkepinner tas hvert år ned **før 1. mai**. Antall turer nødvendig for merking avhenger jo av snøforhold, og hvor ofte traseene må merkes. Til merkingen benyttes bambuspinner med refleks (dette har vært benyttet i alle år).

Tidligere praksis har vært at denne merkingen har vært utført av GRKH på vegne av alle brukere av Glomfjellet - Sundsfjordfjellet samt Storglomfjordfondet ut fra tidligere tillatelse fra Statskog/Direktoratet for naturforvaltning etter behandling i Miljøverndepartementet. Glomfjord Røde Kors Hjelpekorps har merket disse løypene i over 30 år.

Det er et **sterkt ønske** fra alle brukere av dette området (både hytteeiere og turgåere ellers) at denne praksis med merking av disse traseene må videreføres selv om området nå er blitt Nasjonalpark. Dette er presisert i flere møter Storglomfjordfondet har hatt med brukere av Glomfjellet/Sundsfjordfjellet, og brukerne har der sagt at dette er et av de viktigste tiltakene for sikker ferdsel i området vinterstid.

Vi forstår det også slik at myndighetene ut fra et helsemessig perspektiv ønsker at befolkningen skal mere «ut på tur», og i et slikt perspektiv er merking av løyper/traseer viktig og samtidig anbefalt av Miljøverndepartementet for å opprettholde og helst stimulere til å øke dagens bruk av området til turer også vinterstid.

Før merkingen ble innført var det titt og ofte leteaksjon etter folk i dette området, slike leteaksjoner har vi heldigvis vært foruten etter at praksis med merking ble innført. For alle brukere av området er dette derfor et tiltak som gir høyere sikkerhet, og som også letter tilgang til området for de som ikke er lokalkjente.

Vi har søkt om tillatelse for sesongene 2016 – 2020, og håper på rask og positiv tilbakemelding.

Ved behov for ytterligere informasjon til søknaden er det bare å kontakte undertegnede på Tlf. 41458827 evt. på mail: leif.kristiansen@yara.com.

Med hilsen

Leif Kristiansen

Leder GJFF

Vedlegg: Kart over traseer som ønskes merket til Glomfjord JFF's hytter

Kopi: Gildeskål Kommune og Meløy Kommune.

Vedlegg 1: Kart over traser som ønskes merket

— Merket løype innenfor Nasjonalpark
— Merket "111" utenfor " "

Glomfjord Jeger- og Fiskerforening

Dato: 18.11.2015

Deres ref.:

Midtre Nordland Nasjonalparkstyre
Moloveien 10
8002 BODØ

Ved/Ronny Skansen

Søknad om motorferdsel i utmark til GJFF's hytter på Glomfjellet

Glomfjord Jeger- og Fiskerforening(GJFF) søker med dette om tillatelse til å benytte scooter inn til hyttene våre på Glomfjellet for transport av nødvendig utstyr og driftsmateriell (gass, ved mm).

Søknaden gjelder for alle våre 5 hytter og våre 2 naust som ligger i Gildeskål kommune unntatt naust ved Lille Storglomvann som ligger i Meløy Kommune.

Hyttene/naustene søknaden gjelder er som følger:

1. Svalvannshytta (Gildeskål kommune) => Innenfor Lahko Nasjonalpark
2. Fiskvannshytta (Gildeskål kommune) => Innenfor Lahko Nasjonalpark
3. Sundvannshytta (Gildeskål kommune) => Innenfor Lahko Nasjonalpark
4. Ruffehytta (Gildeskål kommune)
5. Gåsvannshytta (Gildeskål kommune) => Innenfor Lahko Nasjonalpark
6. Naust ved Seglvann (Gildeskål kommune) => Innenfor Lahko Nasjonalpark
7. Naust Ved Lille Storglomvann (Meløy kommune) => Innenfor Lahko Nasjonalpark

For alle disse lokasjonene vil startpunkt for transport skje fra parkeringsplass v/Navnløsvann i Meløy Kommune slik at alle transporter har noen hundre meter som skjer i Meløy Kommune.

GJFF benytter Glomfjord Røde Kors Hjelpekorps(GRKH) til å utføre disse transportene. GRKH har løyve for slik transport i dette området. Gjelder scootere med følgende reg.nr: YK8962, YK8961, FD 2030, FA4535 og FA4536.

Tidligere praksis har vært at denne transporten har GRKH utført på vegne av GJFF uten at vi har søkt om spesifikk tillatelse til dette. For å få dette korrekt ihht Motorferdselloven søker GJFF med dette om tillatelse til slik transport med snøscooter til disse lokasjonene, det søkes om inntil 8 turer pr. lokasjon pr. sesong, dvs. inntil 56 turer pr. sesong.

Som vedlagt kart viser benyttes oppmerkete scooterløyper på Glomfjellet (GRKH) til denne transporten.

Vi har søkt om tillatelse for sesongen 2016 – 2020, og håper på rask og positiv tilbakemelding. Ved behov for ytterligere informasjon til søknaden er det bare å kontakte undertegnede på Tlf. 41458827 evt. på mail: leif.kristiansen@yara.com.

Da turene for det meste går til våre hytter i Gildeskål er likelydende søknad sendt til Gildeskål kommune, og også til Meløy Kommune.

Med hilsen

Leif Kristiansen

Leder GJFF

Vedlegg: Kart over scootertraseer til Glomfjord JFF's hytter

Kopi: Gildeskål Kommune og Meløy Kommune.

Vedlegg 1: Scootertraseer bytter/naust Glomfjord JFF

Nr tilsvarer kytte/naust som beskrevet i Søknad - 113 -

Arkivsaksnr: 2015/4885-4

Saksbehandler: Hanne Etnestad

Dato: 16.09.2015

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	55/2015	11.12.2015

Utlekking av geocachere innenfor nasjonalparkene i midtre Nordland

Forslag til vedtak

- Midtre Nordland nasjonalparkstyre mener at geocachere/loggere kun skal plasseres i forbindelse med konkrete turmål hvor loggerne kan plasseres i tilknytning til byggverk / installasjoner som hytter, bruer, varder osv.
- Sekretariatet ved leder er ansvarlig for å invitere representanter for geocaching-miljøet til jevnlig møter hvor ønsker og planer for denne aktiviteten innenfor verneområdene legges fram.

Bakgrunn

Geocaching går ut på å finne poster i naturen ved hjelp av GPS. Her finner man en beholder med logg (logger) som man signerer, for så å logge funnet på <http://www.geocaching.com>. Beholderne kommer i forskjellige størrelser og gjemmes i varierende vanskelighetsgrader. Hensikten med denne aktiviteten er at man skal trekke folk til nye steder og gjerne ut i naturen, for å vise frem plasser som de kanskje ikke visste var der.

I epost av 20.07.2015 fikk sekretariatet for Midtre Nordland nasjonalparkstyre en henvendelse fra Ørjan Leifseth om utlegging av geochere i Rago nasjonalpark. Leifseth ønsket å få tillatelse til å legge ut slike logger i Rago nasjonalpark langs rundturen i Rago; stien opp fra Lakshola til Storskogvatnet og videre over mot Sølvs kardvatna og Litlverivatnet, en strekning på ca. 10 km innenfor nasjonalparken. En minibeholder skulle legges ut for hver kilometer. Beholderen er et vanntett rør på størrelse med en langfinger. Disse viser ruta på kartet man bruker for å finne postene, den samme som ligger ute på ut.no. Loggerne er tenkt lagt ut på naturlige gjemmesteder som for eksempel under steiner, i sprekker og lignende, de er ikke tenkt plassert på en slik måte at de skjemmer eller vises i naturbildet, eller at leting etter dem vil gjøre skade på eller forandre på naturen. Forvaltningsmyndigheten kan få oversendt gps-koordinatene på hver enkelt post.

I epost av 3. august 2015 fikk sekretariatet også en henvendelse fra geocacher Monica Paulsen om utlegginga av geocachere langs den gamle telegraflinja / turistforeningsstien fra Tespdalen i Rana og ned til Trettnes i Saltdal. Dette i tilknytning til prosjektet Historiske vandreruter i regi av Riksantikvaren.

Grunnlaget for avgjørelsen

Nasjonalparkene skal søkes bevart mest mulig uberørt, med minst mulig inngrep, installasjoner og fremmed-element i området.

Rago nasjonalpark ble opprettet i 1971 og er en av våre best besøkte nasjonalparker, mye brukt av lokalbefolkningen som turområde og med stor tilstrømming av utenlandske turister i sesongen. Nasjonalparken har fått stor oppmerksomhet det siste året med oppslag i utenlandske medier og kåring som et av Norges beste turområder. Området har få sti traseer, og den aktuelle traseen er godt etablert og mye nyttet, og terrenget utenom stiene er utfordrende å ferdes i.

Saltfjellet – Svartisen nasjonalpark ble opprettet i 2009. Innenfor nasjonalparken er det et godt utbygd turstinnett som benyttes av turistforeningene innenfor nasjonalparken. Disse turistforeningsstiene er mye brukt, og det er flere turistforeningshytter i området som er turmål for de fleste turgåerne. Langs den aktuelle strekningen går stien hovedsakelig langs traseen for den gamle telegraflinja over Saltfjellet, her står det igjen murer som fungerte som fester for flere av telegrafstolpene.

Vi har ingen klare retningslinjer for utlegging av slike loggere i nasjonalparkene, og i henhold til Miljødirektoratet er utlegging av slike ikke søknadspliktig i forhold til verneforskriftene. Miljødirektoratet ser imidlertid behovet for at utplassering av slike beholdere skjer i samråd / dialog med forvaltningen for å unngå at ferdselen blir problematisk for verneverdier, for eksempel plassering ved lokaliteter for sårbare eller truede arter.

Innenfor Midtre Nordland nasjonalparkstyre sitt forvaltningsområde, nasjonalparkene Rago, Sjunghatten, Junkerdal, Lahko og Saltfjellet – Svartisen, pluss to landskapsvernområder og sju naturreservat tilknyttet nasjonalparkene, er det forekomster av arter av nasjonal forvaltningsinteresse, og noen av lokalitetene for disse artene kan være svært sårbare for ferdsel i perioder av året. Dette kan være vegetasjonstyper med rødlistede plantearter som er lite slitesterke og derfor sårbare for ferdsel, hekkelokaliteter for fredete rovfuglarter og rødlistede ender og spillplasser for enkelte rødlistede vadefugl. Innenfor enkelte av nasjonalparkene, som f.eks. Saltfjellet – Svartisen nasjonalpark, er det også utført sårbarhetsanalyser for å ha et bedre kunnskapsgrunnlag i arbeidet med forvaltning av områdene.

Vurdering

Når utlegging av slike loggere ikke er søknadspliktig vil det være vanskelig å være i forkant og ha en styring på hvor disse loggerne kan plasseres. Loggere kan da bli plassert ved sårbare lokaliteter, eller føre til stor ferdsel i nærheten av slike lokaliteter. Dette kan være en belastning for verneverdiene i områder med spesielle vegetasjonstyper eller lokaliteter for sårbare arter. For å unngå dette kreves det jevnlig kontakt med miljøet for geocaching slik at en kan gi innspill og korrigeringer i forbindelse med utlegging, få en oversikt over hvor det kan være ønske om utlegging av slike loggere og hvem som eventuelt ønsker å legge ut slike. Det er også etablert nettsider som gir oversikt over lokaliseringen av loggere, noe som også kan være til hjelp for å holde seg orientert om aktiviteten innenfor nasjonalparkene.

Hvis de aktuelle beholderne legges ut langs den etablerte stien i Rago nasjonalpark som angitt i søknaden, skjult uten at noen endringer gjøres i terrenget, er dette i seg selv ikke noen direkte trussel mot verneverdiene i nasjonalparken. Utlegging av loggere for hver km langs denne etablerte stien synes også noe i overkant da besøkende og aktuelle brukere av dette systemet bør følge stien i denne delen av nasjonalparken.

For å redusere antallet loggere som legges ut innenfor nasjonalparken bør slike beholdere kun plasseres i forbindelse med mye brukte turmål hvor det er byggverk og installasjoner som loggerne kan plasseres i tilknytning til. I Rago er det rimelig at det kan legges ut 2 – 3 loggere; ved Storskoghytta oppe ved Storskogvatnet og ved hengebrua over utløpet av Litlverivatnet.

Vedlegg:

- 1 Forespørsel vedr utlegg av geocacher i Rago nasjonalpark
- 2 Forespørsel om utlegging av geocachere innenfor Saltfjellet
- Svartisen nasjonalpark

Fra: Marit Doseth[marit.doseth@miljodir.no]
Dato: 11.08.2015 09:28:08
Til: Etnestad, Hanne
Tittel: SV: Forespørsel ang utlegg av geocacher i Rago nasjonalpark.

Hei Hanne

Vi har liten erfaring med denne typen aktivitet i våre verneområder og har ikke fått noen henvendelser på at dette har vært problematisk.

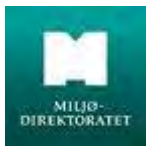
Inngrepet (minibeholderen) vil neppe i seg selv være til skade eller ulempe for verneverdier/verneformål. Den klare hovedregelen er at ferdsel til fots er tillatt både i nasjonalparker og landskapsvernområder. I helt spesielle tilfeller er ferdselen regulert ved forskrift i enkelte områder i enkelte nasjonalparker.

Det kan imidlertid ikke utelukkes at sendere/beholdere blir plassert slik at ferdselen blir problematisk for verneverdier, for eksempel ved at de plasseres ved et fjellrevhi. Vi ønsker derfor at utplasseringen skjer i samråd/dialog med forvaltningen i disse tilfellene.

Med hilsen

Marit Doseth

Seniorrådgiver, nasjonalparkseksjonen

Miljødirektoratet

Telefon: 03400 / 73 58 05 00

Mobil: 45241939

E-post: marit.doseth@miljodir.no

www.miljodirektoratet.no - www.miljostatus.no

Fra: Etnestad, Hanne [mailto:fmnohet@fylkesmannen.no]
Sendt: 20. juli 2015 12:26
Til: Marit Doseth
Kopi: leifseth@icloud.com
Emne: VS: Forespørsel ang utlegg av geocacher i Rago nasjonalpark.

Miljødirektoratet v/ Marit Doseth

Viser til forespørselen nedenfor.

Utlegging av geocacher innenfor nasjonalparkene er en ny sak for oss i Midtre Nordland nasjonalparkstyre, og vi er usikre på hvordan vi forholder oss til slik tilrettelegging i forhold til verneforskriften for nasjonalparken. Aktiviteten kan vel også være aktuell for alle de fem nasjonalparkene som Midtre Nordland nasjonalparkstyre forvalter.

Er slik aktivitet / tilrettelegging søknadspliktig. Er det noen erfaring fra andre nasjonalparker?

Sender kopi til Ørjan Leifseth som har sendt oss forespørselen om å få legge ut geocachere i Rago for at han skal være kjent med oppfølging av saken.

mvh

Hanne Etnestad

nasjonalparkforvalter

Midtre Nordland nasjonalparkstyre

Tlf.nr: 75547980 / 91622006

Epost: fmnohet@fylkesmannen.no

For mer informasjon om Midtre Nordland nasjonalparkstyre

<http://www.nasjonalparkstyre.no/no/Midtre-Nordland/>

Fra: Ørjan Leifseth [<mailto:leifseth@icloud.com>]

Sendt: 20. juli 2015 00:21

Til: Etnestad, Hanne

Emne: Forespørsel ang utlegg av geocacher i Rago nasjonalpark.

Hei.

Jeg har nettopp hatt en fantastisk tur i Rago nasjonalpark sammen med gode venner og hunden min. Dette var første tur hit og jeg ble mektig imponert over den fantastiske naturen som finnes her inne i dalen. Neste tur planlegges allerede, denne gangen med bedre tid og telt. I den forbindelse har jeg en forespørsel til Dere.

Jeg driver med en fritidsaktivitet som kalles Geocaching, som går ut på å finne poster i naturen ved hjelp av GPS. Her finner man en beholder med logg som man signerer, for så å logge funnet på <http://www.geocaching.com>

Disse postene kommer i forskjellige størrelser og gjemmes i varierende vanskelighetsgrader. Hensikten med denne aktiviteten er at man skal trekke folk til nye steder og gjerne ut i naturen, for å vise frem plasser som de kanskje ikke visste var der. Dette er en fin måte å få vist frem alle de fantastiske naturområdene man har i nærmiljøet, og det er en fantastisk familieaktivitet. Her er en liten video som vil vise det hele <https://www.youtube.com/embed/1YTqitVK-Ts> Jeg ønsker med dette å forhøre meg om er om det er mulighet for å få tillatelse til å legge ut slike geocacher i Rago nasjonalpark. Tanken er å følge den ruta som tar deg med rundt i Rago og legge ut en minibeholder for hver kilometer. Den beholderen vil være et vanntett rør på størelse med en langfinger. Disse vil da vise ruta på en fin måte på kartet man bruker for å finne disse postene, som vil være den samme som ligger ute på ut.no og er ei godt trafikert rute.

Det er på ingen måte tenkt å endre på naturlige omgivelser, eller plassere disse på en slik måte at de skjemmer eller vises i naturbildet. Tanken er å legge dem på naturlige gjemmesteder som for eksempel under steiner, i sprekker og slikt. De skal heller ikke plasseres på en slik måte at leting etter dem vil gjøre skade på eller forandre på naturen. De vil også bli gjort tilgjengelig for alle som ønsker å finne disse.

Hvis ønskelig kan gpskoordinater på hver enkelt post sendes til Dere.

Ser frem til å høre fra Dere, og skulle det være noen spørsmål er det bare å spørre.

Mvh Ørjan Leifseth

Tlf: 47465166

Arkivsaksnr: 2015/7535-0

Saksbehandler: Inge Sollund Ingvaldsen

Dato: 20.11.2015

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	56/2015	11.12.2015

Ulovlig bruk av helikopter - Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark

Forslag til vedtak

Midtre Nordland nasjonalparkstyre oversender saken til politiet for videre behandling.

Bakgrunn

I år ble Telegrafruta fra Bjellånes i Rana til Russånes i Saltdal åpnet som historisk vandrerute i regi av Riksantikvaren. Fra 31. august til 3. september ble det spilt inn en NRK-dokumentar om den gamle telegrafruta over Saltfjellet. Siv Mossleth, styreleder i Midtre Nordland nasjonalparkstyre, og Gull H. Pedersen medskribent av boka «Over Saltfjellet langs Telegrafruta» var med Lars-Petter Kalkenberg fra NRK under innspillinga.

Det ble benyttet kløvhest for å dra med seg tungt film- / fotoutstyr til innspillinga av dokumentaren. Dette var avklart med nasjonalparkforvalter på forhånd. Ferdsel med hest i Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark er tillatt etter utvalgte traseer. Telegrafruta er en av traseene som er åpnet opp for bruk av hest.

Om nettene ble hesten satt i strømgjerde. Under siste natt, på Bjellåvasstua, rømte kløvhesten fra hegnet i morgentimene. Siv Mossleth hadde dratt ned i forveien for å rekke befaring opp Fykantrappa med sekretariatet og Vitar AS. Eier av hesten; Gull H. Pedersen begynte å lete etter hesten i området rundt hytta, og fant etterhvert spor tilbake langs stien den retninga de hadde kommet.

Gull ringte så politiet for å høre om det var mulig å få til en leteaksjon for å finne hesten. Politiet ga beskjed om at de ikke kunne hjelpe henne med leteaksjonen, men at hun kunne initiere en leteaksjon på egenhånd. Gull spurte da politiet om det var mulig å benytte seg av helikopter. Noe politiet mente var greit.

Per Josef Blind ble tilkalt og hesten ble funnet kort tid etterpå, ved Krukkistua. På grunn av at hele dagen gikk til å finne hesten og få den tilbake til Bjellåvasstua, ble all last og utstyr fraktet ned med helikopteret.

I ettertid har det kommet mange uttalelser i aviser og sosiale medier der det blir antydning at nasjonalparkstyret har gitt dispensasjon for denne ferdselen, og uttalelsene har gått på at styret forskjellsbehandler folk.

I forvannet av denne helikoptertransporten ble det avholdt et kveldsforedrag 5. november på Fauske Rådhus om «hest i nasjonalpark». Der ble sekretariatet for Midtre Nordland nasjonalparkstyre invitert til å holde et foredrag om hvilke regler som gjelder for å kunne ta med seg hest i de ulike nasjonalparkene.

Grunnlaget for avgjørelsen

Verneforskrift Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark

Formål:

- å bevare et vakkert og tilnærmet uberørt fjellområde med dets plante- og dyreliv og geologiske forekomster, der variasjonen i naturforholdene er særlig markert og verdifull
- i tillegg skal nasjonalparken sammen med Gåsvatnan og Saltfjellet landskapsvernområder og Storlia naturreservat bidra å bevare et sammenhengende naturområde som også inneholder mange samiske og andre kulturminner.
- å gi allmennheten muligheten til naturopplevelse i området.

Kap. 4 – Motorferdsel

4.1. Motorferdsel til lands og til vanns, herunder landing og lavtflyving med luftfartøy er forbudt. Med landing menes her også henting og bringing av passasjerer og gods selv om landing i egentlig forstand ikke skjer.

4.3 Fylkesmannen eller den fylkesmannen bestemmer kan gi tillatelse til:
- motorferdsel i andre nødvendige tilfeller.

Nasjonalparkstyrets vedtekter:

8.5 Brudd på naturmangfoldloven/verneforskriftene, rapporter og anmeldelser

Styret har som forvaltningsmyndighet et selvstendig ansvar for å påse at alle brudd på verneforskriftene som styret får kjennskap til blir rapportert/anmeldt til politiet dersom det er grunn til å anta at forholdet er straffbart.

Vurdering

Bruk av helikopter til å lete etter bortkomne dyr i fjellet er søknadspliktig. Det ble aldri søkt til forvaltningsmyndigheten om å bruke helikopter. Det var en god dialog mellom nasjonalparkforvalter og tiltakshaver i forkant av kløvturen langs Telegrafruta. Dialogen var i hovedsak rettet mot bruk av kløvhest og hvilke innskrenkninger som gjelder for Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark.

Politiets operativsentral ble kontaktet når tiltakshaver ikke kunne finne igjen hesten i området rundt Bjellåvasshytta. Politiet ga beskjed om at det var greit å bruke helikopter til å lete etter hesten. Forvaltningsmyndigheten ble aldri kontaktet, hverken av tiltakshaver eller Politiet. Tiltakshaver har her handlet i den tro om at det initierte helikoptersøket var lovlig.

Det vil likevel være uheldig for nasjonalparkstyret dersom man ikke foretar seg noe i saken. Det har blitt gitt flere avslag på søknader om å bruke helikopter til å lete etter sau i verneområdene. Det har også kommet en del tilbakemeldinger i etterkant fra lokalbefolkning om at de føler seg forskjellsbehandlet i saker som omhandler helikopterflyging i parken. Fjelltjenesten mener saken skaper en uheldig presedens i forbindelse med andre husdyr / kjæledyr som blir borte i fjellet. I nasjonalparkstyrets vedtekter står det at styret skal rapportere / anmelde til politiet dersom det er grunn til å anta at forholdet er straffbart. Dette må av nasjonalparkstyret ansees som et straffbart forhold, og videre må det være opp til politijurist i videre etterforskning å vurdere om det har skjedd en rettsvillfarelse ved dette bruddet på verneforskrift.

Konklusjon

Saken oversendes politiet for videre behandling.

Parter i saken:

Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Miljødirektoratet	Postboks 5672 Sluppen	7485	TRONDHEIM
Naturvernforbundet i Nordland	Lofftjellveien 7	8614	MO I RANA
Rana kommune	Postboks 173	8601	MO I RANA
Salten politidistrikt	Postboks 1023	8001	BODØ
Statskog Fjelltjenesten avd. Mo	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:

Arkivsaksnr: 2015/6560-0

Saksbehandler: Gunnar Rofstad

Dato: 21.10.2015

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	57/2015	11.12.2015

Avslag på søknad om dispensasjon for frakt av varer til privat hytte ved Kjemåvatnet, Saltfjellet landskapsvernområde

Forslag til vedtak

Søknad fra Finn Borkamo om dispensasjon for å frakte varer med snøskuter fra Lønsdal til hans hytte ved Kjemåvatnet avslås. Avstand fra nærmeste brøyta parkeringsplass til den private hytta er mindre enn 2,5 km. Søknaden behandles på nytt (delegert sak) dersom det foreligger kommunal tillatelse.

Bakgrunn

Finn Borkamo har privat hytte ved Kjemåvatnet innen Saltfjellet landskapsvernområde. Det søkes om dispensasjon til bruk av snøskuter for frakt av utstyr, ved og div utstyr inn til den private hytta. Avstanden fra brøyta parkeringsplass til hytta er ca. 2,0 km. Ved en inkurie har det av Midtre Nordland nasjonalparkstyre tidligere vært gitt dispensasjon for omsøkte bruk av snøskuter.

Grunnlaget for avgjørelsen

Saltfjellet landskapsvernområdet ble etablert ved kgl. res. av 8. september 1989.

Formålet med Saltfjellet landskapsvernområde er å bevare et egenartet og vakkert natur- og kulturlandskap.

I tillegg skal landskapsvernområdet sammen med Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark, Gåsvatnan landskapsvernområde og Storlia naturreservat bidra til å bevare et sammenhengende naturområde som også inneholder mange samiske og andre kulturminner.

Innen landskapsvernområdet er motorferdsel til lands og til vanns, herunder landing med luftfartøy og lavtflyging ikke tillatt. Med landing menes her også henting og bringing av passasjerer og gods selv om landing i egentlig forstand ikke skjer. (Jfr. kap.VI punkt 8 i verneforskriften).

Forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til Nødvendig transport til hyttene i området på vinterføre i mars og april. (Jfr. Kap.VI punkt 2 i verneforskriften).

Midtre Nordland nasjonalparkstyre har forvaltningsmyndigheten for Saltfjellet landskapsvernområde.

Ved styrevedtak i sak 33/2013 ble myndighet delegert til forvalterne i kurante saker hvor det regelmessig behandles tillatelser etter verneforskriftens spesifiserte dispensasjonsbestemmelser som vedrører ferdsel.

Da det tidligere har vært gitt dispensasjon for omsøkte motorferdsel legges denne søknaden frem som styresak for Midtre Nordland nasjonalparkstyre.

Vurdering

Det er et overordnet prinsipp at forvaltningen av motorferdsel i verneområdene ikke skal være mindre restriktiv enn den generelle lovgivningen. Etter forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag § 5 første ledd er det slik at det kan gis tillatelse til bruk av snøscooter for «eier av hytte for transport av bagasje og utstyr mellom bilveg og hytte som ligger minst 2,5 km fra brøytet bilveg når det i området ikke er mulighet for leiekjøring etter bokstav a».

Dersom det er kortere avstand enn 2,5 kilometer, må en eventuell søknad etter motorferdselregelverket vurderes etter forskriftens § 6. Det er i veiledningen på miljøkommune.no sagt følgende om dette:

«Hyttekjøring ut over dette må vurderes konkret i hvert enkelt tilfelle. Utgangspunktet er at det ikke skal være kurant å få dispensasjon.

Transport av ordinært utstyr, bagasje, proviant og liknende kan det normalt ikke gis tillatelse til der avstanden er kortere enn 2,5 km. Hvis det gjelder transport av gjenstand som er for tung til å fraktes på en annen måte enn med motorkjøretøy, kan det foreligge et særlig behov for å godkjenne transport – også der avstanden er mindre enn 2,5 km. Tillatelse må begrenses til et enkelttilfelle».

Konklusjon

Omsøkte dispensasjon må avslås da omsøkte strekning er ca 2.0 km. Motorferdselloven åpner ordinært ikke for bruk snøskuter til hytter over så korte avstander.

Klageadgang:

Avgjørelsen kan påklages til Miljødirektoratet. Klagefristen er tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Parter i saken:

Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Miljødirektoratet	Postboks 5672 Sluppen	7485	TRONDHEIM
Naturvernforbundet i Nordland	Lofftjellveien 7	8614	MO I RANA
Saltdal kommune	Kirkegt. 23	8250	Rognan
Saltfjellet reinbeitedistrikt v/ Per Thomas Kuhmunen	Lønsdal	8255	RØKLAND
Statskog	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS
Statskog Fjelltjenesten	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:
Verneforskrift for Saltfjellet landskapsvernområde.
Naturmangfoldloven
Motorferdselloven

Arkivsaksnr: 2015/7157-0

Saksbehandler: Inge Sollund Ingvaldsen

Dato: 05.11.2015

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	58/2015	11.12.2015

Møtedatoer for Midtre Nordland nasjonalparkstyre, rådgivende utvalg og arbeidsutvalg

Forslag til vedtak

Styret godkjenner dato for første styremøte i 2016, og lar de nye styrerepresentantene velge resterende møtedatoer for 2016

Bakgrunn

For å kunne planlegge styrets og sekretariatets aktiviteter er det viktig at styret vedtar en møteplan for 2016. Pr. i dag er ingen kommunestyremøte-datoer fastsatt for 2016.

Fylkestinget har vedtatt følgende møtekalender for 2016:

Tabell 1. Oversikt over Fylkesting 2016

1. samling	7. 3.2016	Scandic Havet, Bodø
2. samling	25.4.2016	Quality Hotel Grand Royal, Narvik
3. samling	6. 6.2016	Scandic Meyergården, Mo i Rana
4. samling	3.10.2016	Scandic Meyergården, Mo i Rana
5. samling	5.12.2016	Radisson BLU Hotel, Bodø

Miljødirektoratet har uttalt at de ønsker å få utnevnt de nye representantene til Midtre Nordland nasjonalparkstyre innen årsskiftet.

Vurdering

I 2015 ble styremøtene lagt til 4. mars, 16. juni, 27. august og 11. desember.

Fra sekretariatets side er det lite ønskelig å ha to møter så tett opp mot sommer og ferieavvikling. Vi mener at møtet som ble lagt til midten av juni bør komme i medio- / slutten av

mai. Vi i sekretariatet mener også det er lite ønskelig å ha styremøte i august. Det blir for hektisk å ha styremøte så tett opp til sommerferieavvikling, samtidig blir det lenge til neste styremøte i desember. Det ble ikke avholdt AU-møte i forkant av styremøtet i august som en konsekvens av ferieavvikling. Saksbehandlingen til møtet ble heller ikke ideell. Møtet ble lagt så tidlig for å ta hensyn til reindriftsaktørene. Det var kun en av sametingsrepresentantene som deltok på dette møtet.

Annen aktivitet for styrets medlemmer utover de ordinære styremøtene; har blant annet vært kursdag 5. mars, nasjonalparkkonferanse 15. april, befaring i Jarbrudalen i Gåsvatnan landskapsvernområde 15. juni, befaring i Láhko nasjonalpark 26. august og møte med rådgivende utvalg 10. desember. I tillegg var det ett mailmøte i styret. Vi ser for oss at det må settes av en dato og midler til å arrangere kursdag også i 2016. Det er ikke kommet noen signaler om at det skal arrangeres nasjonalparkkonferanse i 2016. Det vil være opp til styret selv å avgjøre om det skal avholdes befaringer i forkant av noen styremøter.

Når dette saksfremlegget går ut er hverken kommunestyredatoer satt eller de nye representantene for nasjonalparkstyret valgt rundt om i kommunene. Derfor er det lite hensiktsmessig å sette en møteplan for hele 2016. Vi foreslår at det første styremøtet etter jul legges til slutten av februar. På dette møtet må de nye representantene enige om møtedatoer og befaringer for 2016.

Tabell 2: Styrets aktivitet i 2015 og sekretariatets forslag for første styremøte i 2016

	2015	2016
1. Styremøte	4. mars (Bodø)	26. februar
Opplæring / kurs	5. mars	
Nasjonalparkkonferanse	15. april	
Befaring Jarbrudalen	15. juni	
2. styremøte	16. juni (Storjord)	
Befaring Lahko	26. august	
3. styremøte	27. august (Nord-Arnøy)	
Møte med rådgivende utvalg	10. desember	
4. styremøte	11. desember (Storjord)	

Arbeidsutvalget hadde kun fire ordinære møter, hvorav det ene var under styremøtet 4. mars. AU hadde også to mailmøter i 2015.

For 2016 foreslås det kun AU-møte i forkant av første styremøte. Det skal velges et nytt AU på styremøtet og det nye arbeidsutvalget bør få bestemme møtedatoene i hht. de møtedatoene som styret fastsetter for styremøter i 2016. Det foreslås et AU-møte før hvert styremøte.

Tabell 3: Aus aktivitet i 2015 og forslag til AU-møter i 2016

	2015	2016
Dialogmøte med FMNO	12. januar	
1. AU-møte	23. februar	9. februar
2. AU-møte	4. mars	
Mailmøte	25. mars	
Mailmøte	4. mai	
3. AU-møte	20. mai	
Dialogmøte Røde Kors & FM	28. mai	
4. AU-møte	19. november	

Både i 2014 og 2015 har siste styremøte for året blitt lagt til dagen etter møte med rådgivende utvalg. Styret skal ha minst et møte årlig med rådgivende utvalg. Dato for dette møtet bør settes på første styremøte i 2016.

Arkivsaksnr: 2015/7191-0

Saksbehandler: Gunnar Rofstad

Dato: 06.11.2015

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	59/2015	11.12.2015

MIDNOR Avslag på søknad om dispensasjon fra verneforskrift for Semska-Stødi, Dypen og Stor-Graddis naturreservat for å gjennomføre vinterprøve for stående fuglehunder

Forslag til vedtak

Søknad fra Bodø jeger og fiskeforening v/ fuglehundutvalget avslås da omsøkte aktivitet er i strid med verneformålet og vil påvirke verneverdiene negativt i alle tre omsøkte områder, jfr kap IV punkt 2 i verneforskriften for Semska-Stødi naturreservat, og kap. IV punkt 2 i verneforskriften for Dypen naturreservat og kap IV punkt 2 i verneforskriften for Stor-Graddis naturreservat.

Bakgrunn

Bodø jeger og fiskeforening v/fuglehundutvalget søker i e-post av 05.11.2015 om dispensasjon fra verneforskriften for Semska-Stødi-, Dypen- og Stor-Graddis-naturreservat.

De ønsker å gjennomføre sin vinterprøve for stående fuglehunder i disse områdene, helga 9.- 10. april 2015.

Da det ikke fremgår av søknaden hva en vinterprøve for stående fuglehund er ble søker tilskrevet (pr e-post) om dette. Det ble da bedt om en redegjørelse om hvordan dette foregår og hvor mange hunder/personer som var involvert. Saksbehandler spurte også om det ikke var almen båndtvang fra 1. april.

Svar på dette kom raskt:

«Beklager at jeg ikke skrev litt om hva en jaktprøve er og hvordan den foregår:

Det arrangeres jaktprøver om vinteren og om høsten. Stående fuglehunder er: Engelsk setter, Gordon setter, Irsk setter, Pointer, Breton, Vorster...

Vinterprøve – er bare vår måte å si at jaktprøven er på vinteren og at da går vi på ski.

Vinter som høst, går vi ut i parti på max 14 hunder (i kvalitetsklassen. Og max 20 i VK, men omsøkte terreng brukes ikke i VK) med førere og 1 dommer.

2 hunder slippes om gangen i ca. 15.min, der de går ut i søk for å finne rype og ta stand på. En slik dag kan ta alt fra 5 til 10 timer, alt etter om der er fugl og om hundene fungerer.

Vi skyter med 9 mm startpistol, hvis hunden får ett fuglearbeid.

Båndtvangen er 1.april, men det gis dispensasjon i forbindelse med jaktprøver, om det ikke er særskilte regler eller andre hindringer. Som nevnt i søknaden har vi fått grunneierstillatelse fra Statskog Fauske for denne helgen.

Håper dette var oppklarende, hvis ikke er det bare å ta kontakt.

med hilsen

Gunn Tove Eidissen
Leder av fuglehundutvalget i Bodø JFF»

Grunnlaget for avgjørelsen

Semska-Stødi naturreservat ble etablert 20.august 1976.

Dypen og Stor-Graddis naturreservat ble etablert 21, desember 2000.

Formålet med Semska-Stødi naturreservat er å ta vare på et verdifullt våtmarksområde som levested for tilhørende dyre- og planteliv og et særegnet landskap av glasiale løsmasseavsetninger, og å bevare dette området i sin naturgitte tilstand

Formålet med Dypen naturreservat er bevare en relativt lite påvirket furuforekomst, med alt naturlig plante- og dyreliv og med alle de naturlige økologiske prosessene. Av spesielle kvaliteter kan nevnes at området:

- er et velegnet typeområde for furuskogen i regionen og dens typiske plante- og dyreliv,
- har forekomster av gammel og storvokst furuskog, hvor særlig de østre deler er lite påvirket,
- har betydelige forekomster av tørrgadd og læger.

Formålet med Stor-Graddis naturreservat er å bevare en variert og spesiell furuforekomst med alt naturlig plante- og dyreliv og med alle de naturlige økologiske prosessene.

Av spesielle kvaliteter kan nevnes at området:

- har botaniske interesser knyttet til kalkrik grunn,
- har en gammel og storvokst furuskog, og betydelig med tørrgadd og læger.

Innen Semska-Stødi naturreservat er alle dyr og fugler, herunder deres hi, reir og egg, er fredet hele året mot skade og ødeleggelse av enhver art. Nye dyrearter må ikke innføres. Jakt på rype, hare, rødrev, mink og kråke kan utøves eller viltlovens bestemmelser i tidsrommet fra og med 10. september til utgangen av februar. Jakt på elg kan utøves etter viltlovens bestemmelser. Miljødirektoratet kan med utgangspunkt i formålet med fredningen eller ut fra nærmere vurdering av behovet for referanseområder der vanlig jakt ikke forekommer, bestemme at dyrelivet i hele eller bestemte soner av naturreservatet skal være totalfredet. Miljødirektoratet kan på samme måte unnta enkelte arter for vanlig jakt (jfr IV punkt 2 i verneforskriften).

Forskriften for Semska-Stødi naturreservat har ingen spesifiserte unntaksbestemmelser.

Søknaden må derfor vurderes i henhold til den generelle unntaksparagrafen (§ 48) i naturmangfoldloven:

Aktuell paragraf lyder: Forvaltningsmyndigheten kan gjøre unntak fra et vernevedtak dersom det ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, eller dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig.

Innen Dypen naturreservat er: dyrelivet, herunder reirplasser og hiområder, fredet mot skade og ødeleggelse (jfr kap IV punkt 2 i verneforskriften).

Videre er bruk av reservatet til teltleirer, idrettsarrangementer og andre større arrangementer forbudt (jfr kap IV punkt 4 i verneforskriften).

Forskriften Dypen naturreservat åpner for at forvaltningsmyndigheten kan etter søknad gi tillatelse til avgrenset bruk av reservatet som angitt i kap. IV, pkt. 4.

Innen stor-Graddis naturreservat er dyrelivet, herunder reirplasser og hiområder, fredet mot skade og ødeleggelse (jfr kap IV punkt 2 i verneforskriften).

Videre er bruk av reservatet til teltleirer, idrettsarrangementer og andre større arrangementer forbudt (jfr kap IV punkt 4 i verneforskriften).

Forskriften Stor-Graddis naturreservat åpner for at forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til avgrenset bruk av reservatet som angitt i kap. IV, pkt. 4.

Kjente verneverdier i de aktuelle reservat.

Både i Stor-Graddis- og i Dypen- naturreservat er det spillplasser for storfugl

I Dypen naturreservat ble det i 2014 registrert kongeørn som parret seg uten at det ble funnet noen reirlokaltet.

Formålet med Semska-Stødi naturreservat er så sikre området som ynglelokalitet for våtmarksfugl.

Vurdering

Storfugl som leiker i Dypen- og Stor-Graddis naturreservat er viktige verneverdier og må også vurderes som en del av verneformålet. Det samme gjelder også for kongeørn som er registrert både i Stor-Graddis og Dypen naturreservat.

I omsøkte periode (først i april) er storfugl i gang med sitt vårlige kurtisespill og all forstyrrelse i denne perioden er uheldig.

Parrende kongeørn tyder på at det kan være en hekkelokalitet i nærheten. Dersom det er hekkende kongeørn i Dypen naturreservat vil denne ligge på egg i denne tiden og all forstyrrelse er da svært uheldig og det kan medføre at fuglene forlater reiret

Når våtmarksfuglene ankommer hekkelokalitetene varierer fra år til år. Hvordan dette vil være i 2016 vet ingen, men dersom våren kommer tidlig vil mye trafikk i område ikke være bra for fuglene. Selv om det er snø på bakken vil våtmarkfuglene søke til smeltesdammer og det kan være viktig utgangspunkt for hekking.

Hensynet til fuglelivet er også grunn til at det i reservatet er et innført ferdselsforbud i dette området fra 1. mai.

Konklusjon

Søknaden må avslås for alle tre områder da tiltaket er i strid med verneformålet for Semska-Stødi naturreservat og vil påvirke verneverdier negativt for spillplasser for storfugl i Dypen og Stor-Graddis naturreservat.

Klageadgang:

Avgjørelsen kan påklages til Miljødirektoratet. Klagefristen er tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:

Verneforskrift om fredning av Semska-Stødi naturreservat, Saltdal kommune, Nordland

Verneforskrift om fredning av Stor-Graddis naturreservat, Saltdal kommune, Nordland

Verneforskrift om fredning av Dypen naturreservat, Saltdal kommune, Nordland

Lov om fredning av naturens mangfold.

Arkivsaksnr: 2012/8138-0

Saksbehandler: Gunnar Rofstad

Dato: 20.11.2015

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	60/2015	11.12.2015

Saltfjellet landskapsvernområde. Dispensasjon for motorferdsel. Tor Scheldrup. Frakt av varer og utstyr til egen privat hytte og for begrensa persontransport til samme hytte

Forslag til vedtak

Tor Scheldrup gis dispensasjon fra verneforskriften for Saltfjellet landskapsvernområde for:

1). Frakt av varer til egen privat hytte ved Øvre Viskis .

Denne dispensasjonen gis på følgende vilkår:

- All kjøring med snøskuter innen landskapsvernområdet utenom angitt formål og etter løype angitt på kartet er forbudt.
- Dispensasjonen gjelder for perioden 1. mars til 30. april i årene 2016, 2017 og 2018.
- Dispensasjonen gjelder for inntil seks (6) turer pr år, med en (1) snøskuter for frakt av varer og tungt utstyr.
- Kjøring med snøskuter er forbudt i periodene fra kl. 11.00 til kl. 16.00 og fra kl. 23.00 til kl. 07.00.
- Langfredag og 1. påskedag er skuterfrie dager.
- Vedlagte kjørebok skal føres for hver tur og sendes til Midtre Nordland nasjonalparkstyre innen 01.08.2018.
- Dispensasjonen skal tas med ved kjøring og forevises ved kontroll.
- Dersom det er rein i området skal det vises spesielt hensyn til denne

Denne dispensasjonen kan også nyttes av Berit og Steffen Scheldrup

2). Begrensa persontransport for varig funksjonshemma (Tor Scheldrup) til samme hytte ved Øvre Viskis.

Denne dispensasjonen gis på følgende vilkår:

- * All kjøring med snøskuter utenom angitte formål og løype inntegnet på kart er forbudt.
- * Dispensasjonen for begrenset persontransport gjelder for en (1) snøskuter og opptil to (2) turer pr. år, i perioden fra og med 01.01 – til og med 30.04 i årene 2016, 2017 og 2018.
- * Langfredag og 1. påskedag er snøscooterfrie dager

- * Dispensasjonene gjelder mellom 07.00-23.00 i januar og februar, og mellom kl. 07.00-11.00 og kl. 16.00-23.00 i mars og april.
- * Spesielt tidlig på vinteren er dette et viktig område for reindriftsnæringa. Det er viktig at reinen får ro, og det skal vises spesielt hensyn til denne.
- * Kjørebok skal føres før hver tur, og sendes til Midtre Nordland nasjonalparkstyre, ved Nordland nasjonalparksenter, 8255 Røklund etter endt dispensasjonsperiode og senest 01.08.2018.
- * Dispensasjonen, kart med inntegnet løype og utfylt kjørebok skal tas med ved kjøring og forevises ved kontroll.

Bakgrunn

Tor Scheldrup har privat hytte ved Øvre Viskis i Saltfjellet landskapsvernområde.

Han søker her om dispensasjon fra verneforskriften for Saltfjellet landskapsvernområde for frakt av utstyr til egen hytte og om dispensasjon for persontransport pga varig funksjonshemming.

Forskriften for Saltfjellet landskapsvernområde har ingen spesifisert unntaksbestemmelser i forhold til persontransport, men det er etablert praksis at det gis inntil 2 (to) turer med snøskuter pr år for personer med varig funksjonshemming for personfrakt til egen hytte.

Grunnlaget for avgjørelsen

Saltfjellet landskapsvernområde ble etablert 8. september 1989.

Formålet med Saltfjellet landskapsvernområde er å bevare et egenartet og vakkert natur- og kulturlandskap.

I tillegg skal landskapsvernområdet sammen med Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark, Gåsvatnan landskapsvernområde og Storlia naturreservat bidra til å bevare et sammenhengende naturområde som også inneholder mange samiske og andre kulturminner.

Innen landskapsvernområdet er motorferdsel til lands og til vanns, herunder landing med luftfartøy og lavtflyging ikke tillatt. Med landing menes her også henting og bringing av passasjerer og gods selv om landing i egentlig forstand ikke skjer.

I forhold til motorferdsel til private hytter åpner forskriften for at forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til:

Nødvendig transport til hyttene i området på vinterføre i mars og april.

Forskriften inneholder ingen spesifiserte unntaksbestemmelser i forhold til persontransport.

Den del av søknaden må derfor vurderes i forhold til § 48 i naturmangfoldloven. Denne lyder:

Forvaltningsmyndigheten kan gjøre unntak fra et vernevedtak dersom det ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, eller dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig.

Vurdering

Naturverdiene i området og effekten av snøskuterbruk er godt kjent. Omsøkte bruk av snøskuter, sammen med annen lovlig bruk av snøskuter i området vurderes ikke å medføre at samla belastning blir for stor.

Gitte tillatelser, med de gitte begrensninger i omfang og tidsperiode vurderes ikke å være i konflikt med verneformålet for landskapsvernområdet og vil ikke påvirke verneverdiene nevneverdig.

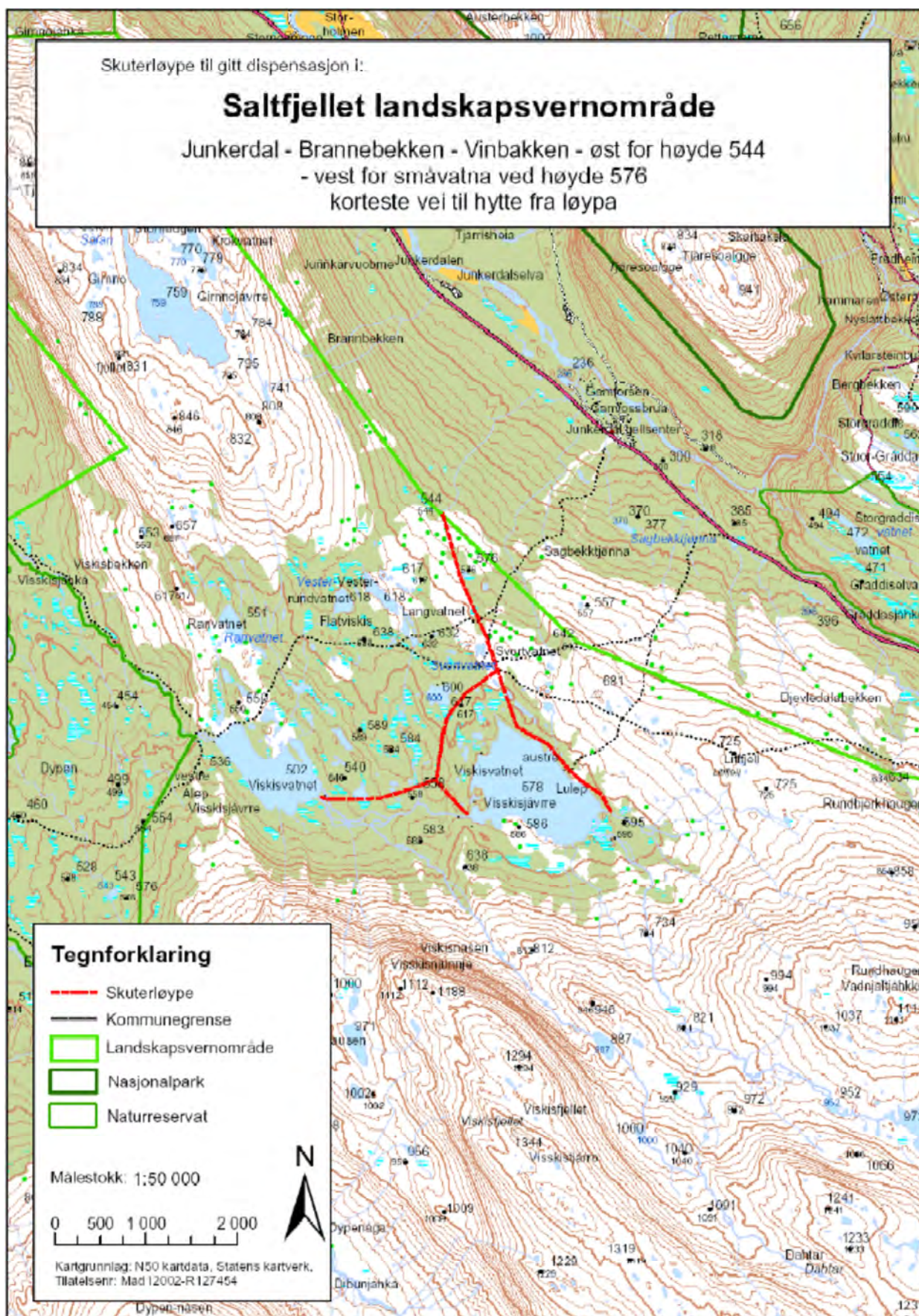
Klageadgang:

Avgjørelsen kan påklages til Miljødirektoratet. Klagefristen er tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Skuterløype til gitt dispensasjon i:

Saltfjellet landskapsvernområde

Junkerdal - Brannebekken - Vinbakken - øst for høyde 544
- vest for småvatna ved høyde 576
korteste vei til hytte fra løypa

Saksparter:

Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Miljødirektoratet	Postboks 5672 Sluppen	7485	TRONDHEI M
Naturvernforbundet i Nordland	Loffjellveien 7	8602	Mo i Rana
Saltdal kommune	Kirkegt. 23	8250	Rognan
Saltfjellet reinbeitedistrikt v/Per Tomas	Junkerdal	8255	RØKLAND
Kuhmunen			
Statskog Fjelltjenesten v/Kristian	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS
Sivertsen			
Statskog Fjelltjenesten ved Jim	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS
Kristensen			
Statskog SF	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS
Tor Schjelderup	Pothus	8255	RØKLAND

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:

Verneforskrift for Saltfjellet landskapsvernområde
Naturmangfoldloven

Arkivsaksnr: 2015/7562-0

Saksbehandler: Inge Sollund Ingvaldsen

Dato: 23.11.2015

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	61/2015	11.12.2015

Søknad om dispensasjon fra verneforskriften - Oppsetting av informasjonsskilt og etablering av bru i forbindelse med samiske kulturminner- Saltfjellet landskapsvernområde

Forslag til vedtak

Sametinget ved Sidsel Bakke gis dispensasjon til å sette opp informasjonsskilt og pekere for å informere om samiske kulturminner i Saltfjellet landskapsvernområde. Dette med hjemmel i verneforskriftens kapitel VI. Og gjelder forbudet om tiltak som kan påvirke landskapet i verneforskriften kapitel IV til Saltfjellet landskapsvernområde.

Vilkår:

- Effekter av stipekere på Polarsirkelsenteret og Stokkabekken vurderes av forvaltningsmyndighet sammen med Fjelltjenesten i 2016, 2018 og 2020.
- Forvaltningsmyndigheten informeres om materialvalg på stativet informasjonstavlene skal festes på.
- Det sendes et utkast til tavlene til forvaltningsmyndigheten for gjennomlesning, før de sendes til trykk.

Sametinget ved Sidsel Bakke gis også dispensasjon til å sette opp bru over Stokkabekken vest for E6 for å sikre adkomst til samiske kulturminner. Dette gis med hjemmel i naturmangfoldloven § 48.

Bakgrunn

Sametinget er forvaltningsmyndighet for samiske kulturminner. De er nå i gang med et prosjekt som skal informere om samiske kulturminner i Saltdal og på Saltfjellet. Prosjektet skal ende opp i seks bilstopp hvorav de tre første stoppene er utenfor Midtre Nordland nasjonalparkstyrets verneområder, hhv på Munnavollen/Vensmoen (fangstgroper) som første stopp, andre stopp er på Storjord (gammebygging) og tredje stopp på Lønsdal (Assebaktegrav). De tre neste stoppene vil være innenfor Saltfjellet landskapsvernområde.

Fjerde stopp vil være på Semska (parkeringsplass øst for E6), med informasjonstavle om offersteinene vest for E6 og jernbane. Femte stopp vil være på Polarsirkelsenteret. Der søkes det om å sette opp informasjonstavle om stallotuft og forrådsgrøp, samt stipekere (små røde skilt som peker veien). I denne forbindelse er det ønskelig at Midtre Nordland nasjonalparkstyre skal bidra til å sette inn tiltak for å prøve å få redusert vardebygging i området. Det er spilt inn som tiltak til C-lista. Midlene skal brukes til å rive ned gamle varder og lage informasjonstavle om vardebygging.

Siste og sjette stopp er på Stokkabekken (Rana kommune). Her ønsker Sametinget å bygge ei ny bro nordover til en holme mellom elvene og E6. I tillegg til brua skal det lages informasjonsskilt og pekere til stallotuftene.

Grunnlaget for avgjørelsen

Formålsparagraf:

Formålet med Saltfjellet landskapsvernområde er å bevare et egenartet og vakkert natur- og kulturlandskap.

I tillegg skal landskapsvernområdet sammen med Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark, Gåsvatnan landskapsvernområde og Storlia naturreservat bidra til å bevare et sammenhengende naturområde som også inneholder mange samiske og andre kulturminner.

For landskapsvernområdet gjelder følgende bestemmelser:

- Alle inngrep som vesentlig kan endre landskapets art eller karakter er forbudt. Eksempel på slike inngrep er: Oppføring av bygninger, anlegg og faste innretninger, framføring av luftledninger, jordkabler og kloakkledninger, bygging av veier, flatehogst, nydyrking, nyplanting, drenering og annen form for tørrlegging, masseuttak, utfylling av masse, løsbryting og fjerning av stein - mineraler - fossiler, bergverksdrift, vassdragsregulering, gjødsling og bruk av kjemiske bekjempningsmidler, forsøpling, utslipp av kloakk eller/andre konsentrerte forurensningstilførsler. Opplistingen er ikke uttømmende. Det er heller ikke tillatt å utføre forundersøkelser for tekniske inngrep som vesentlig kan endre landskapets art eller karakter.

Fylkesmannen eller den fylkesmannen bestemmer kan gi tillatelse til:

- Forlengelse av eksisterende turstier og -løyper og opprettelse samt merking av nye. Bygging av klopper og oppsetting av nødvendige skilt og vegvisere.

Naturmangfoldloven § 48.(dispensasjon fra vernevedtak)

Forvaltningsmyndigheten kan gjøre unntak fra et vernevedtak dersom det ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, eller dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig.

I avveiningen mellom øvrige vesentlige samfunnsinteresser og hensynet til verneområdet skal det særlig legges vekt på verneområdets betydning for det samlede nettverket av verneområder og om et tilsvarende verneområde kan etableres eller utvikles et annet sted. Tiltakshaveren kan pålegges å bære rimelige kostnader ved ivaretagelsen, opprettelsen eller utviklingen av et slikt tilsvarende område.

Trenger et tiltak tillatelse både etter verneforskriften og etter annet lovverk, kan tiltakshaver velge å søke om tillatelse parallelt. Vedtak skal i slike tilfeller først fattes etter verneforskriften, dersom ikke annet følger av verneforskriften eller forvaltningsmyndighetens samtykke.

Søknad om dispensasjon etter første ledd skal inneholde nødvendig dokumentasjon om tiltakets virkning på verneverdiene. I dispensasjon etter første ledd skal begrunnelsen for vedtaket vise hvordan forvaltningsmyndigheten har vurdert virkningene som dispensasjonen kan få for verneverdiene, og hvilken vekt det er lagt på dette.

Vurdering

Stødi – Informasjonsplakat om offersteinene

Infoplakat om offersteinene på Stødi vil plasseres på / ved allerede opparbeidet parkeringsplass. Det er vanskelig å se at dette vil være til skade på verneverdier i området. Parkeringsplassen er over 1 km sør for Semska-Stødi naturreservat og informasjonen på tavla vil ikke medføre i økt trafikk inn i reservatet. Det er opparbeidet vei fra parkeringsplassen ved E6 til offersteinene. Det vurderes ikke som om tiltaket vil øke slitasjen på vegetasjon i området. Sametinget som kulturminnemyndighet må selv påse at økt ferdsel ikke forringer offersteinene som kulturminne. Statens vegvesen må kontaktes før tiltaket iverksettes.

Vurderinger etter naturmangfoldloven § 8 – 12

Tiltaket vil ha liten effekt på naturverdiene da informasjonstavlene vil stå på en etablert parkeringsplass, og at ferdselen denne tavla kan generere vil skje etter opparbeidet vei. Tavlene må lages i miljøvennlige materialer jfr. naturmangfoldloven § 11 – 12.

Polarsirkelsenteret – informasjonsplakater og stipekere til stallotuft og forrådsgrup

I dag er det stor trafikk av turister i området rundt Polarsirkelsenteret. Det har vært en utbredt praksis med å bygge varder i området. Vardebygging er ikke tillatt i Saltfjellet landskapsvernområde. Sametinget har vært i dialog med sekretariatet for Midtre Nordland nasjonalparkstyre og Fjelltjenesten om mulige tiltak for å bedre situasjonen.

Som kulturminnemyndighet er de redd kulturminner kan gå tapt når steiner tas fra et potensielt kulturminne til å bygge varde. Midtre Nordland nasjonalparkstyre har over flere år brukt bestillingstimer hos Fjelltjenesten til å rive ned varder. Det er satt opp et prosjekt på årets bestillingsdialog om midler til å gjennomføre dette tiltaket i stor skala, slik at man får en vesentlig endring i områdets karakter. Dette prosjektet vil bli et spleiselag mellom Sametinget og Midtre Nordland nasjonalparkstyre, og vil være

uavhengig av det større informasjonsprosjektet for kulturminner i regi av Sametinget. I samarbeidsprosjektet er det også satt av midler til å lage en informasjonstavle om vardebygging. Denne må inneholde informasjon om forbudet mot vardebygging og hvilke effekter dette har på naturverdier, landskapsverdier og kulturverdier. Polarsirkelsenteret må tas med i dialogen om hvor infotavla for kulturminnene og infotavla om vardebygging skal plasseres.

Med ny informasjon om stallotuft, forrådsgrøp og vardebygging kan det tenkes at besøkende får alternative aktiviteter på Polarsirkelsenteret og at omfanget på vardebygginga vil avta. Området er særdeles slitt på grunn av denne varde-aktiviteten, og stipekere til kulturminnene vil sannsynligvis ikke føre til ytterligere økt slitasje. Forhåpentligvis kan slike pekere være med på å konsentrere ferdselen i større grad enn i dag.

Vurderinger etter naturmangfoldloven § 8-12:

Området er i dag belastet av voldsom slitasje. Det er vanskelig å si noe om konsekvensene av disse tiltakene. Kunnskapsgrunnlaget er i så måte ikke oppfylt. Siden slitasjen er så stor, og problemet med vardebygging er såpass utbredt er det likevel vanskelig å se for seg at det vil ha noen negativ effekt på naturverdiene i området. Det settes vilkår om at effekten ved bruk av pekere må vurderes i forhold til slitasjetrykket i området. Med rett bruk av disse pekerne kan det tenkes at det vil få en positiv konsekvens for slitasjetrykket på vegetasjon i området i sin helhet, selv om slitasjen vil bli veldig stor langs pekerne.

Bru og stipekere på Stokkabekken.

I dag er det bomstasjon med nødbu og parkeringsplass ved Stokkabekken. Her er det også tilrettelagt med to bruer og flere stier ut i terrenget. De to bruene som eksisterer i dag går vestover til motsatt side av Gubbeltåga. Sametinget søker om å få tillatelse til å sette opp ei tredje bru som går nordover på en holme mellom Stokkabekken, Gubbeltåga og E6. Denne holmen innehar seks stallotuffer. Det er også et ønske om å sette opp informasjonstavle i forbindelse med brua og stipekere frem til stallotuftene.

I motsetning til de to foregående stoppunktene vil tilrettelegginga i forbindelse med dette stoppunktet gå inn i et område som tidligere har vært uberørt. Selv om området ligger nært inntil E6 er det ikke noe naturlig stoppeplass for besøkende. Det er også et område med stor kulturell verdi med tanke på tettheten av kulturminner. Sametinget som kulturminnemyndighet burde ha en klar strategi for hvordan de ønsker at folk skal ta i bruk holmen mellom elvene og E6. Det er ikke registrert noen truede arter på holmen, men det kan tenkes at elvemøtet mellom Stokkabekken og Gubbeltåga kan ha en viktig biologisk verdi. Det er viktig at en ny bru plasseres slik at det ikke vil ødelegge for eventuelle naturverdier i elvemøtene.

Vurderinger etter naturmangfoldloven § 8-12

Tiltakene ved Stokkabekken vil ha en større negativ konsekvens på naturverdiene i området da det er foreslått tiltak i områder som i dag ikke brukes i stor grad. Tiltakene er likevel tett inntil E6 og nært et område som er intensivt tilrettelagt. Derfor vurderes tiltakene til å ha liten landskapsmessig konsekvens. Det er ingen kjente truede arter eller naturtyper i forbindelse med tiltakene. Det settes vilkår om at effekten av pekerne må vurderes i 2-års sykluser de kommende årene.

Generelle vurderinger

Med unntak av tiltakene rundt Polarsirkelsenteret vil øvrige tiltak ligge i områder som Midtre Nordland nasjonalparkstyre ikke vil være forvaltningsmyndighet for, når revisjon av Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark er ferdigstilt. Dette er områder som ligger mellom E6 og jernbane. Selv om områdene blir tatt ut av landskapsvernområde / nasjonalpark vil de likevel inneha naturverdier som ny myndighet må ta høyde for. Sametinget ønsker å gjennomføre prosjektet i sin helhet i 2016.

Det er viktig at man har dialog opp mot Statens vegvesen, Jernbaneverket og Polarsirkelsenteret før man iverksetter disse tiltakene.

Konklusjon

Sametinget gis dispensasjon til å sette opp informasjonsplakater om kulturminner på Semska, Polarsirkelsenteret og Stokkabekken. De gis også dispensasjon til å bygge bru for å tilgjengeliggjøre stallotuftene ved Stokkabekken. Sametinget vil også få anledning til å lage pekere til kulturminnene, men det settes vilkår om at disse må følges opp av forvaltningsmyndigheten og oppsyn hvert 2. år.

Klageadgang:

Avgjørelsen kan påklages til Miljødirektoratet. Klagefristen vil være tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Parter i saken:

Sametinget	Ávjovárgeaidnu 50	9730	Karasjokk
Statskog Fjelltjenesten avd. Mo	Postboks 63 Sentrum	7801	Namsos
Statens vegvesen	Postboks 1403	8002	Bodø
Jernbaneverket	Postboks 4305	2308	Hamar
Saltfjellet reinbeitedistrikt	Lønsdal	8255	Røkland
Rana kommune	Postboks 173	8601	Rana
Saltdal kommune	Kirkegata 23	8250	Rognan

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:

Arkivsaksnr: 2015/7672-0

Saksbehandler: Inge Sollund Ingvaldsen

Dato: 27.11.2015

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	62/2015	11.12.2015

Bestillingsdialogen 2016

Forslag til vedtak

1. Midtre Nordland nasjonalparkstyre legger inn en søknad på tiltaksmidler på totalt kr 1 809 000,- (ink. mva) til Miljødirektoratet. Prioritert tiltaksliste (ettersendes) godkjennes av styret med følgende endringer:

.....
.....

2. Sekretariatet ferdigstiller tiltaksliste før oversending til Miljødirektoratet 08.01.15.

Bakgrunn

Miljødirektoratet har sendt ut et notat med opplegg for gjennomføring av bestillingsdialog mellom nasjonalparkstyre og Statens naturoppsyn (SNO) for 2016, se referatsak.

Nytt for året er at bestilling av tiltaksmidler skal gå direkte til Miljødirektoratet, som tildeler midler etter nasjonal prioritering, og viser til fjorårets «strategi for bruk av tiltaksmidler». Direktoratet gir tilbakemelding dersom det er tiltak som faller utenfor budsjettposten. Bruken av tiltaksmidler meldes til Direktoratet, herunder også omdisponeringer. Det skal også gjennomføres en foreløpig årsrapportering 31. august 2016 for å gjøre det enklere å omdisponere midler og hindre at tiltaksmidler ikke blir brukt.

Det er tatt utgangspunkt i Bestillingsdialogen for 2015 og møter med oppsynet for de forskjellige verneområdene. Tiltak som var aktuelt å føre videre fra 2015 til 2016 er tatt inn i planen, i tillegg er ført opp aktuelle tiltak som er kommet fram i løpet av 2015.

Kommunene i Midtre Nordland og organisasjoner representert i faglig rådgivende utvalg ble oppfordret til å komme med innspill til tiltak i e-post av 10.11.15. Det er ikke kommet noen innspill fra kommunene.

På «0-møtene» mellom oppsynet og nasjonalparkforvalter har planlagte og utførte tiltak for 2015 gjennomgått, og eventuelle oppfølginger diskutert. I tillegg la forvalter og oppsyn fram innspill til tiltak i områdene, samt behov for ressurser til skjøtsel, vedlikehold og oppsyn i parkene.

I årsrapportene fra SNO / Fjelltjenesten har oppsynet også lagt fram aktuelle tiltak i områdene. Årsrapportene er lagt ut på Midtre Nordland nasjonalparkstyre sine nettsider. Nytt for 2015 er at representanter fra Fjelltjenesten legger fram sin årsrapport på møte med Rådgivende utvalg 10.12.2015.

Det ble også avholdt dialogmøte mellom forvaltning, oppsyn og turistforening 24. november. På møtet kom det inn flere innspill, fra både oppsyn og turistforeningene, på traseer som bør klopplegges.

Forslag til tiltaksplan lagt fram for Rådgivende utvalg den 10.12.15.

Vurdering

Nytt for 2016 er at Midtre Nordland nasjonalparkstyre må prioritere tiltaksmidler utover langt flere verneområder enn tidligere. Dette på grunn av at nasjonalparkstyret overtok forvaltningsmyndigheten for seks nye naturreservat 1. oktober 2015.

I sekretariatets endelige forslag til tiltaksplan – C-tiltak - «Behov for midler til tiltak i naturvernområder 2016» er det satt opp prosjekt totalt for kr 1 809 000,-

Disse tiltakene er fordelt på følgende tiltakstyper:

Tiltakene er fordelt på parkene slik:

Rago np kr 264 000,-

Junkerdal np kr 322 000,-

Sjunkhatten np kr 268 000,-

Saltfjellet-Svartisen np m/landskapsvernområder kr 810 000,-

Lahko np kr 90 000,-

Junkerdalsura naturreservat 55 000,-

*(Inkludert transport til turistforeningshytter tot.kr 30 000,-)

Prioritert C-liste sendes ut til styret i etterkant av sakspapirene. Sekretariatet har fått inn alle prosjektene som skal være med, men har ikke fått satt en prioritert rekkefølge på disse.

Midtre Nordland nasjonalparkstyre har mottatt søknad fra Nordland nasjonalparksenter for videreføring av naturveiledningsprosjekt på Polarsirkelen. Denne er ikke tatt med på

C-lista da dette faller utenfor postformål (jfr. tilbakemelding fra Miljødirektoratet 2015). Nordland nasjonalparksenter er også prosjektansvarlig for flere samarbeidsprosjekt, som skulle vært ferdigstilt i 2015. Sekretariatet mener at senteret må prioritere å ferdigstille de prosjektene som allerede er påbegynt. De to prosjektene som må ferdigstilles er lokaltilpasset informasjonstavler og publikasjon om vernehistorikken på Saltfjellet.

I 2015 kom SNO med en revidert prioriteringsrekkefølge for bruk av tiltaksmidler i nasjonalparkene. Selv om pengene nå skal gå via Miljødirektoratet har de sagt at de vil holde fast på denne rekkefølgen. Derfor har sekretariatet plassert samtlige driftstilskudd nederst på tiltakslista. Styret må selv gjøre en vurdering om de ønsker å prioritere disse tiltakene høyere.

Arkivsaksnr: 2012/8574-0

Saksbehandler: Hanne Etnestad

Dato: 09.11.2015

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	63/2015	11.12.2015

Junkerdalsura naturreservat - Dispensasjon for veiprojekt Tjørnfjellet - omlegging Rv 77 med etablering av tunell og veianlegg - Statens Vegvesen Region Nord

Forslag til vedtak 1

Statens vegvesen Region Nord gis med dette dispensasjon fra vernebestemmelsene for Junkerdalsura naturreservat, kap. IV, pkt. 3, for etablering av nytt veganlegg i Tjørnfjellet og tiltak i henhold til opplisting nedenfor. Dispensasjonen gis med hjemmel i verneforskriftens kap.VI pkt. 7.

Dispensasjonen gjelder:

- 1. Nødvendig skogrydding i anleggsområdet i henhold til reguleringsplan og vedlagt plankart*
- 2. Motorisert transport i forbindelse med anleggsarbeidet*
- 3. Tunellpåhugg med nødvendige anlegg og etablering av ca. 350 m ny vegtrase fra tunnellpåhugg med avkjørsel og oppsetting av teknisk bygg / nødkiosk, se vedlagt plankart.*
- 4. Nødvendig utvidelse av gammel vegtrase østover mot Junkerdalen, se vedlagt plankart*
- 5. Etablering av kryss/påkobling til gammel vei over Tjørnfjellet, se også vedtak 2*
- 6. Midlertidig deponering av løsmasser og jord / vekstmasser som skal tilbakeføres på stedet, se vedlagt plankart.*
- 7. Anlegg av riggområde i tilknytning til tunnellpåhogget i forbindelse med arbeidet, dette området kan etter ferdigstilling planeres og etableres som nødlandingsplass for helikopter, se vedlagt plankart.*
- 8. Omlegging av eksisterende kraftlinje. Nødvendig rydding av skog og oppsetting av nye master i forbindelse med over anleggsområdet. Bruk av nødvendig motorisert kjøretøy.*
- 9. Oppsetting av skilt i forbindelse med veganlegget*

Dispensasjonen gis på følgende vilkår:

- Dispensasjonen gjelder nødvendige arbeid som vist i prosjektkplan og plankart.
- I henhold til brev av 28.09.2015 fra Fylkesmannen i Nordland bør arbeid i forbindelse med veianlegget hvis mulig, søkes unngått i månedene mars – mai.

- Motorisert ferdsel i forbindelse med anleggsarbeidet skal kun skje innenfor reguleringsområdet, unntatt ved deponering av løsmasser på anvist område utenfor reguleringsområdet og ved flytting av eksisterende kraftlinje.
- Nødvendig skogrydding skal kun foregå innenfor anleggsområdet og i forbindelse med omlegging av eksisterende kraftlinje utenfor dette området.
- Bruk av motorisert kjøretøy; snøscooter, ATV og gravemaskin, i forbindelse med omlegging av kraftlinja skal skje mest mulig skånsomt, fortrinnsvis på frossen mark.
- Den omlagte kraftlinja tas ned etter at veiprojektet er ferdigstilt og linja er lagt gjennom tunnelen
- Riggområdet skal revegeteres med naturlig vegetasjon
- Midlertidig deponeringsområde for løsmasser og jord/vekstmasser skal ryddes og tilbakestilles til mest mulig til opprinnelig tilstand.
- Anleggsområdet og vegkanter – skal forsøkes å reetableres mest mulig naturlig med ujevn overflate, store steiner osv. ikke planeres ut.
- Revegetering skal kun skje ved bruk av toppmasser fra anleggsområdet og ved naturlig gjengroing og innvandring av stedegen flora.
- Den gamle veien over Tjernfjellet stenges med bom for motorisert ferdsel før åpning av det nye veganlegget
- Etter ferdigstilling av anlegget skal området ryddes og alt søppel og etterlatenskaper fjernes.
- Forvaltningsmyndigheten skal inviteres til en slutt befarig av anlegget og anleggsområdet.

Forslag til vedtak 2

Behandling av søknadens pkt. 2; Etablering av utkviks- og parkeringsplass ved kryss/påkobling mellom gammel og ny veg, og pkt. 5; Oppføring av sambandsmast, utsettes til neste styremøte på grunn av avvik av tidligere vedtatt reguleringsplan, for kort tid til vurdering, samt manglende lokalisering av mast.

Forslag til vedtak 3

Nasjonalparkstyret ber Miljødirektoratet om å vurdere endring av vernegrensen i forbindelse med det nye veganlegget, samt endring av verneforskriften angående den gamle Tjernfjellveien.

Bakgrunn

Statens Vegvesen søker i brev av 12.11.2015 om dispensasjon fra vernebestemmelsene for Junkerdalsura naturreservatet for etablering av ny vegtrase og tunellinnslag i forbindelse med ny rv. 77 mellom E6 ved Størdal og Junkerdalen, se vedlagt søknad med plankart.

Tiltak som vil berøre verneområdet:

1. Tunellpåslag med tilknyttede anlegg og ca. 350 m ny veitrase inn på eksisterende vei.
2. Nødvendig skogrydding i anleggsområdet
3. Motorisert transport i forbindelse med anleggsarbeidet
4. Utvidelse av gammel vegtrase
5. Midlertidig deponering av løsmasser og jord / vekstmasser som skal tilbakeføres på stedet.
6. Etablering av kryss / påkobling mellom gammel og ny veg
7. Tilrettelagt utkviks- og parkeringsplass ved kryss mellom gammel og ny veg.

8. Anlegge riggområde i tilknytning til tunnelpåhogget i forbindelse med arbeidet, dette området skal etter ferdigstilling etableres som nødlandingsplass for helikopter.
9. Omlegging av eksisterende kraftlinje over anleggsområdet, dette medfører rydding av skog og oppsetting av nye master.
10. Oppføring av sambandsmast hvor plassering er uavklart

RV 77 mellom Storjord og Junkerdal er en utfordrende og bratt veistrekning med mange ulykker og stans i trafikken, spesielt vinterstid. Før Junkerdalsura naturreservat ble opprettet forelå det en reguleringsplan for ny veitrase, det ble derfor tatt inn i verneforskriftens kapittel VI punkt 7 at det kan gis tillatelse til en slik omlegging. Denne planen tilfredsstilte imidlertid ikke dagens vegnormalkrav og en ny reguleringsplan er derfor utarbeidet og ble godkjent i februar 2013.

Traseen i vegplanen fra 2013 skiller seg fra den gamle fra 2003 på følgende punkter:

- Tunnelen er lengre for å få mindre stigning. Dette medfører langt kortere strekning med ny vei i naturreservatet. Det gir langt mindre terrenginngrep, og en unngår ei stor skjæring som var i den opprinnelige planen.

Grunnlaget for avgjørelsen

Midtre Nordland nasjonalparkstyre overtok forvaltningsmyndighet for Junkerdalsura naturreservat den 1.oktober 2015, og skal behandle dispensasjonssøknader.

Junkerdalsura naturreservat ble etablert ved kongelig resolusjon av 21.desember 2000.

Formålet med vernet er å bevare ei skogli fra dalbunn til snaufjell med alt naturlig plante- og dyreliv og med alle de naturlige økologiske prosessene. Av spesielle kvaliteter kan nevnes at området:

- domineres av rike barskogs- og lauvskogstyper og rike vegetasjonstyper
- har stor botanisk artsrikdom med floristisk og plantegeografisk interessante arter, varmekjære innslag, sjeldne, krevende, og sårbare/truede arter
- har en av Nordens største kalkbjørkeskoger, og
- utgjør en viktig del av en av Norges mest kjente plantelokaliteter.

I henhold til verneforskriftens kap. IV pkt. 1,3 og 5 gjelder følgende bestemmelser for naturreservatet:

1. Vegetasjonen, herunder døde busker og trær, er fredet mot skade og ødeleggelse. Det er forbudt å fjerne planter eller plantedeler fra reservatet. Nye plantearter må ikke innføres. Planting eller såing er ikke tillatt.
3. Det må ikke iverksettes tiltak som kan endre naturmiljøet, som f.eks. oppføring av bygninger, anlegg og faste innretninger, hensetting av campingvogner, brakker o.l., fremføring av luftledninger, gjerder, jordkabler og kloakkledninger, **bygging av veier, drenering og annen form for tørrlegging, uttak, oppfylling, planering og lagring av masse**, utføring av kloakk eller konsentrerte forurensningstilførsler, henleggelse av avfall, gjødsling, kalking og bruk av kjemiske bekjempningsmidler. Forsøpling er forbudt. Opplistingen er ikke uttømmende.
5. Motorferdsel til lands og til vanns er forbudt, herunder start og landing med luftfartøy

Med hjemmel i kap. VI pkt.7 kan imidlertid forvaltningsmyndigheten etter søknad gi tillatelse til omlegging av traseen for Rv 77 fra Storjord til Junkerdal, samt anleggelse av massedeponi fra tunneldriften ifølge samme plan.

Vedtatt veiplan fra 1994 er nå blitt erstattet av reguleringsplanen fra 2013 som medfører kortere ny veitrase i naturreservatet enn den gamle. Den nye veiplanen vil derfor bli et mindre inngrep som medfører mindre negative konsekvenser for verneverdiene og naturreservatet som helhet.

I henhold til naturmangfoldlovens § 7 skal søknaden også vurderes etter prinsippene i naturmangfoldlovens §§ 8 til 12. Dette går særlig på kunnskapsgrunnlaget, føre-var-prinsippet, økosystemtilnærming og samlet belastning.

Vurdering

I utgangspunktet er tiltak som kan endre naturmiljøet og motorferdsel forbudt, jf. verneforskriftens kapittel IV, punkt 1, 3 og 5.

RV 77, mellomriksveien, mellom Nordland fylke og Sverige er en viktig transportåre for næringslivet i nordre deler av Nordland og søndre deler av Troms fylker. Vegen er en kort og rask ferdselsåre til sentrale knutepunkt i Sverige og videre til Europa. Passeringen over Tjernfjellet, mellom Storjord og Junkerdal, er imidlertid et sikkerhets- og framkommelighetsproblem. Nasjonalparkstyret vurderer derfor det nye veganlegget over Tjernfjellet til å være et tiltak av vesentlige interesse for regionen.

Verneforskriftens kapittel VI, punkt 7, åpner for å gi tillatelse til omlegging av traseen for RV 77 fra Storjord til Junkerdal i henhold til den gang vedtatte veiplanen. Vi vurderer nødvendig motorferdsel i tilknytning til dette tiltaket også å ligge innenfor dette punktet. Den nye reguleringsplanen vil imidlertid medføre et vesentlig mindre inngrep i reservatet, det skal nå bygges ca. 350 m ny veg inne i reservatet, i stedet for ca. 800 m veg slik tilfellet var i gammel plan.

Kunnskapsgrunnlaget for behandling av denne saken er hentet fra Artskart, Naturbase og rapport utarbeidet av Norconsult på oppdrag fra Statens vegvesen. Rapporten beskriver konsekvensene for fagtemaet naturmiljø for denne veibyggingen. I tillegg er også erfaringsbasert kunnskap brukt når det gjelder motorferdsel. Vi vurderer kunnskapsgrunnlaget som tilstrekkelig til å klargjøre effektene av tiltaket og føre-var-prinsippet kommer derfor ikke til anvendelse.

Veganleggsområdet ligger innenfor et område av naturreservatet som er preget av en del inngrep; riksveg 77, gamle gjengrodde vegfyllinger, kraftlinje og granplanting.

Reguleringsområdet er preget av artsrik bjørkeskog (høgstaudebjørkeskog, lavurtsutforming), med små fragmenter av kalkbjørkeskog. Det er ikke funnet sjeldne eller truede arter under befaringen eller i Naturbase/Artskart.

Deler av området for den nye vegtraseen vil også gå over en gammel vegfylling. Øst for den gamle vegfyllingen er sørsiden av rv. 77 preget av en lyngrik blandingskog med innslag furu. I dette området er det også en større granplanting som er planlagt tatt ut av reservatet. De eksisterende skjæringene som i dag ligger langs rv. 77 har en kalkrik berggrunn og derved en forholdsvis rik flora som er typisk for vegetasjonen nede i Junkerdalsura og andre eksponerte kalkberg innenfor naturreservatet. Disse rike vegskjæringene vil imidlertid gjenskapes ved nye skjæringer som blir etablert i forbindelse med veganlegget.

Tjernfjellet og Junkerdalsura er et viktig trekkområde for elg, rovvilt; gaupe og jerv, og et viktig hekkeområde for kongeørn. I den forbindelsen vises til retningslinjer i brev av 28.09.2015 fra Fylkesmannen i Nordland. Stor aktivitet i anleggsområdet på våren kan være en kilde til forstyrrelse for eventuell hekking av kongeørn på de øverste reirlokaltetene. Anleggsarbeid vil

imidlertid kun foregå i en begrenset periode, reirlokaltetene er også noe skjermet for innsyn og det er flere reiralternativer i området. Langs den gamle veien er det også stor trafikk i enkelte perioder og det har også tidligere vært større eller mindre veiarbeider i området.

Stenging av den gamle veien over Tjernfjellet for motorisert ferdsel vil være en fordel for viltet som ferdes i dette området. I forhold til utkikks- og stopplass og eventuell større ferdsel av turgåere og syklister langs den gamle veien over Tjernfjellet, er en usikker på hvilken påvirkning dette vil ha på bestanden av kongeørn og rovvilt i dette området.

Etablering av tunnelen vil ha både positive og negative effekter for naturmiljøet i naturreservatet. I fagrappporten vurderes totaleffekten som svakt positiv gjennom at de positive effektene ved å stenge den eksisterende veien over Tjernfjellet er større enn ulempen ved tunnelpåhugget og en relativt kort strekning med etablering av ny veitrase.

Stopplass / Utsiktsplass ved avkjøring til gammel vei.

Denne plassen er ikke behandlet i vedtatte reguleringsplan fra 2013. Det er heller ikke foretatt en vurdering av naturgrunnet og dyre og plantelivet i dette området, og hvilken påvirkning på verneverdier etablering av en slik plass vil ha. Plassen vil bli lokalisert i nærområdet til hekkelokalitet for kongeørn, og etablering av en stopp- og rasteplass her kan medføre forstyrrelse av eventuell hekking i området.

Vurdering endring vernegrense og forskrift

Et tunellinnslag og nytt veganlegg innenfor dette området vil være et stort inngrep innenfor naturreservatet. Verneverdiene av området er vurdert lavt ved at det er gitt tillatelse til tiltaket, nasjonalparkstyret ønsker derfor at en endring av vernegrensen vurderes.

Den gamle veien over Tjernfjellet vil også få endret status når nytt veianlegget står ferdig. Hvis veien skal benyttes som turvei vil det være behov for vedlikehold av denne, noe som bør tas inn i verneforskriften.

Konklusjon

Da det er gitt åpning i verneforskriften for et større inngrep i naturreservatet enn den gjeldende søknaden, og tiltaket er av stor betydning for transporten gjennom regionen, finner nasjonalparkstyret å kunne gi dispensasjon for etablering av nytt veganlegg innenfor Junkerdalsura naturreservat.

For å få et bedre grunnlag for vurdering ønsker nasjonalparkstyret å utsette behandlingen av søknaden om etablering av en utkikks- og stopplassen ved avkjøring til gammel vei, samt oppsetting av mast for samband.

Klageadgang:

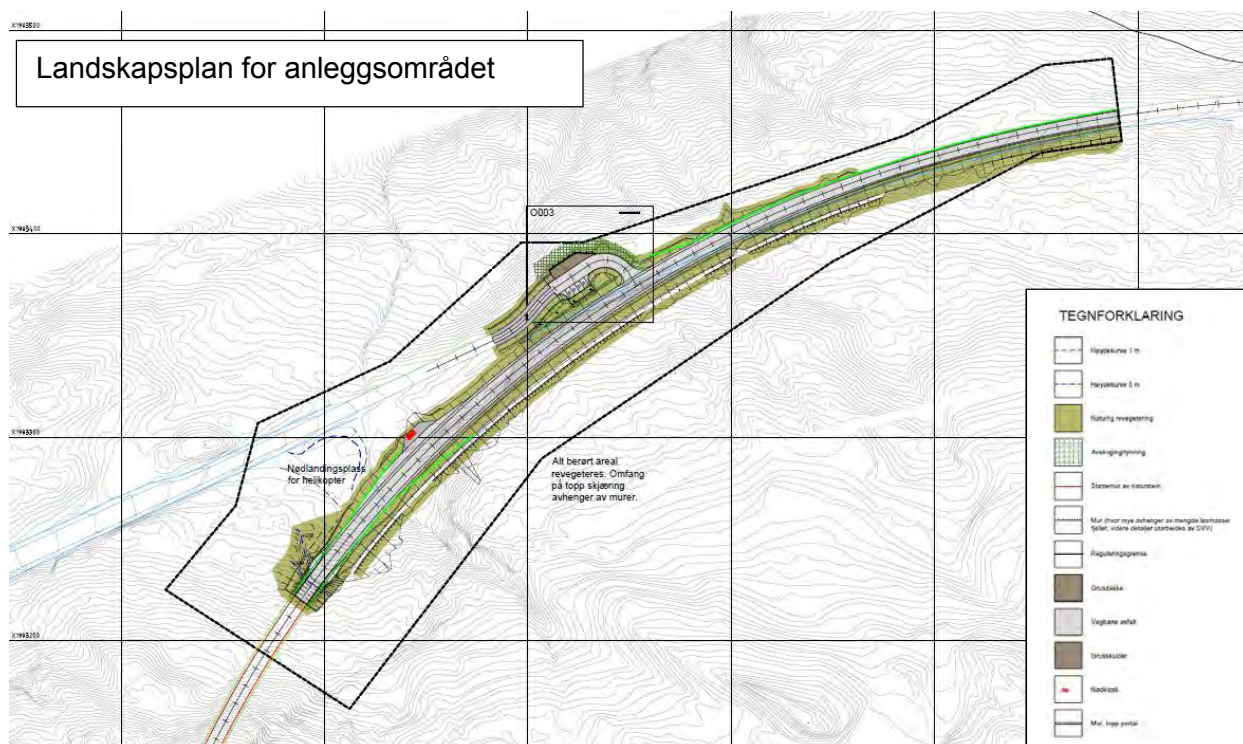
Avgjørelsen kan påklages til Miljødirektoratet. Klagefristen er tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Parter i saken:

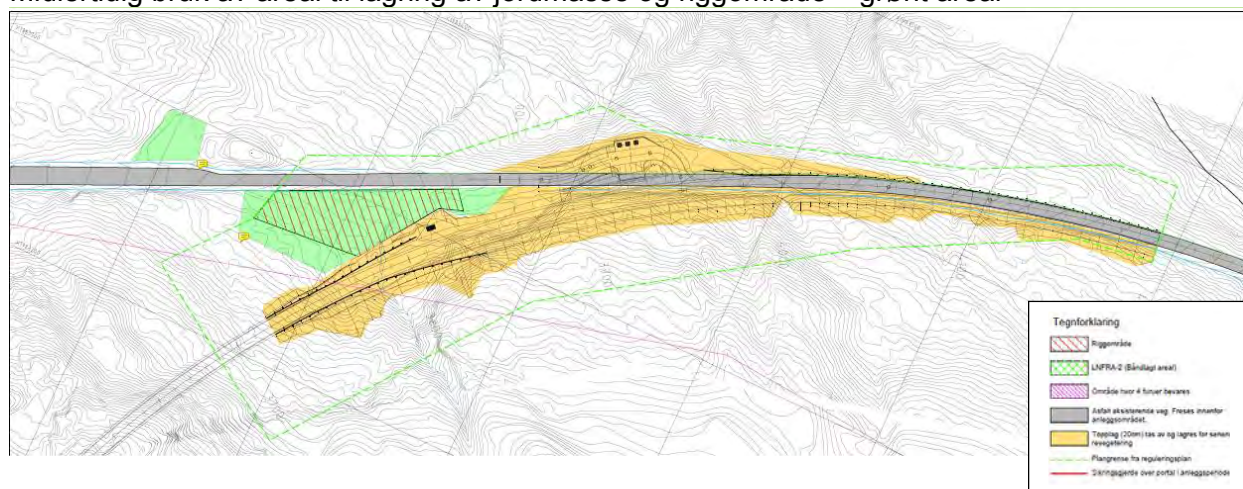
Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Miljødirektoratet	Postboks 5672 Sluppen	7485	TRONDHEIM
Naturvernforbundet i Nordland	Lofftjellveien 7	8614	MO I RANA
Nordlandsnett AS			
Saltdal kommune	Kirkegt. 23	8250	Rognan
Saltfjellet reinbeitedistrikt v/ Per Thomas Kuhmunen	Lønsdal	8255	RØKLAND
Statens vegvesen Region Nord	Postboks 1403	8002	BODØ
Statskog Fjelltjenesten v/Jim T.	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:

- Verneforskrift for Junkerdalsura naturreservat
- Forvaltningsplan for Junkerdalsura naturreservat
- Naturmangfoldloven

Midlertidig bruk av areal til lagring av jordmasse og riggområde – grønt areal

Statens vegvesen

Midtre Nordland nasjonalparkstyre
Moloveien 10
8002 BODØ

Behandlende enhet:
Region nord

Saksbehandler/telefon:
Trond Aalstad / 75552991

Vår referanse:
15/200225-11

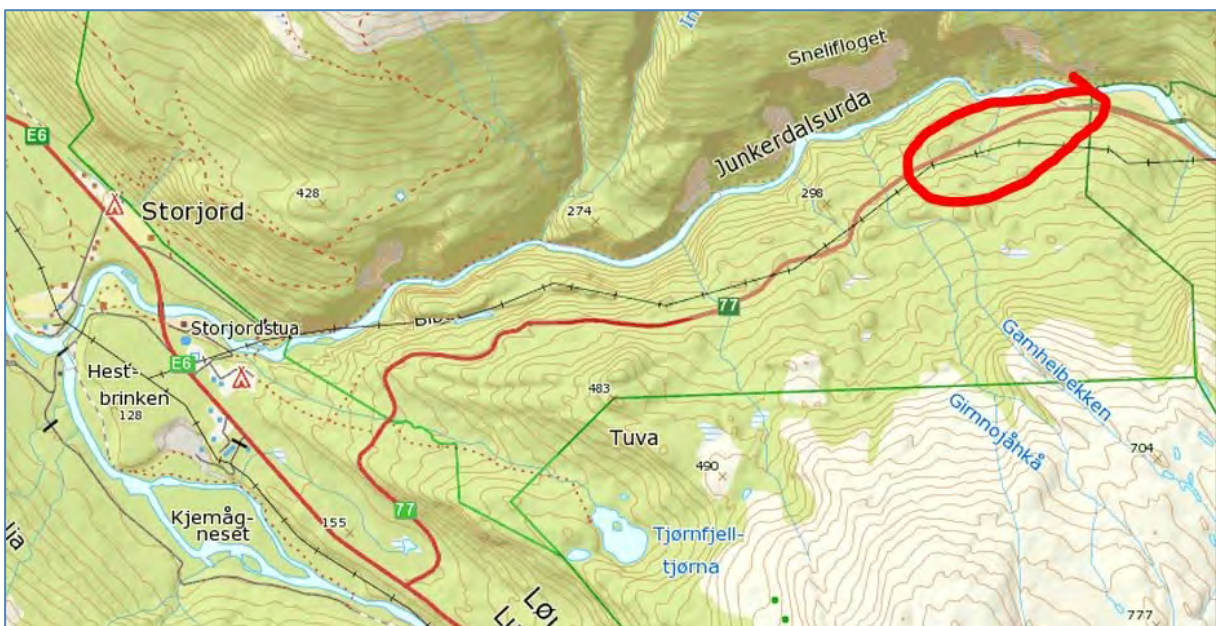
Deres referanse:

Vår dato:
12.11.2015

Søknad om dispensasjon fra vernebestemmelsene for Junkerdalsura naturreservat, i samsvar med vedtatt reguleringsplan for tunnel gjennom Tjernfjell

Statens vegvesen viser til vedtatt reguleringsplan for ny rv. 77 Tjernfjell og søker herved om dispensasjon fra vernebestemmelsene for Junkerdalsura naturreservat for den delen av vegtiltaket som ligger innenfor vernegrensene.

Reguleringsplan for ny rv.77 mellom E6 ved Storjorda og Junkerdalen ble vedtatt februar 2013. I reguleringsbestemmelsene § 5 om hensynssoner heter det at vernebestemmelsene gir mulighet for bygging av ny rv. 77 innenfor grensene for Junkerdalsura naturreservat. Videre sier bestemmelsene at tiltaket betinger dispensasjon fra verneforskriften, jmfør naturmangfoldlovens § 48.

Postadresse
Statens vegvesen
Region nord
Postboks 1403
8002 BODØ

Telefon: 02030
firmapost@vegvesen.no
Org.nr: 971032081

Kontoradresse
Killengreens gate 6
9008 TROMSØ

Fakturaadresse
Statens vegvesen
Landsdekkende regnskap
9815 Vadsø

Tiltakets virkning på verneområdet har vært tema i konsekvensutredning for naturmangfold i prosjektet og vegtiltaket er vurdert å ha middels positiv konsekvens for naturmangfold i driftsfase (ferdig anlegg), fordi trafikken vil gå i tunnel i stedet for i dagen og slik gi mindre forstyrrelser i viktige viltområder. For anleggsfasen er tiltaket vurdert å ha liten negativ konsekvens.

Det bemerkes at det kan bli aktuelt med mindre justeringer av detaljtegningene underveis. Dette skal ikke endre på overordnet arealbruk eller premisser for revegetering og istandsetting av området.

Tiltak som vil berøre verneområdet og som det her søkes om dispensasjon for:

1. Nødvendig skogrydding i anleggsområdet og midlertidig deponering av løsmasser og jord/vekstmasser som skal tilbakeføres på stedet. Det blir ikke ryddet mer skog enn det som er nødvendig for gjennomføring av tiltaket. For å sikre at revegetering gir en mest mulig naturlig tilstand er det ønskelig å handtere toppmasser på stedet, og ikke risikere innblanding av annen jord som kan dra med seg uønskede frø og planter. Dette løses ved at toppmassene rankes/lagres på området. Det kan bli behov for å gå litt utenfor det regulerte arealet for dette, se vedlagt landskapsplan.
2. Etablering av kryss/påkopling mellom gammel og ny veg ved tunnelpåhogget, med noen parkeringsplasser og tilrettelagt utsiktspunkt. Alt innenfor det regulerte området. Se vedlegg – skisse utsiktspunkt.
3. Etablering av et riggområde i tilknytting til tunnelpåhogget og innenfor det regulerte området. Dette skal etterpå kunne fungere som nødlandingsplass for helikopter. Det vil si at arealet forblir planert. Det skal ikke asfalteres men være ei åpen flate. Lav vegetasjonsetablering tillates. Det vil vandre inn naturlig. Dette arealet er i dag alt preget av inngrep.
4. Eksisterende kraftlinje kommer i konflikt med tunnelpåhogget og må flyttes. Dette krever bruk av gravemaskin og ATV og eller snøscooter avhengig av sesong for gjennomføring. Se egen skisse for linjeomlegging nedenfor. Det er kraftselskapet som har linja som vil stå for omleggingen. Linjeomlegging vil også berøre areal utenfor det regulerte området.
5. Oppføring av sambandsmast. Nøyaktig plassering av denne er ikke fastsatt men det kan være at signalforhold gjør det nødvendig at denne plasseres innenfor verneområdet.

Hele anleggsområdet vil bli ryddet og terrenget istandsatt etter avsluttet anlegg. Det skal gjennomføres naturlig revegetering. Det vil si at det ikke skal tilføres planter eller jord utenfra.

Ressursavdelingen
Med hilsen

Arild Hegreberg

Aalstad Trond

Dokumentet er godkjent elektronisk og har derfor ingen håndskrevne signaturer.

Vedlegg

C-tegning

Landskapsplan for det aktuelle området

Skisse for utforming av utsiktspunkt

Snittegning utsiktspunkt

Normalprofil veg

Detaljtegning tunnelpåhogg

Skiltplan

Tegning teknisk bygg til tunnel

Skisse over omlegging av kraftlinje vist på reguleringsplanplankartet

Fra: Hegreberg Arild[arild.hegreberg@vegvesen.no]
Dato: 23.11.2015 11:56:39
Til: Etnestad, Hanne
Kopi: Aalstad Trond; Livik Grete
Tittel: VS: arealbruk, verneområde

Vedlagt tegning er et supplement til innsendt søknad om bygging av rv.77 i verneområde. Den viser arealer som er aktuelle å berøre i forbindelse med utbyggingen, fargelagt. Gul farge viser områder som blir berørt av selve veibyggingen. Grønt areal er areal som blir midlertidig tatt i bruk i byggefasen. To områder ligger utenfor reguleringsplanen (grønn stiplest strek).

Arealene trenges til:

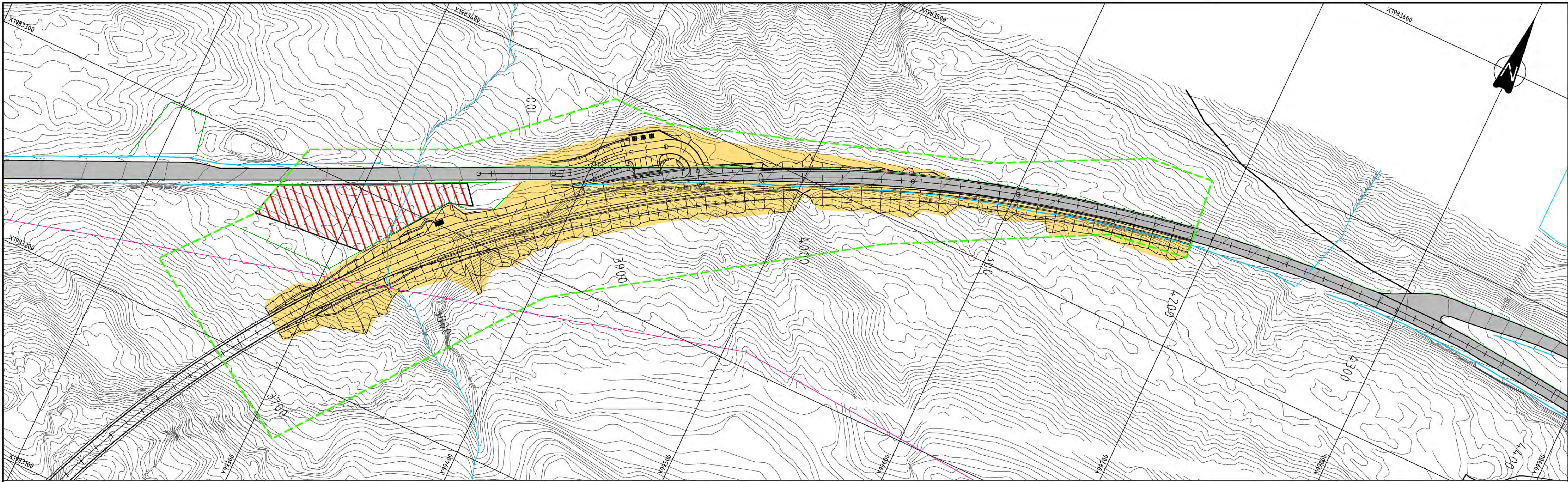
- midlertidig lagring av jordmasser som avdekkes og som senere skal benyttes til å dekke skråninger med.
- riggområde: (plassering av brakker, maskiner og utstyr). Gjelder areal med rød skravur under. Området er også aktuelt til å lagre jordmasser på om plassen tillater det.

Riggområdet må planeres ut før bruk ved at gammel veifylling slettes utover. Øvrige områder vil få tilbake opprinnelige fasong. Skog må fjernes før arealer kan tas i bruk.

Med hilsen
Arild Hegreberg

Prosjekt Salten
Postadresse: Statens vegvesen Region nord, Postboks 1403, 8002 BODØ
Besøksadresse: Gidsken Jacobsenesvei 12, 2. etg, BODØ
Telefon: +47 75552853 **Mobil:** +47 91816478 **e-post/Lync:** arild.hegreberg@vegvesen.no
www.vegvesen.no **e-post:** firmapost-nord@vegvesen.no

Tenk miljø - spar papir. Trenger du å skrive ut denne e-posten?

N:\515345153459BIM\Millie\Kart\LAY-X.dwg - HN - Plottet: 2015-10-06, 20:04:54 - LAYOUT = X002 - XREF = T_RIGG_MARKSIKRING, T_REGULERINGSPLAN, T_KART_1000, T_GEOMF

Tegnforklaring

- Riggområde
- LNFR-2 (Båndlagt areal)
- Område hvor 4 furuer bevares
- Asfalt eksisterende veg. Freses innenfor anleggsområdet.
- Topplag (20cm) tas av og lagres for senere revegetering
- Plangrense fra reguleringsplan
- Sikringsgjerdje over portal i anleggsperioden

Konkurransgrunnlag 2015-10-06

B									
A									
Revisjon	Revisjonen gjelder	Utarb	Kontr	Godkjent	Rev dato				
Statens vegvesen Rv 77 Tjernfjellet Kryss E6 - Solvågli Rigg- og marksikringsplan Junkerdalssiden		Tegningsdato	06.10.2015						
		Bestiller	Ariid Hegreberg						
		Produsert for	Region nord						
		Produsert av	Norconsult AS						
		Prosjektnummer	503685						
Prosjektfase	18RV00077A_00001								
Arkivreferanse	2015035742								
Målestokk	1:1000								
Konkurransgrunnlag		Koordinatsystem	EUREF89 NTM15/NN1954						
Utarbeidet av	Kontrollert av	Godkjent av	Konsulentarkiv	Tegningsnummer	revisjonsbokstav				
HN	SAK	SAK	5153459	X002					

Arkivsaksnr: 2013/753-0

Saksbehandler: Gunnar Rofstad

Dato: 23.11.2015

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	64/2015	11.12.2015

Gåsvatnan landskapsvernområde - Søknad om dispensasjon for motorisert transport fra egen eiendom Jarbrufjell (gnr. 78, bnr. 2) til Tømmerdal - Jan Steinar Olsen med flere**Forslag til vedtak**

Jan Steinar Olsen, Lars Gøran Olsen, og Arild Rånes, gis dispensasjon fra motorferdselforbudet i Gåsvatnan landskapsvernområde, verneforskriftens kap. IV, pkt. 7, for bruk av snøscooter til frakt av ved fra egen eiendom på Jarbrufjell (gnr. 78, bnr. 2) og ned til Tømmerdal. Dispensasjonen gis med hjemmel i § 48 i naturmangfoldloven.

Dispensasjonen gis på følgende vilkår:

- * Dispensasjonen gjelder langs eksisterende traktorveg fra Jarbrufjell og til Tømmerdal.
All kjøring utenom angitte formål og trase er forbudt.
- * Dispensasjonen gjelder for inntil seks - 6 turer i 2016.
- * Dispensasjonen gjelder for transport av ved fra egen eiendom ved Jarbrufjell (gnr/bnr 78/2).
- * Langfredag og 1. påskedag er snøscooterfrie dager.
- * Dispensasjonen gjelder mellom kl. 07.00-11.00 og mellom 16.00-23.00
- * Vedlagt kjørebok skal føres før hver tur, og sendes til Midtre Nordland nasjonalparkstyre, Nordland nasjonalparksenter, Storbjord, 8255 Røklund etter endt dispensasjonsperiode og senest 01.08.16.
- * Ved alle kjøreoppdrag skal kjelke/doning være tilkøpet snøscooteren.
- * Hvis det er rein i området, skal det vises spesielt hensyn til denne.
- * Dispensasjonen med kjørebok skal medbringes under gjennomføringen av transportoppdraget, og forevises ved kontroll.
- * For at det skal gis ytterligere dispensasjon til denne typen transport må det foreligge en skriftlig tilbakemelding til nasjonalparkstyret om det er mulig å redusere motorferdselen i området ved å kombinere flere transportbehov.

Gjengi hovedpunkter i søknaden

I området Kvitbergvatnet/Jarbrufjell er det «en familie» som har to private hytter + en skogteig. De har ei hytte ved Kvitbergvatnet, ei hytte ved Jarbrufjell og en skogteig ved Jarbrufjell. Hytta ved Kvitbergvatnet er ei dobbelthytte hvor Kåre Alm eier den andre halvdel av dobbelthytta.

Det søkes her om dispensasjon for å frakte ved ned fra skogeiendommen.

Dessuten foreligger det to søknader om ordinær hyttekjøring til og fra hytta ved Kvitbergvatnet og tilsvarende for hytta ved Jarbrufjell.

I søknad av 12.11. 2015. søker Jan Steinar Olsen, Arild Rånes og Gjørán Olsen dispensasjon fra motorferdselsforbudet i Gåsvatnan landskapsvernområde for å transportere ved med snøscooter ned fra egen eiendom ved Jarbrufjell (gnr/bnr 78/2) til Tømmerdal. Det søkes om en dispensasjon for tre år med inntil seks transporter pr. år.

Grunnlaget for avgjørelsen

Midtre Nordland nasjonalparkstyre har forvaltningsmyndighet for Gåsvatnan landskapsvernområde.

Gåsvatnan landskapsvernområde ble etablert ved kgl. res. av 8. september 1989.

Formålet med landskapsvernområdet er å bevare et egenartet og vakkert naturlandskap, herunder;

- Jarbrudalen med Russåga, Norges største uregulerte underjordiske elv
- De botaniske meget rike områdene i Kvitberget og Skjevlfjellet.

I tillegg skal landskapsvernområdet sammen med Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark, Saltfjellet landskapsvernområde og Storlia naturreservat bidra til å bevare et stort, sammenhengende naturområde som også inneholder mange samiske og andre kulturminner.

I utgangspunktet er det forbudt med all motorisert ferdsel innen Gåsvatnan landskapsvernområde, jfr. kap. IV, punkt 7 i verneforskriften.

Skånsomt uttak av trevirke på privat grunn til eget bruk er tillatt, jfr. verneforskriftens kap.V pkt. 2.2, men motorisert ferdsel i forbindelse med dette er ikke tillatt og forskriften har ingen spesifiserte unntak som omtaler dette.

Etter § 48 i naturmangfoldloven kan forvaltningsmyndigheten gjøre unntak fra et vernevedtak dersom det ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, eller dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig.

Verneforskriftens kapittel VI sier avslutningsvis:

"Før eventuell tillatelse til motorferdsel i landskapsvernområdet gis skal transportbehovet vurderes mot mulige skader og ulemper og i forhold til et mål om å redusere motorferdselen til et minimum. Alternative transportmetoder og kombinerings av flere transportbehov skal også vurderes."

Vurdering

Verneforskriften åpner for uttak av trevirke på egen grunn til eget bruk, men det er ikke åpnet for motorisert ferdsel i forbindelse med dette.

Forvaltningsmyndigheten kan etter naturmangfoldlovens § 48 gi tillatelse dersom det ikke strir mot verneformålet eller påvirker verneverdiene nevneverdig.

I verneforskriften er det presisert at før eventuell tillatelse til motorferdsel i landskapsvernområdet gis skal transportbehovet vurderes mot mulige skader og ulemper og i forhold til et mål om å redusere motorferdselen til et minimum. Alternative transportmetoder og kombinerings av flere transportbehov skal også vurderes.

I området mellom Stolpen og opp til Kvitbergvatnet er det utstrakt bruk av motoriserte kjøretøy. Dette gjelder både transport til de private hyttene, til foreningshytter og andre transportoppdrag.

Hovedformålet med vernet av Gåsvatnan landskapsvernområde er å bevare et egenartet og vakkert natur og kulturlandskap. Motorferdsel er i utgangspunktet forbudt i verneområdet da dette kan ha negative effekter for verneverdiene gjennom forstyrrelse, slitasje og støy. Samtidig vet vi at ferdsel på snødekt mark i et begrenset tidsrom, vil ha liten innvirkning på vegetasjonen med hensyn til slitasje.

Snøskuter er et hensiktsmessig hjelpemiddel for å frakte fram ved. Verneverdier i området og effekten av snøskuterkjøring er godt kjent. Nasjonalparkstyret mener støy og forstyrrelse er av forbigående karakter og dette kan tillates uten at det er i konflikt med verneverdier eller verneformål. Tillegget til forskriften om at man skal vurdere kombinerings av flere transportbehov er ikke omtalt i søknaden og det er derfor langt inn et vilkår om dette i denne dispensasjonen før det vil bli gitt ytterligere tilsvarende dispensasjoner.

Konklusjon

Midtre Nordland nasjonalparkstyre ser hensiktsmessigheten av å bruke snøscooter i forbindelse med uttransport av ved. Med de vilkår (begrensninger i tid og rom) som her er lagt inn i dispensasjonen vurderes tiltaket ikke å være i vesentlig strid med verneformålet og ikke berøre verneverdier nevneverdig. Derimot ønsker vi en mer utfyllende søknad, hvor man vurderer muligheten for kombinerings av flere kjøreoppdrag dersom det er ønskelig å videreføre denne transporten.

Klageadgang:

Avgjørelsen kan påklages til Miljødirektoratet. Klagefristen er tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Saksopplysninger

Nasjonalparkstyret vil gjøre oppmerksom på at nødvendig dispensasjon fra lov om motorferdsel i utmark og vassdrag må innhentes fra kommunen. Motorferdselloven setter også krav om at det må innhentes tillatelse fra grunneier.

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:

- Verneforskrift for Gåsvatnan landskapsvernområde
- Naturmangfoldsloven

Parter i saken:

Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Jan Steinar Olsen	Høgdaeveien 12	8226	STRAUMEN
Miljødirektoratet	Postboks 5672 Sluppen	7485	TRONDHEIM
Naturvernforbundet i Nordland	Lofftjellveien 7	8602	Mo i Rana
Saltdal kommune	Kirkegt. 23	8250	Rognan
Saltfjellet reinbeitedistrikt	Junkerdal	8255	RØKLAND
Statskog Fjelltjenesten v/Kristian Sivertsen	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS

Arkivsaksnr: 2011/5831-0

Saksbehandler: Hanne Etnestad

Dato: 09.10.2015

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	65/2015	11.12.2015

Junkerdal nasjonalpark - Søknad om dispensasjon for motorisert ferdsel for funksjonshemmet - Roald Ingvaldsen

Forslag til vedtak

Roald Ingvaldsen, Røklund gis dispensasjon for inntil to (2) turer med snøscooter (i tillegg til seks (6) tidligere gitte turer i disp. av 09.10.2015), opp til hytta ved Salbergvatnet i Storengdalen, innenfor Junkerdal nasjonalpark. Dispensasjonen gis i medhold av naturmangfoldlovens §48 på grunn av funksjonshemming.

Dispensasjonen gis på følgende vilkår:

- Dispensasjonen gjelder for en (1) snøscooter og inntil to (2) turer pr. år for persontransport av Roald Ingvaldsen grunnet funksjonshemming.
- All kjøring utenom angitte formål og løype inntegnet på kart er forbudt.
- Dispensasjonen gjelder fra det er tilstrekkelig snø til at kjøring kan foregå uten å skade vegetasjon og fram til og med 1. mai i årene 2015 - 2019.
- I desember, januar og februar gjelder dispensasjonen mellom 07.00 og 23.00. I mars og april gjelder dispensasjonen mellom 07.00-11.00 og mellom 16.00-23.00.
- Langfredag og 1. påskedag er scooterfrie dager.
- Hvis det er rein i området, skal det tas spesielt hensyn til denne.
- Dispensasjonen, kart med inntegnet trase og utfylt kjørebok skal tas med ved kjøring og forevises ved kontroll.
- Vedlagte kjørebok skal føres før hver tur, og sendes til Midtre Nordland nasjonalparkstyre, Nordland nasjonalparksenter, Størdal, 8255 Røklund etter endt dispensasjonsperiode og senest 01.08.2019.

Bakgrunn

Roald Ingvaldsen søker i brev av 28.09.2015 om dispensasjon for bruk av snøscooter til sin hytte ved Salbergvatnet i Storengdalen, innenfor Junkerdal nasjonalpark, år 2015 – 2020. Han søkt også om to turer i forbindelse med funksjonshemming. Dispensasjon for motorisert transport til hytta ved Salbergvatnet, seks turer, ble gitt den 09.10.2015

Grunnlaget for avgjørelsen

Midtre Nordland nasjonalparkstyre har forvaltningsmyndighet for Junkerdal nasjonalpark, jf. § 6 i verneforskriftene, og skal behandle dispensasjonssøknader.

Junkerdal nasjonalpark ble etablert ved kronprinsregentens res. av 9. januar 2004.

Formålet med vernet er:

- Bevare et stort og tilnærmet urørt naturområde som sikrer biologisk mangfold med økosystemer, arter og bestander, geologiske forekomster og kulturminner. Spesielt viktig er det unike plantelivet.
 - Stimulere til opplevelse av natur og landskap med få eller ingen inngrep gjennom utøving av tradisjonelt og enkelt friluftsliv.
 - Ivaretagelse av naturgrunnet innenfor nasjonalparken er viktig for samisk kultur og næringsutnyttelse.
- Området skal kunne brukes til reindrift.

I utgangspunktet er det forbud mot all motorisert ferdsel i Junkerdal nasjonalpark, jf. § 3, pkt. 6.1 i verneforskriften, men nasjonalparkstyret kan gi dispensasjon til bruk av beltekjøretøy på vinterføre for transport av varer og materiell til hytter, jf. § 3, punkt 6.3 c i verneforskriften.

Verneforskriften har ingen hjemmel for transport i forbindelse med funksjonshemming. Forvaltningsmyndigheten kan imidlertid i spesielle tilfeller gjøre unntak fra et vernevedtak etter naturmangfoldloven § 48 (jf § 77 i samme lov og § 4 i verneforskriftene), dersom det ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig.

Søknaden skal også vurderes etter prinsippene i naturmangfoldlovens §§ 8 til 12.

Vurdering

Motorferdsel er i utgangspunktet forbudt i verneområdet da dette kan ha negativ effekt for verneverdiene gjennom slitasje, forstyrrelse og støy. Skade eller slitasje på naturmangfoldet og vegetasjonen i området, og forstyrrelser i forhold til rein og også naturopplevelsen for turgåere i området. Samtidig vet vi at ferdsel på snødekt mark i et begrenset tidsrom, vil ha liten innvirkning på vegetasjonen med hensyn til slitasje.

Verneforskriftene har ingen hjemmel for å gi tillatelse til motorisert transport av kun personer. Forvaltningsplanen gir imidlertid retningslinjer for motorisert ferdsel i forbindelse med transport av funksjonshemmede til og fra egen hytte.

«Transport av funksjonshemmede til/fra egen hytte kan i særskilte tilfeller vurderes med hjemmel i § 4 i verneforskriften. Dette skal vurderes trengt, og det er viktig å skille mellom varig funksjonshemming og uførhet/sykdom som er en naturlig følge av alder.»

Ved innføring av naturmangfoldloven i 2009 ble § 4 i verneforskriften for eldre vernevedtak opphevet og erstattet av den generelle unntaksparagrafen i naturmangfoldloven, § 48, jf § 77 i samme lov.

Dokumentasjon på varig funksjonshemming (legeerklæring) kreves og søker har ved tidligere søknader lagt fram legeerklæring med dokumentasjon på varig funksjonsnedsettelse og grunnlag for nødvendigheten av motorisert transport for å komme opp til hytta, samt et sikkerhetsbehov for å komme seg raskt ned fra hytta.

Forvaltningsplanen gir også retningslinjer for dispensasjonspraksisen, og ved transport av funksjonshemmet gjelder de samme vilkår som for annen kjøring til hyttene. Antall turer skal også ses i sammenheng med de turene som gis for transport av varer, materialer og utstyr.

Nasjonalparkstyret vurderer et svært begrenset antall turer på snøføre med snøscooter til ikke å være i strid med verneformålet. Den omsøkte kjøringen er vurdert opp mot føre-var-prinsippet, det er derfor lagt begrensninger på ferdselen med en avgrensning av sesongen, et begrenset antall turer og avgrensning av tidspunkt på døgnet. Med de vilkår som er satt vil skuterkjøring i dette omfanget i liten grad skade vegetasjonen og naturmangfoldet.

Vi vurderer det heller ikke til at denne kjøringen sammen med annen lovlig kjøring i området vil medføre for stor samlet belastning på økosystemet.

De gitte begrensninger i antall turer og begrensninger i kjøretid i løpet av døgnet, samt det spesielle vilkåret i forhold til rein vil være med på å redusere eventuelle konflikter i forhold til naturopplevelsen og forstyrrelse av rein.

Konklusjon

På denne bakgrunn vurderes et begrenset antall turer til transport av funksjonshemmet Roald Ingvaldsen opp til hytta i perioden fram til og med 1.mai, ikke å være i vesentlig strid med verneformålet, og at det kan gis dispensasjon for inntil to turer i den perioden som er gitt for annen transport opp til hytta.

Saksopplysninger

Nasjonalparkstyret vil gjøre oppmerksom på at nødvendig dispensasjon fra lov om motorferdsel i utmark og vassdrag må innhentes fra kommunen. Motorferdselloven setter også krav om at det må innhentes tillatelse fra grunneier.

Klageadgang:

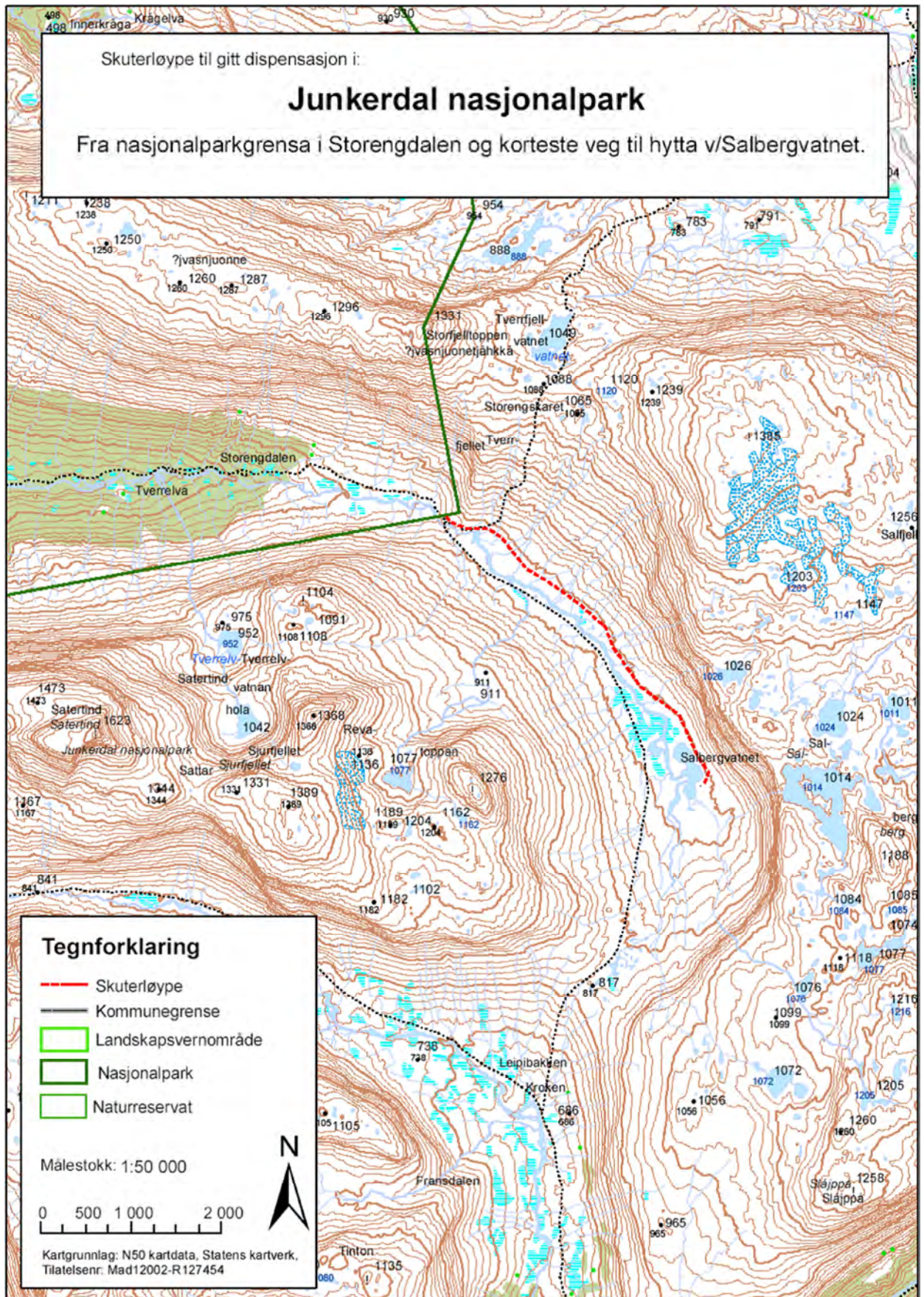
Avgjørelsen kan påklages til Miljødirektoratet. Klagefristen vil være tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Parter i saken:

Balvatn reinbeitedistrikt v/ Per Olof Blind	Ørnflogveien 17	8230	SULITJELMA
Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Miljødirektoratet	Postboks 5672 Sluppen	7485	TRONDHEIM
Naturvernforbundet i Nordland	Loffjellveien 7	8614	MO I RANA
Saltdal kommune	Kirkegt. 23	8250	Rognan
Statskog Fjelltjenesten v/Jim T. Kristensen	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:

- Verneforskrift for Junkerdal nasjonalpark
- Forvaltningsplan for Junkerdal nasjonalpark
- Naturmangfoldloven

Arkivsaksnr: 2015/6723-0

Saksbehandler: Gunnar Rofstad

Dato: 28.10.2015

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	66/2015	11.12.2015

**Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark/Gåsvatnan landskapsvernområde.
Ny turistforeningshytte i "Oksvatnan området". Saltdal kommune.
Søknad fra Bodø og Omegns Turistforening**

Forslag til vedtak

Saken avvises/utsettes da søknaden er mangelfull.

Midtre Nordland Nasjonalparkstyre er åpen for en videre diskusjon med BOT om tomtevalg.

En fullverdig søknad må inneholde:

- Opplysninger om nøyaktig tomtevalg, areal og utforming av hytta.
- Opplysninger om tiltakets virkning på verneverdiene. Spesielt må vektlegges virkningen på hekkelokaliteter for klippehekkende dagrovfugl, virkning på våtmarksfugl i tilknytning til «Oksvatnan» og virkning på områdets fjellvegetasjon..
- Vurdering av effekt for reindrift
- De to siste punktene gjelder da både for byggingen av ny hytte og den ferdselen som vil følge med bruk og drift av denne.

Bakgrunn

Viser til søknad av 26. oktober 2015.

Bodø og omegns Turistforening søker om dispensasjon fra verneforskriften for Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark eller Gåsvatnan landskapsvernområde for å bygge ei ny turistforeningshytte ved «Oksvatnan», Saltdal kommune. «Oksvatnan» oppfattes å være området rundt Storoksvatnet, Midtre Oksvatnet og Øver-Oksvatnet.

Begrunnelse for denne hytta er at den vil korte ned de lange dagsetappene mellom Tverrbrennsuta og Bjellåvasstua (23 km) , Bjellåvasstua og Jordbruhytta (26 km) og

Tverrbrennstua og Jordbruhytta (30 km), slik at flere får mulighet til å benytte dette området til å gå fra hytte til hytte.

Søknaden inneholder ingen opplysninger om størrelse eller utforming av hytta, men det opplyses at hytta skal ha en miljøvennelig utforming i overensstemmelse med kommunale reguleringer.

Nærmere tomtevalg ønsker de å diskutere med nasjonalparkstyret.

Grunnlaget for avgjørelsen

Sekretariatet vil påpeke at denne søknaden reiser en del prinsipielle spørsmål:

1). Bør denne sluttbehandles nå etter de gamle forskriftene mens nye forskrifter er ute på høring, eller skal sentrale myndigheter (kongen i statsråd) vedta nye forskriftene for vernet på Saltfjellet før konkret fullverdig søknad blir vurdert.

2). Er det behov for ytterligere ei turistforeningshytte i omsøkte område eller må man her betrakte hyttenettet som utbygd.

3). Dersom ja på spørsmål 2; kan man her finne en tomt som medfører at ei ny hytte med påfølgende aktivitet, ikke vil være i strid med vernets formål og som ikke vil påvirke verneverdiene nevneverdig

Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark og Gåsvatnan landskapsvernområde ble etablert 8. september 1989.

Forvaltningsmyndigheten kan i forhold til dagens regelverk i nasjonalparken gi tillatelse til: Anlegg og utvidelser av foreningshytter og i landskapsvernområdet kan forvaltningsmyndigheten gi tillatelse til: Oppføring av nye offentlige tilgjengelige hytte og utvidelser og ombygging av eksisterende foreningshytter.

I det forslaget om revidering av forskrifter for Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark som nå er ute på høring er det ingen spesifiserte unntak i forskriften som åpner for at forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til oppføring av nye foreningshytter.

Vurdering

Turistforeningens rutenett av hytter er godt utbygd i Saltfjellet.

Bodø og Omegns Turistforening har følgende hytte i tilknytning til Saltfjellet:

- Tverrbrennstua i Gåsvatnan landskapsvernområde
- Bjellåvasstua i Saltfjeller-Svartisen nasjonalpark
- Jordbruhytta i Gåsvatnan landskapsvernområde
- Midtistua i Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark
- Beiarstua, utenfor verneområde
- Lønsstua, utenfor verneområde

BOT opplyser i sin høringsuttalelse til foreliggende forslag til utvidelse og revisjon av vernet på Saltfjellet at de går ut fra at søknaden blir behandlet etter nåværende gjeldende forskrift. Dersom det blir gitt tillatelse til å bygge denne hytta, betrakter de for

tiden, med visse unntak den samlede hytte- og rutenettet i Saltfjellet-Svartisen som komplett.

Rana Turistforening har følgende hytter i tilknytning til Saltfjellet:

- Saltfjellstua i Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark
- Krukkistua i Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark
- Raufjelldalskoia i Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark
- Bolnastua, utenfor verneområde.

Mange/de fleste av disse hyttene har også en sikringshytte i tilknytning til hovedhytta.

Rana turistforening har lenge ønsker å få erstattet/igjenreist Gilastua som brant ned i 1962. Dette er også omtalt i deres høringsuttalelse i foreliggende forslag til utvidelse og revisjon av vernet på Saltfjellet.

Mellom alle disse turistforeningshyttene er det etablert et nett med T-merka stier.

Avstanden mellom hyttene og avstand fra p-plass til nærmeste hytte varierer meget. Tre av hyttene i Saltfjellet (Beiarstua, Lønsstua og Bolnastua) har bilvei fram til hyttene og fra disse går det merka stier inn i fjellet. Fra parkeringsplassen på Beiarfjellet til Tverrbrennstua er det kun ca 2 km; fra parkeringsplassen ved Stolpen og inn til Jordbruhytta er det ca 4 km, mens fra Bolnastua og Bjøllånes og inn til Krukkistua er det nærmere 30 km.

Konklusjon

Saken utsettes da søknaden er svært mangelfull.

Klageadgang:

Avgjørelsen kan påklages til Miljødirektoratet. Klagefristen er tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Parter i saken:

Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Miljødirektoratet	Postboks 5672 Sluppen	7485	TRONDHEIM
Naturvernforbundet i Nordland	Loffjellveien 7	8614	MO I RANA
Saltdal kommune	Kirkegt. 23	8250	Rognan
Saltfjellet reinbeitedistrikt v/ Per Thomas Kuhmunen	Lønsdal	8255	RØKLAND
Statskog	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS
Statskog Fjelltjenesten	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS
Statskog Fjelltjenesten ved Jim Kristensen	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS
Statskog Fjelltjenesten ved Stein Ove Johannesen	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:

Naturmangfoldloven

Verneforskrift for Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark.

Verneforskrift for Gåsvatnan landskapsvernområde.

Til Midtre Nordland nasjonalparkstyre
fmnopost@fylkesmannen.no

Deres ref:

Vår ref:
15-016-1

Arkivkode:
51 Oksvasshytta

Dato
26. oktober 2015

Søknad om tillatelse til bygging av turistforeningshytte ved Oksvatnan

Bodø og Omegns Turistforening søker med dette om tillatelse til å bygge ny hytte ved enten Storoksvatnet, Midtre Oksvatnet eller Øver-Oksvatnet i Bodø kommune. Stor-Oksvatnet ligger delvis i Gåsvatnan landskapsvernområde, delvis i Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark. Midtre Oksvatnet og Øver-Oksvatnet ligger i nasjonalparken.

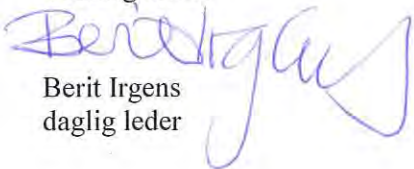
Ei hytte i dette området vil korte ned de lange dagsetappene Tverrbrennstua – Bjellåvasstua (23 km), Bjellåvasstua – Jordbruhytta (26 km) og Tverrbrennstua – Jordbruhytta (30 km) slik at flere får mulighet til å benytte dette området til å gå fra hytte til hytte.

Allmennhetens naturopplevelse er en del av formålet med nasjonalparken, og myndighetene ønsker at nasjonalparkene skal inngå i ei utvikling av bærekraftig naturbasert reiseliv. Hytte- og rutenettet til turistforeningene vil være den viktigste infrastrukturen i ei slik utvikling, og med dagsetapper på 10-15 km er vil turer i området være oppnåelig for flere. Dette vil etter vår mening også være i tråd med grunnideen i den differensierte forvaltning i de østlige delene av nasjonalparken. Det er også et uttalt ønske fra myndighetene at friluftsliv skal være et bidrag til bedre folkehelse. I den forbindelse er det positivt at hytta vil gi bedre tilgjengelighet for barnefamilier og eldre turgåere.

Ved Stor-Oksvatn er det i dag et naust tilhørende Jeger- og Fiskeforeninga og en gamme. T-merket sti passerer Øver-Oksvatnet. For øvrig er det ingen inngrep i området.

Hytta vil få ei miljøvennlig utforming i overensstemmelse med kommunale reguleringer. Nærmere tomtevalg vil vi gjerne diskutere med nasjonalparkstyret.

Vennlig hilsen

Berit Irgens
daglig leder

Arkivsaksnr: 2011/587-0

Saksbehandler: Gunnar Rofstad

Dato: 27.10.2015

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	67/2015	11.12.2015

MIDNOR- Gåsvatnan landskapsvernområde og Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark. Dispensasjon for bruk av snøskuter for transport til egen hytte. Berit Stolpen

Forslag til vedtak

Berit Stolpen gis med dette dispensasjon fra motorferdselsforbudet i Gåsvatnan Landskapsvernområde og Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark for bruk av snøskuter på snødekt mark til begrenset persontransport til egen hytte ved Kvitbergvatnet. Dette på bakgrunn av varig funksjonshemming. Dispensasjonen gis fra kap. IV, punkt 7 i verneforskriften for Gåsvatnan landskapsvernområde og fra kap. IV, punkt 4.1 i verneforskriften for Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark med hjemmel i § 48 i naturmangfoldloven.

Dispensasjonen gis på følgende vilkår:

- * All kjøring utenom angitte formål og løype inntegnet på kart er forbudt.
- * Dispensasjonen for begrenset persontransport gjelder for en (1) snøskuter og opptil to (2) turer pr. år, i perioden fra og med 01.01 – til og med 30.04 i årene 2016, 2017 og 2018.
- * Langfredag og 1. påskedag er snøscooterfrie dager
- * Dispensasjonene gjelder mellom 07.00-23.00 i januar og februar, og mellom kl. 07.00-11.00 og kl. 16.00-23.00 i mars og april.
- * Spesielt tidlig på vinteren er dette et viktig område for reindriftsnæringa. Det er viktig at reinen får ro, og det skal vises spesielt hensyn til denne.
- * Kjørebok skal føres før hver tur, og sendes til Midtre Nordland nasjonalparkstyre, ved Nordland nasjonalparksenter, 8255 Røklund etter endt dispensasjonsperiode og senest 01.08.2018.
- * Dispensasjonen, kart med inntegnet løype og utfylt kjørebok skal tas med ved kjøring og forevises ved kontroll.

Bakgrunn

Midtre Nordland nasjonalparkstyre har forvaltningsmyndighet for Gåsvatnan landskapsvernområde og Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark.

Berit Stolpen søker om dispensasjon fra motorferdselsforbudet i Gåsvatnan landskapsvernområde og Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark på bakgrunn av funksjonshemming til persontransport opp til privat kytte ved Kvitbergvatnet.

Grunnlaget for avgjørelsen

Viser til søknad av 09:10.2015.

Midtre Nordland nasjonalparkstyre har forvaltningsmyndighet for Gåsvatnan landskapsvernområde og Saltfjellet – Svartisen nasjonalpark.

Saltfjellet – Svartisen nasjonalpark og Gåsvatnan landskapsvernområde ble etablert ved kgl. res. av 8. september 1989.

Formålet med nasjonalparken er:

- å bevare et vakkert og tilnærmet uberørt fjellområde med dets plante og dyreliv og geologiske forekomster, der variasjonen i naturforholdene er særlig markert og verdifull.
- i tillegg skal nasjonalparken sammen med Gåsvatnan og Saltfjellet landskapsvernområder og Storlia naturreservat bidra å bevare et sammenhengende naturområde som også inneholder mange samiske og andre kulturminner.
- å gi allmennheten mulighet til naturopplevelse i området.

Formålet med Gåsvatnan landskapsvernområde er å bevare et egenartet og vakkert naturlandskap, herunder

- Jarbrudalen med Russåga, Norges største uregulerte underjordiske elv
- de botanisk meget rike områdene i Kvitberget og Skjevlfjell

I tillegg skal landskapsvernområdet sammen med Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark, Saltfjellet landskapsvernområde og Storlia naturreservat bidra til å bevare et sammenhengende naturområde, som også inneholder mange samiske og andre kulturminner

Innen nasjonalparken og landskapsvernområdet er motorferdsel til lands og til vanns, herunder landing og lavtflyging med luftfartøy, forbudt. Med landing menes her også henting og bringing av passasjerer og gods selv om landing i egentlig forstand ikke skjer, jfr forskriftenes kap. IV punkt 4.1 for nasjonalparken og kap. IV punkt 7 for landskapsvernområdet.

Forskriftene for nasjonalparken åpner kun for at forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til:

- landing med luftfartøy og eller kjøring med beltekjøretøy på vinterføre i tidsrommet 1. mars - 30. april for transport av brensel, materialer, innbo og proviant til eksisterende hytter.

Forskriften for landskapsvernområdet åpner kun for at forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til:

- nødvendig transport til hyttene i området på vinterføre i mars og april.

Det er etablert praksis at det gis inntil 2 (to) turer med snøskuter for personer med varig funksjonshemming for personfrakt til egen hytte.

Begrunnelse/vurdering

Det er ingen spesifiserte unntakshjemler i forskriftene for hverken Gåsvatnan landskapsvernområde eller Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark. Søknaden må derfor vurderes i

forhold til § 48 i naturmangfoldloven. Denne åpner for at forvaltningsmyndigheten kan gjøre unntak fra et vernevedtak dersom det ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke påvirker verneverdiene nevneverdig, eller dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig.

Omsøkte tiltak, med de begrensinger som er gitt, vil ikke påvirke verneverdiene nevneverdig, eller være i strid med formålet med vernet av Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark og Gåsvatnan landskapsvernområde. Midtre Nordland nasjonalparkstyre mener derfor det kan gis begrensa dispensasjon til for persontransport opp til egen hytte for årene 2016-2018.

Klageadgang/saksopplysninger:

Avgjørelsen kan påklages til Miljøverndepartementet. Klagefristen er tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Kommunal dispensasjon og tillatelse fra grunneier må foreligge.

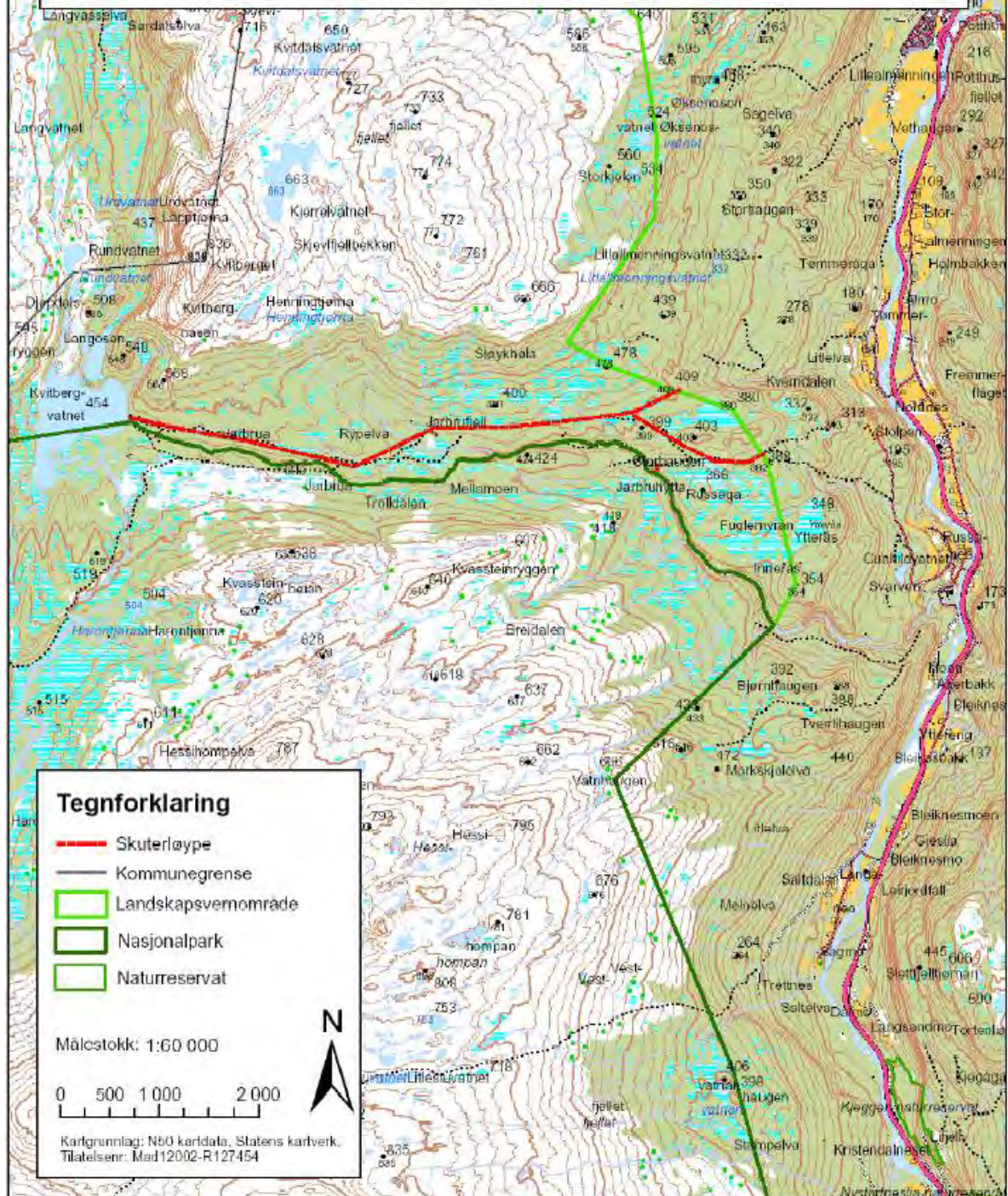
Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt

- Verneforskrift for Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark
- Verneforskrift for Gåsvatnan landskapsvernområde
- Naturmangfoldloven

Skuterløype til gitt dispensasjon i:

Gåsvatnan landskapsvernområde

- I: Tømmerdal - Nordlund gård, Jarbrufjell - nordsiden av Russåga - Kvitbergvatnet
II: Stolpen - sør om Storhaugen - Nordlund gård - Russåga - Kvitbergvatnet
korteste vei til hytte fra løypa

Arkivsaksnr: 2015/7157-0

Saksbehandler: Inge Sollund Ingvaldsen

Dato: 05.11.2015

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	68/2015	11.12.2015

Drift av Midtre Nordland nasjonalparkstyre 2016

Forslag til vedtak

Midtre Nordland nasjonalparkstyre er orientert om regnskapet for 2015, samt forslag til budsjett for 2016. Det blir søkt om 856 332 NOK i midler til drift av nasjonalparkstyret for 2016.

Midtre Nordland nasjonalparkstyre søker også om 300 000 NOK til gjennomføring av sårbarhetsanalyse i Junkerdal nasjonalpark, og 200 000 NOK til brukerundersøkelser i alle nasjonalparkene.

Bakgrunn

Midler til nasjonalpark- og verneområdestyrene tildeles fra Miljødirektoratet for 2016. Søknadsfrist er 8. januar 2016. Fylkesmannen i Nordland skriver en samlet søknad for alle styrene.

I søknaden skal det foreligge et budsjett som viser behovet for midler. Budsjettet skal inneholde: møtegodtgjøring for medlemmene i styret, forventede møte- og reiseutgifter både for styret og rådgivende utvalg.

Ved søknad om midler til dekking av utgifter i forbindelse med utarbeiding av forvaltningsplaner, besøksstrategier og skjøtselsplaner, kan det søkes om midler til utgifter som nødvendige kartlegginger og medvirkningsprosesser (møter).

Vurdering

Sekretariatet for Midtre Nordland nasjonalparkstyre har satt opp et regnskap per.

25.11.2015. Det kan forventes ytterligere utgifter til bevertning og overnatting for styremedlemmene knyttet til siste styremøte. Reise-/honorar til styremedlemmene vil ikke bli utbetalt før 2016, da fristen for eksterne utbetalinger går ut hhv. 2. desember (reiseregninger) og 3. desember (honorar).

Tabell 1. Regnskap 2015 anno 25.11.2015

Regnskap 2015		
1	Møtehonorer	kr 318 928,00
2	Reiseregninger	kr 80 759,34
3	Møteutgifter	kr 51 839,26
4	Arbeidsgiveravgift	kr 24 188,64
5	Reiserregninger FRU	
6	Representasjon / gaver	kr 29 400,00
7	Kurs og seminarer	kr 32 224,81
9	Administrative utgifter	kr 4 750,00
10	SUM	kr 542 090,05
11	Budsjettet	kr 800 000,00
12	Balanse	kr 257 909,95

Det ble i 2015 brukt mindre midler enn det som var budsjettet. Det er flere årsaker bak dette, men en betydelig årsak er at oppmøtet på styremøter og befaringer har vært varierende. Det har også vært manglende representasjon på en del arrangementer utenom styremøter, blant annet var det kun to fra styret som deltok på nasjonalparkkonferansen i april 2015. Det var også budsjettet med flere AU-møter i 2015 enn det som ble avholdt.

Budsjett 2016		
1	Møtehonorer	kr 386 232,-
2	Arbeidsutvalg	kr 50 000,-
3	Reiseregninger	kr 200 000,-
4	Møteutgifter	kr 130 000,-
5	Arbeidsgiveravgift	kr 30 000,-
6	Reiserregninger FRU	kr 30 000,-
7	Representasjon / gaver	kr 10 000,-
8	Kurs og seminarer	kr 20 000,-
9	Administrative utgifter	kr 100,-
10	SUM	kr 856 332,-

Tar man utgangspunkt i sats for styrehonorar på 418,- og at 14 styremedlemmer som alle deltar på 4 styremøter a 7 timer (med forberedelse), samt 2 befaringer a 6 timer skal det utdeles honorarer for 386 232,-, tar man i tillegg med at leder har høyere sats for honorar, samt at noen i styret har krav på godtgjørelse for tapt arbeidsfortjeneste (som selvstendig næringsdrivende) vil summen kunne bli enda større. I tillegg utbetales det rundt 10 000 kr per arbeidsutvalgsmøte. Summen som er satt på budsjettet må forutsettes for å kunne betale ut honorar til et fulltallig styre på fire styremøter med to befaringer, og seks møter i arbeidsutvalget.

Det er ønskelig å søke midler til å gjennomføre besøksundersøkelser i alle nasjonalparkene i Midtre Nordland. Det må tas stilling til om dette skal omsøkes under tiltaksmidler eller midler for drift av styre.

Det søkes om 300 000,- i midler til sårbarhetsanalyse for Junkerdal nasjonalpark, for å kartlegge områder som er sårbare for barmarkskjøring. I dag er det moderat bruk av barmarkskjøretøy i Junkerdal nasjonalpark, men reinbeitedistriktet står ovenfor et generasjonsskifte og en slik analyse vil da ligge som kunnskap i bunnen før det evt. blir utstrakt bruk av slike kjøretøyer.

Konklusjon

Midtre Nordland nasjonalparkstyre søker om 856 332,- til drift av styret i 2016, samt 400 000,- til gjennomføring av brukerundersøkelser og sårbarhetsanalyser.

Arkivsaksnr: 2012/162-0

Saksbehandler: Hanne Etnestad

Dato: 23.10.2015

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	69/2015	11.12.2015

Rago nasjonalpark - Søknad om motorisert transport til og fra Litlverivasshytta - Fauske og Sørfold JFF

Forslag til vedtak

Fauske og Sørfold jeger- og fiskeforening gis dispensasjon fra kap. III pkt. 2.4a i verneforskriften for Rago nasjonalpark for helikoptertransport til og fra Litlverivasshytta. Dispensasjonen gis med hjemmel i naturmangfoldlovens dispensasjonsbestemmelse, jf. nml § 48, for lavtflyging og landing med helikopter ved Litlverivatnet.

Vilkår for helikoptertransporten:

- * Forvaltningsmyndigheten skal informeres så snart som mulig når dato for flygingen skal utføres
- * Dispensasjonen gjelder for månedene **juli til og med desember i årene 2016 - 2018.**
- * Dispensasjonen gjelder for **en (1) tur** med helikopter pr. år.
- * Dispensasjonen skal tas med ved transporten og forevises ved kontroll.
- * Det skal tas hensyn til dyreliv og annen ferdsel i området.
- * Det skal tas hensyn til rein på beite – Duokta reinbeitedistrikt v/Signar Pavall, tlf: 41557680, bør kontaktes før transporten.
- * Det skal gis beskjed til Statskog Fjelltjenesten i forkant av transporten. Kontaktperson er Tore Veisetaune, tlf: 91627036.

Bakgrunn

Fauske og Sørfold jeger- og fiskerforening v/John Åge Hansen søkte den 22.10.2015 om å benytte helikopter en (1) tur pr år i fem (5) år til Litlverivasshytta. Formålet med turene er uttransport av materialer og annet etter restaurering av hytta, samt inntransport av ved og utstyr i forbindelse med driften av hytta. Søker angir startpunkt for flygingen i Nordfjorden og at endepunkt må avtales hver gang. Søker sier videre at siden dette er leilighets flyvninger og væravhengig, er det vanskelig å fastsette nøyaktig tidspunkt i søknaden. Søker informerer også om at alt arbeidet med hytta er dugnadsbasert.

Grunnlaget for avgjørelsen

Midtre Nordland nasjonalparkstyre har forvaltningsmyndighet for Rago nasjonalpark, og skal behandle dispensasjonssøknader.

Rago nasjonalpark ble opprettet ved kongelig resolusjon 22. januar 1971. Formålet med vernet er at nasjonalparken skal representere et uberørt nordlandsk fjellandskap med egenartet dyreliv i grenseområdet mot den svenske nasjonalparken Padjelanta.

I henhold til verneforskriften for Rago nasjonalpark kap. III, pkt. 2.4. a) skal naturmiljøet være fredet mot motorisert ferdsel til lands og til vanns og landing med luftfartøy med mindre dette skjer i politi-, ambulanse- eller sikringsøyemed.

Verneforskriften åpner ikke for omsøkt transport, og denne søknaden må derfor behandles etter de generelle dispensasjonsreglene for nasjonalparken. Ved ikrafttredelse av naturmangfoldloven 01.07.09 ble naturvernloven opphevet. For verneområder vernet etter naturvernloven fører dette til at verneforskriftens generelle dispensasjonsbestemmelse er satt ut av kraft (jf. naturmangfoldlovens § 77 andre punktum). For Rago nasjonalpark vil det si at kap. III, pkt. 3 ikke lenger er virksom. Søknader etter den generelle dispensasjonsbestemmelsen skal derfor vurderes etter naturmangfoldlovens (nml) § 48 i stedet.

Etter nml § 48 kan forvaltningsmyndigheten gjøre unntak fra et vernevedtak dersom det ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, eller dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig.

Søknaden skal også vurderes etter prinsippene i naturmangfoldlovens §§ 8 til 12.

Vurdering

Motorferdsel er i utgangspunktet forbudt i verneområdet da dette kan ha negative effekter for verneverdiene gjennom forstyrrelse, slitasje og støy. Det er også et mål for forvaltningen å minimalisere motorisert ferdsel i Rago nasjonalpark. Samtidig vet vi at en begrenset bruk av helikopter i et begrenset tidsrom vil ha liten innvirkning på naturverdiene i området.

Hyttene i nasjonalparken ligger langt fra vei, transport av nødvendig utstyr og materiale inn til hyttene i forbindelse med driften er utfordrende, og helikopter er den mest effektive og skånsomme løsningen i området. Rago nasjonalpark ble opprettet i 1971 og verneforskriftene er ikke oppdatert i forhold til nyere verneforskriftsmaler. I Rago åpner ikke verneforskriftene for motorisert transport til hyttene innenfor nasjonalparken derfor må søknad behandles i forhold til unntaksparagrafen, nml § 48, som i utgangspunktet skal benyttes unntaksvis og i spesielle tilfeller, ikke i gjentakende tilfeller. Bestemmelsen kan også benyttes ved forhold som det ikke var tenkt på under verneplanprosessen.

Etter restaureringen av Litlverivasshytta ligger det igjen en god del materialer og rester etter byggearbeidet. Nasjonalparkstyret ser behovet for å få ryddet opp rundt hytta, og fraktet det lagrede materialet og eventuelt søppel ut av nasjonalparken. Dette vil kunne bli gjort mest mulig effektivt og skånsomt med bruk av helikopter.

Viser også til kap. 4.6 «Motorisert ferdsel» i forvaltningsplanen for Rago nasjonalpark, hvor det står at søknad om transport med helikopter vil bli behandlet etter den generelle unntaksparagrafen i naturmangfoldloven, § 48. Dispensasjon for transport vil eventuelt bli gitt i perioden juli – desember, og skal gjennomføres i løpet av 1 – en til 2 – to dager.

Da verneforskriften i Rago nasjonalpark er svært gammel, vil nml. § 48 derfor få en noe annen betydning og anvendelse enn den har i områder med nye forskrifter. I Rago er det kommet inn mange forhold som ikke ble vurdert under verneplanprosessen, da det har skjedd mye både

med samfunnsstrukturen og i den tekniske utviklingen. I påvente av ny forskrift må derfor nml. § 48 også kunne benyttes til å gi flerårige dispensasjoner i de tilfeller hvor dette ville vært uproblematisk etter spesielle dispensasjonsbestemmelser som finnes i for eksempel forskriftsmalen. På bakgrunn av dette er det laget en egen sak som legges fram for nasjonalparkstyret på møtet 11. desember, hvor styret ber Miljødirektoratet starte opp arbeidet med en revidering av verneforskriftene for Rago nasjonalpark.

Nasjonalparkstyret mener at det kan være nødvendig med en helikoptertransport hvert år i forbindelse med drift av hytta, og finner at inntil tre år er en rimelig periode for å innvilge dispensasjon slik at det er en mulighet for å kunne vurdere tiltaket igjen etter noen år.

Ferdsl av helikopter i området kan ha negative effekter for verneverdiene gjennom forstyrrelse av vilt. I nærområdet til Litlverivatnet er det kjente hekkelokaliteter for kongeørn og jaktfalk. Det er derfor satt vilkår om at flygning ikke tillates i månedene januar til og med juni, samt at tillatelsen gjelder kun en tur pr år. En forutsetter også at lavtflyging og landing vil foregå i nærområdet til hytta ved Litlverivatnet, se vedlagt kart.

Helikoptertransport i et slikt begrenset omfang i den aktuelle perioden av året er ikke kjent å gi skade på dyrelivet, og nasjonalparkstyret vurderer det slik at tiltaket ikke vil skade naturmangfoldet i området eller virke negativt på verneverdiene i området.

Ut over den aktuelle transporten er behovet for motorisert ferdsel i området minimalt i løpet av året. Det anses derfor ikke å være noen fare for økt belastning på området. Denne transporten vil heller ikke medføre noen vesentlig miljøforringelse som kan kreve utbedring. Bruk av helikopter er et effektivt og skånsomt hjelpemiddel ved den aktuelle transporten og vil være den mest skånsomme løsningen i det utfordrende terrenget i Rago.

Konklusjon

Nasjonalparkstyret finner at en tur pr år med helikopter i månedene juli – desember i forbindelse med transport inn til og ut fra Litlverivasshytta ikke vil komme i strid med verneformålet og ikke påvirke verneverdiene nevneverdig.

Saksopplysninger:

Nasjonalparkstyret vil gjøre oppmerksom på at nødvendig dispensasjon fra lov om motorferdsel i utmark og vassdrag må innhentes fra kommunen. Motorferdselloven setter også krav om at det må innhentes tillatelse fra grunneier.

Klageadgang:

Avgjørelsen kan påklages til Miljødirektoratet. Klagefristen vil være tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Parter i saken:

Duokta reinbeitedistrikt v/ Mats Pavall	Holtanveien 620	8219	FAUSKE
Fauske og Sørfold jeger- og fiskerforening	Boks 34	8226	STRAUMEN
Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Miljødirektoratet	Postboks 5672 Sluppen	7485	TRONDHEIM
Naturvernforbundet i Nordland	Løftfjellveien 7	8614	MO I RANA
Statskog Fjelltjenesten v/Tore Veisetaune	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS
Sørfold kommune	Rådhuset	8226	Straumen

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:

- Verneforskrift for Rago nasjonalpark
- Forvaltningsplan for Rago nasjonalpark
- Naturmangfoldloven

Arkivsaksnr: 2011/587-0

Saksbehandler: Gunnar Rofstad

Dato: 27.10.2015

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	70/2015	11.12.2015

MIDNOR- Dispensasjon for bruk av ATV for tilsyn med sau på beitet. Gåsvatnan landskapsvernområde. Steinar Stolpen.

Forslag til vedtak

Stolpen gård, ved Steinar, Øyvind og Berit Stolpen gis med dette dispensasjon fra motorferdselforbudet i Gåsvatnan landskapsvernområde for å bruke ATV på adkomstveien opp til fjellgården Nordlund av Jarbrufjell i forbindelse med tilsyn av sau på utmarksbeite.

Dispensasjonen gis fra verneforskriftens kapittel IV punkt 7, med hjemmel i kapittel VI, punkt 3 andre ledd.

Dispensasjonen gis på følgende vilkår.

- Dispensasjonen gjelder kun for kjøring på den eksisterende «vegen», fra vernegrensen ved Tverrlimyra og fram til gården Nordlund av Jarbrufjell, jfr rødt tykt strek på kartutsnittet nedenfor.

- Dispensasjonen gjelder kun i forbindelse med tilsyn av sau som er på beite.
- Dispensasjonen gjelder for maks 2 (to) turer pr uke med en ATV i beitesesongen 2016, 2017 og 2018. Beitesesongen defineres som perioden 01. mai - 25. oktober dersom bakken ikke er snødekt og sauene er sluppet på utmarksbeite.
- Denne dispensasjonen og utfyllt kjørebok skal medbringes under kjøringa og forevises ved kontroll.
- Vedlagte kjørebok skal føres før hver tur og sendes til Midtre Nordland nasjonalparkstyre, Nordland nasjonalparksenter, 8255 Røklund innen 01.08.2018.

Bakgrunn

Stolpen gård, Saltdal driver med utmarksbeite med sau. De har beiterett innen Gåsvatnan landskapsvernområde.

Advokatene Smith, Jentoft, Sørensen søker (i brev av 09.10.2015) på veiene av Stolpen gård ved Steinar Stolpen fml., dispensasjoner for følgende:

- Dispensasjon for bruk av snøskuter på strekningen Stolpen gård til hytte ved Kvitbergvatnet. Søknaden inneholder ingen opplysninger om det foreligger noe som skal fraktes. Det presiseres at det ønskes ingen begrensninger i antall turer.
- Dispensasjon for bruk av ATV for perioden 01.05.16 til 25.10.16. Det hevdes da at det ikke er mulig å vite hvor mange ganger man må kjøre, jfr skader etc.

Avslutningsvis og gjeldene for begge forholdet vises det til at Berit Stolpen tidligere har sendt inn legeattest slik at MNN er kjent med denne.

Da søknaden ble oppfattet å være noe mangelfull ble advokatene Smith, Jentoft, Sørensen tilskrevet om noen tilleggsopplysninger. Disse ble besvart pr-epost av 26.10.2015.

- Steinar Stolpen med mfl skal oppfatte som Steinar Stolpen, Øyvind Stolpen og Berit Stolpen.
- Kjøring med ATV gjelder på de veier som er etablert. Videre ble det presisert at det var umulig å praktisere noen begrensning for antall turer.

Midtre Nordland nasjonalparkstyre har forvaltningsmyndighet for Gåsvatnan landskapsvernområde. Ved styrevedtak i sak 33/2013 ble myndighet delegert til forvalterne i kurante saker hvor det regelmessig behandles tillatelser etter verneforskriftens spesifiserte dispensasjonsbestemmelser som vedrører ferdsel.

Søknadene om bruk av ATV og persontransport legges fram for nasjonalparkstyret da de berører problemstillinger av prinsipiell karakter og sistnevnte må vurderes etter § 48 i naturmangfoldloven.

Grunnlaget for avgjørelsen

Gåsvatnan landskapsvernområde ble opprettet ved kgl. res av 8. september 1989. I følge kap. IV punkt 7 er det det i området et generelt forbud mot motorferdsel til lands og til vanns.

I følge kap. IV punkt 3 kan forvaltningsmyndigheten gi tillatelse til:

- Anlegg og tiltak i reindriftsnæringen som går inn under IV, 1.
- Annen motorisert ferdsel i reindrift enn nevnt i V, 1.2 og motorferdsel i annen næringsvirksomhet.

Vurdering

Formålet med Gåsvatnan landskapsvernområde er å bevare et egenartet og vakkert naturlandskap, herunder

- Jarbrudalen med Russåga, Norges største uregulerte underjordiske elv
- de botanisk meget rike områdene i Kvitberget og Skjevfjell.

I tillegg skal landskapsvernområdet sammen med Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark, Saltfjellet landskapsvernområde og Storlia naturreservat bidra til å bevare et sammenhengende naturområde, som også inneholder mange samiske og andre kulturminner.

Friluftsliv er ikke uttalt som et spesifikt formål med landskapsvernområdet. Støy som en følge av omsøkte kjøring vurderes ikke å være i strid med verneformålet og da kjøringa skal skje langs et etablert kjørespor vil ikke konkrete verneverdier bli berørt. Det kan derfor gis dispensasjon.

Kunnskapsgrunnlaget vurderes godt og det er i denne saken ingen uklarheter om eventuelle effekter slik at føre var prinsippet kommer ikke til anvendelse.

Klageadgang:

Avgjørelsen kan påklages til Miljøverndepartementet. Klagefristen er tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Saksopplysninger

Denne dispensasjonen gjelder kun i forhold til forskrift for Gåsvatnan landskapsvernområde.

Tillatelse fra grunneier(e) og tillatelse fra motorferdselloven må foreligge.

For 2012 og 2013 ble det gitt en tilsvarende dispensasjon. Departementet meldte da i brev av 20.07.12 at de vurderte overprøving av dette vedtaket. I brev av 11.10.2012 meldte de at dispensasjonen ikke ville bli omgjort.

Parter i saken:

Advokatene Smith, Jentoft og Simonsen	Postboks 836	8001	BODØ
Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Miljødirektoratet	Postboks 5672 Sluppen	7485	TRONDHEIM
Naturvernforbundet i Nordland	Loffjellveien 7	8602	Mo i Rana
Reindriftsforvaltningen Nordland	Sjøgt. 78	8200	Fauske
Saltdal kommune	Kirkegt. 23	8250	Rognan
Statskog	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS
Statskog Fjelltjenesten	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS
Statskog Fjelltjenesten avd.	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS
Steinar Stolpen		8255	RØKLAND

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:

Verneforskrift for Gåsvatnan landskapsvernområde.
Naturmangfoldloven.

Arkivsaksnr: 2013/3772-0

Saksbehandler: Gunnar Rofstad

Dato: 05.11.2015

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	71/2015	11.12.2015

Høringsuttalelse fra Midtre Nordland nasjonalparkstyre. Revisjon og plan for utvidelse av Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark og omkringliggende Verneområder

Forslag til vedtak

De kommunale representantene i styret støtter uttalelsene fra sine respektive kommuner.

Midtre Nordland nasjonalparkstyre er forvaltningsmyndighet for de områder vi «tildeles» og vi ønsker at forskriftene skal være mest mulig entydige og konkrete slik at det meste av den rutinemessige saksbehandlingen kan delegeres til vårt sekretariat.

Der det er behov for mer differensiert forvaltning ønsker vi åpning i forskriften for dette slik at for at dette kan tas opp i den kommende forvaltningsplanen som vi har ansvaret for.

Utvidelser av områder må være for å sikre verneverdier, først og fremst verdier som ikke allerede er innen noen av disse eksisterende verneområdene.

Reduksjon av vernet areal må ikke medføre at verneverdier går tapt.

Vernet må ikke ha en større utbredelse og strengere forskrifter enn det som er nødvendig for å ivareta verneverdier/verneformål. Forskriftene må være lik for de forskjellige kommunene.

Dersom det blir vedtatt en stor Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark mener vi at Dypen naturreservat bør inngå i denne.

Vernegrensene må være mest mulig klare og entydige og verneverdiene må være innenfor vernegrensene. Det må i videre forvaltning og annen arealdisponering ikke «etableres» en buffersone rundt de verna områdene.

Det er ønskelig at antallet verneforskrifter reduseres mest mulig, men det må ikke gå på bekostning av en kunnskapsbasert og differensiert forvaltning.

Midtre nordland nasjonalparkstyre mener at:

- det bør være mulig å etablere mobilmaster i området, men det må ikke gå på bekostning av verneverdier
- det må være en åpning i forskriften for skjøtsel av kulturlandskapet rundt hytter/fjellgårder og hogst av ved til hytter og gammer men dett bør skje etter en helhetlig plan og knyttes opp mot forvaltningsplan.

På samme måte må det være en åpning i forskriften for mulighet for å preparere skiløyper men også det må skje etter en helhetlig plan og knyttes opp mot forvaltningsplanen.

Også for åtejekt på jerv må det utarbeides en helhetelig plan som effektiviserer jervejakta og som reduserer motorferdselen i området.

Midtre Nordland nasjonalparkstyre mener at motorisert ferdsel må minimaliseres, med det må ikke medføre unødige begrensinger for de som utøver næring (reindrift)

Midtre nordland nasjonalparkstyre savner at erstatningsordningen omtales i høringsdokumentet.

Midtre Nordland nasjonalparkstyre mener det er viktig at «nye» elementer/aktiviteter som trimkasser, trimposter, viltkamera og poster for geocaching behandles i forskriftene. Tilsvarende bør skje for utlegging av saltslikkestein.

Bakgrunn

Saken ble lagt fram for Midtre Nordland nasjonalparkstyre på styremøtet 22.08.2015.

Styret vedtok da å utsette saken til neste styremøte.

De ønsket da saksfremlegget skulle være mer tematisk og at man gjør vurderinger i henhold til verneform og utvidet areal.

Midtre Nordland nasjonalparkstyre ble ved e-post av 14.09.2015 gitt utsatt høringsfrist til 11. desember.

Representanter for sekretarialet til Midtre Nordland nasjonalparkstyre har deltatt på samtlige folkemøter som Fylkesmannen arrangerte som en del av høringsprosessen.

Følgende kommunale høringsuttalelser var kjent for sekretariatet da dette saksfremlegget ble utarbeidet:

- Beiarn kommune; 26.10.2015. Høringsuttalelse til utvidelse og revisjon av Saltfjellet-Svartisen.
- Meløy kommune; 05.10.2015. Høring av forslag til revisjon og plan for utvidelse av Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark og omkringliggende verneområder.
- Rødøy kommune; 02.10.2015. Forslag til revisjon og plan for utvidelse av Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark og omkringliggende verneområder: høringsuttalelse.

Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark ble vernet 8. september 1989 etter daværende naturvernlov fra 1970. I 2009 ble naturvernloven erstattet med naturmangfoldloven som satte nye føringer for innhold i verneforskrift for verneområder.

I mai 2012 sendte Fylkesmannen i Nordland og Midtre Nordland nasjonalparkstyre ut oppstartmelding for «Utarbeidelse av forvaltningsplan og oppdatering av verneforskrifter for Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark, Saltfjellet landskapsvernområde, Gåsvatnan landskapsvernområde og Storlia naturreservat, samt avslutning av verneplan utvidelse av Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark i Rødøy og Rana kommuner».

Det ble oppnevnt et arbeidsutvalg for prosessen, som har deltatt på møter sammen med Fylkesmannen i Nordland. Midtre Nordland nasjonalparkstyre har hatt tre representanter i arbeidsutvalget.

I juli 2014 ble revisjonen av verneforskrift, skisse til forvaltningsplan og utvidelse av Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark sendt til faglig gjennomlesing i Miljødirektoratet. I disse dokumentene har både Fylkesmannen i Nordland og arbeidsutvalget kommet med forslag, og på enkelte punkter så har de kommet med ulike forslag som det bør tas stilling til.

Den 9. juni 2015 kom «Revisjon av vern – Saltfjellet Svartisen», «Verneplan utvidelse av Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark» og «Skisse til forvaltningsplan» ut på høring. Midtre Nordland nasjonalparkstyre er høringspart i saken.

Grunnlaget for avgjørelsen

Verneplan utvidelse av Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark, høringsdokument 2015

- Dokumentet omhandler høring av forslag til utvidelse av Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark i Rana og Rødøy kommuner. I dette ligger det også forslag om opprettelse av et nytt verneområde; Melfjorden landskapsvernområde og utvidelse av Blåkkådalen naturreservat

Revisjon av vern – Saltfjellet-Svartisen – Høringsdokument revidering av vern tilknyttet Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark – rapportnummer 2015/16

- Dokumentet omhandler revidering av verneforskriftene for Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark, samt små grensejusteringer i forbindelse med jernbane, E6, Håvvamåhkke og Tømmerdalen.

Skisse til forvaltningsplan for de verna områdene knytta til Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark.

Vurdering

Viser her til de kommunale uttalelsene fra Rødøy, Meløy kommuner og Beiarn kommuner

Verneområdene bør ikke være større og verneforskriftene bør ikke være strengere enn det som er tilstrekkelig for å ivareta verneformål/verneverdier.

Når nye forskrifter og areal/verneform er avklart vil Midtre Nordland nasjonalparkstyre raskt sette i gang arbeidet med å slutføre forvaltningsplanen. Her vil vi innarbeide «nye tema» som bevaringsmål for naturtyper, besøksforvaltning og utarbeide en langsiktig/ flerårig tiltaksplan.

Det er viktig at det settes av romslig med midler til dette arbeidet slik at berørte parter kan involveres.

Parter i saken:

Beiarn kommune		8110	Moldjord
Bodø kommune	Postboks 319	8001	Bodø
Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Meløy kommune	Gammelvei 5	8150	Ørnes
Rana kommune	Postboks 173	8601	MO i RANA
Rødøy kommune		8185	Vågaholmen
Saltdal kommune	Kirkegt. 23	8250	Rognan

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:

1. Verneplan utvidelse av Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark, høringsdokument 2015
2. Revisjon av vern – Saltfjellet-Svartisen – Høringsdokument revidering av vern tilknyttet Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark – rapportnummer 2015/16
3. Skisse til forvaltningsplan for de verna områdene knytta til Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark

Arkivsaksnr: 2015/7177-0

Saksbehandler: Hanne Etnestad

Dato: 05.11.2015

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	72/2015	11.12.2015

Rago nasjonalpark - Behov for oppdatering av verneforskrift

Forslag til vedtak

Midtre Nordland nasjonalparkstyre ber Miljødirektoratet starte arbeidet med revidering / oppdatering av verneforskriftene for Rago nasjonalpark.

Bakgrunn

Rago nasjonalpark ble opprettet ved kgl.res. 22.januar 1971. Formålet med vernet er

- Nasjonalparken skal representere et uberørt nordlandsk fjellandskap med egenartet dyreliv i grenseområdet mot den svenske nasjonalpark Padjelanta.

Verneforskriftene for Rago nasjonalpark er nå snart 45 år gamle. Bruken av nasjonalparken er på disse årene blitt endret i stor grad, og det er i dag flere aktiviteter innenfor nasjonalparken som ikke er omhandlet i verneforskriften.

Vurdering

Viser til oppstart for utarbeiding av forvaltningsplan for Rago nasjonalpark, hvor revidering av verneforskriften ble påbegynt, men senere stoppet og ikke prioritert på grunn av mangel på kapasitet i Miljødirektoratet.

Den gamle verneforskriften for Rago nasjonalpark fra 1971 har ingen åpning for å gi dispensasjon for motorisert transport til hytter innenfor området, slik dispensasjon må derfor gis etter naturmangfoldlovens § 48, unntaksparagrafen. I henhold til de føringer nasjonalparkstyret har for dispensasjonspraksis i forhold til nml § 48, skal det kun gis dispensasjon unntaksvis og i helt spesielle tilfeller. § 48 skal ikke benyttes i gjentakende tilfeller, eller ved søknader som vil komme hvert år.

I ny verneforskriftsmal for nasjonalparker åpnes det opp for at forskriftene har en hjemmel for å gi dispensasjon for bruk av snøscooter og helikopter til hyttene innenfor nasjonalparken.

Innenfor nasjonalparken ligger det to åpne husvær tilknyttet nasjonalparken, to hytter tilhørende den lokale jeger- og fiskerforeningen, samt ei hytte tilhørende reinbeitedistriktet. Det er behov for transport av brensel og diverse utstyr til hyttene, samt materialer og utstyr i forbindelse med vedlikehold. Beliggenheten til hyttene er slik at helikoptertransport er det mest rasjonelle og miljøvennlige transportmiddelet. Transportbehovet er begrenset, men vedlikehold og drift av hyttene tilsier at en må regne med minimum en transport i løpet av året for å få fraktet opp diverse utstyr.

Dette betyr at en må regne med at en søknad om motorisert transport opp til hyttene i nasjonalparken vil komme hvert år. For at tillatelse til transport innenfor nasjonalparken skal kunne gis må unntaksparagrafen, nml § 48 benyttes. Foruten at dette vil føre til en hyppig bruk av unntaksparagrafen, nml § 48, vil saksgangen i slike forholdsvis kurante saker blir unødvendig omfattende. Hvis ikke en flerårig dispensasjon kan gis ved bruk av unntaksparagrafen, vil det også medføre en uforutsigelig situasjon for de som skal drifte hyttene innenfor nasjonalparken.

I tillegg er det flere punkt i verneforskriftene for Rago nasjonalpark som er svært forskjellige fra de øvrige nasjonalparkene Midtre Nordland nasjonalparkstyre forvalter. Nasjonalparkstyret mener dette er svært uheldig og ønsker derfor at arbeidet med revidering av verneforskriftene for Rago nasjonalpark blir igangsettes så snart som mulig.

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:

- Verneforskriftene for Rago nasjonalpark
- Forvaltningsplan for Rago nasjonalpark

Arkivsaksnr: 2015/7258-0

Saksbehandler: Gunnar Rofstad

Dato: 10.11.2015

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	73/2015	11.12.2015

Dispensasjon for å bygge midlertidig bru over Viskisbekken. Saltfjellet landskapsvernområde. Statens Vegvesen

Forslag til vedtak

Med hjemmel i § 48 i naturmangfoldloven gis Statens vegvesen dispensasjon fra verneforskriften for Saltfjellet landskapsvernområde, (jfr. verneforskriftens kap. VI punkt 1) for å føre opp ei midlertidig bru over Viskisbekken.

Dispensasjonen gis på følgende vilkår:

- Når den nye brua etter E6 er ferdigstilt skal den midlertidige brua fjernes og berørt areal innen landskapsvernområdet skal tilbakerføres slik at var før arbeidet ble igangsatt.

Bakgrunn

Det vises til søknad av 06.11.2015. Statens Vegvesen arbeider med utbygging av E6 på strekningen fra Sørrelva ned til Borkamo i Saltdalen, Nordland fylke. Over Viskisbekken på E6 skal det etableres ei ny bru. Mens arbeidet med den nye brua pågår har de behov for ei midlertidig bru øst for dagens bru. Det sørlige brufestet på den nye midlertidige brua vil berøre en flik av Saltfjellet landskapsvernområde.

Denne søknaden gjelder dispensasjon fra verneforskrift for å kunne føre opp denne midlertidige brua.

Grunnlaget for avgjørelsen

Saltfjellet landskapsvernområde ble etablert ved kgl. res. av 8. september 1989.

Formålet med Saltfjellet landskapsvernområde er å bevare et egenartet og vakkert natur- og kulturlandskap.

- I tillegg skal landskapsvernområdet sammen med Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark, Gåsvatnan landskapsvernområde og Storlia naturreservat bidra til å bevare et

sammenhengende naturområde som også inneholder mange samiske og andre kulturminner

Innen landskapsvernområdet gjelder:

- Alle inngrep som vesentlig kan endre landskapets art eller karakter er forbudt. Eksempel på slike inngrep er: Oppføring av bygninger, anlegg og faste innretninger, framføring av luftledninger, jordkabler og kloakkledninger, bygging av veier, flatehogst, nydyrking, nyplanting, drenering og annen form for tørrlegging, masseuttak, utfylling av masse, løsbryting og fjerning av stein - mineraler - fossiler, bergverksdrift, vassdragsregulering, gjødsling og bruk av kjemiske bekjempningsmidler, forsøpling, utslipp av kloakk eller/andre konsentrerte forurensningstilførsler. Opplistingen er ikke uttømmende. Det er heller ikke tillatt å utføre forundersøkelser for tekniske inngrep som vesentlig kan endre landskapets art eller karakter, jfr. forskriftens Kap. VI punkt 1.

Verneforskriften har ingen relevante spesifisert unntaksbestemmelser. Søknaden må derfor vurderes etter §48 i naturmangfoldloven som lyder:

Forvaltningsmyndigheten kan gjøre unntak fra et vernevedtak dersom det ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, eller dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig.

Vurdering

Midtre nordland nasjonalparkstyre har forvaltningsmyndighet for Saltfjellet landskapsvernområde.

I aktuelt område er det ingen spesielle konkrete verneverdier.

Utbedring av E6 vurderes som et tiltak av vesentlige samfunnsinteresser og tiltaket kan da gjennomføres selv om det går på bekostning av vernet.

I dette tilfellet er det heller ingen spesielle verneverdier som berøres.

Konklusjon

Omsøkte tiltak gjelder vesentlige samfunnsinteresser og da det er heller ikke spesielle verdier som blir berørt og dispensasjon fra verneforskriften kan derfor gis.

Klageadgang:

Avgjørelsen kan påklages til Miljødirektoratet. Klagefristen er tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:

Verneforskrift for Saltfjellet landskapsvernområde.
Naturmangfoldloven

Arkivsaksnr: 2013/89-0

Saksbehandler: Gunnar Rofstad

Dato: 12.11.2015

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	74/2015	11.12.2015

Bjørn og Gunhild Karlsen, Junkerdal. Kjøring med snøskuter til egen hytte og persontransport samt mulighet til å benytte følgeskuter. Viskis, Saltfjellet landskapsvernområde

Forslag til vedtak

Bjørn Karlsen, Gunhild Karlsen, Beate Karlsen og Toril Karlsen gis med dette dispensasjon fra verneforskriften for Saltfjellet landskapsvernområde for:

1). Frakt av varer til egen privat hytte ved Øvre Viskis, jfr Kap VI punkt 2 i verneforskriften for Saltfjellet landskapsvernområde.

Denne dispensasjonen gis på følgende vilkår:

- All kjøring med snøskuter innen landskapsvernområdet utenom angitt formål og etter løype angitt på kartet er forbudt.
- Dispensasjonen gjelder for perioden 1. mars til 30. april i årene 2016, 2017 og 2018.
- Dispensasjonen gjelder for inntil seks (6) turer pr år, med en (1) snøskuter for frakt av varer og tungt utstyr.
- Kjøring med snøskuter er forbudt i periodene fra kl. 11.00 til kl. 16.00 og fra kl. 23.00 til kl. 07.00.
- Langfredag og 1. påskedag er skuterfrie dager.
- Vedlagte kjørebok skal føres for hver tur og sendes til Midtre Nordland nasjonalparkstyre innen 01.08.2018.
- Dispensasjonen skal tas med ved kjøring og forevises ved kontroll.

Dersom det er rein i området skal det vises spesielt hensyn til denne

2). Begrenset persontransport for varig funksjonshemma (Gunhild Karlsen) til samme hytte ved Øvre Viskis, jfr § 48 i naturmangfoldloven

Denne dispensasjonen gis på følgende vilkår:

- * All kjøring med snøskuter utenom angitte formål og løype inntegnet på kart er forbudt.
- * Dispensasjonen for begrenset persontransport gjelder for en (1) snøskuter og opptil to (2) turer pr. år, i perioden fra og med 01.01 – til og med 30.04 i årene 2016, 2017 og 2018.

- * Langfredag og 1. påskedag er snøscooterfrie dager
- * Dispensasjonene gjelder mellom 07.00-23.00 i januar og februar, og mellom kl. 07.00-11.00 og kl. 16.00-23.00 i mars og april.
- * Spesielt tidlig på vinteren er dette et viktig område for reindriftsnæringa. Det er viktig at reinen får ro, og det skal vises spesielt hensyn til denne.
- * Kjørebok skal føres før hver tur, og sendes til Midtre Nordland nasjonalparkstyre, ved Nordland nasjonalparksenter, 8255 Røklund etter endt dispensasjonsperiode og senest 01.08.2018.
- * Dispensasjonen, kart med inntegnet løype og utfylt kjørebok skal tas med ved kjøring og forevises ved kontroll.

Søknaden om bruk av følgeskuter i forhold til søknad om persontransport avslås, jfr kap IV punkt 7 i verneforskriften for Saltfjellet landskapsvernområde.

Etablert praksis for dispensasjon til personer med funksjonshemming gjelder kun for at personer med varig funksjonshemming skal ha mulighet til å benytte hytta minst en gang pr år, og det skal ikke være en mulighet for å uthule bestemmelsene om bruk av snøskuter til de private hyttene.

Bakgrunn

Bjørn og Gunhild Karlsen eier egen privat hytte ved vestre Viskisvatnet, Saltfjellet landskapsvernområde.

Det søkes her om «ordinær hytte dispensasjon» for frakt av varer og utstyr til hytta i perioden mars - april. I tillegg søker Gunhild Karlsen om varig dispensasjon for persontransport, 4 turer pr år i perioden januar til april samt dispensasjon for bruk av følgeskuter.

Begrunnelsen for behovet for persontransport er varig funksjonshemming. Gunhild Karlsen var rammet av hjerneslag i 2006 og det er derfor ikke forsvarlig at hun benytter skuter uten følgeskuter.

Grunnlaget for avgjørelsen

Saltfjellet landskapsvernområde ble etablert 8. september 1989.

Midtre Nordland nasjonalparkstyre har forvaltningsmyndighet for Saltfjellet landskapsvernområde

Formålet med Saltfjellet landskapsvernområde er å bevare et egenartet og vakkert natur- og kulturlandskap.

I tillegg skal landskapsvernområdet sammen med Saltfjellet-Svartisen nasjonalpark, Gåsvatnan landskapsvernområde og Storlia naturreservat bidra til å bevare et sammenhengende naturområde som også inneholder mange samiske og andre kulturminner.

Innen landskapsvernområdet er motorferdsel til lands og til vanns, herunder landing med luftfartøy og lavtflyging ikke tillatt. Med landing menes her også henting og bringing av passasjerer og gods selv om landing i egentlig forstand ikke skjer.

Forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til: nødvendig transport til hyttene i området på vinterføre i mars og april.

Forskriften inneholder ingen spesifiserte unntaksbestemmelser i forhold til persontransport. Søknaden om persontransport må derfor vurderes i forhold til naturmangfoldlovens § 48 som lyder:

Forvaltningsmyndigheten kan gjøre unntak fra et vernevedtak dersom det ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, eller dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig.

Det er en etablert praksis at det gis inntil 2 (to) turer pr år med snøskuter til personer med varig funksjonshemming for transport til egen hytte. Dette fordi at personer med funksjonshemming skal ha mulighet for å benytte hytta minst en gang pr år.

Vurdering

Naturverdiene i området og effekten av snøskuterbruk er godt kjent. Bruk av snøskuter, ordinær hyttekjøring og begrensning av persontransport for funksjonshemmede, sammen med annen lovlig bruk av snøskuter i området vurderes ikke å medføre at samla belastning blir for stor. Omsøkte tiltak, med de gitte begrensninger i omfang og tidsperiode vurderes ikke å være i konflikt med verneformålet for nasjonalparken og landskapsvernområdet og vil ikke påvirke verneverdiene nevneverdig

Søknad om bruk av følgeskuter til persontransport avslås. Dispensasjonen for persontransport gis for at hytteeiere med funksjonsnedsettning skal ha mulighet for å benytte hytta minst en gang pr år. Det er da naturlig at den persontransporten kombineres med frakt av varer og utstyr. Det er derfor ikke behov for egen dispensasjon for følgeskuter og forskriften åpner heller ikke for dette.

Konklusjon

Søknad om ordinær hyttedispensasjon innvilges.

Tilsvarende gis det dispensasjon til Gunhild Karlsen for to turer til persontransport pga funksjonshemming.

Søknad om bruk av følgeskuter avslås. Det er ikke etablert praksis i forhold til dette og forskriften har ingen spesifisert unntakshjemmel.

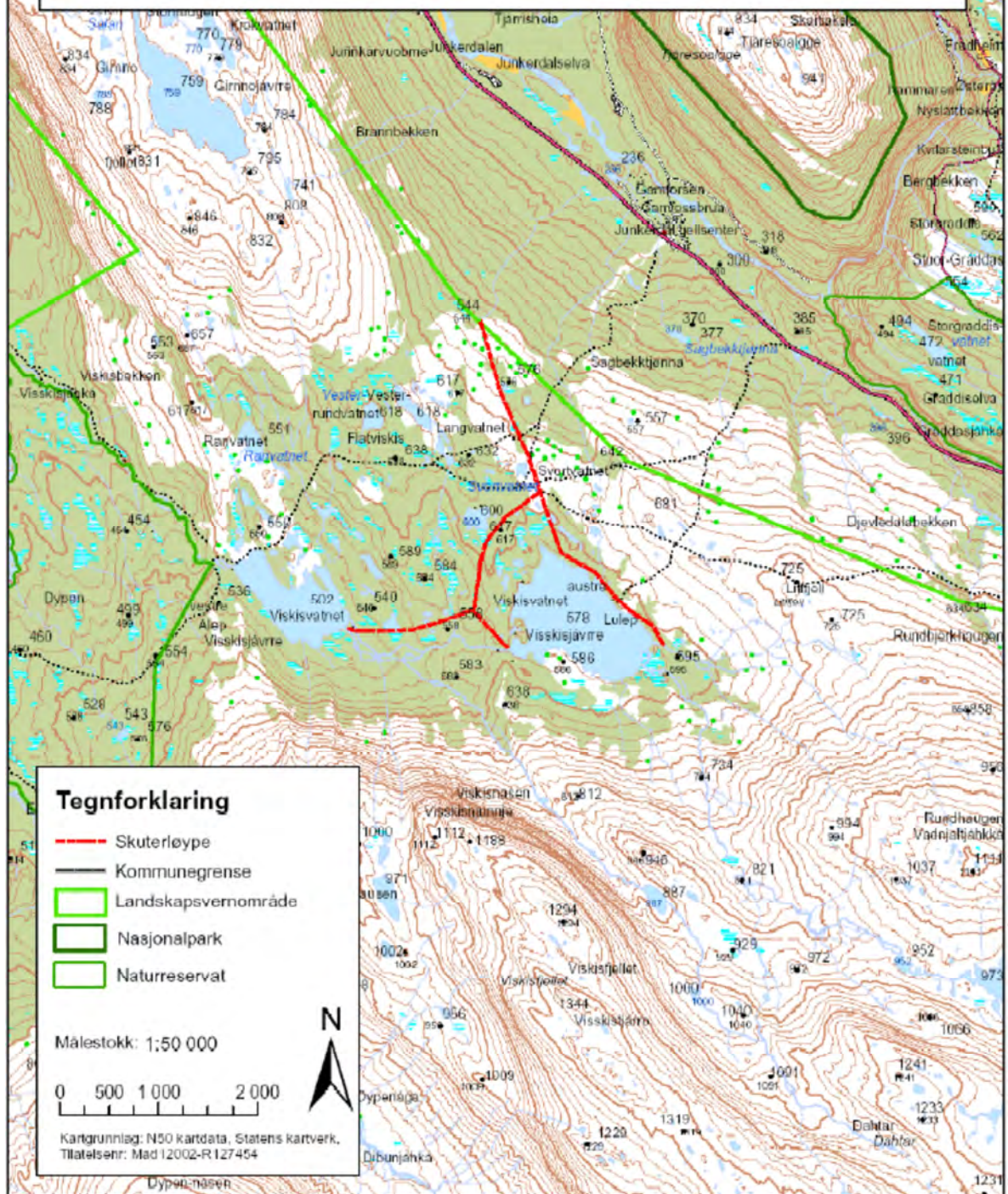
Klageadgang:

Avgjørelsen kan påklages til Miljødirektoratet. Klagefristen vil være tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Skuterløype til gitt dispensasjon i:

Saltfjellet landskapsvernområde

Junkerdal - Brannebekken - Vinbakken - øst for høyde 544
- vest for småvatna ved høyde 576
korteste vei til hytte fra løypa

Parter i saken:

Bjørn og Gunnhild Karlsen	Junkerdal	8255	RØKLAND
Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Miljødirektoratet	Postboks 5672 Sluppen	7485	TRONDHEI M
Naturvernforbundet i Nordland	Løftfjellveien 7	8602	Mo i Rana
Saltdal kommune	Kirkegt. 23	8250	Rognan
Saltfjellet reinbeitedistrikt	Junkerdal	8255	RØKLAND
Statskog Fjelltjenesten	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS
Statskog Fjelltjenesten v/ Kristian Sivertsen	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS
Statskog Fjelltjenesten ved Jim Kristensen	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:

Verneforskrift for Saltfjellet landskapsvernområde.

Naturmangfoldloven.

Arkivsaksnr: 2015/7367-0

Saksbehandler: Hanne Etnestad

Dato: 19.11.2015

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	75/2015	11.12.2015

Junkerdalsura naturreservat - Søknad om utplassering av jervbås på Tjernfjellet - Jaktlaget Jervejegeran v/ Stein Halvorsen

Forslag til vedtak

Jaktlaget Jervejegeran v/Stein Halvorsen gis dispensasjon fra vernebestemmelsene for Junkerdalsura naturreservat, kap. IV pkt. 3, for utplassering av jervbås. Dispensasjonen gis med hjemmel i naturmangfoldloven § 48.

Dispensasjonene gis på følgende vilkår:

- Dispensasjonene gjelder fra og med 11.desember 2015 til og med 15.februar 2018.
- Jervbåsen skal plasseres i henhold til vedlagte kart
- Det skal ikke benyttes motorisert transportmiddel i forbindelse med oppsetting av og transport inn til jervbåsen
- Det skal kun settes opp et (1) viltkamera ved åteplassen, samt eventuelle skilt.
- Ved utsetting av båsen, viltkamera og skilt skal det gjøres minst mulig inngrep på lokaliteten, kun helt nødvendig fjerning av trær og kratt ved oppsetting
- Det skal kun legges ut åte når det er åpnet for jakt på jerv, i jaktperioden september – februar
- Dispensasjonen er gyldig når lokaliteten er godkjent av Fylkesmannen i Nordland
- Oppsetting og tilsyn av jervbås med viltkamera skal utføres i henhold til forskrift om utøvelse av jakt, felling og fangst
- Etter at dispensasjonsperioden er utløpt skal jervbåsen, viltkamera og eventuelle festeanordninger, samt skilt tas ned og fjernes fra området og plassen ryddes.

Bakgrunn

I epost av 17.11.2015 søkte jaktlaget Jervejegeran ved Stein Halvorsen om å få sette ut en jervbås på nedsiden av veien like over toppen av Tjernfjellet på Junkerdal siden (posisjon: 66.81638° N 15.45620°Ø). Jaktlaget er tilsluttet prosjekt utmark sitt jervprosjekt og består av tre jegere; Kjell Hansen, Jan Erik SørDAL og Stein Halvorsen. Prosjektet er godkjent av fylkesmannen/rovviltneMDa. Jaktlaget har fått stønad til bås, og utstyr for å ha tilsyn med denne (viltkamera). Jaktlaget skal bære båsen ut til den aktuelle lokaliteten som ligger ca. 75 m innenfor grensa til naturreservatet, se vedlagt kart. Alt av røkting og foring vil skje til fots uten bruk av motoriserte kjøretøy. Viltkamera ønskes satt opp for å ha tilsyn med jervbåsen.

Jaktlaget ønsker å ha båsen stående over flere år, da nøkkelordet for å lykkes med båsfangst er langsiktighet.

Grunnlaget for avgjørelsen

Midtre Nordland nasjonalparkstyre overtok forvaltningsmyndighet for Junkerdalsura naturreservat den 1.oktober 2015, og skal behandle dispensasjonssøknader. Junkerdalsura naturreservat ble etablert ved kongelig resolusjon av 21.desember 2000.

Formålet med vernet er å bevare ei skogsli fra dalbunn til snaufjell med alt naturlig plante- og dyreliv og med alle de naturlige økologiske prosessene. Av spesielle kvaliteter kan nevnes at området:

- domineres av rike barskogs- og lauvskogstyper og rike vegetasjonstyper
- har stor botanisk artsrikdom med floristisk og plantegeografisk interessante arter, varmekjære innslag, sjeldne, krevende, og sårbare/truede arter
- har en av Nordens største kalkbjørkeskoger, og
- utgjør en viktig del av en av Norges mest kjente plantelokaliteter.

I henhold til verneforskriftens kap. IV pkt. 1 - 3 er det et generelt forbud mot alle inngrep innenfor Junkerdalsura naturreservatet:

1. Vegetasjonen, herunder døde busker og trær, er fredet mot skade og ødeleggelse. Det er forbudt å fjerne planter eller plantedeler fra reservatet. Nye plantearter må ikke innføres. Planting eller såing er ikke tillatt.
2. Dyrelivet, herunder reirplasser og hiområder, er fredet mot skade og ødeleggelse. Nye dyrearter må ikke innføres.
3. Det må ikke iverksettes tiltak som kan endre naturmiljøet, som f.eks. oppføring av bygninger, anlegg og faste innretninger, hensetting av campingvogner, brakker o.l., fremføring av luftledninger, gjerder, jordkabler og kloakkledninger, bygging av veier, drenering og annen form for tørrlegging, uttak, oppfylling, planering og lagring av masse, utføring av kloakk eller konsentrerte forurensningstilførsler, henleggelse av avfall, gjødsling, kalking og bruk av kjemiske bekjempningsmidler. Forsøpling er forbudt. Opplistingen er ikke uttømmende.

I følge § 48 i naturmangfoldloven kan forvaltningsmyndigheten gjøre unntak fra et vernevedtak dersom det ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, eller dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig.

Alt dyreliv er vernet i naturreservatet, se utdrag av verneforskriften over, bestemmelsen er imidlertid ikke til hinder for jakt og fangst etter lov om viltet, jevnfør kap. V pkt. 3 i forskriftene.

Under kap. 6.4 «Jakt, fiske og friluftsliv» i forvaltningsplanen for Junkerdalsura naturreservat står det under Forvaltningsmål at området skal kunne brukes til jakt som er i tråd med lover og forskrifter innenfor rammene av verneforskriften og verneformål.

Videre står det under kap. 6.4.2 «Rammer og regelverk» at verneforskriften ikke er til hinder for hiuttak av jerv i statlig regi eller annen godkjent skadefelling av rovvilt.

I henhold til naturmangfoldlovens § 7 skal søknaden også vurderes etter prinsippene i naturmangfoldlovens §§ 8 til 12. Dette går særlig på kunnskapsgrunnlaget, føre-var-prinsippet, økosystemtilnærming og samlet belastning.

Vurdering

I utgangspunktet er alle inngrep innenfor naturreservatet forbudt, slik som oppsetting av div. anlegg og faste innretninger, jf verneforskriftens kapittel IV, punkt 1- 3.

Jaktlaget og bruk av jervbås med viltkamera i dette området er en del av Prosjekt Utmark sitt jervprosjekt. I følge informasjon fra prosjektledelsen er bruk av viltkamera for overvåking av jervbås en forsøksordning for innhenting av praktisk erfaring med nye virkemidler i forbindelse med jakt på jerv, forsøksordningen skal gå over tre lisensfellingsperioder, fram til 15.februar 2018.

Formålet med vernet av Junkerdalsura naturreservat er den rike vegetasjonen i området, med stor botanisk artsrikdom, og mange interessante arter både når det gjelder utbredelse og artssammensetning. Området er et av Norges mest kjente plantelokaliteter. I området ønsker en å bevare ei skogsliv fra dalbunn til snaufjell med alt naturlig plante- og dyreliv, og med alle de naturlige økologiske prosesser.

Grunnlaget for den rike vegetasjonen er berggrunnen og klimaet i området. Den sørvendte nordsiden av reservatet hvor berggrunnen domineres av næringsrike bergarter har store verneverdier. På sørsiden av elva er berggrunnen fattigere noe vegetasjon avspeiler. Den aktuelle lokaliteten har en blandingsskog med lauvskog og furu, det er ikke registrert arter av stor nasjonal forvaltningsmessig interesse i nærområdet til lokaliteten.

Kunnskapsgrunnlaget for behandling av denne saken er hentet fra Artskart, Naturbase og lokalkjennskap til området. Vi vurderer kunnskapsgrunnlaget som tilstrekkelig til å vurdere effektene av tiltaket og føre-var-prinsippet kommer derfor ikke til anvendelse.

Tjernfjellet og Junkerdalsura er et viktig trekkområde for elg, rovvilt; gaupe og jerv, og et viktig hekkeområde for kongeørn. Stor aktivitet i området i begynnelsen av mars – april kan være en kilde til forstyrrelse for eventuell hekking av kongeørn. Jakta på jerv vil imidlertid foregå i september til februar før hekkesesongen. Forvaltningen mener at båsen og utlegging av åte i forbindelse med fangsten ikke vil være av betydning for annet vilt i området.

I området er det også annen trafikk langs rv. 77, langs veien er det fine utkikkspunkt over Junkerdalsura hvor det jevnlig stopper turister og veifarende for å nyte utsikten. Ferdsl i forbindelse med jervbåsen vil være begrenset i forhold til annen ferdsel i området.

Naturreservatet skal kunne brukes til jakt som er i tråd med lover og forskrifter, men innenfor rammene av verneforskriften og verneformål. Det omsøkte tiltaket er en del av et prosjekt for å oppnå en effektiv jakt på jerv, noe forvaltningen av naturreservatet mener er ønskelig når det åpnes for uttak av denne arten.

Jervbåsen skal bæres ut til fots og det skal ikke benyttes motorisert transport i forbindelse med tilsyn og drift av båsen. Forvaltningsmyndigheten finner derfor at ferdsel i forbindelse med jervbåsen vil i svært liten grad virke negativt på verneverdiene i naturreservatet.

Behandling av tiltak etter den såkalte unntaksparagrafen, naturmangfoldlovens § 48, skal behandles strengt, og bør vurderes på nytt i hvert enkelt tilfelle. Bestemmelsen skal være en sikkerhetsventil for tiltaks om ikke kunne forutses på vernetidspunktet eller spesielle / særlige tilfeller som ikke ble vurdert på vernetidspunktet, ved gjentatte aktiviteter bør forskriftsendring vurderes. En flerårig dispensasjon er i strid med retningslinjer gitt i rundskriv M106 – 2014 fra Miljødirektoratet for behandling av saker etter § 48.

Konklusjon

Midtre Nordland nasjonalparkstyre finner at det omsøkte tiltaket, med plassering, omfang og varighet ikke virker negativt på verneformålet og har en begrenset virkning for verneverdiene. På dette grunnlaget finner nasjonalparkstyret å kunne gi dispensasjon for oppsetting av jervbås og viltkamera innenfor naturreservatet.

Klageadgang:

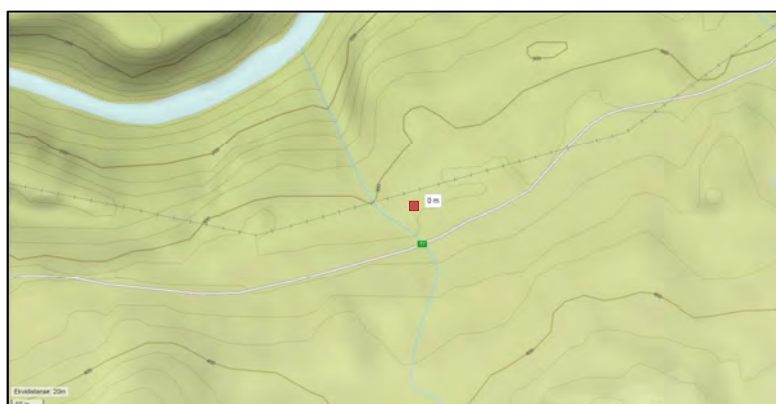
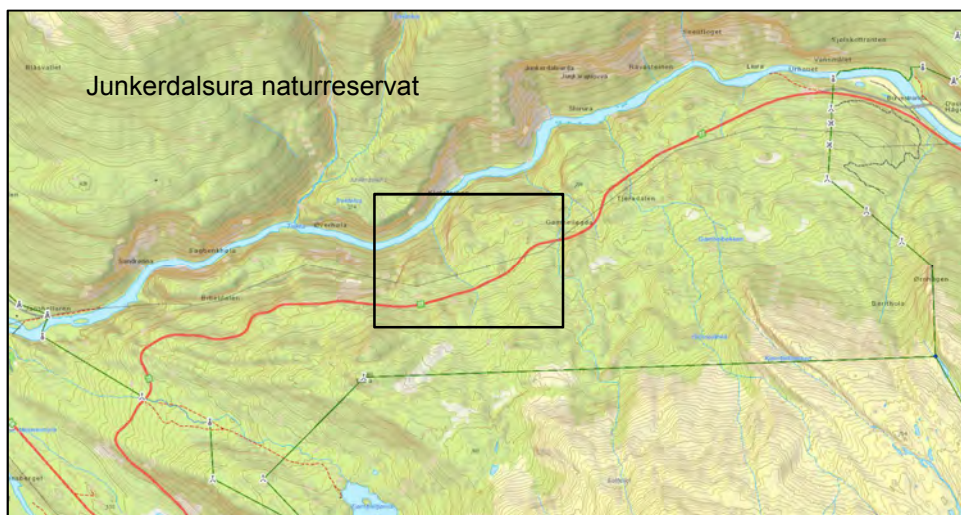
Avgjørelsen kan påklages til Miljødirektoratet. Klagefristen er tre uker etter at vedtaket er mottatt. Eventuell klage sendes gjennom nasjonalparkstyret.

Parter i saken:

Fylkesmannen i Nordland	Moloveien 10	8002	BODØ
Miljødirektoratet	Postboks 5672 Sluppen	7485	TRONDHEIM
Naturvernforbundet i Nordland	Loffjellveien 7	8614	MO I RANA
Prosjekt utmark v/ Vidar Bentsen	Pb 383	8001	BODØ
Saltdal kommune	Kirkegt. 23	8250	Rognan
Saltfjellet reinbeitedistrikt v/ Per Thomas Kuhmunen	Lønsdal	8255	RØKLAND
Statskog Fjelltjenesten v/ Jim T. Kristensen	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS
Statskog Salten	Postboks 63 Sentrum	7801	NAMSOS

Andre relevante dokumenter, ikke vedlagt:

- Verneforskrift for Junkerdalsura naturreservat
- Forvaltningsplan for Junkerdalsura naturreservat
- Naturmangfoldloven

Lokalitet for utplassering av jervbås innenfor Junkerdalsura naturreservat (posisjon: 66.81638° N 15.45620°Ø)